

СРЯДА, 25 НОЕМВРИ 2009 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

1. Откриване на заседанието

(Заседанието се открива в 09,05 ч.)

2. Внесени документи: вж. протокола

3. Мерки за прилагане (член 88 от Правилника за дейността): вж. протокола

4. Обезщетяване на пътниците в случай на фалит на авиокомпания (внесени предложения за резолюция): вж. протокола

5. „Произведено в“ (отбелязване на произход) (внесени предложения за резолюция): вж. протокола

6. Подготовка на Европейския съвет на 10 и 11 декември 2009 г. (разискване)

Председател. – Следващата точка са изявленията на Съвета и на Комисията относно подготовката на Европейския съвет на 10 и 11 декември 2009 г.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, г-н Барозу, уважаеми колеги, чудесно е, че имаме възможността да проведем разискване с вас преди следващото заседание на Европейския съвет. Това, разбира се, ще бъде второто редовно заседание по време на шведското председателство, а също така и последното, председателствано на ротационен принцип.

Както знаете, Договорът от Лисабон влиза в сила на 1 декември, но в съответствие с декларацията, приета от Европейския съвет през декември 2008 г., председателстването на ротационен принцип на Европейския съвет ще продължи до края на председателството в края на годината. Всички държави-членки вече ратифицираха Договора и депозираха своите инструменти за ратификация в Рим. Затова с удоволствие мога да потвърдя, че Договорът от Лисабон действително ще влезе в сила на 1 декември.

Работата за достигането на този момент беше продължителна и изнурителна и Парламентът знае това много добре. Новият Договор ще промени начина, по който работи ЕС в няколко аспекта. В резултат от Договора ще имаме по-добри възможности да се справим с важните въпроси, пред които е изправен ЕС, и ще можем да правим това по-демократично, прозрачно и ефективно. Той носи със себе си и много важни реформи, които засягат вас в Парламента.

На извънредното заседание на Европейския съвет миналата седмица държавните и правителствени ръководители се съгласиха да назначат Херман ван Ромпой за председател на Европейския съвет. Той ще ръководи работата на Европейския съвет по-нататък от 1 януари.

Също така беше постигнато съгласие след одобрение от председателя на Комисията за назначаването на Катрин Аштън за нов върховен представител по въпросите на външните работи и политиката на сигурност. В съответствие с Договора г-жа Аштън ще поеме всичките си задължения на 1 декември, включително това на заместник-председател на Комисията. Така както Европейският парламент заема позиция по отношение на всички членове, ще проведе изслушване на г-жа Аштън. Знам, че тя скоро ще се представи пред комисията по външни работи и ще отговаря на въпроси.

Европейският съвет постигна съгласие и за назначаването на Pierre de Boissieu за генерален секретар на секретариата на Съвета.

Работата по подготовката за влизане в сила на Договора от Лисабон продължи, както беше изложено подробно в доклада на председателството за напредъка пред Европейския съвет през октомври. На 1 декември ще бъдат приети редица решения, за да бъде изцяло приложен Договорът от Лисабон, например по отношение на

преработения Процедурен правилник на Съвета и Процедурния правилник на Европейския съвет. На заседанието на Европейския съвет през декември ще представим нов доклад, обобщаващ състоянието на въпросите, по които сме работили във връзка с реализацията и практическото приложение на Договора от Лисабон. Сред тези въпроси ще бъде включена и Европейската служба за външна дейност. Докладът ще съдържа и пътна карта за бъдещата работа в тази област.

На заседанието на Европейския съвет през декември вниманието ще бъде насочено главно към икономически и финансови въпроси. Въздействието на кризата ще се усеща още дълго — особено на пазара на труда. Обаче за нас е важно също така да погледнем в дългосрочна перспектива и да посрещнем важните предизвикателства и в средносрочна, и в дългосрочна перспектива.

В ЕС държавите-членки и централните банки в Европа предприеха множество мерки, например гаранционни програми за банките и Европейския план за икономическо възстановяване. Тези мерки дадоха важен принос за повишаване на финансовата стабилност и намаляването на въздействието на кризата върху растежа и заетостта.

Икономическата перспектива изглежда по-добре, но все още съществуват големи рискове. Затова още не е дошло време за оттегляне на предприетите мерки за подкрепа. Ние обаче в рамките на Съвета започнахме обсъждане за това как постепенно да бъдат премахнати специалните кризисни мерки и кога да започне това. Европейският съвет ще прегледа работата, извършена от Съвета по отношение на стратегиите за излизане от кризата. Ще наблюдаваме и Европейския план за икономическо възстановяване.

Що се отнася до финансовите пазари, задоволително е, че ситуацията на финансовите пазари значително се подобри. Намаля необходимостта от мерки за подкрепа на финансовия сектор. Затова трябва да формулираме стратегии за координирано премахване на мерките. Важно е обаче да се подчертае, че все още е твърде рано за започване на общо премахване на мерките за подкрепа във финансовата област.

Шведското председателство се стреми към постигане на съгласие по редица водещи принципи, свързани с подходящия момент, съгласуването и последователността на постепенното премахване на мерките за подкрепа.

Сега ще се спра на финансовия надзор. Съществува съгласие, че е необходимо повече и по-добро сътрудничество във връзка с финансовия надзор в рамките на ЕС, особено с оглед на опита, който имахме по време на финансовата криза.

Предложението за структурата и насоката на работата в Съвета за системен риск беше прието от финансовите министри на ЕС на срещата на Съвета по икономически и финансови въпроси (Екофин) на 20 октомври. След това председателството получи мандат да започне преговори с Европейския парламент, което и направихме.

Що се отнася до трите „микро органа“, целта на председателството е да се стигне до общ подход към съответните органи, а така и към целия пакет за надзор на следващата среща на Екофин на 2 декември, за да можем да докладваме на Съвета през декември.

Реализирането на една такава структура е важно за сектора на финансовите услуги, за света извън Европа и за нашите граждани. Пакетът ще включва изискване за преразглеждане на плана след три години. Тогава ще можем да коригираме евентуалните недостатъци, като недобро функциониране или неефективност.

Настоящата стратегия на ЕС за растеж и работни места, Лисабонската стратегия, приключва следващата година. Затова е наложително ЕС да постигне съгласие за нова стратегия, която може да подкрепи една визия за дългосрочен растеж и просперитет. Това ще бъде един от най-важните въпроси през следващите няколко месеца и един от приоритетните въпроси за предстоящото испанско председателство.

Икономическата и финансова криза породиха натиск за предприемане на незабавни действия за свеждане до минимум на въздействието върху растежа и пазара на труда. Същевременно структурните слабости и дългосрочните предизвикателства пред нашите икономики станаха по-видими.

Поддържането и засилването на конкурентоспособността на Европа на световния пазар, борбата с изменението на климата и справянето с предизвикателствата като следствие от застаряването на населението са трудни задачи за Европейския съюз и неговите държави-членки в средносрочен и дългосрочен план. Те изискват общи и съгласувани решения, обща визия и подсилен дневен ред за реформи в Европа през следващите десет години.

Тази визия е за превръщането на предизвикателствата във възможности. Тя е за пълното реализиране на потенциала на вътрешния пазар и използването на преимуществата на външната търговия и отвореността. Тя е за разпознаване на възможностите от превръщането на Европа в екологично ефективна или адаптирана към

изменението на климата икономика и създаване на пазар на труда с високи нива на заетост, устойчиви публични финанси и социално сближаване.

По време на шведското председателство се извършва втора последваща оценка на стратегията за устойчивост на ЕС. Постигнат е напредък в много области. Същевременно има няколко области, в които са установени неустойчиви тенденции. Те включват бързото нарастване на търсенето на природни ресурси, намаляването на биологичното разнообразие, увеличаване на потреблението на енергия в транспортния отрасъл и продължаващото съществуване на бедността в световен мащаб.

Повдигнахме въпроса за това, как можем да наблюдаваме и проследяваме стратегията по-добре и по-ефективно, включително как да се възползваме от съгласуването в резултат от взаимодействието с други стратегии на ЕС, например Лисабонската стратегия.

Интегрираната морска политика също ще бъде обсъждана на заседанието на Европейския съвет. Комисията неотдавна представи своя доклад за напредъка. Европейският съвет ще разгледа доклада и ще даде становище за бъдещата насока на тази важна междутраслова дейност. В това отношение искам да подчертая нашето виждане за устойчив икономически растеж и екологично ефективна работа и иновации.

Сега ще се спира на друга много важна точка на заседанието на Европейския съвет, а именно приемането на нова петгодишна работна програма в областта на свободата, сигурността и правосъдието. Програмата от Стокхолм е предназначена да замени Програмата от Хага, която действа понастоящем и която беше приета през 2004 г.

Визията на Програмата от Стокхолм е за по-безопасна и по-отворена Европа, в която правата на отделните индивиди са защитени. Програмата се явява резултат от интензивните контакти и обсъждания в Съвета и в Европейския парламент. Ценен принос дадоха и националните парламенти, гражданското общество, структурите на ЕС и различни агенции и органи.

Моите шведски колеги, министърът на правосъдието Беатрис Аск и министърът по въпросите на миграцията Тобиас Билстрьом, бяха тук вчера и представиха Програмата от Стокхолм на едно много продължително разискване. Затова няма да повтарям казаното от тях, но искам да използвам възможността да подчертая, че Програмата от Стокхолм се фокусира върху конкретни мерки, които внасят добавена стойност в ежедневието на гражданите. Тя включва сътрудничество извън ЕС. Една по-сигурна и по-отворена Европа изисква истинско партньорство с нашите страни партньори.

Бъдещата работа в тази област трябва да се основава и върху баланс между мерките за създаване на безопасна и сигурна Европа и мерките, предназначени за защита на правата на отделните граждани.

Извършената амбициозна работа и нашият бъдещ метод на работа с разширяване на процедурата на съвместно вземане на решение с Парламента трябва да ни помогнат за реализиране на план за действие, който е по-добре приспособен към тези важни предизвикателства.

Що се отнася до изменението на климата, докато се провежда заседанието на Европейския съвет, преговорите за климата, разбира се, също ще продължават в Копенхаген. Тези въпроси са важни за Европа и за бъдещето на цялата наша планета. Преди две седмици министър-председателят Фредерик Рейнфелд се яви в Парламента в Брюксел и представи резултатите от заседанието на Европейския съвет през октомври, включително най-важните елементи от позицията на ЕС преди конференцията в Копенхаген. Сега е наложително да продължим да разясняваме на нашите партньори по света колко голямо значение придаваме на въпросите за климата и че продължаваме да полагаме усилия за придвижване на преговорите напред. Шведското председателство ще вложи цялата си енергия в тази работа.

Европейският съвет през следващия месец ще направи преценка на ситуацията в преговорите, които междувременно ще продължават, за да може да се вземат решенията, които са ни необходими за постигане на успешни резултати в Копенхаген.

Както обикновено, на заседанието на Европейския съвет могат да възникнат редица въпроси на външната политика, но е още твърде рано да се каже какви биха могли да бъдат те.

Най-важните приоритети на шведското председателство бяха да отговори на изискванията във връзка с изменението на климата и да гарантира, че ЕС ще запази водещата си позиция преди преговорите в Копенхаген; същевременно наша отговорност е да продължим с усилията за решаване на въпросите, свързани с икономическата и финансова криза. Споменатите въпроси ще имат най-голям приоритет на заключителната среща на върха.

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (EN) Г-н председател, по много поводи сме обсъждали големите възможности, предлагани от Договора от Лисабон за Европейския съюз, затова позволете да изразя още веднъж удовлетворението си от това, че когато се срещнем следващия път, Договорът от Лисабон вече ще бъде в сила. И след като Договорът е в сила, време е да продължим още по-решително отвъд институционалните обсъждания към политики и резултати за гражданите.

Назначенията от миналата седмица, определянето на Херман ван Ромпой за председател на Съвета и на Катрин Аштън за върховен представител и заместник-председател на Комисията са първите стъпки към пълното прилагане на Договора от Лисабон. Знам, че и председателят Ван Ромпой, и върховният представител и заместник-председател баронеса Аштън са нетърпеливи да започнат да прилагат Договора от Лисабон на практика.

Определянето на Херман ван Ромпой беше единодушно решение на държавните и правителствени ръководители. Това е решение, което лично аз приветствам и силно подкрепям. Херман ван Ромпой е заслужил огромно уважение като министър-председател на Белгия. Той носи съчетание от инстинктивния европеизъм на Белгия — една от страните, основали нашия Съюз, държава, която винаги е била сред водещите на европейския проект — и собствените си умения на създател на консенсус: точно двете най-ценни качества за председател на Европейския съвет.

Очаквам с нетърпение да работим заедно и да се присъединя към него тук, на пленарните разисквания в Европейския съвет. От съществено значение е, макар всяка от институциите да работи, сплуквайки собствената си компетентност и тези на другите институции, всички да работим заедно за общото европейско благо.

Изключително съм горд и щастлив, че Катрин Аштън беше определена за пръв заместник-председател/върховен представител. Това е назначение, което подкрепих и одобрих по време на Европейския съвет, както е необходимо съгласно Договорите. Всички ние я познаваме добре като човек, който притежава и политически умения, и усет за ръководство, за да поеме трудната задача на пръв върховен представител и заместник-председател на Комисията. Мога да ви уверя — от собствения ми опит с нея като член на Комисията — в нейната дълбока обвързаност с европейския проект.

Както казах вчера, вече са направени всички предложения за Комисията. Особено съм доволен, че в рамките на една седмица беше възможно да бъдат утроени предложенията за жени — от три на девет. И така, девет от членовете на следващата Комисия ще са жени — с една повече от настоящата Комисия, и искам отново да благодаря на всички вас, които ме подкрепихте в трудната задача да бъдат назначени поне разумен брой — не идеален, но разумен брой — жени в следващата Комисия.

Ще продължа с разпределението на портфейлите. За мен е удоволствие да уверя Парламента, че ще направя това, като изцяло сплуквам приоритетите, определени в политическите насоки, които ви представих и които чрез вашите гласове бяха одобрени от Парламента, а също така ще сплуквам и всички ангажменти, поети от мен пред Парламента във връзка с това. След това Парламентът може да проведе изслушвания по същество и да гласува за следващия състав през януари.

Следващия месец Европейският съвет ще ни даде първата значима възможност да покажем, че сега сме се съсредоточили върху същността на политиката, да покажем, че ще бъдем различни. Искам да се спра съвсем накратко върху три ключови досиета, които ще бъдат в центъра на вниманието.

Първо, изменението на климата. Провеждането на заседание на Европейския съвет една седмица преди приключването на срещата на върха в Копенхаген определено е много навременно. Европейският съюз се е показал като пионер в действията по отношение на изменението на климата. Първи показахме, че ограниченията и търговията могат да действат. Ние първи въведохме задължителна, безкомпромисна цел за намаляване на емисиите. Бяхме водещи при определянето на това, как развитите страни могат да дадат реален принос за финансиране на разходите, свързани с изменението на климата в развиващите се страни.

Но с приближаването на края на подготовката за конференцията в Копенхаген натискът се увеличава. Необходимо е да запазим нашето единство и да останем съсредоточени върху целта си за намаляване на световните емисии и осигуряване на необходимото финансиране; това е нашата задача. Трябва да заявим ясно, че това не може да бъде задача само за Европа: необходимо е и други, а именно големите икономики също да допринесат за амбициозните цели.

Какви следва да бъдат ключовите послания от Европейския съвет? Първо, че искаме да видим едно амбициозно и значимо споразумение в Копенхаген, което включва преди всичко целта за 2°C. Това е от съществено значение. Понякога виждаме, че политици и дипломати преговарят. Те могат да преговарят — ние можем да преговаряме

— помежду си, но не можем да преговаряме с науката. Не можем да преговаряме против науката на природата. Не можем да преговаряме против научните съвети и това е минимумът: да постигнем споразумение, съвместимо с целта за 2°C. Затова трябва да установим реални и ефективни цели за намаляване на емисиите за развитите държави, както и реални действия на развиващите се страни, особено тези с бързо развиващи се, нововъзникващи икономики. Споразумението трябва да е и изчерпателно, обхващащо цялата гама въпроси, свързани с пътната карта от Бали.

Второ, дори ако в Копенхаген, за съжаление, бъде невъзможно да се финализира нов договор, трябва да бъде постигнато работно споразумение на базата на реални ангажименти от всички страни, за което допринасят всички големи участници и което е одобрено на най-високо политическо ниво. Необходим ни е ясен, прост политически текст, който показва, че преминаваме от разговори към решаване на проблема за изменението на климата и към реални действия по въпроса. И трябва ясно да се заяви, че това ще прерасне в пълноценен договор колкото е възможно по-скоро.

Споразумението трябва да бъде коректно. Това означава конкретни отделни числа за намаляване на емисиите и подробен финансов пакет за подпомагане на развиващите се страни да разработят програми за смекчаване на ефектите, както и за адаптиране към изменението на климата. По-специално, бързото започване на финансирането ще бъде много важно.

И накрая, считам, че ангажираността на лидерите ще бъде от съществено значение, тъй като това са трудни решения, които трябва да се вземат на най-високо ниво на управление. Доволен съм да чуя, че след поканата на министър-председателя Расмусен вече поне около 65 държавни и правителствени ръководители планират да присъстват в Копенхаген. Аз самият ще присъствам.

Друга ключова област е Програмата от Стокхолм в областта на правосъдието, свободата и сигурността. Хората искат да живеят в Европейски съюз, който е проспериращ и мирен, където правата им се зачитат, а тяхната сигурност е защитена. Искат да могат да пътуват свободно и да се преместват временно или за постоянно в друга европейска държава, за да учат, работят, да създадат семейство, да основат предприятие или да се пенсионират.

През последните 10 години изминахме дълъг път. Премахването на контрола по вътрешните граници в шенгенската зона позволява на повече от 400 милиона граждани на 25 държави да пътуват без граничен контрол от Иберийския полуостров до балтийските държави, от Гърция до Финландия.

Сега Договорът от Лисабон ни дава нова възможност да продължим напред. Всички знаем, че в областта на свободата, сигурността и правосъдието ще бъдат някои от най-важните промени като следствие от Договора. Той привежда тази област от политиката изцяло в обхвата на нашите нормални процедури. Разяснява какви действия могат да бъдат предприети, и по-специално разширява демократичната рамка на политиките с пълната ангажираност на вашия Парламент.

Програмата от Стокхолм, която до голяма степен се основава на информация и предложения от Комисията, ще бъде ключово средство за осъществяването на това. Тя трябва да подготви пътя за изчерпателна, ефективна програма за действие, която да доведе до реални промени, реални ползи за нашите граждани.

Програмата, тъй като произлиза от Европейския съвет, е необходимо да очертае водещите приоритети за правосъдието и вътрешните работи през предстоящите години и да покаже как ще бъдат реализирани на практика. По-ефективно спазване на основните права, по-добър достъп до съдилища, по-решителни действия срещу организираната престъпност, трафика на хора и тероризма; ефективно управление на миграцията — това са все области, в които Програмата от Стокхолм трябва да набележи поредица от стъпки напред. Те изискват и решителен подход с нашите партньори от трети страни, който аз съм решил да следвам в съвместната ни работа за максимална реализация на нашите глобални интереси.

И накрая, не трябва да отвлечаме вниманието си от справянето с икономическата криза. Действията на Европейския съюз дадоха важен принос през миналата година. Сега трябва да запазим целеустремеността и да останем съсредоточени. Трябва да следим внимателно нашите мерки за възстановяване, особено предвид това, че безработицата продължава да расте. Най-големият ни приоритет трябва да остане запазването на работните места на хората и да помогнем на онези, които са загубили работата си, да се върнат на работа.

Трябва също така да започнем да оформяме дневен ред за след кризата, да използваме новите източници на растеж и да търсим нови възможности за работни места. Дневният ред сме очертали в стратегията за 2020 г., работен документ за консултации, който Комисията разпространи вчера. Очаквам с голямо нетърпение да чуя мненията в Парламента и да включа вашите виждания в окончателния документ.

Европейският съвет ще се изправи и пред тест за амбиция във връзка с напредъка по пакета за финансов надзор. Знам, че тази цел се споделя от Парламента и ви призовавам да работите със Съвета с оглед на окончателното му приемане до средата на 2010 г., за да може до края на 2010 г. да бъдат създадени действащи нови органи.

В заключение, изменението на климата, свободата, сигурността и правосъдието и отговорът спрямо икономическата и финансова криза — това са три области, които оказват въздействие върху всеки ден от живота на гражданите и три области, в които Европейският съвет може да покаже, че Договорът от Лисабон наистина е отворил нова страница в историята на европейския проект.

За да постигнем значими резултати, трябва да работим в сътрудничество — в сътрудничество между Комисията и Парламента, на който съм благодарен за последователната подкрепа на политическите амбиции, представени от Комисията в тези области; в сътрудничество с шведското председателство на Съвета, което поздравявам за действително усърдната работа, и в сътрудничество с нашите датски приятели за подготовката на конференцията в Копенхаген.

Нека се възползваме максимално от това, което ни предстои. Да работим заедно за общото европейско благо. Комисията и аз самият сме готови да поемем предизвикателството. Сигурен съм, че Парламентът, с още повече правомощия съгласно новия Договор, ще покаже и своето чувство за отговорност и отдаденост на Европа на гражданите.

Joseph Daul, *от името на групата PPE.* – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, ето ни най-сетне.

Държавните и правителствени ръководители избраха Херман ван Ромпой за пръв председател на Европейския съвет и Катрин Аштън за върховен представител. Благодаря на Фредерик Рейнфелд, последният министър-председател, председателствал Европейския съвет на ротационен принцип. Благодаря за това, че постигнахте консенсус за двете личности, които ще носят голямата тежест, свързана с новите функции, създадени от Договора от Лисабон.

Днес в Парламента искам да похваля първоначалните изявления на председателя Ван Ромпой, за когото, цитирам: „представата за Съвета ще бъде оформена от неговите резултати“, и който е привърженик на подхода стъпка по стъпка. Именно чрез този метод — който бих описал като метод „Жан Моне“, начин за ефективно действие без никакво политическо позорство — групата на Европейската народна партия (Християндемократи) изяснява своите позиции. Този метод ни доведе от вчерашните конфликти към днешните размени. Това е метод, който ни отведе от дългото чакане на границите на шенгенската зона, от колебаещите се валутни курсове към стабилното евро. Наистина благодарение на интеграцията на Европа стъпка по стъпка беше постигнат значителен напредък и никой не може да отрече това.

Искам да ви предупредя, госпожи и господа, за критиката с лека ръка, която се чува напоследък. Мисля си по-специално за онези, които само за да направят някоя остроумна забележка, се дискредитираха с безотговорни изявления.

Както всички други, членовете на групата PPE също имат мечти, но разликата между нас и другите е, че ние се стремим да превърнем тези мечти в реалност. Направихме го с интеграцията на Европа, направихме го с повторното обединение и с Договора от Лисабон, който въпреки своите несъвършенства ще ни отведе малко по-напред в правилна посока. Именно това, а не просто сензационни и краткотрайни изявления очакват европейците, госпожи и господа.

Убедени сме, че председателят Ван Ромпой ще се заеме със своята задача със същата решителност и със същата воля, които показва в своята страна — качества, увенчани с успех и признати от всички. Председателят Ван Ромпой има пълната подкрепа на групата PPE, като му предлагам нашата подкрепа в една задача, която несъмнено ще бъде много трудна.

Всъщност очаквам Съветът да се развие. Очаквам да се развие в по-прозрачна институция и да работи още по-тясно с Парламента и Комисията. Очаквам министрите да спрат да обявяват национална победа срещу партньорите си, след като току-що са се върнали от Брюксел, и да спрат да обвиняват Европа за всичко, което се обърка. И накрая, очаквам Съветът да престане да сменя позицията си в зависимост от това, кой е негов председател. Аз, заедно с цялата група PPE, очаквам всичко това от първото постоянно председателство на Съвета. Г-жо Малмстрьом, това не се отнася до Вас, тъй като Вие вече бяхте определена за член на Комисията от Вашата страна. Затова Вие вече нямате избор; трябва да говорите за Европа.

От името на групата PPE също така поздравявам Катрин Аштън, новия върховен представител и заместник-председател на Европейската комисия „Барозу II“. Приветстваме нейното назначаване и ще слушаме внимателно нейните отговори на нашите въпроси на следващото изслушване на членовете на Комисията през

януари. В края на процеса тя ще поеме изцяло задълженията си като заместник-председател на Комисията „Барозу II“.

Г-н председател, госпожи и господа, доволен съм, че времето за задаване на въпроси за отделни лица вече отмина и можем най-после напълно спокойно да се заемем с основни въпроси. Знаем, че две големи теми ще доминират на Европейския съвет през декември. Първата е за възстановяването на растежа, което не може да стане без възстановяване на заетостта. В това отношение очакваме конкретни начинания от Европейския съвет.

Втората тема е за изменението на климата. Всички знаят, че Съветът ще заседава по времето на срещата на върха в Копенхаген, което следва не само да доведе до политически цели, но и до количествено измерими ангажменти. Това е от съществено значение. Първият Европейски съвет, проведен според Договора от Лисабон, трябва да даде на Европа възможност да изиграе своята цялостна роля. Затова се надявам, че ще може да използва своето влияние и да затвърди позициите си с по-голяма решителност, отколкото в миналото.

Martin Schulz, *от името на групата S&D. – (DE)* Г-н председател, госпожи и господа, и присъстващи, и отсъстващи през последните няколко дни след заседанието на Европейския съвет говорихме много за хора и длъжности. И отново искам да насоча бележките си днес към вас, г-н Барозу. За нас е важно да обсъждаме хора и длъжности. Що се отнася до постове, нашата група имаше един ясен приоритет. Ние казахме, че като втора по големина група в Парламента искаме втората длъжност в Комисията, с други думи, върховният представител, който действа като заместник-председател на Комисията, да бъде от нашата партия. Това е така, защото считаме, че Комисията, която не е неутрална организация, а политически орган, трябва да отразява реалността в Парламента. Постигнахме това, за което се борихме. Знам, че Вие също се борихте за него, ето защо искам да ви изкажа моята искрена благодарност независимо от критиката, която обикновено получавате от мен в Парламента.

Това е положителен сигнал, защото показва, че претенцията, която ние като социалдемократи сме изразили в Парламента, е приета сериозно от Вас, защото все още ни предстои да извървим част от пътя преди окончателното гласуване на Комисията. Очакваме също структурата на портфейлите, която Вие ще установите за отделните членове на Комисията, да отразява съдържанието и предизвикателствата, пред които са изправени тези хора. Според мен това е много по-важно от разискването за длъжности и хора.

Разбира се, доволни сме, че Катрин Аштън сега заема длъжността върховен представител. Достатъчно беше казано за г-н Ван Ромпой, съгласен съм с предишните оратори. Много по-важен е обаче въпросът за кои задачи ще отговарят тези хора. Не считам, че гражданите на Европа се интересуват сериозно от начина, по който бяха избрани г-н Ван Ромпой и баронеса Аштън. Но въпросът как можем да намалим безработицата, която понастоящем нараства, а не намалява в Европа, е важен въпрос. Хората се интересуват от въпроса дали наистина ще можем да предотвратим изменението на климата и дали Копенхаген ще бъде провал или успех. Все пак това не е достатъчно. Според мен не говорим достатъчно за изменението на климата. Не провеждаме достатъчно обсъждания по факта, че например в преодоляването на изменението на климата и инвестирането в екологично съобразни технологии в промишлеността има огромен потенциал за създаване на работни места, че зелените технологии са проект за бъдещето и че политиката по отношение на промишлеността и защитата на околната среда не са взаимно изключващи се, а могат да се съчетаят.

Идеите, които представихте тук за структурата на Комисията, сочат в правилната посока. Това е въпрос, който трябва да бъде решен в Копенхаген по същия начин, както глобалната политика за здравеопазването, въпросът дали Европа трябва да покаже солидарност с умиращ континент като Африка в борбата за помощи и за разкриването на ресурси за бъдещето. Могат ли проблемите на енергийната сигурност на Европа да бъдат решени по мирен път? Заплашени ли сме от все по-интензивните конфликти по границите на Европа, които водят да закупуване на газ, нефт и други суровини? Това е задача за върховния представител на Европейския съюз. Въпросът за поставянето на финансовите пазари под контрол е основна цел на европейската политика, защото е наистина скандално, че по средата на една фаза, когато данъкоплатците в Европа продължават да отговарят за последващите разходи, свързани с кризата, казиното отново е отворено и играчите отново пътуват по света. В този случай не ни е необходимо разискване за разпределението на длъжностите, а ясни правила за финансовите пазари в Европейския съюз. Това е много по-важно.

(Ръкопляскания)

Ето защо казвам — да, Херман ван Ромпой и Катрин Аштън бяха избрани, но сега е необходимо да се заловят за работа и Комисията да бъде сформирана. Затова искам накрая да повтора забележките си към г-н Барозу. Ние, социалдемократите, сме обсъждали идеите си с Вас. Едно от нашите искания беше удовлетворено, това е длъжността на върховния представител. Приемаме, че структурата на екологичната, социалната и финансовата

политика на Вашата Комисия ще отговарят на това, което социалдемократите искат от Вас, за предпочитане под ръководството на членове на Комисията социалдемократи, и тогава всичко ще е наред.

Guy Verhofstadt, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-н председател, няма да се връщам на предложенията за длъжностите от миналата седмица. Позволете ми само да кажа, че имаше добра новина и лоша новина. Лошата новина е, че на мястото на председателя не седи либерал, но добрата новина е, че е белгиец. Както каза председателят на Комисията, Белгия фактически е държава с общ консенсус, положително настроена към европейските въпроси и относно бъдещето на Европа.

И така, г-н Барозу, сега се надяваме, че ще имаме нова Комисия колкото е възможно по-скоро. Надявам се, че в нея ще има голям брой членове — либерали — някои казват, че са твърде много, но за мен 50% ще е добре. Считам, че е добре почти една трета от членовете на Комисията да са либерали. Както и да е, аз съм много доволен от това, че от осемте либерали членове на Комисията, които бяха представени като кандидати за Комисията, четири са жени, така че има равенство между половете в присъствието на либералите в Комисията.

Що се отнася до приоритетите, считам, че има три главни приоритета за следващите дни и седмици. Преди всичко, Копенхаген. Ние трябва да успеем. Считам, че има два оставащи въпроса: как да се подходи към проблемите на развиващия се свят и как да сключим договор, който е юридически обвързващ, защото това е главният въпрос. Каква ще е същността на договора е важно, но според мен още по-важен е юридически обвързващият характер на всичко това.

Втората точка е Програмата от Стокхолм. За нашата група тук основният пункт е балансът между сигурност и свобода. Очевидно е, че трябва да защитаваме нашите граждани от тероризма и организираната престъпност, но може би след 9-11 септември наблягаме твърде много на сигурността и защитата. Считам, че Програмата от Стокхолм — а също и философията на Вашето председателство — трябва да промени баланса в посока към основните права, а също и повече откритост в обществото. Според мен това е голямата амбиция и това е, което Програмата от Стокхолм трябва да постигне. Виждането на нашата група, групата ALDE, е, че тя е по-амбициозна от Програмата от Тампере и Програмата от Хага, но с по-значимо съсредоточаване върху основните права на хората. Добре е да се защитава и да се организира сигурността, но трябва да го правите балансирано със зачитане на основните права.

Третата голяма задача за следващите дни, както каза председателят на Комисията, е финансовият надзор. Г-н Барозу, според мен става може би все по-ясно, че в края на краищата ни е необходим само един европейски финансов надзор. Необходим ни е добър надзорен орган за трансграничните финансови институции, който ще свърже надзора на микро- и макроравнище и може би ще го свърже колкото е възможно по-тясно с Европейската централна банка — защо не — и естествено с това, което става в Комисията.

Важното е сега Съветът да не намали количеството на внесените предложения. Това са опасенията ми за момента. В Парламента настояваме за по-амбициозни предложения, но считам, че изкушенията за момента в Съвета са в обратна посока. Затова е абсолютно необходимо да има добро разбиране за това между Комисията и Парламента, което ще включва да се каже на Съвета: това е процедура на съвместно вземане на решение, така че ако излезете с предложения и Съветът излезе с предложения, които ограничават предложенията на Комисията, това няма да мине в Парламента. Вървим в противоположна посока.

Считам, че в Парламента има мнозинство в подкрепа на ориентацията към само един надзор. Това е, което ни е необходимо в бъдеще, и считам, че това е важно послание, което да предадете на председателството, защото със сигурност ще има голямо обсъждане на 10 и 11 декември, когато ще бъде следващият Европейски съвет.

Rebecca Harms, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-н председател, г-н Барозу, Вие ще разберете, че като лидер на група в Парламента, аз, разбира се, съм доволна, че жените успяхме да направим по-видна нашето присъствие на върха в Европейския съюз. Обаче за нас е важно жените да не се вземат предвид само като брой. Можете да разчитате на нашето съдействие, така че да осигурите тези жени да имат влиятелни позиции в Комисията. Не искаме просто символични жестове.

Беше дадена голяма гласност на хората на най-високите длъжности, Херман ван Ромпой и баронеса Аштън. Членовете на Парламента са по-запознати с баронеса Аштън, отколкото с Херман ван Ромпой. Ще имаме възможност да ги опознаем още по-добре на изслушванията. Препоръчвам Ви да предложите на Херман ван Ромпой да дойде да се срещне с групите в Парламента, за да научим повече за него. Всички казват, че белгийците много се гордеят с него. Защо не започне доброволно разискване с групите в Парламента, за да можем да се опознаем по-добре в началото на неговия мандат?

Това беше моят ретроспективен поглед към изминалата седмица. Скоро ще се изправим пред следващата среща на върха. Г-н Schulz, не считам, че говорим твърде малко за Копенхаген. Правим твърде малко логически заключения от нашите обсъждания. Парламентът ще гласува тази седмица резолюция, която включва всичко, което би било правилно за Копенхаген, ако вярвате на Обединените нации и на учените. Хората в Европа с течение на времето все повече се отдръпват от тези препоръки. Моят анализ на основния проблем в това е, че опазването на климата се разглежда като бreme и че възможностите, предоставени от една последователна политика по отношение на климата, не се разбират.

Друга точка от дневния ред за следващата среща на върха е Лисабонската стратегия. Една от дългосрочните задачи на стратегията е да подкрепи устойчивото развитие, но не можахме да постигнем това. Различните стълбове на Лисабонската стратегия винаги са имали различна степен на важност. Околната среда, социалната справедливост и устойчивостта винаги биваха изтласквани встрани в полза на по-стари и според мен неактуални приоритети, свързани с политиката по отношение на промишлеността, икономиката и дори научните изследвания. Ако възнамерявате да решите на следващата среща на върха, че трябва да приемем преработена Лисабонска стратегия през пролетта, нямаме време да анализираме слабостите на Лисабонската стратегия, която според мен се провали. Защо попаднахме в такава катастрофална икономическа криза? Защо имаме толкова много социални проблеми и проблеми на пазара на труда в Европейския съюз? Не считаме, че е добра идея да се подготвя Лисабонската стратегия и да бъде преработвана без внимателно обмисляне, без самокритика и без действителен процес на консултации като този, за който настояват профсъюзите и Социалната платформа, защото Лисабонската стратегия е много важна за всички нас и за перспективата на Европейския съюз.

Накрая, искам да разгледам Програмата от Стокхолм. Като много такива мащабни програми тя звучи много добре, това се казва непрекъснато за нея и това изглежда мислят хората като цяло. Обаче моята група е с впечатлението, че съществува дисбаланс между свободата и сигурността. Не сме съгласни с тази насока на развитие и ще насочим вниманието към това, като използваме примера със СУИФТ. Беше сериозна грешка да не се включва СУИФТ в дневния ред. Г-н Барозу, Вие се опитвате да заобиколите Парламента с това временно споразумение за СУИФТ, като същевременно игнорирате загрижеността за защита на данните. Това е индикация за нарушаване на баланса между свободата и сигурността.

Timothy Kirkhope, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, преди всичко нека да пожелаем успех на г-н Ван Ромпой и баронеса Аштън за новите им позиции и се надявам, че ще могат да установят трайни модели за своите длъжности.

Ако Европейският съвет трябва да има полупостоянен председател, това трябва да е някой, който възприема съдържан, но практичен подход към изграждане на консенсус сред държавите-членки, когато това е възможно и желателно. Ако трябва да имаме подсилен върховен представител по въпросите на външните работи, главната задача трябва да бъде да се работи в тясно сътрудничество с държавите-членки за съгласуване на общи политики в случаите, когато имат общи цели.

Назначенията трябва да бъдат възможност да се сложи край, веднъж завинаги, на кошмарната визия за все по-централизирана и бюрократична европейска външна политика и политика на сигурност в полза на такава, която е основана на охотно сътрудничество между държавите-членки.

Назначаването на баронеса Аштън по-специално за настоящ член на Комисията трябва да е било източник на особено задоволство за председателя Барозу, макар че това не бива да предоставя на Комисията възможност да придобие по-голяма власт в ръцете си, вместо тя да бъде дадена в ръцете на демократичните институции на Европа.

Но след като цяло десетилетие Европейският съюз беше обсебен от собствените си институции, сега е необходимо да се върне към работата. Често се казва, че гражданите на държавите-членки не разбират Европа и ако я разбираха, тя щеше да е по-общодостъпна. Така обаче се пропуска един много важен момент. Нашите граждани разбират твърде добре самовглъбеността на Европа. Това, което не разбират, е защо толкова много време, усилия и ресурси се отдават на институционалните процеси, а толкова малко на резултатите от политиката, която всъщност може да бъде от значение за техния живот.

Нашите граждани виждат, че икономиките ни са в криза, че безработицата расте, че за предприятията е все по-трудно да генерират растеж, че изменението на климата се влошава и че други части на света стават все повече и по-силно конкурентоспособни.

Въпреки това, когато се обърнат към Европа, откриват Съюз, който е посветил години на тези институционални препирни. Защо да ги е грижа за подробностите на гласуването с квалифицирано мнозинство, ако са загубили

работата си? Защо да се интересуват от сложното съвместно вземане на решение, ако децата им са изправени пред такова несигурно бъдеще?

Надявам се, че назначенията от миналата седмица могат да сложат край на тези години на самовглъбеност. Европейският съюз сега трябва да продължи и да се концентрира върху реалната предстояща работа, върху изграждането на динамични и конкурентоспособни икономики и върху създаването на силна световна система за търговия, а особено през следващите няколко седмици – върху осигуряването на наистина ефективно споразумение за изменението на климата.

Признавам, че думите на шведското председателство и на председателя Барозу са окуражителни в това отношение. Да се надяваме, че сега може да последва реализация на практика в други области, които са жизнено важни за всички наши граждани.

(Ораторът се съгласява да отговори на въпрос, зададен чрез вдигане на синя карта, съгласно член 149, параграф 8)

John Bufton (EFD). – (EN) Г-н председател, след хубавите думи, казани от г-н Kirkhope относно положението, в което се намираме, моят въпрос към него е: не считате ли, че отказахте на британския народ референдум, който Дейвид Камерън обеща в Обединеното кралство? Вие сега сте тук без мандат и заключението е, че хората в Обединеното кралство и в повечето части на Европа нямат думата по отношение на Лисабон.

Дейвид Камерън трябва да се засрами. Що се отнася до консерваторите в залата, за тях начинът на гласуване е да натискат зелено, зелено, зелено. През цялото време е давай, давай, давай. Те са за ЕС. Считам, че е време да се изясните и да кажете на хората у дома каква всъщност е позицията Ви.

Timothy Kirkhope (ECR). – (EN) Г-н председател, съжалявам много, че вътрешната политика на Обединеното кралство като че ли превзе нещата тук тази сутрин. Искам да изясня напълно, че не се срамувам от нищо, което лидерът на консервативната партия казва или върши, и по-специално на всички ни е ясно, че винаги сме показвали, че ако Договорът от Лисабон не беше ратифициран, щяхме да го предоставим на британците. Считам, че това е достойна позиция за нас.

Считам, че онези, които говорят за нереални цели по отношение на Европа, онези, които се изказват по един краен и вманиачен начин, няма да донесат нищо добро точно за онези хора, за които говорех в моето изказване — гражданите не само на Европа, но и гражданите на моята страна, които искат просперитет, които искат сигурност в живота си и за бъдещето. Това институционално взирание в центъра се прави от тези хора така, както и от повечето институции на Европа.

Lothar Bisky, *от името на групата GUE/NGL.* – (DE) Г-н председател, искам да приветствам с добре дошли двамата кандидати от името на групата GUE/NGL. Преди всичко приветстваме факта, че е избрана жена. Приемаме, че двамата кандидати за висшите длъжности не само ще се съсредоточат върху същността на своите задължения, но и ще разработят подход на сътрудничество с Парламента.

Очакваме Съветът да работи по-съсредоточено по социалните въпроси, които възникнаха в резултат от кризата, и да направи правилни заключения. Досега бяха платени милиарди на банкерите, но практически няма никаква помощ за обикновените хора. Г-н Schulz е прав, когато казва, че казиното отново е отворено, а същевременно бедността, и по-специално детската бедност нараства.

Четири милиона работни места бяха загубени в цяла Европа в резултат от кризата. Според докладите на Комисията цифрата може да нарасне до седем милиона в хода на следващата година. Знаем, че подобни разчети обикновено са по-ниски от реалните цифри. Например 1,5 млн. души в Германия са на съкратено работно време и е важно това да бъде подчертано.

Но нарастващата безработица и бедността са първите признаци на още по-голямо неравенство по отношение на възможностите, което ще окаже голямо въздействие върху възможностите за образование. Необходимо е да обсъдим и тази тема. Въпросът, който възниква, е дали държавните и правителствени ръководители ще намерят пътища за излизане от кризата, които да съчетават европейската концепция за интеграция със социален напредък и които да имат реално въздействие върху гражданите на Европа. Вместо стратегии за излизане от кризата за програмите за икономическо възстановяване и задължително консолидиране на бюджета ни е нужна смяна на политиката. Ще отбележа само три наблюдения във връзка с това. Първо, очакваме Съветът да направи изявление относно позицията си по планове за стратегията за 2020 г., която е предвидена да замени провалилата се Лисабонска стратегия. Иновации и знания, борба с изключването, зелени икономически стратегии, цифровизирана Европа — като списък от лозунги това не звучи толкова лошо. Обаче се нуждаем спешно от конкретни предложения, които да описват как ще бъде реализирано всичко това.

Второ, Съветът най-накрая трябва да се ангажира със система за строг контрол на финансовите пазари. Имам редица основателни въпроси за това, как Съветът ще го постигне в съответствие със съществуващите договори, защото в някои случаи ограниченията за свободното движение на капитали и плащания не са разрешени или желани. Интересно ни е как ще постигнете това.

Трето, искам да подчертая още веднъж, че Съветът трябва да даде ясен сигнал след Копенхаген, че е необходимо обвързващо споразумение за изменението на климата. Доброволните ангажменти никога не са постигали желаната цел.

Nigel Farage, *от името на групата EFD*. – (EN) Г-н председател, всички вие сте много унили тази сутрин. Мислех, че това ще бъде един важен миг на гордост. Необходими ви бяха осем години и половина тормоз, лъжи, игнориране на демократичните референдуми. Необходими ви бяха осем и половина години да прокарате Договора и на 1 декември ще го имате.

Разбира се, създателят на всичко това, Жискар, искаше чрез конституционния договор Европейският съюз да има голям, световен глас, но се опасявам, че лидерите колективно са загубили смелостта си. Решили са, че искат техните лица да се виждат на световната сцена, а не на някой от Европейския съюз, и затова имаме назначени двама политически пигмеи.

Въпросът на Кисинджър на кого да се обади в Европа всъщност остава без отговор, нали? Предполагам, че отговорът може да бъде само г-н Барозу, защото той е единственият, за когото по света са чували изобщо, и вероятно е големият печеливш от тези постове. Нищо чудно, господине, изглеждате толкова щастлив тази сутрин.

Имаме си и нов председател на Европа — Херман ван Ромпой. Не се произнася лесно, нали? Не мога да си го представя заради него да спира движението в Пекин или Вашингтон; съмнявам се дори дали някой в Брюксел би го разпознал кой е. И все пак ще му се плаща заплата, която е по-голяма от тази на Обама, което ви казва всичко, което трябва да знаете за тази европейска политическа класа и как се грижат за себе си.

Но той поне е избран политик, за разлика от баронеса Катрин Аштън, която наистина е вярно изображение на съвременната политическа класа. В някои отношения тя е идеална, нали? Никога не е била на редовна работа и никога през живота си не е била избирана за нещо. Така че, предполагам, е идеална за този Европейски съюз.

(Председателят толи ораторът да приключва)

Никога не е била избирана за нещо и никой не знае коя е тя. Дори министър-председателят говори за баронеса Ашдаун, а не за Аштън. Искам да кажа, никой не е чувал за нея. Тя е дори по-малко известна от Херман ван Ромпой. Искам да кажа, че човек трябва да се потруди за това, нали?

Тя се е издигнала без следа. Част е от тази следдемократична епоха. Омъжила се за добра партия: омъжила се е за съветник, приятел и поддръжник на Тони Блеър и е лансирана в Камарата на лордовете. Докато е била в Камарата на лордовете, е получила една голяма задача и тази задача е била да прокара Договора от Лисабон през Камарата на лордовете, да направи това, като се преструва, че той е съвсем различен от Конституцията на ЕС. Следователно тя може да запазва сериозно изражение и енергично смаза всеки опит в Камарата на лордовете да се даде референдум на британския народ.

И ето я: никога не е кандидатствала за обществена длъжност, никога не е била на редовна работа, а тук получава една от най-високите длъжности в Съюза. Назначението ѝ поставя Великобритания в неловко положение.

(Възклицание от залата)

Е, аз поне съм избран, господине, за разлика от нея. Тя не е избрана и хората нямат право да я отстранят.

Но само чуйте следното. Има нещо много по-сериозно от това. Катрин Аштън е била активен член на Кампанията за ядрено разоръжаване. Фактически тя е била касиер на Кампанията през период, когато въпросната получава много големи дарения, и отказва да разкрие източника. Известно е, че даренията са получавани от лице на име Will Howard, който е бил член на комунистическата партия във Великобритания. Ще отрече ли баронеса Аштън, че докато е била касиер, е вземала средства от организации, които са били против западния капитализъм и демокрация? Този въпрос трябва да бъде зададен.

И наистина ли сме доволни, че човек, който ще отговаря за нашата външна политика на сигурност, е бил активист преди няколко години в група като Кампанията за ядрено разоръжаване? Ако наистина мислим така, честно казано, трябва да се прегледаме. Не считам, че тя е годно и подходящо лице за длъжността. Тя

няма опит и трябва да отговори на тези въпроси. Вземала ли е пари от врагове на Запада? Този въпрос трябва да получи отговор.

Е, имаме си нашите двама пигмеи. Посредственият ще води посредствения, но аз не съм доволен, защото ще настояват за политически съюз и докато нашите лидери за момента може и да са запазили репутацията си на международната сцена, всички те предадоха своите национални демокрации. Европейската държава е тук. Ще ни застигне лавина от нови закони заради Договора от Лисабон и за мен не подлежи на съмнение, че трябва да има пълен, свободен, честен референдум в Обединеното кралство, за да се реши дали да останем част от Съюза или не. Надявам се и се моля да гласуваме да напуснем, но при всички случаи хората просто трябва да бъдат попитани.

(Ораторът се съгласява да отговори на въпрос, зададен чрез вдигане на синя карта, съгласно член 149, параграф 8)

Председател. – Искам да кажа няколко думи на г-н Farage. Ще сме много благодарни, ако успокоим малко настроенията, защото някои думи и изрази не винаги се приемат добре.

Edit Herczog (S&D). – (EN) Г-н председател, г-н Farage каза, че хората, които бяха избрани миналата седмица, не са такива, заради които би спряло уличното движение. Затова ги избрахме — защото искахме да изберем хора, които ще накарат движението да продължи, за да могат всички европейски граждани да получат по-добър живот за себе си — и те това и ще направят.

Г-н Ван Ромпой и г-жа Катрин Аштън са за хората и всички 480 милиона европейци скоро ще го узнаят. Считам, че това е залогът. Ние трябва да ги подкрепим. Трябва да пазим тяхната почтеност. И, г-н Farage, искам да Ви цитирам една унгарска поговорка. Добре е, че сте тук, защото, ако маймуната се качи на дървото, лесно ѝ се виждат задните части.

Nigel Farage (EFD). – (EN) Г-н председател, в това отношение мисля, че уважаемата колега изобщо не е разбрала същността на въпроса, защото два пъти каза „хората, които бяха избрани миналата седмица“. Те не са избрани. Това е въпросът, който повдигам, и в случая с баронеса Аштън, тя никога не е била избирана на обществена длъжност през целия си живот. Тя заема длъжност с огромни правомощия, а народите на Европа, на Великобритания или от където и да е нямат право да я държат отговорна и да я отстранят и това е основното, което не е наред с целия този Европейски съюз. Всичко се свежда до бюрокрация срещу демокрация. Нещата ужасно, ужасно са се объркали.

Но, моля Ви, мога ли да се върна и да Ви задам един въпрос, г-н председател? Изглежда намеквате, че съм казал нещо неуместно, прекалено или погрешно. Бихте ли обяснили какво точно? Искам да знам.

Председател. – Вашето описание по отношение на избраните лица, които са толкова важни за Европейския съюз, и това, което казвате по темата, свързана с тях, според мен е абсолютно неуместно в случая.

(Протести)

Това е мнението ми, колеги.

Nigel Farage (EFD). – (EN) Г-н председател, когато бяхте избран за председател, Вие казахте, че ще действате като неутрален председател, за да осигурите всички страни в разискването да имат възможност да се изкажат. Ако ме критикувате за политическото съдържание на казаното от мен, тогава не си вършете работата като неутрален председателстващ.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-н председател, след цялото това вълнение може би ни е необходим по-реалистичен подход. Нуждаемите се от енергия възникващи икономики и пълните с отпадъци индустриализирани държави дори не бяха подготвени за изпълнение на Протокола от Киото. Затова се съмнявам дали нещо ще се промени след конференцията в Копенхаген. Целта на търговията със сертификати също е под въпрос, като за това се харчат милиони, докато истинските алтернативи като възобновяемата енергия се залъгват с дребни стотинки. Това определено не бива да води до подкрепа за атомни електроцентрали като алтернатива, съобразена с Киото.

Втората неотложна криза, с други думи, състезанието за субсидии за отслабващия производител на автомобили „Опел“, е не по-малко взривоопасен въпрос. Признаци като спад на поръчките не бяха взети достатъчно сериозно и ЕС със своето множество от регулационни мерки вероятно допринесе за упадък на един някога процъфтяващ отрасъл. Поуката, която трябва да си вземем от това, е, че е необходимо в бъдеще да установим базови условия, които могат да бъдат планирани и предвидени за всички отрасли, и докато не въведем изцяло

разработени концепции, е напълно безотговорно да се хвърлят милиарди евро от парите на европейските данъкоплатци за решаване на проблема. Важно е да се осигури поне, че тези пари няма да отидат в САЩ. Освен това трябва да бъдат въведени правила за връщане на парите.

Ако не друго, на предстоящото заседание трябва да бъде възможно да се положат основите за завършване на „прозрачния“ европейски гражданин. Програмата от Стокхолм дава на хората по-малко права — а не повече такива — защото те нямат контрол върху използването на данните. Няма признаци за прекратяване на наблюдението на пътниците, противоречивият въпрос за защитата на данните още не е решен и ако ние ще въведеме европейска система за убежище, то според мен трябва да прилагаме най-строги критерии — като тези, използвани в Дания.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, искам да изразя моята благодарност на лидерите на групите за техния много вдъхновяващ принос. Огромното мнозинство, макар и не всички, изглеждат доволни като шведското председателство, че успяхме да осъществим двете назначения на Херман ван Ромпой и Катрин Аштън. Тези двама души допринасят за последователността, стабилността и повишената координация в Европейския съюз, нещо, което е необходимо, ако искаме да сме в състояние да се съсредоточим върху основните предизвикателства, които надхвърлят обхвата на шестмесечните председателства. Считаю, че това е нещо много положително.

Както каза г-н Schulz, след като вече са назначени, те ще могат да се съсредоточат върху задачите си и можем да отменим това разискване. Може би след като Договорът от Лисабон най-после влезе в сила на 1 декември, британското вътрешнополитическо разискване също ще може да остане извън тази зала. ЕС се нуждае от съвременни основни правила и Договорът от Лисабон ще ни ги даде. Ще бъдем по-добре подготвени да се справим с важните въпроси, пред които сме изправени.

През предстоящия период, водещ до европейската среща на върха, има три главни въпроса, по които шведското председателство се надява да постигне напредък заедно с вас и с помощта на Комисията. Въпросът за климата, по отношение на който полагаме всички усилия да постигнем амбициозно политическо споразумение с график, за да може евентуално да стане юридически обвързващо. Ще трябва да преживеем резултатите от Копенхаген и по отношение на случващото се впоследствие с течение на времето, като е необходимо постепенно да променим нашите общества, за да станем по-разумни по отношение на климата.

По икономическите въпроси, макар че нещата изглеждат по-добре на финансовите пазари, сме изправени пред високи нива на безработица в много държави и това ще бъде отличителна характеристика на нашите икономики в продължение на още много години.

Що се отнася до въпросите на г-н Verhofstadt във връзка с надзора, доволна съм, че въпреки всичко постигаме напредък по въпроса. Проблемът, който срещаме досега във връзка с финансовия надзор, е, че той беше съсредоточен твърде много върху отделните компании и твърде малко върху финансовата система като цяло. Сътрудничеството между различните надзорни органи също не действаше. С учредяването на новите европейски надзорни органи ще можем да коригираме това. Те ще имат всеобхватен кръгзор и по-добро сътрудничество. Разбира се, ще са подчинени на Съвета и на Европейския парламент. Други подробности по въпроса ще бъдат обсъдени на срещата на Екофин на 2 декември, когато се надявам да постигнем допълнителен напредък.

Накрая, по отношение на Програмата от Стокхолм: това е много важно решение, с което също ще трябва да свикнем за доста дълго време и по което Европейският парламент ще има много голямо влияние в бъдеще. Както казаха мнозина от вас, става въпрос да се намерят решения на значителните проблеми, пред които сме изправени, свързани с трансграничната престъпност, трафика на хора и наркотици и заплахата от тероризма, и те да бъдат балансирани с политика, която поставя гражданите в центъра и осигурява зачитане на неприкосновеността на личния живот.

Надявам се, че ще можем да изготвим дългосрочна програма, която да се справи с въпросите в рамките на Програмата от Стокхолм. Трите въпроса, наред с редица други, бяха приоритетите на шведското председателство и съм много доволна, че виждам как, да се надяваме, ще приключим успешно с тях през декември. Много ви благодаря. Ще се изкажа отново в края на разискването.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, спомена се конкретният въпрос за СУИФТ и искам да изясня позицията по темата, защото считам, че е изключително важно. Това е свързано и с Програмата от Стокхолм.

Програмата СУИФТ е наистина много ценен инструмент за държавите-членки в борбата им срещу тероризма. Тя позволи на органите в държави-членки да предотвратят терористични нападения в Европа. Не говорим за теоретични случаи. Говорим за действителни случаи.

Проектоспоразумението между Европейския съюз и Съединените американски щати, което се обсъжда понастоящем, е временно споразумение с максимален срок 12 месеца. То е необходимо, за да замени в правно отношение съществуващото след преместването на съхраняването на данни извън САЩ.

Ако временното споразумение бъде прието преди 1 декември и юридическата база се промени, ще бъдат избегнати пропуски в сигурността, както и сериозен удар срещу отношенията между Европейския съюз и Съединените американски щати в тази област.

На последната ни среща с участието на Европейския съюз и президента Обама първият въпрос, който той повдигна, беше за сътрудничеството между Съединените американски щати и Европа в борбата срещу тероризма. Той ни даде имената на конкретни държави в Европа, които са избегнали терористични нападения наскоро благодарение на сътрудничеството по въпроса между нас и тях.

Мога да ви дам някои данни за това, ако желаете. Повече от 5 450 случая по Програмата за проследяване на финансирането на тероризма са предадени към днешна дата на европейски правителства с повече от 100 нови следи, предоставени на европейски държави от януари до септември тази година.

Мога да ви дам конкретни примери. Информацията е оказала важно съдействие на европейските правителства по време на разследване на заговор, ръководен от Ал Кайда, за нападение над трансатлантически полети между Обединеното кралство и Съединените американски щати.

В средата на септември 2009 г. са осъдени три лица, като всяко от тях е осъдено на най-малко 30 години лишаване от свобода. В началото на 2009 г. системата беше използвана за идентифициране на финансова дейност на лице от Ал Кайда, установено в Европа, което играе роля в планирането на предполагаемо нападение над самолет. Информацията е предадена на правителства в Европа и Близкия изток.

През лятото на 2007 г. същата система беше използвана за идентифициране на финансови дейности на базирани в Германия членове на „Съюз за ислямски джихад“. Информацията допринесе за разследването и последвалия арест на членове на „Съюз за ислямски джихад“, които са заговорничели да нападнат обекти в Германия. Впоследствие те признават тази си дейност.

И така, системата вече е спасила много животи в Европа и другаде. Говорим за изключително сериозно нещо. Напълно съм съгласен, че цялата борба с тероризма трябва да се води при пълно спазване на основните права и гаранции на нашите отворени, свободни общества. Ние първи в света заявихме на президента Буш, че е необходимо да закрие Гуантанамо — ние, европейците. И поддържаме това. Същевременно трябва да се погрижим да останем обединени и ангажирани с борбата против тероризма.

Ето защо искам да ви уверя напълно, че ще ви представим нов мандат на базата на новия Договор от Лисабон точно за решаване на въпроса, като Европейският парламент ще има своите пълни правомощия.

Затова в началото на 2010 г. ще стъпим на нова основа, съблюдавайки Договора от Лисабон, която, разбира се, ще предостави на Парламента цялата компетентност да действа по въпроса, защото искаме Парламентът да бъде на предна позиция при тези действия срещу тероризма и в подкрепа на сигурността при пълно спазване, разбира се, на нашите основни права и правни гаранции.

Накрая, тъй като толкова много от вас се изказаха — като ви благодаря за вашите коментари — по въпроса за баланса между половете, който е толкова важен за мен, за Комисията и за европейските институции, нека отбележа факта, че днес е десетата годишнина на международния ден за премахване на насилието срещу жените. Считаю, че това е дневен ред, по който ние също трябва да направим нещо в Европа. За съжаление, все още има твърде много случаи в Европа, в които жени са засегнати от нападения от свои съпрузи или бивши съпрузи. Искам да използвам възможността да покажа нашия ангажимент с този много важен дневен ред, който засяга и нашето европейско общество.

Mario Mauro (PPE). — (IT) Г-н председател, госпожи и господа, в коментарите за назначенията, направени за откриването на новия етап на Европейския съюз, международната преса много често използва термини като „кандидати, които не са подходящи за длъжността“ или „незадоволителни кандидати“.

Искам да изкажа недоволството си от тази тенденция. Г-н Verhofstadt се изрази много точно, като каза, че една чаша може да се разглежда като наполовина пълна или наполовина празна. Затова се чудя какви са били основните причини за Съвета да избере въпросните лица. Считаю, че са били причини, свързани с Общността,

и ще се опитам да обясня какво имам предвид. Избирането на напускащ член на Европейската комисия за европейски външен министър изпраща ясно послание: то гласи, че намерението е да се води външна политика на Общността, а не външна политика, която се придържа към философията на някоя конкретна нация. Затова, що се отнася до мен, новината не е, че г-жа Аштън е с британско гражданство, а че идва от Комисията. С други думи, тя възприема подход на Общността към въпросите на външната политика, който не е свързан с конкретната гледна точка на една нация.

Що се отнася до предложението за белгийския министър-председател, то беше поставено под въпрос, като той беше сравняван с по-забележителни личности. Считам, че това, което искаме от председателя на Европейския съвет, който ще остане на тази длъжност в продължение на две и половина години, е не да вика по-силно от другите или да утвърждава авторитета си повече от другите, а да убеди другите да говорят с един глас. По тази причина считам, че е добър избор да бъде предложен г-н Ван Ромпой.

Ние трябва да се водим от подход на Общността, защото ако наистина искаме да изградим Европа, правилно е да изберем въпросните лица въз основа на този критерий. Ще можем да наблюдаваме ефективността и ефекта от избора, когато ги видим в действие, но призовавам всички да подкрепят решително работата им, защото в противен случай бихме пропуснали най-добрата възможност в живота си.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н PITTELLA

Заместник-председател

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Г-н председател, вчера взех думата на пленарното заседание, за да подчертая значението на Програмата от Стокхолм, която е в дневния ред на Европейския съюз за 10 декември. Направих това, за да привлека вниманието към съдържанието ѝ, и по-специално за да призова за възможно най-широка парламентарна подкрепа за придвижване на доклада, изготвен от три комисии, работили заедно. Имам предвид комисията по правни въпроси, комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи и комисията по конституционни въпроси. Затова вчера се съсредоточих върху значението на създаването на Европа за гражданите, а и Европа като пазар.

Считам, че сега е моментът да подчертаем значението на въпроса от конституционна гледна точка в дневния ред на Европейския съвет за 10 и 11 декември. В края на краищата Парламентът ще укрепи съгласно Договора от Лисабон.

Парламентът ще бъде подсилен по-специално в областта на свободата, сигурността и правосъдието чрез разработване на план за действие, който ще бъде приет по време на испанското председателство. Това е така, защото, съгласно член 17 от Договора за Европейския съюз и член 295 от Договора за функционирането на Европейския съюз, такова сътрудничество се изисква. Тези членове ни призовават да се ангажираме с междунституционално сътрудничество и изискват от нас да постигнем споразумение за междунституционално сътрудничество, за да разработим стратегия за приложението на Договора от Лисабон. Освен това от нас се изисква да правим това, като същевременно спазваме принципите за възможно най-голяма прозрачност, субсидиарност и сътрудничество с националните парламенти. Затова последните ще участват в разработването на Лисабонския дневен ред.

Това означава, че ще трябва да работим много по-усилено. Животът ни няма да е по-лесен. Напротив, ще става много по-сложен. Ще бъдем принудени да предприемем процес на оценка, за да се поучим от опита. Основната цел на упражнението ще бъде да осигури съответствието с европейския модел и основните права. Европейският парламент ще трябва да бъде по-ангажиран по отношение на защитата на данните. Имам предвид развитието след споразумението за СУИФТ, за което стана въпрос по-рано днес и което е толкова важно в контекста на двустранните ни отношения със Съединените американски щати.

Най-важното обаче е, че Европейският парламент ще участва в оценката и последващите действия по отношение на работата на агенциите в рамките на институционалната структура на Европа. Имам предвид Европол, Европейската служба за подкрепа в областта на убежището, Евроюст и Фронтекс.

Поради всички тези причини желая дневният ред за Европейския съвет да отразява значението на засилването на ангажимента да се действа и да се работи в сътрудничество с Европейския парламент, по-специално във връзка с подготовката и последващите действия по плана за действие, който ще бъде приет през предстоящите шест месеца на испанското председателство.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Г-н председател, направихме го — Договорът от Лисабон влезе в сила. Искам да благодаря на Сесилия Малмстрьом, на шведското председателство и на целия екип, които работиха много упорито. Това е голямо постижение.

В този контекст искам да се спра накратко на две точки, които формират същността на разискването. Първата точка е председателят на Съвета. Г-н Барозу, Вие току-що казахте, че искате да работите заедно с Херман ван Ромпой. Считаю, че това е много добра идея. Правилно е да работите заедно със Съвета. Има обаче едно нещо, което искам да заявя съвсем ясно: председателят на Съвета не е отговорен пред Европейския парламент, нито пред който и да е друг парламент. Това означава, че във Вашата роля на председател на Комисията Вие сте законната демократична институция и законният демократичен председател на Европа. По тази причина при всички случаи работете в тандем, но моля Ви, уверете се, че сте начело и ръководите нещата.

Втората точка е, че представителят на Съвета каза, че Катрин Аштън ще заеме и длъжността на върховен представител, и длъжността заместник-председател на Комисията от 1 декември 2009 г. Първо, длъжността е само една — върховен представител, заместник-председател на Комисията — и второ, тя не може да заеме длъжност без съгласието на Парламента. От 1 декември първата Комисия Барозу се намира в юридическа ниша земя между края на Договора от Ница и началото на Договора от Лисабон. Катрин Аштън ще поеме изцяло длъжността едва след като получи съгласието на Парламента в края на януари 2010 г.

И последно, относно културата на разискване в Парламента. Трябва само да се вслушаме в г-н Farage. Ако той и неговата партия някога дойдат на власт в Обединеното кралство, британците наистина ще започнат да ценят свободата на установяване в Европейския съюз, защото огромен брой от тях ще се преместят във Франция, Германия, Испания, Италия и Португалия, г-н Барозу.

Jill Evans (Verts/ALE). – (EN) Г-н председател, заседанието на Съвета ще се състои след по-малко от две седмици след влизането в сила на Договора от Лисабон и ние, както каза министърът, преминахме дълъг и труден процес, за да стигнем до този момент. Но мнозина от нас считат, че сме пропуснали възможност от критично значение. Все още липсва един елемент, жизненоважен демократичен елемент във взаимоотношенията между ЕС и хората на Европа — това е поддържащото или регионално ниво на управление.

Мнозина избиратели считат, че Европа е все така далече и ние трябва да се заемем с това неотложно. Не всички от нас имаха референдум и възможност да изразим нашето виждане за бъдещото развитие на Европа. И все пак в целия ЕС се случват неща, които оказват пряко влияние върху нашата работа срещу изправените пред нас предизвикателства и всички онези въпроси на политиката, които вече бяха споменати — заетост, социални права, икономическо регулиране, борба с тероризма, мир и справедливост — и аз съм горда, че се изказвам, между другото, като председател на Кампанията за ядрено разоръжаване в Уелс.

Няколко седмици ни делят от срещата на върха в Копенхаген, най-голямото предизвикателство от всички. До 80% от политиките за смекчаване на ефекта и адаптиране ще бъдат реализирани на местно и регионално равнище. А много регионални правителства, като правителството на Уелс, са водещи в приемането на радикални политики за борба с изменението на климата. Именно в тази област ще бъдат реализираните евентуални международни споразумения. Затова трябва да погледнем отвъд равнището на държавите-членки към народите на Европа.

В неделя, 13 декември, повече от 150 общини в Каталония провеждат референдуми за независимост от Испания. Как реагира ЕС на събитието? Ще бъде ли това в дневния ред на Съвета? Силно се съмнявам, а трябва да бъде. Европа се променя и се надявам, че новият председател ще прояви внимание и ще реагира на случващото се.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Преди всичко искам да изкажа своите поздравления на шведското председателство за усилията, които положи през изминалите няколко месеца. То заслужава специално признание за начина, по който подреди куба на Рубик с назначаването на г-н Ван Ромпой и лейди Аштън.

Много се радвам за назначенията, защото г-н Ван Ромпой вече каза, че неговите лични виждания са изцяло без значение. Думите му са доказателство за неговата мъдрост и добра проникателност. Поздравявам г-н Ван Ромпой за неговия евриреалистичен подход и ще му го напомням в бъдеще, независимо дали тези напомнания са очаквани или необходими.

За съжаление, също така чух изрази на неодобрение от онези, които се страхуват, че първият постоянен председател на Съвета не е достатъчно компетентен за длъжността. Очевидно някои са се надявали на някакъв европейски свръхчовек. Определено не споделям такива виждания и първите изявления на г-н Ван Ромпой ме успокоиха. Той изобщо не показва, че иска да стане подобен европейски свръхчовек.

Г-н председател, на предстоящото заседание на Съвета ръководителите на европейските правителства ще трябва да сложат точка и да завършат своята стратегия за Копенхаген, за да могат да постигнат възможно най-добър резултат. Пожелавам на председателя Ван Ромпой и г-н Билд, действащ председател на Съвета,

пълнен технически успех в тази много важна задача. Освен това пожелавам на всички нас положителен и преди всичко далновиден резултат.

Takis Hatzi Georgiou (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, следващият Съвет ще се изправи пред важен въпрос – въпроса за разширяването. Когато говорим за разширяване, разбираме, че Турция е значителна част от разискването. Ние, Кипър и моята партия — искам да заявя това съвсем ясно пред Европейския парламент — сме абсолютно в подкрепа на присъединяването на Турция към Европейския съюз. Обаче никога няма да се уморим да повтаряме, че това присъединяване не може да се осъществи, ако Турция не изпълни, както всички други държави, които се присъединиха, всички ангажменти, които пое към Кипър и към Европейския съюз.

В Кипър се провеждат обсъждания между двамата лидери и ако бъде постигнато решение, то ще бъде символ на победа за целия Европейски съюз. Тази победа ще насърчи Европейския съюз да заеме мястото си в съвременния свят. Ние обаче трябва отново да се върнем към истината, а тя е, че Турция окупира половината от Кипър с 40 000 войници, които се предполага, че защитават 80 000 кипърски турци. Това е равно на двама турски войници пред всяка къща на кипърски турци. Не познавам никой член на Европейския парламент с такава охрана. Следователно говорим за изолацията на кипърските турци и публично подкрепяме премахването на тяхната изолация от окупационната армия.

В заключение искам да изтъкна, че макар да поддържа присъединяването на Турция, Кипър не може да се съгласи с отварянето на главата за енергетиката, докато Турция не изпълни ангажиментите си към Европейския съюз и Кипър и докато не премахне пречките, които поставя пред Република Кипър в усилията си за разширяване на своята икономическа зона.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Съвсем наскоро бяха взети две важни решения във връзка с личния състав в съответствие с Договора от Лисабон. Европейският съюз вече има постоянен председател и върховен представител по въпросите на външните работи. Носят ли тези решения във връзка с личния състав важно послание за нас? Всъщност, да. В залата говорим много за баланса между Европейската комисия, Съвета и Парламента. Според мен съществува дисбаланс, като правителството на ЕС, Комисията, има монопол върху законодателната инициатива. В някои случаи тя действа почти като съдия — контролира основната власт, докато ние в Парламента ѝ слагаме печата на демокрацията. Договорът от Лисабон не определя задълженията на постоянния председател. Те очевидно ще зависят от това, доколко харизматично и решително е лицето, което ще се озове на поста. От решението може да се изтъкува, че властта и контролът трябва да останат — според Вашите думи — в Комисията, представляваща наднационалния общ интерес. Ние обаче казваме, че тя е останала в ръцете на водача на империя, която контролира централизирано живота на 500 милиона души.

От друга страна, би било също така много важно да сме сигурни, че действаме решително, когато става въпрос за непосредствената ни задача, когато говорим за конференцията за климата. Това обаче включва решителна крачка против Съединените американски щати. Почти съм уверен, че причината председателят Барозу току-що да излезе е именно за да се обади по телефона относно въпроса.

Marietta Giannakou (PPE). – (EL) Г-н председател, важно е, че Договорът от Лисабон най-накрая влезе в сила. Разбира се, европейските граждани в продължение на десет години гледат как Европейският съюз не може да открие начини, чрез които да осигури институциите да работят ефективно след разширяването, осъществило се с присъединяването на дванадесетте нови държави-членки. Днес обаче нещата са променени. Имаме председател на Съвета — и всички ни уверяват, че това е човек, който ще търси единодушие и съгласие — и имаме върховен представител по въпросите на външната политика.

Да коментираме *предварително* дали са подходящи или не в сравнение с онези, чиито имена бяха подхвърляни преди, или в сравнение с онези, които се предполага, че са се специализирали в такива въпроси, е маловажно. Важно е как ще се прилага Договорът. Тук сътрудничеството между Европейската комисия и Европейския парламент е от огромно значение. Ролята на Парламента е засилена, но за да бъде засилена по същество и за да могат европейските граждани да разберат това, е необходимо Европейската комисия спешно да повдигне въпроси, а именно че тя има инициативата в Европейския съвет.

Предполага се, че Съветът ще действа по-бързо, като се има предвид, че вече няма да работи както по-рано под председателството на държавите-членки, а правителствата няма да имат възможността да манипулират Съветите с цел да доказват, че всичко добро идва от правителствата, а всичко лошо и безпокойтелно идва от Брюксел.

Ясно е, че на Съвета през декември ще има въпроси за разширяването, но нито министърът, нито председателят на Комисията ни казаха подробности; говориха само в общи линии за други неща. Факт е, че разширяването към Западните Балкани и Турция въз основа на предложенията на Европейската комисия е изправено пред множество съмнения и въпроси, въпреки целта за интегриране на тези държави в Европейския съюз.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Г-н председател, г-жо член на Комисията, в четвъртък Европейският съюз назначи г-н Ван Ромпой за свой пръв постоянен председател на Съвета и г-жа Аштън да отговаря за европейската дипломация. Госпожи и господа, исках да се върна към разискването, което се провежда в нашите институции, откакто бяха обявени тези назначения.

Всъщност освен въпросът за имената и функциите, според мен стои и главният въпрос за държавите. Позволете ми да обясня какво имам предвид. Свидетели сме на може би най-лошия кошмар на онези, които представяха идеала на Европейската общност и тяхното желание за съюз. По онова време се е считало, че основата на Съюза се корени в легитимността на държавите и че бъдещето му се крие в преодоляване на националния егоизъм. Напрежението между две противоположни сили, което понякога е болезнено, често създава оригинални механизми, но преди всичко обслужва един политически подход, който е уникален в света.

Този кошмар, госпожи и господа, е за Европа, която ще бъде ограничена до общност на междуправителствени придобивки. Резултатът, както виждаме днес, би бил съмнение за некомпетентност, предположение за нелегитимност и напрежение между политическите семейства.

С това изказване не възнамерявам, както ще разберете, да се връщам към изказването на възгледи единствено според намеренията. Предпочитам да ви припомня правата и задълженията ни като членове на Европейския парламент. Наш дълг е да поставим под въпрос непроницаемите пазарлъци, които обгръщат назначенията на длъжностите в резултат от Договора от Лисабон. Наш дълг в бъдеще е да принудим Съвета да сложи край на този недемократичен, архаичен метод на назначаване, който утвърждава представата, че при своето постепенно развитие Европа се прикрива от народите.

Наш дълг е да използваме всички наши нови парламентарни прерогативи, за да повлияем на политиките, които ще възникнат от новите правомощия, които са ни гарантирани от Договора от Лисабон.

Необходимо е Парламентът, между една отслабена Комисия и засилен междуправителствен център, да се превърна в институционална точка на равновесие. По този въпрос се надявам, че заместник-председателят на Комисията ще е обект на същия процес на изслушване от Европейския парламент, както и останалите членове на Комисията. Всъщност имаме право да осъществим този процес; то ни е предоставено от Договорите. Поддържам също предложението на г-жа Harms, която предложи среща между новия председател и групите като цяло.

Наш дълг е да дадем начален тласък на европейската интеграция, която е в много лошо състояние. Никой не може с основание да иска мандатите, възложени на г-н Ван Ромпой или г-жа Аштън, да се провалят, и по-специално желая на г-жа Аштън успех, защото се гордея, че жена е назначена на длъжността върховен представител.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Г-н председател, преди всичко благодаря на шведското председателство, че като ни напуска в края на годината, ни оставя най-доброто от себе си. Това е добра новина за Комисията и добра новина за нашия Парламент.

След като казах това, искам да се спра на няколко въпроса. Първо, въпросът за назначенията. Не поставям под съмнение въпроса за хората, а за процедурите. Освен това наистина се надявам, че това ще е последния път, когато нещата ще стават по този начин. Европейците очакват прозрачност, демокрация и яснота на разискванията, а в основни линии това, което получиха, е неяснота и преговори в последната минута, проведени зад закритите врати на Европейския съвет. Това не бива да се повтаря и считам, че от нашия Парламент зависи да се предложат нови процедури и нови правила за в бъдеще.

Що се отнася до изменението на климата, желанието ми е Съюзът да говори с един глас и да действа съвместно след Копенхаген независимо от обхвата на резултатите от конференцията. Да вървим напред и да си поставим за цел действително 30% намаление на парниковите газове. Като казвам „действително“, това означава, че евентуално ще бъде необходимо един ден да повдигнем въпроса за дерогациите и търговията с емисии. Да вървим напред и отново да поемем твърд финансов ангажимент към развиващите се страни. Ние им дължим това.

Накрая, по отношение на икономическото и социалното положение трябва да работим за установяване на нов икономически модел, който дава приоритет на заетостта, социалния напредък и дългосрочната перспектива,

с други думи, на устойчивостта във всичките ѝ форми. Затова са ни необходими надзор и регулиране, политика, която дава предимство на малките и средните предприятия, и общо мислене за данъчна система, която благоприятства дългосрочната перспектива пред краткосрочната.

Gerald Häfner (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, в каква позиция сме сега по пътя към срещата на върха в Европа? От някои изказвания изглежда, като че ли всичко ще бъде наред, при условие че просто имаме достатъчно социалдемократи или либерали — да, г-н Schulz — членове на Комисията. Считаю, че това е грешка. Всичко ще бъде наред, когато имаме съгласие за основните задачи пред Европа.

В Европа преди 20 години падна Желязната завеса и за мен изглежда важно, че хората, гражданите постигнаха това, а не въоръжените сили, правителствата или тайните служби. Считаю, че в бъдеще също ще бъдем способни да изградим Европа само заедно с гражданите.

Второ, има други стени, които трябва да бъдат съборени, включително тези в главите ни. Например много хора все още вярват, че можем да разменяме свобода и сигурност, макар да знаем, че свободата е ефективна само когато я защитаваме. Тази защита обаче не бива да бъде за сметка на нашите основни права и не бива да води до създаване на държава под наблюдение, като се има предвид примера със СУИФТ и други въпроси.

Много хора вярват също, че могат да се разменят Европа и демокрацията. Но само демократична Европа може да успее в дългосрочна перспектива. Много хора считат, че околната среда и икономиката са противоположни концепции, докато единственият начин да се осигури дългосрочен просперитет е да се установи екологична икономика.

И накрая, искам да кажа едно нещо. Сега сме по пътя към Стокхолм и ако не направим всичко възможно там, независимо от цената — а много хора са готови да похарчат стотици милиони за спасяване на банките, но са свидливи, когато става въпрос за климата — ако не действаме бързо и последователно, то това, което се отнася за мен сега като оратор, ще бъде вярно и за човешката раса. Времето ѝ ще изтече.

Roberts Zile (ECR). – (LV) Благодаря ви, г-н председател. Миналата седмица европейското общество преживя две събития. Обществото на футбола видя как един съдия избра отбор, който ще участва във финалите за Световната купа, но обществото като цяло не видя или не разбра как и защо определени арбитри избраха шампионите за европейски мандати. И все пак, ако някой попита на кого ще се обаждат живеещите в Белия дом или в Кремъл в бъдеще, отговорът е, че ще се обаждат на същите хора, на които са се обаждали и преди. Що се отнася до мерките на Съвета през декември, с оглед на икономическата и финансовата ситуация и заетостта предизвиквам шведското председателство да не забравя добре известната ситуация на балтийските държави в това отношение. Предвид агресивните инвестиции в тези държави те бяха принудени отчаяно да се придържат към стриктно ниво на своите национални валути и изгодно за инвеститорите ниво спрямо еврото. На практика това означава девалвация на техните икономики, така че балтийските народи се превръщат в шампиони по безработица, докато демографското им общество се обезкървява до смърт. За каква европейска солидарност можем да говорим на нашите граждани, ако тяхното социално и икономическо положение се окаже още по-надолу от средното за Европа, отколкото беше преди да се присъединят към Европейския съюз?

Андрей Ковачев (PPE). – Влизането в сила на Лисабонския договор, би трябвало да означава повече прозрачност, повече демократичност и повече ефективност при вземането на решенията. Но както знаем, не винаги ефективност и демократичност отива в едно и също направление, особено, когато има липса на координация между институциите и връзка с гражданите. Няма съмнение, че е по-демократично да се намери подходящ начин европейските граждани да бъдат ангажирани с избора на президент на Съвета, за да може наистина Европейският съюз да стане по-близък до своите граждани. Това смятам, ще бъде задача на бъдещето. Желая, въпреки всичко успех на номинираните президент и върховен представител на Съвета.

Колкото до предстоящия Съвет на 10 и 11 декември, аз имам голяма надежда, че на него ще се вземе една амбициозна програма за институционалните въпроси, свързани с Лисабонския договор, имам предвид Европейската служба за външно действие. Трябва да получим яснота по нейния състав, правен статут и правомощия. В този смисъл нашият парламент гласува своята позиция с доклада на г-н Brok. Очаквам, също така, да получим яснота от Съвета за резултатите от приложените и предложени координирани стратегии за изход от кризата, пакет от икономически и финансови мерки и по-специално бих искал да знам какво е мнението на Съвета по бъдещата европейска Финансова служба за надзор, която би трябвало в бъдеще да намали риска от финансови нарушения, които допринесоха основно за настоящата криза.

Друга важна точка, за която очаквам да чуя какво ще бъде решението на Съвета, е т.нар. интегрирана пост-лисабонска стратегия, която чуваме, че се очаква да бъде приета през март 2010 г. Надявам се Парламентът да участва активно в тази стратегия. Гражданите трябва да са в центъра на тази стратегия. Осигуряването на

работни места чрез инвестиции, изследвания, иновации, зелени технологии, екоефективността трябва да бъде фактор за устойчивото икономическо развитие, а не обратното. И за Стокхолмската стратегия, аз бих искал също така шенгенското пространство да бъде разширено, разбира се, с България и Румъния в най-скоро време. Благодаря ви и желая успех на срещата.

Glenis Willmott (S&D). – (EN) Г-н председател, преди всичко искам да кажа, че приветствам новото назначение на г-н Ван Ромпой и съм особено горда, че имаме една изключително способна и талантлива жена от Великобритания, Катрин Аштън, за пръв върховен представител.

По отношение на заседанието на Съвета през декември, тази седмица видяхме ефекта от лошото време в Кумбрия, Северозападна Англия, която преживя големи наводнения, и не само в Европа времето създава неочаквани беди. Лошото време причинява и други непредвидени човешки трагедии по цялата планета.

Отричането е лесен избор, но аз не съм влязла в политиката, за да се боря за лесен избор. Не искам децата или внуците ми да питат защо не съм действала. В моя район консерваторите са представени от Роджер Хелмер, който описва изменението на климата, предизвикано от човека, като мит. Въпреки претенциите на лидера на торите, Дейвид Камерън, че те са партия на околната среда, Хелмер представлява опасността и ненадеждността на политиката на консерваторите спрямо околната среда.

Необходимо е да действаме, но ако се борим сами, няма да успеем. Необходими са действия на всички нива, което включва намаляване на произвеждания от нас въглерод с поне 2%. Подкрепям хора като нашия министър-председател, който обеща намаляване на въглеродните емисии с 80% до 2050 г. Правителството на лейбъристите в Обединеното кралство иска сделка, която е амбициозна, ефективна и справедлива и е в подкрепа на най-бедните държави да намалят емисиите си и да се адаптират към изменението на климата.

Всяко договорено финансиране за климата трябва да бъде допълнително спрямо съществуващите цели за помощи за развитие и не трябва да идва от съществуващите бюджети. Всяко финансиране, договорено в Копенхаген, трябва да е насочено конкретно към ефектите от изменението на климата върху развиващия се свят и не бива да заменя други направления на ценна помощ. Понастоящем като че ли фокусът е върху бързото финансиране в краткосрочна перспектива, но са ни необходими и дългосрочни ангажменти. Може ли г-н Барозу да гарантира, че ще направи финансовите ангажменти след 2012 г. приоритет за всяко споразумение в Копенхаген?

Diana Wallis (ALDE). – (EN) Г-н председател, стоим в началото на нова ера и може би трябва да си зададем три въпроса: кой, как и какво? „Кой“ повече или по-малко получи отговор миналата седмица и никой не би могъл да бъде по-доволен от мен. За седмица, която започнахме със само три жени в Комисията, завършихме с девет.

Мога да уведомя някои, че жените членове на Европейския парламент с костюми и вратовръзки отстъпиха за момента, но ще се върнат след пет години, ако процесът не се подобри. Следващият път, моля ви, нека имаме процес, при който всички държави-членки да предложат една жена и един мъж за кандидати, за да няма притеснение в последната минута.

И за това искам да поговоря – относно „как“. Този процес беше непрозрачен. Беше споменато, че сега трябва да мислим за практическите последици от Договора от Лисабон. Нека направим прозрачността парола за нашите три институции и за взаимоотношенията помежду ни, за това доколко сме отворени пред обществеността. Прозрачността трябва да доминира в бъдеще.

Въпросът „какво“ трябва да бъде фокусиран върху нашите граждани. Новата Програма от Стокхолм е добро начало, много по-насочена към гражданите от предишните програми, но трябва да продължаваме да пазим правата на нашите граждани, като ги защитаваме, но същевременно и улесняваме ежедневието им в цяла Европа.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Г-н председател, предстоящата среща на върха на Европейския съвет пак ще бъде доминирана от неотдавнашните избори на председател на Съвета и ръководител на дипломатията на ЕС. За мнозина изненада беше не само изборът на конкретните лица, но и липсата на ясна индикация за техните задължения. Отдавна ни се говори, че новият Договор от Лисабон ще подобри работата на ЕС, но сега, в началото, се оказва, че той поражда конфликти във връзка с личния състав. Никой от кандидатите не е представил програма, за разлика от г-н Барозу например, който представи програма преди избирането си.

Преминаваме към експериментална фаза, в която голяма част ще зависи от личността и въображението на новите лидери. Можем само да се надяваме, че когато се занимават с неща като прегрупиране на Комисията и циклични промени в природата, които до голяма степен не зависят от човешката дейност, ще се занимават

и с решаването на конкретните проблеми на гражданите на ЕС, като икономическата криза, помощ за най-бедните региони в ЕС и борбата срещу тероризма.

Gunnar Hökmark (PPE). – (EN) Г-н председател, считам, че след като Договорът от Лисабон стане реалност, след заседанието на Европейския съвет миналата седмица и номинациите за членове на Комисията, време е да се зададат нови перспективи и да видим новите предизвикателства пред нас.

Едно от тях е очевидно и то е, че работата след Копенхаген ще бъде все така предизвикателна, както и преди. Ще продължи да бъде една от основните задачи на Европейския съюз и новата Комисия. Но също така ще имаме предвид факта, че сега е моментът да изоставим старите концепции за Изтока-Запада в Европа или нови-стари и да мислим, че Европа е една.

Също така сега е времето да видим, че след всички обсъждания във връзка с Договора от Лисабон е време да видим нов тласък в процеса на разширяване.

Хърватия и Исландия — искам те да се състезават да бъдат номер 28. Но също така и Западните Балкани и, разбира се, трябва да се имат предвид и преговорите с Турция. Това са въпроси, които сега са пред нас и са начин за увеличаване на силата на Европейския съюз в един нов свят, в който трябва да бъдем силни и водещи по отношение на идеи и ценности.

Става въпрос и за това да се гарантира, че ще имаме нов дневен ред за социална Европа — което означава работни места, иновации и просперитет — и единственият начин да постигнем това е да осигурим, че след кризата можем да станем конкурентна и водеща икономика.

Искам да подчертая, че е задължение на новата Комисия да осигури да няма протекционизъм, да бъде лесно за малките и средните предприятия да растат, да възникват и действат чрез Европа, и да гарантираме, че Европа ще бъде динамична икономика. Това е важно и казвам следното на председателя на Комисията и на всички членове на Комисията: необходимо е да осигурим конкурентна европейска икономика, за да имаме социална Европа.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Г-н председател, г-жо Валстрьом, процесът на ратификация на Договора от Лисабон вече завърши и държавните и правителствени ръководители избраха члена на Комисията Катрин Аштън за пръв външен министър на ЕС, макар че това не е официалното название на длъжността ѝ.

Следващата задача сега ще бъде да се сформира Европейската служба за външна дейност. Има едно съображение, което мисля, че е важно да се има предвид при формирането на Службата — и искам шведското председателство и Сесилия Малмстрьом конкретно да се погрижат да се обърне внимание на въпроса във външната служба — което е изключително ниското ниво на представителство на нови държави-членки в генералните дирекции „Външни отношения“ и „Разширяване“. Когато се определят национални квоти за държавите-членки, трябва да се обърне внимание на факта, че новите държави-членки по същество почти нямат представители в двете генерални дирекции. Следователно не бива да се прилага дискриминация, защото, за да може външната служба да заслужи доверието на хората, е необходимо да се обърне внимание на тази пропорционалност. Много е важно такава пропорционалност и равнопоставено отношение да бъдат реализирани във външната служба. Това е в наш общ интерес.

Призовавам Европейската комисия и Съветът да разгледат внимателно аспекта. От 143-те външни представителства на ЕС има само един посланик от нова държава-членка. Този факт говори сам по себе си.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Г-н председател, това, което ще кажа, не засяга действащото шведско председателство на Съвета, което беше едно отлично председателство и искам да го поздравя, а коментарът ми се отнася по-специално до цялата колегия на Европейския съвет.

Какво ли не беше направено, за да бъде спасен Договорът от Лисабон? Борихме се години наред да направим Европа по-прозрачна, по-ефективна, по-видима, по-близка до гражданите.

Според нашите разсъждения извънредният Европейски съвет на 19 ноември 2009 г. не би предал духа на Договора от Лисабон, ако беше назначил председателя на Съвета и върховния представител едва след като новият Договор влезеше в сила. Борихме се 10 години за Договора, а Съветът не пожела да изчака 10 дни с прилагането на новите разпоредби във връзка с назначенията на двете длъжности.

Духът на Договора от Лисабон, за който се борихме толкова упорито, не би бил предаден от поверяването на длъжността на председателя Жан-Клод Юнкер, непоколебим европейец, чудесен преподавател и ентузиаст по отношение на Европа, с изключителен опит и квалификация. Рядко се среща човек с толкова много качества.

Още не ни е обяснено по какъв начин неговите безспорни качества представляваха пречка за назначаването му, както всъщност изглеждаше. Аз не съм единственият, който желае да бъде осведомен по въпроса.

От обичаен Европейски съвет към извънреден Европейски съвет — заседанието от миналия четвъртък не можа и да прикрие възмущението от същественото разделение между междуправителствения дух и метода на Общността. Аз не съм единственият, който се възмущава от положението на нещата. Въпреки че след референдума в Ирландия много хора вярваха, че Европа се е съживила, също толкова много хора съжаляваха за доста необедителното начало на парламентарния мандат.

Само две думи, за да приключа: за мен остава само да се надявам, че назначеният председател, чиито човешки качества и политически умения са добре известни, ще успее колкото е възможно по-скоро да даде нов тласък на Европа, която много се нуждае от такъв.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Понякога толкова затъваме в рутината на ежедневието, че не успяваме да оценим изцяло преминаващите край нас исторически моменти. Влизането в сила на Договора от Лисабон е един такъв момент, който ще отmine в историята и който нашите деца и бъдещите поколения евентуално ще проучват и изучават. Обаче при случаи като този трябва също да се замислим за значението на един такъв исторически момент. Искам да споделя две кратки размишления.

Първо, благодарение на Договора най-после ще видим прекратяването на според мен безполезните разисквания за европейските институции и за конституцията на Европейския съюз. Сега ще бъдем в по-добра позиция да се изправим пред реалностите, с които Европа трябва да се справи, като икономическата ситуация, заетостта, изменението на климата и имиграцията. Това са предизвикателствата, с които нашите избиратели искат да се справим.

Втората мисъл се отнася за ролята на Парламента. Това е последният път, когато Парламентът ще заседава в пленарно заседание с правомощията, които е имал досега. Парламентът е роден преди петдесет години и членовете му са били назначавани от националните парламенти. Днес това е Парламент, който споделя правомощията да решава, законодателства и изготвя закони заедно със Съвета на министрите. Считаю, че това ще доведе до създаване на закони на Европейския съюз, които ще отразяват по-добре интересите на нашите граждани. Парламентът ще се ангажира с опазването на интересите на гражданите в законите, които ще приемем.

Предвиждаю, че Съветът, който ще заседава следващата седмица, ще обърне внимание на историческото значение на този момент и че ще работим заедно за преодоляването на предизвикателствата, с които се борим.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, за мен има един ясен приоритет, за всички нас и за целия Европейски съюз в бъдеще — и това е пазарът на труда. Трябва да обръщаме много, много повече внимание на създаването на нови работни места и запазването на съществуващите. Тази много важна област може да бъде ключ към успешна и устойчива Европа и според мен е сериозно занемарена през последните месеци. Трябва да знаем, че ниската безработица има положително влияние върху много други области. Нека се уверим, че поставяме лоста на правилното място.

Освен това не разбираю много от ораторите в Парламента, които се оплакват, че някои европейски политици не се ползват от световна слава преди своето избиране. Защо трябва да бъдат известни? Трябва да бъдем достатъчно самоуверени като европейци, за да кажем кого харесваме и кого считаме за подходящ и след това да изберем тези хора, а не да решаваме въз основа на това дали други хора са чували за тях или не или дали са подходящи за нашите партньори по света. Всякакъв друг подход би бил абсурден — толкова абсурден, колкото много от изказванията на хората, които, ако изобщо са тук, се крият зад ярко оцветените си знамена.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Г-н председател, това е добро начало на Коледните пости — да очакваме влизането в сила на Договора от Лисабон.

Той обаче не е просто дар от Бога. Трябва да положим съзнателни усилия, за да спечелим добавена стойност за нашия европейски проект. Преди всичко сега пътят е отворен за общи европейски политики. Вече няма формални извинения да се въздържаю от тях. Сега зависи от Съвета да започне решителни общи външни политики на сигурност и енергетика, които да бъдат наистина достойни за доверието на нашите партньори. Една от най-належащите задачи ще бъде завършването на единния енергиен пазар, развитие на общоевропейски мрежи за енергоснабдяване и складови съоръжения, както и прилагането на клауза за енергийна солидарност.

Вторият проблем възниква от икономическата криза. Всъщност държавите извън еврозоната пострадаха най-много от рязкото намаляване на инвестициите и нарастващата безработица. Те станаха също така по-уязвими поради неизгодното положение по отношение на конкуренцията в сравнение с членовете на

еврозоната. Затова временни мерки от страна на ЕС, като допълнителни кредитни улеснения в подкрепа на малките и средните предприятия и енергийни и инфраструктурни проекти, са очевидно необходими. Нещо повече, по-добрият достъп до европейските фондове може да бъде улеснен чрез временно намаляване на изискванията за национално съфинансиране.

Както знаете, г-н председател, моята страна, Естония, полага решителни усилия за присъединяване към еврозоната до 2011 г. Естония е с един от най-малките външни дългове и успя да постави бюджетния дефицит под контрол. Последното признание за усилията на Естония от Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) и члена на Комисията Алмуния са окуражаващи сигнали, че сме на прав път.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) През декември Европейският съвет ще се занимава с много важни въпроси. Това ще бъде първото заседание на Съвета след ратификацията на Договора от Лисабон и колегите ми в Парламента вече казаха кои ще бъдат темите.

Лично аз искам да привлека вниманието ви към един много важен въпрос, който понякога като че ли бива пропускан, но който засяга стабилността на Европа и Европейския съюз като цяло: това е въпросът за Бившата югославка република Македония (БЮРМ).

Бившата югославка република Македония е държава кандидатка през изминалите четири години, а през последните 18 години е във фактически замразен конфликт с Гърция, нейната южна съседка и отдавнашна членка на Европейския съюз. Това означава, че може да се каже, че имаме замразен конфликт в сърцето на Европа.

Тази година беше много успешна за БЮРМ. През 2009 г. държавата постигна значителен напредък. Тя получи положителен доклад от Комисията, който препоръча Съветът да даде зелена светлина за започване на преговори за пълноправно членство. На 20 декември ще бъде премахнато изискването за виза, а неотдавна имаше избори в Гърция.

Призовавам представителите на Съвета и Комисията, от една страна, и държавите-членки, от друга страна, да оказат подкрепа на министър-председателите Папандреу и Груевски, тези двама смели мъже, за да могат те най-после да намерят решение и БЮРМ да може да се присъедини към голямото семейство на Европа.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Г-н председател, Европейският съвет, който ще се проведе на 11 и 12 декември, ще обобщи плодотворното шведско председателство. Искам да поздравя министъра и цялото правителство, защото те завършиха много трудния процес на ратификация. На второ място, започва прилагането на Договора от Лисабон. Той въвежда и нови институции, като председател на Европейския съвет и върховен представител по въпросите на външната политика. Знаем, че назначенията предизвикаха обсъждания и спорове, включително и тук, в Парламента.

Желаем на предложените кандидати успех, но искаме да кажем, че истинското изпитание ще бъде, наред с други неща, качеството на източната политика и процесът на формиране на Европейската служба за външна дейност. Съжаляваме обаче, че в екипа няма никой, който да представлява Централна и Източна Европа. Считам, че едно ново преразпределение на постове в бъдеще със сигурност би могло да удовлетвори това изискване.

Срещата на върха в Копенхаген във връзка с климата следва да одобри, наред с други неща, амбициозните цели, които бяха предложени от Европейския съюз. Това също е въпрос за предстоящия Съвет. А също и Програмата от Стокхолм, която е важна от гледна точка на сигурността, гражданите и новите разпоредби на Договора от Лисабон. Освен това съществуват и всички неща, свързани с икономическата криза.

Нашите очаквания, свързани с влизането в сила на Договора от Лисабон, са преди всичко за по-ефективен ЕС, способен да осъществи по-нататъшно разширяване и да донесе ползи и за гражданите, и за държавите-членки. Очакваме Договорът от Лисабон да даде нов старт на общия пазар, като премахне бездната между политическата и икономическата интеграция. Също така желаем назначаването на нова Европейска комисия да стане при зачитане на Европейския парламент и неговите права, както и реализиране на новата роля на националните парламенти, като същевременно се запази принципът на субсидиарност и обсъждане за изграждането на Европа след Лисабон. Обаче практическото прилагане на Договора от Лисабон означава признание, че солидарността и енергийната политика са също така сред въпросите, уредени от съществуващото законодателство, като регламента за сигурността на доставките на газ.

Ivari Padar (S&D). – (ET) Г-н председател, първо искам да говоря за върховния представител, назначен миналата седмица. Някои от предходните оратори критикуваха и председателя, и върховния представител, което считам за съвсем неуместно. Никой никога не е напълно доволен, но лично аз виждам назначаването

на двамата представители в положителна светлина, тъй като е намерен баланс между интересите на всички: между малки и големи държави, между мъже и жени и между различни политически полюси.

Може би единственото, което мен лично ме дразни, е, че никой представител от новите държави-членки не получи някой от постове, макар че това може би ще бъде възможно следващия път. При всички случаи искам да благодаря на всички кандидати от моя район и специално на естонския президент Тоомас Хендрик Илвес и на латвийския президент Вайра Вике-Фрайберга. Считам обаче, че сега трябва да продължим с работата по същество и да престанем да се занимаваме с отделните личности.

Втората важна точка, по която искам да говоря, е за справянето с финансовата криза, която считам, че Съветът е поставил като свой приоритет. Гражданите на Европа очакват от нас да се справим с проблемите на безработицата и пакета за финансов надзор. Що се отнася до това, много е важно що за Комисия ще бъде новата Комисия и доколко ефективна ще бъде тя. Това важи и за моята страна, Естония, защото за нас най-очевидната цел е да осигурим нов икономически растеж, за да станем пълноправен член на еврозоната, до постигането на което сме много близо, тъй като има голяма вероятност да изпълним критериите от Маастрихт. Благодаря ви.

Alojz Peterle. (PPE). – (SL) Аз съм доволен, че ни предстои първото заседание на Съвета, което ще се проведе по правилата на Договора от Лисабон. Желя успех на Херман ван Ромпой, първия председател на Съвета. Ние имаме доста сходни виждания за това, как трябва да действаме единно, като същевременно уважаваме нашите различия.

Новите институционални условия бяха приети, за да приближим вземането на решения до гражданите и да го направим по-просто, по-демократично, по-прозрачно и по-ефективно. В това отношение сме чули доста приказки за силна Европа. Обаче същественият въпрос, който трябва да бъде зададен тук, е каква концепция за сила трябва да развием или върху какви основи можем да градим силна Европа. Силата и успехът на Европейския съюз досега произтичат от две ключови идеи на основателите на Европа: първата е зачитане на човешкото достойнство, а втората — сътрудничество. Това означава, че докато работим за опазване на нашите интереси, трябва да се съобразяваме и с другите, били те отделни лица, народи, малцинства или държави.

Днес е необходимо да се запитаме отново напълно сериозно какво означава да се уважава човешкото достойнство и какво означава да бъде поставена човешката личност в центъра на нашата загриженост. Въпросът е много тясно свързан с Програмата от Стокхолм. Мнозина от вас тук привлякоха вниманието към основните свободи и необходимостта да ги защитим, но изглежда имаме съвсем различни мнения за това, къде всъщност започват правата на човека. Надявам се, че поне можем да се съгласим, че правата на човека започват преди на едно лице да бъде предоставено гражданство на дадена държава.

Аз съм с онези, които категорично считат, че член 1 от Европейската харта на основните права следва да се прилага спрямо човешкия живот в неговата цялост, т.е. от началото до края на живота на човека. По-специално, необходимо е да защитаваме онези, които не могат да се защитят сами. Преди да можем да защитим човешките свободи, трябва да защитим човешкия живот.

Доволен съм да чуя, че толкова много от вас използват думите „да действаме заедно“ и „да действаме в сътрудничество“. Силата на Европа е в нейните съвместни усилия, независимо дали говорим за хуманитарен или междуправителствен метод. Възможно е да срещаме все повече предизвикателства, които да изискват да покажем обща политическа воля, но повече сътрудничество не означава да изгубим своята идентичност.

Göran Färm (S&D). – (SV) Г-н председател, чувам критика, че двама съвсем неизвестни политици са избрани на висши длъжности в ЕС. Считам, че тази критика е несправедлива. Поне ние, в Парламента, познаваме г-жа Аштън като отличен лидер. Обаче на критиката трябва да се отговори, защото мнозина сега заключават, че държавите-членки искат да видят ЕС да функционира само като междуправителствен координиращ орган, а не като отделно политическо равнище със задача да намира общи решения на важни предизвикателства като растеж, работни места, мир и околна среда. Ако това беше вярно, би било доста абсурдно.

На този фон е тревожно, че Комисията и Съветът се затрудняват да демонстрират способност да действат по отношение на едно от най-големите вътрешни предизвикателства, пред които е изправен ЕС, а именно реформата в дългосрочния бюджет на ЕС. Сега е необходимо да осигурим нужните ресурси, за да инвестираме във вътрешния пазар. Въпросът се отнася до транспорт и инфраструктура за енергетиката. Трябва да осигурим необходимите ресурси, за да можем да подкрепим това, което казваме в новата Лисабонска стратегия с план до 2020 г. Трябва да решим въпроса с финансирането за климата поне до известна степен чрез бюджета на ЕС и е необходимо да се подготвим за предстоящото разширяване.

Въпросът ми към председателството и Комисията затова е: кога ще видим конкретни предложения за средносрочен преглед, който ще има ефект върху несъществуващите бюджетни резерви за оставащите три години на тази финансова перспектива, в която съществуващите лимити осуетяват предприемането на каквото и да било разумно действие за справяне с предизвикателствата, които не могат да чакат до след 2013 година, а също и предложение с насоки за дългосрочна бюджетна реформа?

Seán Kelly (PPE). – (GA) Г-н председател, искам да кажа няколко думи от името на Ирландия във връзка с това историческо събитие за Европейския съюз.

(EN) Влизането в сила на Договора от Лисабон, особено въз основа на вота от 67% подкрепа от страна на ирландския народ, е голяма крачка напред за всички в Европейския съюз. Считаю, че това е отражение на подкрепата, която съществува сред гражданите за добрата работа на европейския проект в продължение на много години.

За съжаление назначаването на председателя и върховния представител донесе много негативна критика, която считаю, че е някак си несправедлива.

Първо, когато хората се назначават на някаква длъжност, трябва да им се даде известно време да свикнат и следва да бъдат преценявани според резултатите, а не по предубедени представи за способността им да вършат работата.

Относно г-н Ван Ромпой се каза, че е създател на консенсус и ефективен преговарящ, като че ли това са отрицателни характеристики. Това са много важни характеристики във времената, в които живеем. Какво искаме? Учител с вид на председател, който да се перчи на световната сцена и да създава проблеми? Унищожител, разрушител? Не, това, което ни е необходимо сега, е добър, ефективен, разумен председател и аз считаю, че го имаме. Желяя му успех.

Що се отнася до баронеса Аштън, беше казано, че никога не е избирана на обществена длъжност и това е вярно, но то само по себе си не се отразява по никакъв начин на качествата ѝ като личност или като ефективен политик. Виждаю съм я в действие само тук, откакто дойдох, и по-специално я питаю за търговското споразумение с Южна Корея — считаю, че тя се справи много добре.

Считаю, че някои от коментарите, направени днес от г-н Farage, за съжаление, бяха неуместни, но на този етап започвам да осъзнавам факта, че г-н Farage е като дългосвиреща плоча. Той непрекъснато повтаря един и същ политически дневен ред и се заслушва за миналите дни на „Владей, Британия!“ и битките между народите. Тези дни са отминали. Европейският съюз е най-големият известен мирен процес. Той ще продължи да бъде такъв и ние, членовете на Парламента, трябва да работим упорито, за да осигурим да бъде така отсега нататък.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Г-н председател, това е важно разискване, тъй като според мен то е последното, в което ще обсъждаме имена. Всъщност време е да обърнем страницата, да обсъждаме политики и да обсъждаме предизвикателствата пред Европейския съюз. Искам да насоча вниманието към едно такова предизвикателство: въпроса за справяне с кризата. Това е един от онези въпроси, по които европейските политически институции са били най-единни.

Време е да поздравим Съвета за неговата загриженост, и по-специално шведското председателство. Време е да поздравим Комисията и нейния председател, който винаги е бил много загрижен за справянето с кризата, и да подчертаем, че самият Парламент показва голяма готовност да обсъжда въпроса, като създаде специална комисия.

Обаче това е също и време, когато съществуват несъответствия между казаното от политическите лидери и казаното от управителите на централните банки и на национално, и на европейско равнище.

Първо, необходимо е да бъдем предпазливи по отношение на края на кризата. Сега не е времето да оттегляме мерките за подкрепа за държавните икономики и предприятия. Сега е време също да се очертае пътят напред. Лидерите на централните банки известиха правителствата за амбициозен план за коригиране на дефицитите.

Времената се менят. Нещо повече, те разкриха своето противопоставяне на някои политики, като тези за намаляване на данъците, в съобщение, адресирано до няколко правителства. Съжалявам, че португалското правителство не върви по пътя за намаляване на данъците. Пътят трябва да бъде път на конкурентоспособност и посланието за тази концепция трябва да бъде ясно: повече конкурентоспособност, повече стимули, повече растеж, повече подкрепа за предприятията, повече Европа в подкрепа на растежа и работните места.

János Áder (PPE). – (HU) Г-н председател, конференцията в Копенхаген фигурира като четвърта точка от дневния ред на Европейския съвет. Има две важни спорни точки, които пречат на Европейския съюз да стигне до единна позиция по въпроса. Едната се отнася до продажбата на квоти за въглероден диоксид след 2012 г. Комисията и някои от старите държави-членки на ЕС искат да забранят търговията с квоти след 2012 г. Девет държави обаче — Чешката република, Полша, Унгария, Румъния, трите балтийски държави, Словакия и България — настояват да могат да продават своите квоти и след 2012 г.

Споменатите държави, включително Унгария, са изпълнили, неизпълнили и преизпълнили своите ангажменти от Киото. Унгария например, която се ангажира с намаляване с 8%, постигна намаляване с 23%. Ето защо според Унгария позицията на Комисията е напълно неприемлива и настоява възможно най-категорично да може да продава своите квоти за въглероден диоксид и след 2012 г. Искам да призова също така колегите си от България, Полша, Чешката република, Словакия и балтийските държави, независимо от партийната им принадлежност, да се придържат също така решително към това становище.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, първо, искам да Ви изкажа, г-жо Малмстрьом, моите сърдечни поздравления за преминаването, така да се каже, от Парламента в правителството и от правителството в Европейската комисия. Желя ви всичко най-добро.

Провеждаме последното заседание по Договора от Ница и говорим за първото заседание по Договора от Лисабон. Този физически скок, тази промяна, тази нова глава трябва да бъдат забележими на първата среща на върха. Европа се промени. Разискването за институциите свърши и разискването за кадровото осигуряване също, надявам се. Преминаваме към изготвяне на политика в нов контекст. Правата на гражданите и парламентите ще бъдат засилени, способността на Европейския съюз и на институциите да действат ще бъде подсилена и ние, и трите институции ще получим права, които ще ни улеснят да представляваме нашия континент по света.

Можете да напишете какво искате на хартия. Обаче дали ще можем да убедим хората, че имаме политическата воля да предприемем действия, да формулираме нови цели и да привлечем гражданите в проекти, ще зависи от всички тези заседания през следващите няколко седмици. Очаквам срещата на върха да генерира нова динамика, ново чувство за отговорност и по-сериозен подход към работата по различни теми. Това, което видяхме през последните няколко дни, беше търсенето на най-малък общ знаменател: национализация и политизация. Договорът от Лисабон, от друга страна, е призив за европеизация и създаване на политики.

Ето защо очаквам, че знаем какво ще правим с модела за социална пазарна икономика. Как ще се справим с финансовата и икономическата криза? Не можем да го направим, като защитаваме съществуващите права, а чрез търсене на глобални решения. Очаквам също да преразгледаме финансите си. От съществено значение е да знаем с колко пари разполагаме, които да изразходваме за нашите политики. Срещата на върха трябва да предаде отговорността за финансовия преглед на Комисията. Трябва да обсъждаме различните теми сериозно, честно и открито и да си поставим нови цели. Желя ви всичко най-добро.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Г-н председател, г-жо член на Комисията, днес трябва да сме доволни, тъй като излизаме от институционалните затруднения. Имаме Договора от Лисабон, имаме паритет, имаме лица и все пак как да ви обясня това неудобство, което чувствам?

Днес, в тази почти празна зала, не усещам живот; участваме в разочаровашо разискване във връзка с подготовката на Европейския съвет. Не мога да обясня това чувство на неудобство във връзка с подготовката на последния Европейски съвет с председателстване на ротационен принцип.

Каква разлика в сравнение с радостта на народите през 2004 г., когато бившите комунистически страни се присъединиха към Съюза. Каква разлика в сравнение с празненствата за отбелязване на двадесетата годишнина от падането на Берлинската стена. Да, сега знаем, че решението няма да дойде от държавите-членки. Решението ще дойде от народите, ще дойде от Европейския парламент.

Затова се обръщам към Комисията, която е длъжна да не взема страна, а да сформира политически алианс с Европейския парламент, за да може алиансът на народите да гарантира, че можем да мечтаем за онова, което желяме за Европейския съюз — Съюз на народите.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-н председател, съгласен съм с повечето от предходните оратори, че влизането в сила на Договора от Лисабон представлява нова историческа фаза в европейската интеграция. Обаче хората, гражданите в цяла Европа не винаги са в настроение да празнуват, като си помислят за него. Много хора се страхуват, че Договорът от Лисабон може да доведе до засилен централизъм в Европа.

Много хора се страхуват, че малките държави-членки на ЕС, например моята родна страна Австрия, ще имат по-малко влияние, защото големите държави-членки ще могат да решават всичко в резултат от новите начини на гласуване. Хората също така имат чувството, че изборът на лица, които да заемат висшите длъжности в Европейския съюз, се основава на най-слабия и най-малък общ знаменател. Това не е, за да се каже нещо против личните качества на г-н Ван Ромпой и баронеса Аштън. Но хората разбират, че процесът не включва демократичен избор.

Ако искаме да поведем Европейския съюз към благоприятно бъдеще, ние в Парламента трябва да настояваме за повече демокрация, включително в процеса на избиране на хора за заемане на висшите длъжности.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Г-н председател, г-жо Малмстрьом, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, Европейският съюз се върна към растежа в третото тримесечие на 2009 г., което би могло да ни накара да повярваме, че най-лошото вече е зад гърба ни.

Обаче остава една тревожна ситуация — опасността от взрив на безработицата — и затова трябва да продължим да бъдем изключително предпазливи. Нещо повече, в доклад от 23 ноември Комисията заявява, че финансовата криза е заличила повече от 4 милиона работни места между второто тримесечие на 2008 г. и средата на 2009 г.

Днес е жизненоважно на следващия Европейски съвет въпросът за заетостта да бъде обсъден в контекста на Лисабонската стратегия след 2010 г. Последната задължително трябва да включва предприемчиви цели и иновативни мерки.

Считам, че отсега нататък разискването трябва да се съсредоточи върху адаптирането на Лисабонската стратегия към този объркан период. Нашите сънародници очакват Европа — и това го виждаме всеки ден на практика — да осигури решения на кризата в заетостта. Нека не ги разочароваме.

Но моите наблюдения и моето разочарование са сходни с тези на моя колега г-н Audy — пред лицето на почти празна зала, пред лицето на изключително тревожна ситуация за нашите европейски съграждани.

Aldo Patriciello (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, преди всичко искам да благодаря на шведското председателство за големите усилия, които положи през тези месеци, които доведоха, наред с други неща, до приемането на Договора от Лисабон.

Най-после, след 10 години на институционална безизходица Европейският съюз може да продължи траекторията си на растеж, която беше неочаквано прекъсната преди време, като разшири процедурата на съвместно вземане на решение.

Съвсем отделно от разискването за качествата на избраните лица, направените през последните дни назначения със сигурност показваха, че процедурите по назначаването са далече от принципите на прозрачност и отговорност към гражданите, които Европейският съюз поддържа. Парламентът трябва да се заеме да осигури своето по-голямо участие в бъдеще в преговорите, които не могат и не бива да се провеждат тайно от държавите в Съвета.

Накрая, надявам се, че ще можем да приключим 2009 г., като постигнем амбициозно споразумение на конференцията в Копенхаген, където Европейският съюз трябва да говори с един глас, за да изрази своето мнение относно изменението на климата.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Г-н председател, най-важната работа на шведското председателство беше, повече от всичко, Договорът от Лисабон, който открива нови възможности за Европа. Необходимо е да създадем пътна карта за неговото въвеждане. Запълването на свободните длъжности е само началото. Второ, необходимо е да приемем план за икономическо възстановяване. Не бива да забравяме не само за помощта за банките, но и за помощта за обикновените хора, особено в областта на ограничаване на безработицата. Трето, работим по стратегия за борба с изменението на климата — и това е добре. Решаваме какво трябва да се направи в тази област, но нека не забравяме, че по отношение на финансовата помощ борбата с кризата е на първо място. Четвърто, Програмата от Стокхолм означава безопасна и отворена Европа, Европа на свободи — само тогава тя е обща Европа. Определен вид баланс между тези важни ценности тук е от съществено значение. Накрая, развитието на региона на Балтийско море изисква по-голямо сътрудничество на държавите-членки в региона, като Швеция е направила много в тази област.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Искам най-напред да поздравя шведското председателство за начина, по който проведе подготовката за прехода към Договора от Лисабон. Този приоритет в дневния ред на шведското председателство беше реализиран успешно. Считам, че Съветът през декември трябва да работи за намиране

на решения, насочени към преодоляване на двойното предизвикателство, пред което се изправя Европа: икономическата криза и изменението на климата.

В момента е необходимо да се възстанови доверието във финансовите пазари, като се установи система за наблюдение, предназначена да управлява и предотврати възникването на подобни кризи в бъдеще. По темата за изменението на климата считам, че изготвянето на политика за опазване на околната среда не бива да засяга другите видове политика или разпределението на европейските фондове за политики като регионалното развитие.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, ще отговоря на няколко кратки въпроса. Имаше въпрос за Турция. Ние, разбира се, сме доволни, че Турция продължава да поддържа европейската интеграция като най-висша цел. Преговорите с Турция напредват — може би не толкова бързо, колкото бихме желали, но има напредък и се надяваме, че ще можем да стартираме частта за околната среда в края на годината.

Естествено поддържа и преговорите между Турция и Кипър и разговорите, които се водят на острова за намиране на решение за разделението му. Засегнатите страни са отговорни за процеса, ООН оказва съдействие, а ЕС, разбира се, го подкрепя. Съвсем наскоро бях в Кипър, за да разговарям с различните страни, участници в проблема, тъй като би било чудесно, ако скоро може да се стигне до решение. Ще има и разискване за разширяването по отношение на Турция и други държави кандидатки днес следобед с министъра на външните работи, Карл Билд, като членовете на Парламента ще имат възможност да задават въпроси по тази и други теми.

Ще кажа няколко думи за стратегията за Балтийско море. Искam още веднъж да благодаря на Европейския парламент за подкрепата, която оказа на шведското председателство във връзка с този въпрос. Разбира се, тук в Парламента се роди идеята за стратегия за Балтийско море, затова сме много доволни, че тя вече е създадена и действа. Тя ще бъде много важен фактор за разрешаването по проблемите на околната среда в региона, но и за увеличаване на сътрудничеството за просперитет, иновации и сигурност, наред с други неща.

Европейската служба за външна дейност е една от най-големите и най-важни промени, възникнали в резултат от Договора от Лисабон. На срещата на върха през октомври Европейският съвет одобри обща рамка за Службата. Г-жа Аштън сега ще продължи да работи по тази рамка заедно с Европейския парламент и ще предложи окончателно решение най-късно до април следващата година. Службата за външна дейност, разбира се, ще бъде въведена постепенно и е важно това да стане по един компетентен и конструктивен начин. Европейският парламент ще има възможността да обсъди начина за това.

Що се отнася до прегледа на бюджета, г-н Färm, напълно споделям Вашето мнение, че сега, когато най-после ще имаме действащ Договор от Лисабон след седмица с нови съвременни основни правила за Европейския съюз, очевидно ни е необходим съвременен бюджет, който може да отговори на предизвикателствата. Надявам се, новата Комисия ще може да внесе такова предложение колкото е възможно по-скоро. Мисля, че председателят Барозу също спомена това вчера във времето за въпроси.

Сега, осем години след Лаакен, сме на прага на нов договор. Това е исторически момент, начало на нова ера за Европейския съюз. Аз съм много доволна, че шведското председателство можа да играе роля в осъществяването на това. Вече можем да оставим институционалните въпроси зад гърба си до известна степен и да се съсредоточим върху важните политически предизвикателства, за които знаем, че гражданите на Европа — защото всички ние се борим за Европа на гражданите — са загрижени.

Много от въпросите ще бъдат обсъждани на заседанието на Европейския съвет през декември. По отношение на климата — ключовият въпрос за нашето поколение — заседанието на Европейския съвет ще се провежда по същото време като срещата за климата в Копенхаген. Срещата на върха ще ни даде възможността, когато е необходимо, да хармонизираме нашата позиция на преговорите в Копенхаген.

По отношение на финансовите въпроси и икономическата криза можем да въведем редица инструменти и да изготвим дългосрочни насоки за това, как да направим Европа отново конкурентна, за да осигурим просперитет и социално сближаване, и по-конкретно да погледнем напред към новата Лисабонска стратегия, която в дългосрочна и средносрочна перспектива може да бъде много полезна за Европа в това отношение.

Накрая, Програмата от Стокхолм ще донесе безопасност и сигурност за гражданите на Европа и е изключително важно тази програма да бъде реализирана. Всички тези въпроси ще останат след срещата на върха и по всички тях ще ни е необходимо много тясно сътрудничество с Европейския парламент. Министър-председателят Рейнфелд ще бъде тук на заседанието през декември и тогава ще докладва за резултатите от срещата на върха,

а също така ще представи и общо резюме на шведското председателство. Много ви благодаря за изключително полезното и конструктивно разискване.

Маргот Валстрьом, заместник-председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, в същия този ден, когато празнуваме факта, че в следващата Комисия очевидно ще има поне девет жени — а аз го приемам като победа и за нас, които се борихме активно за това — научаваме от новините тази сутрин, че само във Франция 156 жени са били убити миналата година при домашно насилие. Тъй като днес е Международният ден за премахване на насилието срещу жените, това е нещо, което трябва да ни накара да се спрем и да се замислим и, надявам се, също така да действаме в бъдеще на европейско равнище, както и на международно равнище. Може би трябва да повдигнем въпроса и на различните заседания през останалата част от деня.

Това е важна стъпка напред. Тя също така говори много за процедурата отсега нататък, която следва да бъде по-открита, когато назначаваме членовете на Комисията. Надявам се, че в бъдеще държавите-членки и правителствата ще предлагат и мъж, и жена. Мисля, че това е отлична идея.

Позволете също така да коментирам назначенията на новия върховен представител и новия председател на Съвета. Г-жа Катрин Аштън беше предложена на Комисията с пълното доверие на правителството на Обединеното кралство. За нея всъщност беше гласувано тук, в Парламента, преди една година с много голямо мнозинство — с 538 гласа, ако не се лъжа. Както сме чували от неколцина от вас, тя е работила в тясна връзка с Парламента и винаги се е стремяла към участие на Парламента по различни въпроси. Назначена е единодушно от 27 държавни и правителствени ръководители, така че считам, че притежава пълната легитимност да извършва работата си и да спечели уважението на чуждестранните партньори на Европейския съюз. Хареса ми метафората, представена тук, че вместо някой, който ще спира движението или червен светофар, ще имате безпроблемен оператор, някой, който всъщност ще помага на движението или за вземане на решения по демократичен и добър начин в Европейския съюз. Познавам я като много добра колега и бих казала също, че тя е убедена европейка. Това наистина е важна отправна точка.

В разискването вече бяха направени уместни коментари. Считам, че беше плодотворно и конструктивно обсъждане и благодаря на всички за участието. Позволете също да коментирам прекия въпрос на Göran Färm относно прегледа на бюджета. Мога само да повторя онова, което председателят на Комисията ви е казал, че това ще бъде предадено на новата Комисия. Това е така, първо, защото новият Договор от Лисабон ще съдържа разпоредби, които изискват нова институционална подредба, така че ще има и добра основа за решения по бюджета. Второ, новата Комисия ще трябва да вземе решение по политическите приоритети и след това да сложи парите там, където са необходими, за да може всъщност бюджетът да съпътства политическите приоритети. Бих казала, че това е важна иновация и възможност за следващата Комисия. Ще бъде предадена на Сесилия Малмстрьом с най-добри пожелания от всички нас. Това, което Комисията може да каже, е, че предложение за преразглеждане на бюджета ще бъде направено в началото на следващата година и ще бъде непосредствена задача за следващата Комисия.

Искам да коментирам едно нещо във връзка с Програмата от Стокхолм. Приемането ѝ съвпада с влизането в сила на Договора от Лисабон, когато Европейският парламент ще играе ключова роля в разработването на тези политики. Това отново ще увеличи демократичната легитимност на важните решения, които ще се вземат по отношение на правосъдието и вътрешните работи. Това е добра новина за европейските граждани, а също и за всички институции на ЕС.

Относно изменението на климата, чувам, че има общо виждане тук за активната роля, която Европейският съюз следва да играе в Копенхаген и отсега нататък.

И така, благодаря ви отново за разискването. С новия Договор от Лисабон вече имаме текст, който ще ни помогне да работим по всички важни въпроси, които бяха повдигнати тук — изменението на климата, борбата с финансовата криза и нейните социални и други ефекти — и, разбира се, да осигурим, че ще имаме демократичен Европейски съюз в бъдеще.

Председател. – С това разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

João Ferreira (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Предстоящият Европейски съвет е предназначен да постави основите за бъдещето на Лисабонската стратегия за растеж и работни места. Той ще направи това по време, когато безработицата в Европа достига исторически нива и икономиката е в рецесия, пропаща в дълбока криза. След осем години трябва да преклоним глава пред реалността: заявените цели се провалиха напълно. Причините за провала се крият в онова, което скоро се появи като истинския дневен ред на

стратегията: дерегулация на трудовите правоотношения и съответната девалвация на труда, атака срещу социалните права, премахване на важни обществени услуги, приватизация и либерализация на ключови сектори от икономиката и налагане на върховенството на пазара във все повече области на обществения живот. Работещите и хората имат всички основания да се надяват на радикално отдалечаване от този дневен ред: смяна на посоката, чието осъществяване е от жизнено значение. Наред с други неща, една такава смяна изисква: признаване на образованието като право, а не като услуга или просто друг сектор от пазара; демократизация на достъпа до знания и култура; ценене на труда и правата на работещите; защита на производствените сектори и на микро-, малките и средните предприятия; качествени обществени услуги за всички и по-справедливо разпределение на богатството.

András Gyürk (PPE), *в писмена форма*. – (HU) Г-н председател, госпожи и господа, на предстоящото заседание на Европейския съвет се очаква държавите-членки да се споразумеят по главните основни принципи, представени на конференцията за климата в Копенхаген. Считам, че е важно въпросът за енергийната ефективност да не бъде изместен от квотите за емисии и финансовата подкрепа, предоставяна на развиващите се страни. С други думи, Европейският съюз като че забравя за тази лесно постижима награда. Причината това да е особено вредно е, че в някои региони на Европа можем да намалим нивата на емисиите по-евтино, като подобрим енергийната ефективност, отколкото чрез някакво друго решение. От горното могат да се направят две заключения. Първо, Европейският съюз трябва да се погрижи да осигури глобално сближаване на стандартите за енергийна ефективност с приемането на нова схема за опазване на климата. Второ, субсидиите за енергийна ефективност трябва да получат по-важна роля в бъдещия дългосрочен бюджет на ЕС, като се обърне особено внимание на програмите за реконструкция на сградите в бившите социалистически страни. Това се дължи на факта, че в тази област е възможно да бъдат постигнати забележителни икономии с относително скромни финансови разходи.

Marian-Jean Marinescu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Ключовата тема на Програмата от Стокхолм е „изграждане на Европа на гражданите“. За мен това означава, че считано от този момент европейските институции наред с държавите-членки трябва да осъществят напредък за премахване на границите вътре в ЕС, тъй като гражданите продължават да са изправени пред административни и правни пречки, които не им позволяват да упражняват правото си да живеят и работят в държава-членка по свой избор. Ето защо Програмата от Стокхолм трябва да направи така, че ключовата тема да стане реалност и да предложи ясно определени инструменти за улесняване на достъпа до пазара на труда на Общността за всички работници в ЕС, което е основен символ на европейското гражданство.

Освен това сегашната икономическа криза подчерта още повече необходимостта да се подкрепи пълното упражняване на правото на свободно движение. Подобряването на мобилността в рамките на ЕС в обща зона на свобода, права и задължения води до консолидиране на шенгенската зона и като резултат от това до необходимостта от интегриране на останалите държави-членки колкото е възможно по-скоро. Това включва и добро управление на външните граници на ЕС, което трябва да се извършва колкото е възможно по-последователно.

Sirpa Pietikäinen (PPE), *в писмена форма*. – (FI) Г-н председател, госпожи и господа, искам да благодаря на шведското председателство за работата му по изготвяне на новата работна програма в областта на правосъдието и вътрешните работи.

Благодарение на Програмата от Стокхолм Европейският съюз ще може да подобри ежедневното съществуване на всички граждани на ЕС. Сигурността, благополучието и равенството са резултат от последователното придържане към принципите на правовата държава, солидарност и липса на дискриминация в различни области на политиката и при изготвянето на законодателството.

Искам да видя да се обръща много повече внимание на ежедневното съществуване на имигрантите, малцинствата и на онези, които по една или друга причина се сблъскват с дискриминация. Това не са само странични явления: според едно ново проучване на Евробарометър един от всеки шестима европейци заявява, че е бил дискриминиран през последните пет години.

Във връзка с това искам да подчертая значението на директивата, която сега се обсъжда от Съвета относно забраната на дискриминацията в предлагането на стоки и услуги. За съжаление, напредъкът по директивата в Съвета е много бавен и тя среща значителна опозиция от страна на някои държави-членки. Ценностната основа на Европейския съюз е изградена около спазването на принципите на правата на човека и равенството. Тези принципи трябва също така да бъдат реализирани изцяло на равнището на общоевропейското законодателство.

(Заседанието се прекъсва в 11,40 ч.)

(От 11,45 ч. до 12,05 ч. членовете на Парламента се събират за връчването на наградата LUX)

(Заседанието се възобновява в 12,05 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

7. Време за гласуване

Председател. – Следващата точка е време за гласуване.

(За резултатите и други подробности относно гласуването: вж. протокола)

7.1. Освобождаването от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за финансовата 2007 година - Съвет (A7-0047/2009, Søren Bo Søndergaard) (гласуване)

- *Преди гласуването:*

Nicole Sinclaire (EFD). – (EN) Г-н председател, вземам думата съгласно член 173 и във връзка с член 2 от Правилника за дейността. Цитирам: „Членовете на европейския парламент упражняват мандата си независимо“. По време на разискването по повод на изявленията на Съвета и Комисията тази сутрин, Вие, г-н председател, казахте, че забележките на г-н Farage са неприемливи. Като нов член на Парламента искам да поясните, с оглед на член 2, дали един член на Парламента е свободен да изразява мнението си, без то да бъде цензурирано.

Председател. – С Ваше позволение ще се срещна с г-н Farage и ние ще си поговорим приятелски по въпроса. Ето това предлагам. Много Ви благодаря.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Г-н председател, аз също взех участие в разискването тази сутрин. На мен не ми се стори обаче, че бяхте несправедлив, нито че злоупотребихте с поста си по някакъв начин. Напротив, ...

(*Оживление*)

Искам да кажа, напротив, Вие слушахте с голямо търпение и уважение, докато председателят на тази така наречена група ни демонстрираше, че е професионален клеветник. Това беше същността на речта на г-н Farage.

(*Ръкопляскания*)

Søren Bo Søndergaard, докладчик. – (EN) Г-н председател, настоявам за поименно гласуване по повод на освобождаването от отговорност на Съвета във връзка с изпълнението на бюджета за финансовата 2007 година. Мисля, че е важно Съветът да види широката подкрепа от страна на Парламента по отношение на нашите искания към Съвета за по-голямо сътрудничество с Парламента и компетентните му комисии във връзка със следващата процедура за освобождаване от отговорност.

7.2. Етикетирание на гуми по отношение на горивната ефективност (A7-0076/2009, Ivo Belet) (гласуване)

- *Преди гласуването:*

Ivo Belet, докладчик. – (EN) Г-н председател, съвсем накратко, искам да благодаря на шведското председателство за изключителното съдействие. Мисля, че споразумението е амбициозно и същевременно реалистично. То ще ни убеди да изберем горивната ефективност, ниския шум и също така безопасността. Благодаря и на Комисията, и на докладчиците в сянка Matthias Groote и Jorgo Chatzimarkakis за отлично свършената работа.

7.3. Мобилизиране на средства от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията: Белгия – текстилен сектор; Ирландия – „Dell“ (A7-0044/2009, Reimer Böge) (гласуване)

7.4. Адаптиране на Правилника за дейността на Европейския парламент към Договора от Лисабон (A7-0043/2009, David Martin) (гласуване)

- *Преди гласуването:*

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Г-н председател, апаратът ми за гласуване не работи, но това не е главното, което искам да кажа.

Докладът, г-н председател, включваше едно изменение, което е оттеглено, а именно изменение 86. Моят процедурен въпрос се основава на член 24, параграф 2 от Правилника за дейността. Както имах честта да обясня от името на групата на моите колеги, този член гласи, че независимите членове на ЕП възлагат на един от тях да участва в заседанията на Председателския съвет. В резултат на блокирането от страна на администрацията, това задължение не е изпълнявано от месец юли.

Според изменение 86 се предвиждаше разпоредбата да се измени, за да можете Вие да решавате кои от представителите на независимите членове на ЕП ще заседават в Председателския съвет. Това, г-н председател, е истински позор — подбирам думите си внимателно. Моите колеги също мислят така. Изглежда, че сме единствените, чийто представител в Председателския съвет ще бъде определян и налаган от някой друг.

Надявам се, г-н председател, че Вие ще отхвърлите това мнение, наложено Ви от групата на социалистите и групата на Европейската народна партия (Християндемократи), на която сте член.

Председател. – Разбирам какво искате да кажете. Желаете ли докладчикът да каже нещо по този повод? Може ли да помоля докладчика за коментар?

David Martin, докладчик. – (EN) Г-н председател, не е необходимо да отделяме време за това, защото независимите членове на ЕП не заслужават да им посветим много време. Не гласуваме това сега. Ако те си бяха направили труда да се появят в комисиите, което са длъжни да правят, щяха да знаят, че днес не гласуваме това, а ще го гласуваме през януари. Държа на препоръката си, че Вие, г-н председател, следва да поканите някой *независим член на ЕП* да присъства на Председателския съвет.

7.5. Подготовка на срещата на върха в Копенхаген относно изменението на климата (гласуване)

- *Преди гласуването:*

Satu Hassi (Verts/ALE). – (EN) Г-н председател, относно реда на поставяне на гласуване между изменения 43 и 54 моята група вижда, че редът за поставяне на гласуване в списъка е объркан.

Приемането на изменение 43 няма да доведе до отпадането на изменение 54, защото в изменение 54 има също други въпроси, които не се покриват от изменение 43.

Ако това доведе до отпадането на друго изменение, тогава изменение 54 следва да се гласува първо, а изменение 43 — след това.

Това не се отнася за първото гласуване, а за гласуването от втората страница. Само исках да обявя това, за да знаете, когато стигнете до съответното място при гласуването.

Председател. – Желаете ли някой представител на комисията да каже нещо по този повод? Може би г-н Leinen? Предлагате промяна в реда на гласуването ли? Трябва да кажа, че не очаквахме такава промяна. Подобно предложение не е отправено.

Jo Leinen, председател на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните. – (DE) Г-н председател, да, г-жа Hassi е права. Можем да следваме процедурата, която тя предложи.

(Предложението се приема)

Markus Ferber (PPE). – (DE) Г-н председател, току-що преводачът каза член 20, а не член 22, което ще Ви затрудни да направите това, което възнамерявате. Ето защо се надявам, че преводачите вече ще превеждат полските числа правилно.

Председател. – Може би вината беше моя. Съжалявам.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Г-н председател, в Копенхаген Парламентът ще бъде представен от официална делегация. Вие също ще присъствате и за пръв път няма да ни се наложи да наемаме офис в града. Вместо това ще имаме официално представителство в павилиона на ЕС. Това е добре и ние сме благодарни. Затова член 61 не е необходим.

Договорът от Лисабон гарантира не само това, че Парламентът ще бъде изслушван във връзка с международни договори, но и това, че той трябва да ги приеме. Това е началото на нова ера за нас и затова искаме, в съответствие с член 60, да бъдем допуснати до координационните срещи на ЕС, а не да стоим пред вратата. Комисията следва да се отнася към нас по същия начин, по който се отнася към Съвета, когато тя предоставя сведения за преговори за сключване на договори, и искаме това да започне със споразумението от Киото. Това е нашето искане към Комисията. Може би г-жа Рединг ще каже нещо по този повод.

(Ръкопляскания)

Вивиан Рединг, член на Комисията. – (DE) Г-н председател, приемам съобщението и ще го предам на председателя и на другите членове на Комисията.

Jeanine Hennis-Plasschaert (ALDE). – (EN) Г-н председател, най-любезно Ви моля малко да ускорите темпото, защото, ако продължаваме така, ще приключим гласуването в пленарна зала в полунощ.

7.6. Многогодишна програма 2010-2014 относно пространството на свобода, сигурност и правосъдие (Програма от Стокхолм) (гласуване)

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Г-н председател, това, от което г-н Ferber основателно се оплака, се случва отново. Чухме три различни числа, обозначаващи параграфа, който трябва да гласуваме сега. Не зная дали това се случва, защото числата не са произнесени правилно или не са преведени правилно. Аз чух 33, след това 30 и после 43, което прави нещата много неясни.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Г-н председател, мога да Ви уверя, че темпото на гласуване е идеално. Вие сте изключително любезен човек и ние сме Ви много благодарни за това, но можем да ускорим повече нещата, ако не казвате „благодаря ви“ след всяко гласуване, а само в края на гласуването.

Благодаря Ви, г-н председател.

Председател. – Благодаря Ви за бележката.

- Преди гласуването на изменение на параграф 131:

Carlo Casini (PPE). – (IT) Г-н председател, поводът на моето изказване е устно изменение на параграф 131, за което съм съгласен с другите двама докладчици г-н López Aguilar и г-н Berlinguer.

Настоящият текст гласи: „призовава Съвета, Комисията и държавите-членки да оценят и направят преглед на действащите международни, европейски и национални закони и политики за борба с наркотиците, както и да насърчават политики за намаляване на вредите, особено с оглед на конференциите, проведени по тези въпроси на равнище ООН“.

Устното изменение е свързано със създаване на думите „превенция“ и „възстановяване“, което означава, че призивът за оценка и преглед на законите се отнася за „политики за намаляване на вредите, превенция и възстановяване“.

(Устното предложение за изменение се приема)

7.7. Евро-средиземноморско икономическо и търговско сътрудничество (гласуване)

7.8. Обезщетяване на пътниците в случай на фалит на авиокомпания (гласуване)

7.9. „Произведено в“ (отбелязване на произход) (гласуване)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Заместник -председател

8. Обяснения на вот

Устни обяснения на вот

- Доклад: Søren Bo Søndergaard (A7-0047/2009)

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Г-н председател, първото задължение на всяко събрание е да търси отговорност от изпълнителната власт. Ние сме тук в качеството си на народни представители. Трябва да има творческо напрежение между нас и изпълнителната власт, т.е. Комисията.

Когато обаче се стигне до бюджетни въпроси, Европейският парламент – с което е уникален сред изборните събрания в света – взема страната на изпълнителната власт срещу собствените си избиратели в процеса на по-тясна интеграция.

Всяка година европейският бюджет нараства; всяка година получаваме доклада на Сметната палата, който свидетелства за десетки милиарда евро, които са изгубени или откраднати. И все пак не предприемаме единственото нещо, което имаме право да направим, а именно да спрем снабдяването, с други думи, да кажем, че няма да даваме повече пари, докато счетоводните процедури не бъдат поставени в ред.

И отново препускаме през бюджета, въпреки грешките в него, като по този начин предаваме онези, които са ни изпратили тук — нашите избиратели, а също наши данъкоплатци — защото мнозинството от хората в Парламента заемат „европейски правилна или грешна позиция“ и по-скоро биха сметнали, че нещата се вършат лошо в Брюксел, отколкото компетентно от държавите-членки.

- Доклад: Reimer Böge (A7-0044/2009)

Miguel Portas, от името на групата GUE/NGL. – (PT) Г-н председател, Конфедеративната група на Европейската обединена левица — Северна зелена левица гласува в подкрепа на мобилизирането на 24 млн. евро в подкрепа на съкратените работници в Белгия.

Гласувахме за доклада, защото сме на страната на онези, които са в нужда, които отдават физическите и умствените си сили на компаниите и които в крайна сметка стават жертва на една несправедлива икономическа система и необуздана надпревара за печалби с опустошителни социални последици.

След като казах това, трябва да се оцени ролята на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ).

През 2009 г. само 37 млн. евро са мобилизирани от възможни общо 500 млн. евро. Фондът не отговаря на целта, заради която е създаден.

Второ, вместо да оказва пряка помощ на безработните, фондът подпомага националните системи по заетостта. Тъй като те се различават доста една от друга, фондът в крайна сметка възпроизвежда явните неравенства между нашите собствени системи за разпределение.

В Португалия фондът предоставя помощ на безработен от 500 евро. В Ирландия безработен получава помощ от 6 000 евро.

Трето, случаят с Dell показва как е възможно едновременно да се подкрепят съкратените работници в Ирландия и същото многонационално дружество, което ги е съкратило и което понастоящем получава друг вид публични средства в Полша.

На Dell бяха предоставени средства за откриването на ново предприятие в Полша, докато дружеството завоюва нови позиции на пазарите в САЩ и през третото тримесечие на тази година е обявило печалби от около 337 млн. щатски долара.

Ето защо всички аспекти на ЕФПГ следва внимателно да се оценят.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Г-н председател, казвал съм това много пъти преди и несъмнено ще го кажа отново: независимо от мотивите на основателите Европейският съюз отдавна е престанал да бъде идеологически проект и се е превърнал в средство за осъществяване на рекет, в начин на преразпределяне на средства от хора извън системата към хора вътре в системата. Следователно това, за което говорим днес, са тлъстите суми, предоставяни на избрани и толерирани компании.

Да оставим настрана подозрително избрания момент за предоставянето на финансова помощ на Dell в Ирландия, която беше обявена със съмнителна процедурна коректност в периода на подготовката за референдума за Европейската конституция или Договора от Лисабон в Ирландия. Нека погледнем по-широко към това, което се опитахме да направим като континент през 70-те години на 20 век, когато тръгнахме по пътя на подкрепянето на неконкурентоспособни промишлености с катастрофални последици. Ние знаем накъде води този път. Той завършва със стагнация, инфлация и в крайна сметка с колективен фалит. Нека да не правим същото отново.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Г-н председател, беше ми интересно да прочета първото изречение, което гласи, че фондът беше създаден с цел да предоставя допълнителна подкрепа на съкратените работници, които са засегнати от последиците от големи структурни изменения в моделите на световната търговия.

Но нали винаги сме имали големи структурни изменения в моделите на световната търговия? В моя избирателен район в Лондон имахме текстилни дружества, които реагираха и се подготвиха за глобализацията чрез изнасяне на някои от дейностите си в по-бедни страни, като по този начин създадоха работни места в развиващите се страни и в същото време запазиха високостойностни работни места в изследователската и развойната дейност, както и в маркетинга в Лондон, в избирателния район, в Европейския съюз.

Е, щом като тези дружества могат да реагират, защо ние възнаграждаваме неефективните текстилни дружества и такива в областта на информационните технологии, които заравят главите си в пясъка и се надяват, че глобализацията ще ги подмине?

Тези пари трябва непременно да се върнат на данъкоплатците, за да могат те да ги похарчат, както сметнат за нужно. Крайно време е правителствата да се съсредоточат върху създаването на подходящите условия, така че когато има загуба на работни места, предприемачите да могат да създадат нови такива.

- Доклад: **David Martin (A7-0043/2009)**

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Г-н председател, искам да се върна към злоупотребата с власт, която за малко не беше извършена под претекста на внасянето на изменение в Правилника за дейността, което е замислено с цел той да се адаптира към условията на Договора от Лисабон, изменение 86, чрез което администрацията си предостави правото да назначава представителя на независимите членове в Председателския съвет.

Направо е скандално, че това назначение, което следваше да се извърши, както това става за всички органи на Парламента чрез избор или чрез консенсус, чрез избор при липса на консенсус, все още не е станало заради преднамереното лавиране на служителите, които не са съгласни с това.

Освен това предизвиква тревога фактът, че служителите са спечелили за своята кауза политически групи, които са враждебно настроени към нас и които очевидно не следва *на практика* или *по право* да дават мнение за назначаването на нашия представител. Ако това решение се обсъжда отново, ще го оспорим пред Съда на Европейските общности.

- **Предложение за резолюция (B7-0141/2009) Подготовка на срещата на върха в Копенхаген относно измененията на климата**

Marisa Matias, от името на групата GUE/NGL. – (PT) Г-н председател, за да гарантираме, че ще имаме истински и задължителни резултати в борбата с изменението на климата, има четири принципа, които трябва да бъдат приложени, и аз искам да ги подчертая. Те вече бяха гласувани тук днес.

Първият е свързан с необходимостта да се постигне правно обвързващо споразумение.

Вторият е свързан с необходимостта да бъдат гарантирани точно определени политически цели, в това число за намаляване на емисиите. Нуждаем се от амбициозни цели в това отношение. Смятам, че можем да отидем по-далеч, отколкото направихме днес.

Трето, необходимо е да се гарантира обществено финансиране, за да можем да се справим с проблема на изменението на климата.

Четвърто и последно — което според мен е важно да се вземе предвид — това следва да бъде глобално споразумение, а не само споразумение между определени региони, като трябва да се случи чрез процес, основан на демократичното участие на всички държави.

Смятам, че резолюцията, която приехме днес, не е толкова добра, да кажем, като онази, която беше предварително приета в комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните.

И все пак мисля, че това, което трябва да се гарантира тук, е всъщност постигнатият резултат и усилията, положени по време на целия процес. Така че ние тръгваме за Копенхаген със съзнанието за добре свършена работа в Парламента. Искрено се надявам, че ще се борим с всички сили и че ще постигнем целите, които приехме днес.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (EN) Г-н председател, подкрепих резолюцията. Изменението на климата е световен политически приоритет на срещата на върха в Копенхаген. Срещата следва да доведе не само до политически ангажменти, но и до задължителни споразумения и санкции за неспазване.

Борбата с изменението на климата е действие в световен мащаб и е необходимо активното участие както на развитите, така и на развиващите се страни. Богатите страни обаче са длъжни да играят водеща роля. Те трябва да се договорят за задължителни цели за намаляване на своите емисии и в същото време да намерят средства за подпомагане на развиващите се страни, за да могат те да се справят с изменението на климата.

Jan Březina (PPE). – (CS) Днес, с приемането на резолюцията относно срещата на върха в Копенхаген за опазването на климата, Парламентът изпрати ясен сигнал за това, че придава огромно значение на проблема. Това е отразено в автентичния подход, според който Парламентът установява принципа на споделените и същевременно различни отговорности. В съответствие с него индустриализираните страни следва да играят водеща роля, докато развиващите се държави и икономики като Китай, Индия и Бразилия ще получат достатъчна подкрепа във вид на технологии и изграждане на капацитет. От друга страна, длъжен съм да кажа, че предположението, че едно споразумение в Копенхаген може да даде импулс на инициатива за *нов зелен курс*, според мен е прекалено оптимистично и идеологически едностранчиво. Не трябва да си затваряме очите и да крачим върху руините на промишлени предприятия в идеалистичен порив за намаляване на емисиите от CO₂. Не считам, че подобен нереалистичен подход може да представлява устойчива алтернатива за цяла Европа.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Г-н председател, докладът, който току-що беше приет в нашия Парламент, определено се придържа към „политически коректните“ правила, които господстват тук, без да поставя под съмнение общоприетите принципи.

Все пак това, че нещо е казано хиляда пъти, не го прави истина. Винаги е имало глобално затопляне. Винаги е имало глобално затопляне още от края на последния ледников период например и в крайна сметка не автомобилите на неандерталците са предизвикали предишните случаи на глобално затопляне.

Няма обсъждане, не се задава нито един въпрос за това, което ни се повтаря стотици, хиляди пъти и каква е причината за това? Можем ясно да видим, че има поне една много важна причина: подготовката за появата на световно правителство и втората причина е отново да се вмени на европейците и на хората от Запада чувството за вина, защото те се считат (съвсем неправилно, разбира се) отговорни за всички злини по света.

Ще спра тук, г-н председател, защото нямам право на шестдесет и една секунди. Благодаря, че обърнахте внимание на това, което казах.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Г-н председател, на първата си пресконференция като нов председател или като назначено лице г-н Ван Ромпой обяви, че процесът от Копенхаген ще бъде крачка напред към глобалното управление на нашата планета. Смятам, че не съм сам в тревогата си за начина, по който въпросите на околната среда се носят на раменете на онези, които работят в посока на преместването на центъра на властта далеч от националните демокрации.

Опазването на околната среда е твърде важен проблем, за да бъде оставен само на едната страна на политическото разискване и тя да прилага своите решения. Като консерватор се смятам за естествен защитник на околната среда. Според Маркс природата е ресурс, който трябва да се експлоатира, доктрина, която намери брутална реализация в мръсната промишленост на държавите от Съвета за икономическа взаимопомощ (СИВ), но ние никога не сме опитвали да приложим решенията на свободния пазар за разширяване на правата на собственост, да имаме чист въздух и чиста вода, като разрешаваме собственост, отколкото да допускаме трагедията на общите блага, когато се очаква действията от страна на държавата и световната технокрация да постигнат целите си.

Опазването на околната среда е твърде важно, за да бъде преустановено.

- Предложение за резолюция (B7-0155/2009) Многогодишна програма 2010-2014 относно пространството на свобода, сигурност и правосъдие (Програма от Стокхолм)

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Г-н председател, резолюцията относно Програмата от Стокхолм, за която Парламентът гласува днес, е резултат от сериозни съвместни усилия и съвсем нова процедурна формула, с която все още нямаме много опит.

Тази формула поставя наистина амбициозни цели, но ако искаме Европа да е отворена и едновременно с това безопасна, трябва да сме в състояние да установим равновесие между все по-ефективното сътрудничество в борбата срещу престъпността и тероризма, от една страна, и сериозната ангажираност да се гарантира неприкосновеността на личния живот на хората, от друга.

Ние се ангажираме да прилагаме обща политика в областта на убежището и имиграцията посредством по-голям контрол на нашите граници, както и да зачитаме опазването на основните права на човека.

Следващата задача е изграждане на европейско пространство на правосъдие. За да постигнем целта, трябва да подпомагаме всички форми на сътрудничество с цел разпространяване на общата европейска съдебна култура. Примерите в това отношение включват взаимно признаване на общи съдебни решения и правила, премахване на процедурата на екзекватура и прилагане на мерки, целящи улесняването на достъпа до правосъдие и насърчаването на обмен на опит между магистрати.

Освен това съществува многонационална програма, която поставя акцент върху европейското гражданство, което трябва да допълва, а не да ограничава националното гражданство.

Смятам, че това са цели, които изискват по-голяма ангажираност от всички...

(Председателят отнема думата на оратора)

Lena Ek (ALDE). – (SV) Г-н председател, днес гласувах в подкрепа на стратегията на ЕС относно свободата, сигурността и правосъдието, с други думи, Програмата от Стокхолм, но когато законодателното предложение на Съвета се върне в Парламента чрез Комисията, възнамерявам да бъда много твърда и възискателна, когато се стигне до въпроса за откритостта и прозрачността в законодателната работа.

Това е особено важно по отношение на процедурата за предоставяне на убежище. Възможността да се кандидатства за убежище е основно право и европейското сътрудничество означава събаряне на стени, а не издигането им. Затова държавите-членки трябва да зачитат определението за „бежанец“ и „търсещ убежище“ в съответствие с Конвенцията на ООН за статута на бежанците и аз съм внесла изменение в този смисъл. В окончателната си форма Програмата от Стокхолм трябва да отстоява европейските ценности, като свобода и зачитане на правата на човека. Те заслужават да се борим за тях и аз имам намерение да правя точно това.

Daniel Hannan (ECR). – (ES) Г-н председател, първо искам да благодаря на Вас и Вашите служители за търпението Ви по време на обясненията на вот.

(EN) Г-н председател, Уили Уайтлоу, бивш британски министър на вътрешните работи, беше казал на приемника си на този пост, че това е най-добрият пост в кабинета, защото не се налага да се занимаваш с чужденци.

Нито един министър на вътрешните работи в нито една държава-членка не може да каже същото днес. Съществува изключително хармонизиране в областта на правосъдието и вътрешните работи. За всичко — от имиграцията и убежището, визите, гражданското право, до наказателното правосъдие и действията на полицията — ние на практика сме предоставили на Европейския съюз върховната принадлежност на държавността: монопол на принудителната правна сила върху неговите граждани, което означава система на наказателно правосъдие.

Кога всъщност решиме да направим това? Кога бяха попитани нашите избиратели? Приемам, че това не е направено тайно. Не е имало конспирация или поне е било нещо, което Х. Дж. Уелс наричаше „открита конспирация“, но на нито един етап не проявихме благоприличие и не попитахме хората дали искат да бъдат граждани на държава със своя собствена правна система.

Philip Claeys (NI). – (NL) Като много европейски граждани, които не са имали възможността да кажат мнението си за Договора от Лисабон, и аз съм доста загрижен за това, което става в пространството на свободата, сигурността и правосъдието. Все повече правомощия в областта на убежището и имиграцията се отклоняват

към Европейския съюз, като тези въпроси все по-често се изключват от обхвата на демократичния граждански контрол. Резултатът от всичко това ще бъде още повече имиграция и повече проблеми, до които се стига.

Въпросът за прехвърлянето на права без налагането на задължения, което също е нещо, произтичащо от резолюцията, дава на имигрантите оправдание за това, че не се адаптират към нормите на приемащите ги държави. Пример за това, което най-много ме дразни, е частта, която пояснява фразата: многостранната дискриминация, на която са подложени жените от ромски произход, защото тук не се споменава, че в много случаи дискриминацията е наложена от самите роми. Само помислете за факта, че много жени от ромски произход и непълнолетни деца са заставяни да отиват...

(Председателят отнема думата на оратора)

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Г-н председател, поисках да говоря за Стокхолм.

Г-н председател, както беше вече казано, докладът включва два момента, които будят тревога.

Първият е, че той е определено в посока на защита на имиграцията. Вторият момент не се разкрива от съдържането на доклада, нито от изводите му. Разбрахме за него от намеренията на члена на Комисията Баро: това е криминализирането на свободата на изразяване, научните изследвания и мисълта.

В много европейски държави днес има хора, които са преследвани, арестувани, жестоко наказвани и задържани, само защото искат да изкажат критично мнение за историята на Втората световна война например, за съвременната история или за явлението „имиграция“. Това право им се отказва и те биват наказвани с тежки наказания. Това е главният повод за безпокойство, тъй като то напълно противоречи на европейския дух.

- Предложение за резолюция (B7-0153/2009) Обезщетяване на пътниците в случай на фалит на авиокомпания

Aldo Patriciello (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, преди няколко месеца станахме свидетели на внезапния и неочакван срив на някои нискотарифни авиолинии като „Myair“ и „Sky Europe“ с последвалата незабавна отмяна на всичките им редовни въздушни линии. Това причини неописуеми неудобства за хиляди пътници, които не успяха да летят с полетите, които бяха своевременно резервирани. По-сериозен обаче все пак е фактът, че на същите потребители беше отказана възможността за възстановяване на сумите за полетите, които бяха отменени поради фалита на тези авиокомпани.

По тези причини изглежда, че сега е по-наложително от всякога Комисията, която счита благоденствието и благосъстоянието на потребителите за свои основни принципи и ценности, спешно да предприеме подходящи мерки, за да предотврати възникването на подобни ситуации, които са в ущърб на европейските граждани.

По-конкретно, необходимо е да ускорим процеса на преразглеждане на Директива 90/314/ЕИО относно пакетните туристически пътувания, точно както се нуждаем, от една страна, да предоставим на себе си...

(Председателят отнема думата на оратора)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) През последните девет години 77 авиокомпани са подали иск за откриване на производство по несъстоятелност. Това не са само една, две или три авиокомпани и не става въпрос само за вчера. Повтарям, това се случва през последните девет години. В резултат на това хиляди пътници са блокирани на чуждестранни летища без защита. Те не получават обезщетение или не получават подходящо обезщетение навреме. Въз основа на това гласувах в подкрепа на резолюцията и съм съгласна с идеята, че в сектора на въздухоплаването също се налага да регулираме празнината в нашата правна система, а това беше и преобладаващото мнение днес.

Също така подкрепям конкретния краен срок, посочен в резолюцията, а именно 1 юли 2010 г. (т.е. доста скоро), когато Европейската комисия трябва да излезе с конкретни, реални предложения за решаване на проблема, като в бъдеще правата на пътниците във въздушния транспорт също трябва да се защитават ...

(Председателят отнема думата на оратора)

Zigmantas Balčytis (S&D). – (EN) Г-н председател, това е много важен въпрос и гласувах в подкрепа на резолюцията, защото смятам, че се нуждаем от законодателен акт, който да защитава нашите граждани в случай на фалит на авиокомпани. Милиони наши граждани използват нискотарифни авиокомпани всеки ден. Въпреки това големият брой фалити на нискотарифни авиокомпани в Европейския съюз от 2000 г. насам и неотдавнашният случай със „Sky Europe“ ясно показаха уязвимостта на нискотарифните превозвачи по отношение на променящите се цени на петрола и трудните икономически условия в момента.

Трябва да коригираме това положение и искаме от Комисията да разгледа мерките за най-адекватно обезщетяване на нашите пътници.

Lara Comi (PPE). – (IT) Г-н председател, в резултат на скорошните случаи на прекратяване и анулиране на лицензите на много авиокомпаниии значителен брой пътници и притежатели на билети са претърпели сериозни загуби, тъй като, от една страна, не са били обслужени, а от друга, стойността на билетите им не е била възстановена.

По тази причина мисля, че е необходимо да предложим специфичен регламент, който определя най-добрите решения на проблемите, произтичащи от фалитите във връзка с финансовите загуби и репатриацията.

Следователно е важно да се предоставя обезщетение на пътниците в случай на фалит и да се дефинират свързаните с това финансови и административни процедури. Имам предвид принципа на взаимната отговорност, за да се защитят пътниците на всички авиокомпаниии, които пътуват по една и съща въздушна линия и имат места. Това ще позволи репатриацията на пътниците, които са блокирани на чуждестранни летища. В този смисъл предложенията за създаване на гаранционен фонд и въвеждане на задължителна застраховка за авиокомпаниите изглеждат подходящи решения, които трябва да се обмислят, като се вземе предвид алтернативата, която би била увеличаване на цените за потребителите.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Г-н председател, много е важно да говорим за сигурността на пътниците на авиокомпанията и преди всичко за обезщетяване в случай на фалит, както г-жа Oviir току-що спомена. Имаше 77 фалита през последните девет години и се предполага, че авиационната промишленост има повече проблеми от когато и да било.

Жестоката конкуренция е нещо като преиграване на мач. Евтините авиокомпаниии са ново явление, които изглежда се развиват добре и правят големи печалби. Това постави много други авиокомпаниии в положение на „нездоровословна конкуренция“. Както беше вече казано, много е важно да се гарантира, че предишните неприятни случаи няма да се повторят, авиокомпаниите поемат отговорност за пътниците си и че трябва да бъдат отговорни за обезщетяването им, ако е отменен полет поради фалит. За да се гарантира, че...

(Председателят отнема думата на оратора)

- Предложение за резолюция: „Произведено в“ (отбелязване на произход)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) С Лисабонската програма Европейският съюз имаше за цел да укрепи икономическия съюз. Затова е важно също да се подобри конкурентоспособността на икономиката. Въпреки това, в този случай от съществено значение е лоялната конкуренция да преобладава на пазара. Това означава, че трябва да действат ясни правила за всеки производител, износител и вносител. Подкрепих предложението в резолюцията, защото налагането на задължението да се отбележи страната на произход на стоките, внесени от трети страни в Европейския съюз, е безпогрешен начин да се постигне прозрачност, да се даде на потребителя подходящата информация и също така да се осигури съответствието с международните търговски правила. Благодаря ви.

Lara Comi (PPE). – (IT) Г-н председател, разискването за отбелязването на произхода в никакъв случай не поставя на преден план интересите на една или няколко държави-членки, както понякога неправилно се смята. Вместо това то възплащава основния икономически принцип за постигане на хармонизирани условия на конкуренция.

Този принцип, в съответствие с Договора от Лисабон, има за цел приложението на европейската конкурентоспособност на международно равнище чрез въвеждането на ясни и балансирани правила за нашите производители и дружествата, които внасят продукти от трети страни.

Затова обсъждаме проблеми, които засягат Европа като цяло. По тази причина мисля, че е важно да се стигне до споразумение за отбелязване на произхода, което да е над интересите на отделни страни или политически групи и оставя място за желанието да се въведе единен пазар чрез подпомагане на конкурентоспособността и прозрачността.

Представянето пред Парламента на предложението за регламент за отбелязването на произхода, както беше формулирано от Европейската комисия през 2005 г., представлява крачка напред в това отношение.

В съответствие с Договора от Лисабон процесът на съвместно вземане на решение между Парламента и Съвета ще даде много добра възможност за ускоряване на одобрението на регламент, който е толкова важен за икономиката и европейските потребители.

Писмени обяснения на вота

- Доклад: Søren Bo Søndergaard (A7-0047/2009)

Robert Atkins (ECR), *в писмена форма.* – (EN) Британските консерватори не могат да одобряват освобождаването от отговорност на европейския бюджет за 2007 г., раздел Европейски съвет. За 14-а поредна година Европейската сметна палата може само да изрази резерви в своята декларация за достоверност по отношение на отчетите на Европейския съюз.

Ние обръщаме внимание на забележките на одиторите, че около 80% от сделките на ЕС са извършени от агенции, които работят в рамките на държавите-членки по споразумения за съвместно управление. Одиторите последователно докладват, че равнището на контрол върху използването на средствата на ЕС в рамките на държавите-членки е недостатъчно.

За да се справи с този продължаващ проблем, Съветът сключи Междунституционално споразумение през 2006 г., което ги задължи да представят сертифициране за сделките, за които са отговорни. С голямо съжаление отбелязваме, че до момента мнозинството от държавите-членки не са изпълнили задължението си по задоволителен начин и затова, въпреки традиционното джентълменско споразумение между Парламента и Съвета, няма да одобрим освобождаването от отговорност, докато държавите-членки не изпълнят задълженията си по Междунституционалното споразумение.

Jean-Pierre Audy (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Гласувах в подкрепа на освобождаването от отговорност на Съвета относно бюджета за финансовата 2007 г., като в същото време подчертавам факта, че не съм съгласен с начина, по който комисията по бюджетен контрол се е справила със ситуацията, при която докладчикът, г-н Søndergaard, е представил два противоречиви доклада — има промяна на позицията между предложението за отлагане на освобождаването от отговорност през април 2009 г. и приемането на същото в резултат на становища, изказани на една среща, без да се прави одит, а Сметната палата изобщо не е коментирала управлението на Съвета. Съжалявам, че няма правно проучване, което да очертае правомощията на Парламента и съответно на комисията по бюджетен контрол, по-конкретно по отношение на дейностите на Съвета в областта на външната политика и отбраната. В момент, когато ни предстоят политически преговори за отношенията ни със Съвета като част от приложението на Договора от Лисабон, е много важно работата на институциите да се ръководи от принципите на правовата държава.

João Ferreira (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) В края на последния законодателен мандат през април Парламентът реши да отложи освобождаването от отговорност на Съвета във връзка с приложението на бюджета за 2007 г., поради, по същество, липса на счетоводна прозрачност във връзка с използването на бюджета на Общността. В частност Парламентът смяташе, че е важно да има по-сериозна прозрачност и по-строг парламентарен контрол върху разходите на Съвета за общата външна политика и политика на сигурност и Европейската политика за сигурност и отбрана (ОВППС/ЕПСО).

Докладът, приет днес, най-накрая освобождава от отговорност Съвета, тъй като той счита, че Парламентът е получил задоволителен отговор от Съвета на всички искания, залегнали в резолюцията от април миналата година. Въпреки това има и някои предупреждения относно следващата процедура по освобождаване от отговорност. По-конкретно, Парламентът ще проверява напредъка, направен от Съвета по отношение на закриването на всички извънбюджетни сметки, публикуването на всички административни решения (когато те се използват като правно основание за бюджетни позиции) и изпращането на Парламента на годишния доклад за дейността на Съвета. Въпреки че Съветът е предприел малки стъпки напред при представянето на отчета си за използването на бюджета на Общността, ние смятаме, че по отношение на разходите за ОВППС и ЕПСО наличната информация е твърде недостатъчна, поради което все още имаме резерви.

- Препоръка за второ четене: Ivo Belet (A7-0076/2009)

Liam Aylward (ALDE), *в писмена форма.* – (GA) Гласувах за регламента за етикетиране на гуми по отношение на горивната ефективност. Енергийната ефективност е жизненоважна във връзка с устойчивостта на околната среда и във връзка с опазването на изчерпаемите ресурси. Ясното, информативно етикетиране ще помогне на европейските потребители да правят по-добър избор от сега нататък. Този избор ще се основава не само на цената, но ще взема под внимание и горивната ефективност. Друго предимство на този вид етикетиране е, че етикетираното на гумите по отношение на сцеплението им с влажна пътна настилка ще увеличи безопасността по пътищата.

Jan Březina (PPE), *в писмена форма.* – (CS) Гласувах в подкрепа на доклада на г-н Belet за етикетирането на гуми по отношение на горивната ефективност, който потвърждава общата позиция на Съвета. С оглед на това,

че 25% от общото количество емисии на CO₂ се падат на автомобилния транспорт и че 30% от всичкото гориво, консумирано от превозните средства, е свързано с гумите им, въвеждането на задължение за етикетиране на гумите представлява важен инструмент в борбата за по-здравословна околна среда.

Решението, взето днес от Парламента, ще доведе до намаляване на емисиите от въглероден диоксид с до четири милиона тона годишно. За да го онагледим, можем да кажем, че това би било равно на премахването на 1 милион автомобили от пътищата на ЕС. Безспорната полза от одобреното законодателство е свързана с подобряването на качеството и следователно на безопасността на гумите. Това не следва да води до увеличаване на цените – нещо, което потребителите със сигурност ще оценят, особено онези, чийто избор при закупуването на гуми се определя от цената на продукта. Според мен това потвърждава резултатите от едно проучване на пазара, които показват, че потребителите се интересуват от купуването на продукти, щадящи околната среда. Мисля, че ползата от одобрения регламент за производителите е, че благодарение на единните стандарти за представяне на сведения относно ефективността на гумите клиентите ще имат по-добра възможност да се конкурират въз основа и на други фактори, различни от цената на продукта.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Новият регламент за етикетирането на гумите е част от стратегията на Общността по отношение на емисиите от CO₂, поставяща цели, които ще бъдат постигнати посредством намаляването на емисиите от превозни средства. От ноември 2012 г. гумите ще бъдат етикетираны в ЕС по отношение на горивната ефективност, сцеплението с влажна пътна настилка и шумовите емисии. От гумите зависи от 20% до 30% от разхода на гориво на превозните средства, което се дължи на съпротивлението при търкаляне на гумите. Чрез регулиране на използването на енергийно ефективни гуми, които са безопасни и имат ниски шумови емисии, подпомагаме както намаляването на щетите за околната среда посредством намаляването на разхода на гориво, така и увеличаването на защитата на потребителите посредством насърчаването на пазарната конкуренция. По тази причина приветствам създаването на още един инструмент, което е следваща стъпка в посока на изграждане на устойчива Европа по отношение на енергийната ефективност.

Lara Comi (PPE), *в писмена форма*. – (IT) Г-н председател, одобрявам решението на Парламента най-накрая да приеме регламент, който увеличава както безопасността на автомобилния транспорт, така и неговата икономическа ефективност и ефективността по отношение на околната среда. Целта е да се насърчи използването на безопасни и по-тихи гуми. Някои изследвания сочат, че е възможно значително да се намали (с до 10%) делът от разхода на гориво за едно превозно средство, който зависи от показателите на гумите.

В съответствие с моите ангажменти по отношение на защитата на потребителите регламентът установява регулаторна рамка чрез ясно и прецизно етикетиране и предоставяне на информация. Това дава възможност да се осигури прозрачност и дава възможност на потребителите да осъзнаят възможностите си за избор при покупка с помощта на брошури, листовки и пазуването по интернет.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Приветствам факта, че вместо директива имаме регламент за етикетиране на гуми, което е резултат от предложение на Парламента.

От ноември 2012 г. гумите ще бъдат етикетираны по отношение на тяхната горивна ефективност, сцеплението с влажна настилка и шумовите емисии. Европейските граждани ще разполагат с повече информация, за да могат да изберат необходимите им гуми, така че да се намалят разходите за гориво и да се подпомогне намаляването на разхода на енергия. Така те ще могат да направят избор, който да е повече щадящ околната среда, и да намалят своята въглеродна следа.

Освен това етикетирането ще доведе до засилване на конкуренцията сред производителите. Етикетирането е изгодно и по отношение на околната среда. Трябва да се отбележи, че автомобилният транспорт е отговорен за 25% от емисиите на въглероден диоксид в Европа.

Гумите могат да играят важна роля за намаляване емисиите от CO₂, защото на тях се дължи от 20% до 30% от целия разход на енергия на превозните средства.

За леките автомобили енергийно по-ефективните гуми могат да спестят до 10% от разхода на гориво.

Затова гласувах в подкрепа на препоръката за второ четене.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) Гласувах в подкрепа на компромисния пакет за етикетиране на гумите. Парламентът разглежда много въпроси, които изглеждат изключително технически и, на пръв поглед, не са сред най-важните от гледна точка на политическите проблеми, интересувачи повечето хора — това е може би един такъв въпрос. По-задълбоченият анализ обаче показва, че почти четвърт от

емисиите на CO₂ се дължат на автомобилния транспорт и че гумите играят важна роля при определянето на горивната ефективност. По тази причина предложеното законодателство играе важна роля в широко мащабните усилия на ЕС за справяне с глобалното затопляне.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада, особено защото той има положителен принос по отношение на две неща: подобряването на наличната информация, което улеснява екологосъобразния избор на гуми, и факта, че правейки този избор, ще допринесем за по-голяма енергийна ефективност, като се има предвид, че на гумите се дължи от 20% до 30% от целия разход на енергия на превозните средства.

Aldo Patriciello (PPE), *в писмена форма*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, предложението за регламент за етикетирането на гуми, одобрено днес от Парламента, е решаваща стъпка в посока на пускането на пазара на безопасни и тихи продукти, които също така позволяват да се сведе до минимум разходът на гориво. Фактът, че правната форма на предложението е променена от директива в регламент, е особено добро решение.

Това ще позволи постигането на равностойно и едновременно приложение на всички разпоредби във всички държави-членки, което ще гарантира по-ефективното хармонизиране на европейския пазар на гуми. Освен това усилията, вложени в преговорите от комисията по промишленост, изследвания и енергетика във връзка с гъвкавостта при излагането на етикета, ще предложи адекватна защита на потребителите, като в същото време ще гарантира, че производителите няма да бъдат обременени от излишна бюрокрация.

Междинната разпоредба за освобождаването на гуми, произведени преди 2012 г., от задълженията, заложи в регламента, също е необходима мярка за целите, които гарантира постепенното въвеждане на новите европейски регламенти на пазара. По тези причини можем да кажем, че сме доволни от постигането на обща позиция по отношение на увереността, че регламентът отговаря на целите на първоначалното предложение на Комисията.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Гласувах в подкрепа на регламента относно етикетирането на гуми по отношение на енергийната ефективност. Регламентът е част от законодателен пакет, свързан с енергийната ефективност, и ще спомогне за намаляване на замърсяващите емисии от транспортния сектор. Според регламента доставчиците на гуми са длъжни да използват етикети и стикери, за да предоставят на потребителите информация за разхода на гориво, съпротивлението при движение, сцеплението с влажна пътна настилка и външен шум при контакт с пътя. В практически план етикетът ще посочва за тези параметри нива от А до G, в зависимост от това как е класифицирана гумата. Доставчиците на гуми също така са длъжни да предоставят обяснения за показателите на своите уебсайтове, както и препоръки за поведението на водачите. Тези препоръки включват необходимостта от екологично шофиране, редовна проверка на налягането на гумите и спазване на дистанция при спиране. Държавите-членки следва да публикуват до 1 ноември 2011 г. всички разпоредби, залегнали в закона, и административните действия, необходими за транспониране на регламента в националното законодателство. Разпоредбите на регламента ще влязат в сила от 1 ноември 2012 г. На транспортния сектор се дължи приблизително 25% от замърсяващите емисии. Затова регламентът ще помогне за тяхното намаляване.

- Доклад: **Reimer Böge (A7-0044/2009)**

Regina Bastos (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Европейският фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ) цели да подкрепи работниците, лично засегнати от съкращенията, произтичащи от големите промени в световната търговия. По-конкретно, ЕФПГ финансира подпомагането при търсенето на работа, съобразеното с конкретни условия повторно обучение, насърчаването на предприемачеството, оказването на помощ на самостоятелно заети лица и специфични временни допълнителни доходи.

В по-дългосрочен план мерките целят да помогнат на работниците да намерят и да запазят нова работа.

Моята държава, Португалия, се е възползвала от ЕФПГ два пъти: през 2008 г. след 1 549 съкращения в автомобилната промишленост в района на Лисабон и Алентейо, и през 2009 г. след 1 504 съкращения в 49 текстилни дружества в северните и централни региони на страната.

Решаващата роля на фонда е безспорна. Въпреки това въпросът, зададен от г-жа Berès, обръща внимание на факта, че съществува ситуация, която трябва да се изясни от Европейската комисия. Ние сме длъжни да предотвратим отпускането на средства или държавна помощ в една държава-членка, което има за резултат загуба на работни места в други райони на ЕС.

Затова съм съгласна с необходимостта да се гарантира ефективна координация на европейската финансова помощ, което ще предотврати опитите на дружествата да получават изгоди, като създават и съкращават работни места.

Proinsias De Rossa (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Подкрепям отпускането на 14,8 млн. евро от ЕФПГ за оказване на помощ на 2 840 работници на Dell в Лимерик, които са загубили работата си вследствие на закриването на завода им, защото от тази помощ ще се възползват пряко съкратените работници, а не Dell. Всъщност изглежда, че докато закриваше производственото си предприятие в Ирландия, Dell получи 54,5 млн. евро държавна помощ от правителството на Полша за откриването на нов завод в Лодз. Тази държавна помощ беше одобрена от Европейската комисия. Каква последователност има в основата на политиката, водена от Комисията? Тя ефективно освобождава Dell от отговорност за социалните последици от стратегията им и позволява на дружествата да участват в надпревара към дъното с подкрепата както на държава-членка, така и на фондовете на ЕС. Необходимо е спешно изясняване на координирането на политиката на Европейската комисия по отношение на държавната помощ и социалната политика.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Както съм имал повод да кажа и преди, сериозното въздействие на глобализацията – и свързаното с това преместване на предприятия – върху живота на много хора можеше ясно да се види дори преди началото на настоящата финансова криза, която засили и изостри някои от по-ранните симптоми. Необикновеното предизвикателство на времето, в което живеем, и уникалната необходимост да се използват механизми, сами по себе си уникални, за подпомагането на безработните и за насърчаването на повторното им интегриране на трудовия пазар, стават напълно ясни, когато към тези проблеми прибавим настоящата липса на доверие в пазарите и свиването на инвестициите.

Във връзка с това ЕФПГ беше вече използван няколко пъти и винаги с цел за смекчаване на въздействието върху европейски работници, причинено от тяхното присъствие на световния пазар. Случаите, описани в доклада на г-жа Böge, заслужават отново да бъдат разгледани, въпреки че остават някои съмнения относно установяването на това, дали всички отговарят на изискванията. Затова в бъдеще ще е по-добре заявленията да се подават поотделно.

Искам да заявя отново своето убеждение, че Европейският съюз трябва да предприеме стъпки за насърчаването на по-силен, свободен и творчески европейски пазар, който генерира инвестиции и работни места.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада, защото, тъй като ЕФПГ е инструмент, чрез който се отговаря на специфична европейска криза, причинена от глобализацията, това може да се приложи към настоящата ситуация. Фондът осигурява индивидуална, еднократна и ограничена във времето подкрепа пряко на работещите, засегнати от съкращения. Твърди се, че при отпускането на средства от фонда на работещите не трябва да има несъразмерност, както стана ясно.

Освен това Европейският социален фонд (ЕСФ) подкрепя Европейската стратегия за заетостта (ЕСЗ) и политиките на държавите-членки за пълна заетост, качество и продуктивност на работното място, насърчава социалното включване, по-специално достъпа до заетост за хора в неравностойно положение, и намалява неравенствата в заетостта на национално, регионално и местно равнище. Това е фонд с решаваща роля за засилването на икономическото и социално сближаване. Настоящата ситуация изисква настоятелно, правилно и бързо приложение на ЕСФ.

Ясно е, че ЕФПГ и ЕСФ имат различни, допълващи се цели и нито един от тях не може да замести другия. В качеството си на извънредна мярка ЕФПГ трябва да се финансира автономно и е много сериозна грешка, че като краткосрочна мярка ЕФПГ се финансира за сметка на ЕСФ или на който и да е друг структурен фонд.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), *в писмена форма*. – (EN) Приветствам решението на Европейския парламент да одобри помощта за работещите от Dell от ЕФПГ. Съкращенията в Dell сериозно засегнаха местната икономика в Лимерик и съседните райони. Ние сме длъжни да приложим подходящи мерки за повторно обучение, за да се гарантира, че хората, които са загубили работата си в Dell, ще си намерят работа в близко бъдеще. Одобряването на заявлението за помощ на Ирландия от ЕФПГ ще допринесе за повторното обучение и повишаването на уменията на въпросните работници.

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах в подкрепа на мобилизирането на ЕФПГ за случаите в Белгия и Ирландия, тъй като смятам, че трябва да използваме всички възможни средства, за да помогнем на работниците, които са жертва на шетите, причинени от глобализацията и икономическата и финансова криза.

И все пак, задавам си въпроси за последователността на европейските политики, когато едновременно с мобилизацията на фонда Европейската комисия разрешава на Полша да отпусне държавна помощ на Dell, за да открие завод в страната, въпреки че дружеството закрива завод в Ирландия. Как могат хората да вярват в „ползите“ на Европа, когато тя разрешава подобен „трик“?

Човек може да се съмнява в законното използване на публичните средства в това отношение и да съжاليا за липсата на социална отговорност на нашите дружества, които се ръководят изключително от загриженост за рентабилност, независимо от загубените работни места.

Jacky Hénin (GUE/NGL), в писмена форма. – (FR) Групата Dell вчера беше номер едно, днес е номер три в света в областта на информационните технологии с приблизителна борсова стойност от 18 млрд. щатски долара, обявила печалба от 337 млн. щатски долара за третото тримесечие на 2009 г. и предвиждаща дори по-голяма печалба за четвъртото тримесечие...

Да, аз стоя зад служителите на Dell.

Да, надявам се, че те ще намерят работа и ще се върнат към достоен живот възможно най-скоро.

Но не, няма да допринесе за ограбването на европейските данъкоплатци, няма при никакви обстоятелства да се присъединя към демонстрацията на по-голямо презрение към служителите, които са в състояние на пълно обкрване.

Виновните трябва да платят, а Европа трябва да приложи строга индустриална политика, която да отговори на нуждите на хората, преди да се позволи да се раздадат дивидентите.

Alan Kelly (S&D), в писмена форма. – (EN) Днес Европейският парламент одобри средства от 14 млн. евро, предназначени за обучението на 1 900 работници на Dell, които бяха съкратени след решение заводът да се премести от Ирландия в Полша. Чрез средствата хората, които са загубили работата си, могат да получат повторно обучение и придобиване на квалификации, за да се върнат обратно на работа. Фондът по-скоро ще подаде ръка, отколкото просто да раздаде помощи, тъй като средствата ще бъдат насочени към колежи след средно образование в региона на Мюнстер, за да се платят таксите за обучение на бившите служители на Dell. Одобряването на средствата е важен пример за ангажираността на Европа при оказването на помощ на Ирландия за излизане от рецесията. Средствата трябва да помогнат за забавяне на темпа на увеличаване на безработицата в Мюнстер и ще даде важен тласък на местната икономика, когато засегнатите от затварянето на завода на Dell се върнат на работа.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), в писмена форма. – (FR) Гласуваме за доклада и за отпускането на помощ от ЕФПГ, като мислим за работниците от Ирландия и Белгия — жертви на неолибералната глобализация.

Ние обаче категорично отхвърляме аргумента, че социалните и човешки трагедии, преживени от европейските работници, трябва да се смятат просто за „приспособяване“, необходимо за гладкото функциониране на неолибералната глобализация. Напълно неприемливо е за ЕС да помага на онези, които носят отговорността за трагедиите чрез предоставяне на политическа и финансова подкрепа за процесите на преместване и прехвърляне, които се извършват единствено с цел по-голяма печалба.

Комерсиалните апетити на капиталистическите хищници като тексаското дружество Dell, номер две в света в областта на телекомуникациите, не могат да бъдат толерирани, без да се вземат предвид общите интереси на гражданите на Европа. Във всеки случай това не е нашето виждане за Европа.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) ЕС е пространство на солидарност и ЕФПГ е част от това понятие. Подкрепата е от основно значение за подпомагането на безработните и жертвите на преместванията, които са резултат от глобализацията. Все по-голям брой дружества се преместват, като се възползват от по-ниските разходи за труд в някои държави, особено Китай и Индия, с пагубни последици за държавите, които зачитат правата на работниците. ЕФПГ има за цел да подкрепя работници, които са станали жертва на преместване на дружества, и оказва съществена помощ за достъпа им до нови работни места в бъдеще. ЕФПГ беше вече използван преди от други държави в ЕС, по-конкретно Португалия и Испания. Сега е време да се предостави такава помощ на Белгия и Ирландия.

Marit Paulsen, Olle Schmidt и Cecilia Wikström (ALDE), в писмена форма. – (SV) ЕС е установил законодателен и бюджетен инструмент, който може да предоставя подкрепа на онези, които са загубили работните си места в резултат на „големи структурни промени в моделите на световната търговия и за подпомагане на повторното им интегриране на трудовия пазар“.

Ние сме убедени, че свободната търговия и пазарната икономика стимулират икономическото развитие и затова по принцип сме против оказването на финансова помощ на държави или региони. Въпреки това финансовата криза засегна много сериозно икономиките на държавите-членки и икономическият спад този път е най-сериозният, който Европа е преживявала от 30-те години на XX век до сега.

Ако ЕС не предприеме никакви действия, безработните ще пострадат сериозно в онези региони на Белгия и Ирландия, които кандидатстваха за помощ от ЕС. Рискът от социална маргинализация и постоянно изключване е много голям, което ние, като либерали, не можем да приемем. Искрено съчувстваме на всички, засегнати от последиците от икономическия спад, и искаме да видим прилагане на мерки като обучение, което ще помогне на хората да го преодолеят. Затова подкрепяме помощта за безработните, засегнати в текстилния сектор в регионите Източна и Западна Фландрия и Лимбург в Белгия и в производството на компютри в окръзите Лимерик, Клеър и Северно Типерери в Ирландия, както и в град Лимерик.

Czesław Adam Siekierski (PPE), в писмена форма. – (PL) Одобрих мобилизирането на ЕФПГ, защото масовите съкращения са несъмнено отрицателна последица от икономическата криза и въпреки разпространеното мнение кризата е все още при нас. Няма съмнение, че хората, загубили работните си места в държавите, за които става въпрос, следва да бъдат подпомогнати. Загубата на работа е огромна трагедия в живота на хората и на техните семейства. Ето защо мисля, че ролята на ЕФПГ е особено важна в трудните времена на кризата. Според мен бюджетът на фонда трябва да бъде значително увеличен в бъдеще, за да може да отговори на социалните потребности. Икономическата криза продължава да взема жертви във вид на групови съкращения, които често водят до човешки драми, ръст на социалните проблеми и много други нежелани явления. Затова мисля, че трябва да направим всичко възможно да помогнем по най-ефективния начин на хората, които страдат от последиците от икономическата криза.

- Доклад: **David Martin (A7-0043/2009)**

Maria Da Graça Carvalho (PPE), в писмена форма. – (PT) Приветствам предложените изменения на Правилника за дейността във връзка с влизането в сила на Договора от Лисабон. Искам да подчертая един от аспектите, който според мен е от изключителна важност в момента, тъй като сме свидетели на преговорите за ново споразумение, което ще замени Протокола от Киото през януари 2013 г. Договорът от Лисабон прави международната борба срещу изменението на климата специфична цел в екологичната политика на ЕС. Договорът от Лисабон добавя подкрепата за международни действия за борба с изменението на климата към списъка с цели, които съставят екологичната политика. Договорът от Лисабон също така дава на Европа нови правомощия в областта на енергетиката, научните изследвания и космическата политика. Енергетиката вече е обща отговорност, което проправя пътя към обща европейска политика.

Edite Estrela (S&D), в писмена форма. – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада на г-н Martin относно адаптирането на Правилника за дейността към Договора от Лисабон, защото е необходимо да се изменят някои от вътрешните правила на Парламента с оглед на увеличените правомощия, произтичащи от влизането в сила на Договора от Лисабон, и по-специално засилването на законодателна власт, което ще даде възможност на Парламента да законодателства при равни условия с правителствата на държавите-членки по по-голям брой въпроси.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Измененията, които гласувахме днес, ще бъдат включени в Правилника за дейността на Европейския парламент, защото Правилникът трябва да бъде приведен в съответствие с обявеното влизане в сила на Договора от Лисабон, насрочено за 1 декември. Смятам, че значителното разширяване на правомощията на Парламента, което изисква от членовете на ЕП да се изправят пред нови предизвикателства, е важен тест за неговата способност да предлага законодателство и за чувството му за отговорност.

В резултат мога само да приветствам промяната на Правилника за дейността, която ще приведе работата на Парламента в съответствие с разпоредбите на Договора.

Особено съм доволен от все по-важната роля, която играят националните парламенти и инициативите на държавите-членки във връзка с европейската интеграция.

Надявам се, че принципът на субсидиарност, който е обект на специално внимание от страна на европейския законодател, все повече ще се прилага и защита от всички лица, отговорни за вземането на решения в Европа.

Sylvie Guillaume (S&D), в писмена форма. – (FR) Гласувах в подкрепа на доклада на David Martin относно изменението на Правилника за дейността на Европейския парламент, тъй като това ще позволи на Парламента да се съобрази с новите основни правила, които придружават влизането в сила на Договора от Лисабон.

Реформата включва по-специално: приемането на нови „наблюдатели“, които ще могат да станат пълноправни членове на ЕП във възможно най-кратък срок; въвеждане на правила, свързани с новата роля на националните парламенти в законодателната процедура чрез проучване на зачитането на принципа на субсидиарност. Това е реформа, която с удоволствие приветствам дотогава, доколкото тя съдейства за задълбочаването на демократичното разискване и най-вече за предоставянето на засилена роля на Европейския парламент в изготвянето на европейските закони.

И последно, текстът разяснява какви действия може да предприеме Европейският парламент в случай на „нарушаване на основни принципи от страна на държава-членка“, което е особено предимство в защитата на неговите основни права.

Ian Hughton (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) Съгласно стария член 36 от Правилника на Парламента от нас се изискваше да обръщаме особено внимание на зачитането на основните права. Според новия член 36 трябва „изцяло да спазваме“ тези права, както са определени в Хартата на основните права. Това е малка промяна, но аз я смятам за много важна. Тя задължава членовете на ЕП да защитават правата на всички граждани.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Влизането в сила на Договора от Лисабон на 1 декември 2009 г. означава, че е необходимо да се адаптира Правилникът за дейността, за да се приведе в съответствие с новите правила и правомощия на Парламента.

С измененията на Правилника за дейността Парламентът се подготвя за по-големите си правомощия, с които ще разполага, когато Договорът от Лисабон влезе в сила, като се имат предвид пристигането на 18 нови членове на ЕП, по-големите законодателни правомощия и новата бюджетна процедура. Бъдещото сътрудничество с националните парламенти е също важно.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) Почти нищо не може да се види от прехваленото разширяване на демокрацията и по-силния глас на парламентите, което се предполагаше да бъде въведено с Договора от Лисабон. Има само няколко нови процедури. Процедурата за оценка на зачитането на основните права не трябва при никакви обстоятелства да бъде прилагана неправилно за задължително налагане на политическа коректност или иницирането на антидискриминационна мания.

Липсата на демокрация в рамките на ЕС остава непроменена след Договора от Лисабон. Не се е променило много, след като Европейският парламент трябва да избира председател на Комисията сред група неуспели политици, които са загубили избори. Фактът, че Програмата от Стокхолм се прокарява толкова бързо, така че да не можем да изразим своята загриженост за защитата на данните, показва колко силен е нашият глас в действителност. Всъщност измененията на Правилника за дейността, наложени от Договора от Лисабон, не доведоха до по-голяма прозрачност или до засилване на гласа на парламентите. Затова гласувах „против“.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Договорът от Лисабон ще ускори, легитимира и демократизира процеса на вземане на решения в Европейския съюз, който е отговорен за мерки, които ни засягат като граждани всеки ден.

По-конкретно, законодателната власт на Парламента ще се разшири, тъй като той ще споделя равни отговорности с Европейският съвет по повечето въпроси, които се решават от институциите. Всъщност, съгласно Договора от Лисабон така наречената процедура на съвместно вземане на решение ще стане правило и нормална законодателна процедура.

Що се отнася до мен, като избран член на ЕП аз си давам сметка за предизвикателството, произтичащо от промяната.

Докладът в частност поема работата, започната и почти свършена по време на предишния парламентарен мандат, за адаптирането на Правилника за дейността, който регулира работата на Парламента към новия Договор, който трябва да влезе в сила в началото на следващия месец.

Някои изменения имат изцяло технически характер, а други се отнасят до актуализации, които Парламентът внесе, като се възползва от възможността. Като цяло докладът представлява компромис, който удовлетворява политическото семейство, към което принадлежа, а именно групата на Европейската народна партия (Християндемократи), чрез включването по балансиран начин на въпроси като субсидиарност и пропорционалност, както и засилването на сътрудничеството между Европейския парламент и националните парламенти.

По тези причини гласувах в подкрепа на доклада.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (EL) Гръцката комунистическа партия не е съгласна и гласува против измененията за адаптиране на Правилника за дейността на Европейския парламент към разпоредбите на Договора от Лисабон. Измененията запазват и засилват реакционния и антидемократичен характер на Правилника за дейността на Европейския парламент, който представлява задушаваша рамка за всеки глас, който се противопоставя на суверенитета на политическите представители на капитала.

Лъжа е, че Договорът от Лисабон дава на Европа по-демократично измерение, защото той, както се твърди, осъвременява ролята на Европейския парламент. Европейският парламент е компонент от реакционната структура на ЕС. Той е доказал своята привързаност към реакционната политика на ЕС, подкрепата си за интересите на монополите, ролята си като орган, който, както се предполага, легитимира антинародната политика на ЕС. Европейският парламент не представлява хората, той представлява интересите на капитала. Интересът на хората е в противопоставянето и скъсването с антинародната политика на ЕС и на Европейския парламент, който я подкрепя, и унищожаването на структурата, обединяваща Европа.

- Предложение за резолюция (B7-0141/2009) / REV 1: Подготовка на срещата на върха в Копенхаген относно измененията на климата

Luís Paulo Alves (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на резолюцията, която цели постигането на амбициозно и правно обвързващо международно споразумение в Копенхаген, тъй като смятам, че сключването на споразумението може да доведе до нов, устойчив модел, който стимулира социалния и икономически растеж, насърчава развитието на екологично устойчиви технологии, на възобновяема енергия и енергийна ефективност, намалява разхода на енергия и дава възможност за създаване на нови работни места.

Смятам, че одобряването на резолюцията ще допринесе за определен баланс в света, защото в нея се подчертава, че международното споразумение трябва да се основава на обща, но диференцирана отговорност, като развитите страни играят водеща роля чрез намаляване на своите емисии и поемане на отговорността да предоставят на развиващите се страни финансова и техническа помощ.

Затова е важно Съюзът да поеме водеща роля по въпроса, за да осигури благосъстоянието на бъдещите поколения.

Dominique Baudis (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах в подкрепа на резолюцията за срещата на върха в Копенхаген, тъй като опазването на планетата за бъдещите поколения е наша отговорност като избрани членове на ЕП. Светът залага своето бъдеще на идните месеци. Немислимо е международната общност да не успее да постигне споразумение, което задължава държавите да поемат по пътя на разума. Държавни и правителствени ръководители, във вашите ръце е отговорността за Земята утре. Оставете настрана националните си интереси и краткосрочните проблеми, защото човечеството няма време за губене.

Frieda Brepoels (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (NL) В резолюцията, приета от Европейския парламент днес, една специфична глава подчертава голямата важност на регионите и местните органи, особено в процеса на консултирането и разпространението на информация за реализирането на политиката за климата. До 80% от политиките за адаптиране и смекчаване ще бъдат осъществени на регионално или местно равнище. Няколко регионални правителства вече са тръгнали по този път и търсят радикален подход в борбата с изменението на климата.

Като член на Европейския свободен алианс, представляващ европейските нации и региони, изцяло подкрепям прякото участие на регионалните правителства в насърчаването на устойчивото развитие и намирането на ефективен отговор на климатичните изменения. Във връзка с това трябва да се подчертае работата на мрежата на регионалните правителства за устойчиво развитие (nrg4SD). Тази мрежа вече е установила близко сътрудничество с Програмата за развитие на ООН (ПРООН) и Програмата за околната среда на ООН (UNEP). Ето защо членовете на Европейския свободен алианс призовават за изричното признаване на регионалните правителства във връзка със споразумението от Копенхаген, като се признае ролята, която те играят в политиките за смекчаване и адаптиране.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма*. – (PT) От решаващо значение е конференцията в Копенхаген да има за резултат обвързващо политическо споразумение. Това споразумение трябва да включва оперативни елементи, които могат да се реализират незабавно, и график, който позволява правно обвързващо споразумение да бъде изработено в рамките на 2010 г. Споразумението трябва да включва всички държави, подписали Конвенцията, и е от изключителна важност всички ангажменти както по отношение на намаляване на емисии, така и по отношение на финансиране да бъдат ясно посочени. Докато, от една страна, индустриализираните държави трябва да са водещи в намаляването на емисиите от парникови газове, по-напредналите икономически развиващи се страни също имат своя роля, като дават своя принос в

съответствие със своите отговорности и възможности. Индустриализираните държави и бързоразвиващите се страни с по-напреднали икономики трябва да полагат сравними усилия. Само тогава ще бъде възможно да се намалят диспропорциите в международната конкуренция. Много е важно да се определи структурата на финансирането, така че то да бъде устойчиво в средносрочен и дългосрочен план. Финансирането трябва да дойде от частния сектор, от пазара на въглеродни емисии, от обществения сектор на индустриализираните държави и на икономически по-напредналите развиващи се страни.

Nessa Childers (S&D), *в писмена форма.* – (EN) Много е важно ЕС да действа и да стане световен лидер в намаляването на въглеродните емисии с приближаването на срещата на върха в Копенхаген. Парламентът вече показва по-големи амбиции от държавите-членки по отношение на намаляването на въглеродните емисии и днешната резолюция трябва да се приветства с призови за реално финансиране, за сериозни цели в горната граница на диапазона от 25-40% в съответствие с научните констатации и настояване за правно задължително споразумение.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (EL) Аз се въздържах, първо, защото изменение 13, отнасящо се за атомната енергия, за която се предвижда да стане важен фактор в намаляването на емисиите от въглероден диоксид, беше одобрено и, второ, изменение 3, предложено от моята група, призоваващо развитите страни да намалят емисиите от парникови газове с 80%-95% до 2050 г. в сравнение с нивата от 1990 г., беше отхвърлено. Има много положителни страни в резолюцията, като например ангажиментът на ЕС за отпускане на 30 млрд. евро на година до 2020 г., за да се отговори на изискванията на развиващите се страни за смекчаването на въздействието и адаптиране към изменението на климата. Въпреки това смятам, че връщането към атомната енергия като противосредство за парниковия ефект не е решение в борбата срещу изменението на климата, напротив, това е опасен избор. Трите лагера от развити, развиващи се и слабо развити страни, трите лагера на съответните правителства, основни движения и хора ще се сблъскат в Копенхаген, като се има предвид, че изменението на климата поставя на заден план усилията за намаляването на бедността и глада в света. Срещата на върха в Копенхаген е истинско предизвикателство, което е повод да се активизираме и да не позволим на индустриалното и атомното лоби да станат победители.

Jürgen Creutzmann, Nadja Hirsch, Holger Krahmer, Britta Reimers и Alexandra Thein (ALDE), *в писмена форма.* – (DE) Членовете на Партията на свободните демократи на Германия в Европейския парламент се въздържа при гласуването на резолюцията за Копенхаген по следните причини. Резолюцията съдържа изявления за финансиране на мерки за опазване на климата за трети страни, без да се дефинират специфичните критерии или целта на финансирането. Не можем да оправдаем това пред данъкоплатците. В допълнение считаме, че безогледната критика на Международната организация за гражданска авиация (ИКАО) е неправилна.

ИКАО е организацията, която се занимава с авиационни въпроси на международно равнище. Критиката и изявлението за предполагаемия провал на преговорите на ИКАО са неправилни и неуместни. Призивът за специални договорености за система на търговия с емисии от CO₂ за авиационната промишленост е в разрез с действащото законодателство на ЕС и обременява позицията на ЕС на преговорите за международното споразумение за климата с нереалистични изисквания.

Proinsias De Rossa (S&D), *в писмена форма.* – (EN) Вече се усещат последиците от изменението на климата: температурите се повишават, ледените шапки и ледниците се топят, а екстремните климатични явления стават по-чести и по-интензивни. ООН твърди, че всички освен един от призивите за хуманитарна помощ при бедствия за 2007 г. са били свързани с климата. Нуждаем се от световна енергийна революция в посока на създаване на устойчив икономически модел, който позволява качеството на околната среда да върви ръка за ръка с икономическия растеж, създаването на богатство и технологичния напредък. Въглеродните емисии на Ирландия са 17,5 тона на човек на година. До 2050 г. тази стойност следва да се намали до 1 или 2 тона въглеродни емисии. Очевидно това е свързано с радикална промяна в производството и потреблението на енергия. Първата крачка е сключването на всеобхватно споразумение в Копенхаген, налагащо на международната общност задължителни намаления и определящо санкции на международно ниво за неспазване. Всъщност международната общност трябва да демонстрира повече ангажираност, отколкото видяхме при справянето с финансовата криза. Отговорът на изменението на климата силно зависи от международното управление и финансовата ангажираност. Помощта за развиващия се свят трябва бъде в допълнение към международната помощ за развитие или да се рискува да не се постигнат Целите на хилядолетието за развитие. Наистина изменението на климата ще изисква увеличаване на инвестициите в обществения сектор.

Marielle De Sarnez (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) Общата резолюция, която току-що беше приета от Парламента, изпраща ясен сигнал. Съюзът има нужда да говори с един глас и да действа съвместно след Копенхаген независимо от обхвата на резултата от конференцията. Трябва да си поставим за цел фактическо

намаление от 30% на емисиите от парникови газове. Когато казвам „фактическо“, това означава, че в крайна сметка ще бъде необходимо един ден да се повдигне въпросът за дерогациите и търговията с емисии. Парламентът се надява, че срещата на върха в Копенхаген ще бъде възможност да се представи един силен Европейски съюз, който поема непоколебим финансов ангажимент към развиващите се страни, защото сме им задължени.

Anne Delvaux (PPE), *в писмена форма*. – (FR) В Копенхаген от 7 до 18 декември почти 200 нации ще преговарят за нов международен договор за борба с измененията на климата, договор, който ще наследи същия от Киото и ще влезе в сила от 2013 г....

Гласуваната резолюция ще служи като пътна карта за Европейския съюз на преговорите. Като настоящ член на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните дадох своя принос чрез подкрепа на изменения, в частност правно обвързващия характер на споразумението.

Моите изисквания при гласуването са: да се постигне световно политическо споразумение, което е амбициозно и задължително и което бързо да проправи пътя за истински правен договор; до 2020 г. да се постигне намаление от 30% на емисии от парникови газове в сравнение с нивата от 1990 г. с амбициозен, измерим и все пак гъвкав ангажимент от страна на други замърсители, като Съединените щати и Китай, и 80% намаление до 2050 г. в съответствие с изискванията на експертите; да се изясни решаващият колективен ангажимент на индустриализираните държави за финансиране и помощ за развиващите се страни. В условията на криза е трудно да се определи точната сума, но ще бъде необходимо да се гарантира, че тя поне ще отговаря на поетите ангажименти.

Провал в Копенхаген ще означава екологична, политическа и морална катастрофа.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на предложението за резолюция относно Конференцията по изменението на климата в Копенхаген, тъй като считам, че тя постига добър парламентарен компромис по основните аспекти, които трябва да направляват преговорите по едно бъдещо международно споразумение по този въпрос, особено по отношение на въпросите за приспособяването, механизмите за финансиране и обезлесяването. Искам да подчертая, че постигането на правно обвързващо международно споразумение в Копенхаген, което да е амбициозно, реалистично и да ангажира всички страни, е въпрос и на социална справедливост.

Jill Evans (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) Една конкретна част от приетата от ЕП резолюция изтъква голямото значение на регионите и местните органи в консултирането, информирането и прилагането на политиката в областта на климата. До 80% от политиките за смекчаване и приспособяване ще бъдат изпълнени на регионално и местно равнище. Няколко регионални или поднационални правителства вървят начело по пътя на радикалните политики за борба с изменението на климата.

Като членове на Европейския свободен алианс, представляващи европейските нации и региони, напълно подкрепяме прякото участие на поднационалните органи и регионалните правителства в насърчаването на устойчивото развитие и ефективното противодействие на изменението на климата. От тази гледна точка следва да се изтъкне работата на мрежата на регионалните правителства за устойчиво развитие (nrg 4SD). Тази мрежа вече установи партньорство с Програмата за развитие на ООН (ПРООН) и Програмата за околната среда на ООН (ЮНЕП). Затова призоваваме специално да се отдаде признание на регионалните правителства с оглед на споразумението от Копенхаген и да се признае ключовата роля, която те играят за политиките на смекчаване и приспособяване.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Както казах по-рано, от жизнено значение е да се приеме правно обвързващо, световно, политическо споразумение за изменението на климата, за да не изпада европейската промишленост в неконкурентоспособна позиция. Европейските усилия трябва да бъдат насочени към постигането на споразумение, а това изисква общи усилия не само от страна на ЕС.

Според мен идеята за данък върху международните финансови трансакции като начин за финансиране на приспособяването към изменението на климата и смекчаването на неговите последици за развиващите се страни не е подходяща, тъй като това ще става за сметка на икономиката (особено в кризисни ситуации като тази, с която се сблъскваме в момента), търговията и създаването на блага.

Не може да се пренебрегват цената, която обществото като цяло ще трябва да плати за данъка (повишена данъчна тежест с последици за всички данъкоплатци и потребители) и въздействието му върху финансовия пазар (намаляване на необходимата ликвидност и кредитния поток за предприятията и домакинствата).

Считам, че не е това начинът да се регулира пазарът и че могат да бъдат измислени алтернативи, които да нанасят по-малко щети на световната икономика.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на предложението за резолюция, тъй като считам, че ЕС трябва да продължи да дава пример в борбата с изменението на климата. Струва си да се отбележи, че ЕС преизпълни начертанията в Киото цели.

Считам, че споразумението от Копенхаген трябва да е обвързващо. С оглед на това внесох изменение в резолюцията на Парламента по въпроса, настояващо за включването на международен набор от санкции в окончателния текст.

Считам, че споразумението трябва да бъде световно, амбициозно и с конкретен график. Ако не си поставим амбициозни цели, ще се окажем със символичен инструмент, който ще бъде дори по-малко ефективен от Протокола от Киото, който вече предвижда международни санкции. Затова нека се надяваме, че ще има ефективно регламентиране и че споразумението ще включва клауза за преразглеждане, така че да може лесно да се актуализира.

Считам също, че Китай и Индия не могат да бъдат освободени напълно от отговорност, при положение че произвеждат голям процент от световните емисии, докато нашите промишлености са готови на всичко, за да намалят своите емисии.

САЩ носят голяма отговорност за постигането на успех на срещата на върха. Надявам се, че президентът на САЩ, Барак Обама, ще покаже, че заслужава Нобеловата награда за мир, тъй като справянето с изменението на климата ще допринесе за мира и щастието на всички нации.

Elisa Ferreira (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Приетата резолюция съдържа положителни аспекти, като например: важноста на запазването на международния ангажимент и след 2012 г.; необходимостта целите за намаляване да бъдат съобразени с най-новите научни данни; призивът към САЩ да направи обвързващи целите, които бяха обещани (макар и да не се работи за изпълнението им) по време на последната предизборна кампания; акцентът върху историческата отговорност на индустриализираните страни за емисиите на парникови газове; насърчаването на енергийната ефективност и развитието на научноизследователската и развойна дейност.

Безспорно е обаче значението, което се отдава на така наречените пазарни решения, и по-конкретно на търговията с въглеродни емисии. В основата си това е политически и идеологически избор, който не само не гарантира, че ще постигнем установените цели за намаляване, но и сам по себе си е най-сериозната заплаха за изпълнението на заявените екологични цели. Опитът от начина, по който системата на Европейския съюз за търговия с емисии на парникови газове функционира от 2005 г. насам, е илюстрация на това. Търговията с въглеродни емисии цели да комерсиализира капацитета на Земята да преработва въглерода и така да регулира климата. В резултат на това този капацитет — който гарантира познатия ни живот на Земята — е изложен на риска да се озове в ръцете на точно тези корпорации, които замърсяват планетата, природните й ресурси и климата.

Robert Goebbels (S&D), *в писмена форма*. – (FR) Въздържах се при гласуването на резолюцията относно изменението на климата, тъй като Европейският парламент, както му е присъщо, изразява подobaващи емоции, без да взема предвид реалността. Европейският съюз произвежда приблизително 11 % от световните емисии на CO₂. Той не може да служи за пример и да плаща и за останалата част от света.

За да спомена само едно от несъответствията в резолюцията — няма логика да се налагат ограничения върху държавите-членки при употребата на механизми за чисто развитие, макар те да са предвидени в Киото, и в същото време да се искат по 30 млрд. евро годишно за помощи за развиващите се страни без условия или подходяща преценка.

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма*. – (FR) По въпроса за изменението на климата има спешна необходимост да действаме и да не оставяме развиващите се страни безсилни. Те са тези, които са засегнати в най-голяма степен, но им липсват подходящи ресурси, за да повлияят на явленията, създадени от развитите страни. Бъдещите поколения ще бъдат безсилни пред последиците от изменението на климата, ако днес не се предприемат действия на световно равнище. Затова е жизненоважно нашите правителства да изиграят водеща политическа роля, за да насърчат останалите държави, като Съединените американски щати и Китай, да стигнат до споразумение. Този ангажимент трябва да включва и въвеждането на данък върху финансовите трансакции, който да се използва за финансиране не на надзора над банковия сектор, а на развиващите се страни и общите световни блага като климата.

Ian Hughton (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) Идния месец всички погледи по света ще бъдат вперени в Дания. От другата страна на Северно море, в държава с подобен размер, шотландското правителство дава жизненоважен принос за усилията във връзка с изменението на климата. Според официалния уебсайт на срещата на върха в Копенхаген Шотландия е поела „водещата световна роля за опазване на климата“. Усилията на шотландското правителство трябва да получат пълна подкрепа и се надяваме, че следващия месец и останалите нации ще се присъединят към световните усилия.

Astrid Lulling (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах в подкрепа на резолюцията относно стратегията на Европейския съюз за срещата на върха в Копенхаген относно изменението на климата, тъй като съм убедена, че едно всеобхватно международно споразумение в действителност може да промени тенденцията на неконтролируем растеж на емисиите на парникови газове.

Политиката в областта на околната среда като цяло и политиката в областта на климата в частност са и задвижващ механизъм на технологичните иновации и могат да създадат нови перспективи за растеж за нашите дружества.

Изключително съм доволна от факта, че Европа играе водеща роля с политиката си в областта на енергетиката и климата, която цели да намали емисиите с 20% през 2020 г. в сравнение с 1990 г. Твърдо съм против допълнителни ограничителни цели без всеобхватно международно споразумение. От една страна, Европа, която е отговорна за 11% от световните емисии, няма достатъчно тежест, за да обърне тенденцията сама, а от друга страна, се опасявам от възможно предиспоциране на предприятията с високо потребление на енергия и с високо ниво на емисии на CO₂.

Само всеобхватно споразумение, ориентирано към средносрочните и дългосрочните перспективи, ще осигури предсказуемостта, необходима за започване на големи изследователски и развойни проекти, и за осигуряване на значителните инвестиции, необходими за прекъсване на връзката между икономическия растеж и постоянното повишаване на емисиите на парникови газове.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Изключително е важно на конференцията в Копенхаген да се постигне амбициозно и правно обвързващо споразумение относно изменението на климата.

Също така е важно участието на всички, особено на Китай, Индия и Бразилия, с оглед на значителната им икономическа роля и интензивната им промишлена дейност. Тези страни трябва също да поемат ангажимента да преследват амбициозни цели и задачи, съпоставими с тези на останалите страни, макар и с помощта, доколкото това е възможно, на други по-богати, по-индустриализирани страни. От жизнено значение е и Съединените щати да дадат своя принос по този изключително важен въпрос.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) От дълго време ЕС се опитва да намали едностранно концентрацията на парникови газове, докато „жадните за енергия“ нововъзникващи икономики и разточителните индустриални държави не бяха дори готови да изпълнят Протокола от Киото. Ще изчакаме и ще видим до каква степен конференцията в Копенхаген ще промени това. На този фон са необходими правила за процеса на финансиране, наред със санкции за неизпълнение.

За да променим нещата, трябва да реструктурираме политиката си в областта на околната среда, така че да не се изразява само в прехвърляне на милиони насам-натам в процеса на търговията със сертификати, но и да позволява насърчаването на реални алтернативи, като възобновяема енергия и намаляването на превоза на стоки в цяла Европа, който се финансира с пари от ЕС. Докладът не се занимава достатъчно подробно с проблема и затова гласувах против него.

Rovana Plumb (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Гласувах в подкрепа на резолюцията, тъй като в Копенхаген трябва да бъде постигнато задължително глобално правно споразумение, по силата на което развитите, както и развиващите се страни, да се ангажират с цели за намаляване на нивата на емисии, съпоставими с тези на ЕС. Можем да постигнем целта да задържим глобалното затопляне на относителната разлика от 2°C и да намалим емисиите на парникови газове само ако инвестираме в чисти технологии, както и в научни изследвания и иновации. Трябва също така да се отпуснат допълнителни средства, взети от вноските на държавите, подписали световното споразумение, които да отговарят на икономическото развитие и платежоспособността на тези държави.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Резолюцията представлява ясна и реалистична стратегия за справяне с ключови области, за които трябва да се потърси решение, за да може следващия месец в Копенхаген да се постигне ефективно споразумение. Това е текст, който постига равновесие между амбиция и реалистични цели и който разглежда трудните въпроси, които преговарящите трябва да решат. Европейският

парламент призова преговарящия екип на ЕС и държавите-членки да окажат натиск за предприемане на действия в следните области: търговия с емисии; световен пазар на въглеродни емисии; справедлива система на финансиране на действията за приспособяване и смекчаване; гори; и въздушен и морски транспорт.

Парламентът спази предишните си ангажименти за намаляване на емисиите до 2020 г. и сега си постави дори още по-амбициозни цели за 2050 г. в светлината на новите препоръки на научната общност. Волята на ЕС да бъде водеща сила по въпроса може да се окаже ключов фактор за постигането на международно обвързващо споразумение за справяне с изменението на климата.

Bogusław Sonik (PPE), *в писмена форма*. – (PL) Резолюцията на Европейския парламент относно стратегията на ЕС за Конференцията по изменението на климата в Копенхаген е значим законодателен документ и важен принос към международното разискване и преговорите, предшестващи срещата на върха за климата, и цели да допълни позицията на Европейския съюз по въпроса. Ако Европейският съюз иска да остане лидер в борбата с изменението на климата, той трябва да продължи да си поставя амбициозни цели за намаляване и да изпълнява по-рано ангажименти за намаляване. Така ще даде пример на останалите страни въпреки трудностите, с които това е свързано.

Гласът на Европейския парламент като единствената демократична институция на ЕС е решаващ в разискването и затова нашата резолюция трябва да покаже правилната посока и да определи приоритети, които са наистина значими. Самият текст на резолюцията не трябва да бъде само сбор от искания и желания без никаква основа, а трябва да бъде последователен и преди всичко единен глас на гражданите на ЕС, основаващ се на принципа на общата, но разграничена отговорност на държавите-членки по въпроса за борбата с изменението на климата.

Като сериозен партньор в преговорите Европейският съюз трябва да заеме мястото си в Копенхаген като единна структура, която взема под внимание интересите на всички свои държави-членки. Европейският съюз трябва да покаже готовност да повиши целите за намаляване до 30%, при условие че и други страни изразят готовност да си поставят такива високи цели за намаляване. Не трябва да се забравя също, че ЕС не е приел никакви безусловни задължения, а само задължения при определени условия.

Bart Staes (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (NL) Гласувах в подкрепа на резолюцията, тъй като Европейският парламент призовава преговарящите от името на ЕС да предоставят 30 млрд. евро на развиващите се страни за борбата им срещу изменението на климата. Така Парламентът изпраща ясен сигнал от името на Европа до преговарящите, които ще присъстват на срещата на върха за климата в Копенхаген след две седмици. Досега те никога не са казвали нищо определено за това, какъв ще е финансовият им принос на срещата на върха. Сега обаче Парламентът ги призова да бъдат по-конкретни за реалните суми и проценти — следователно топката се връща в полето на Съединените щати. Има сигнали, че американците подготвят цел за емисиите на CO₂, която искат да представят. Резолюцията засилва натиска върху президента Обама да излезе с конкретни предложения, защото това ще увеличи шансовете за успех в Копенхаген.

Това също така увеличава шансовете страни като Китай, Индия и Бразилия да се присъединят към световната борба срещу изменението на климата. Подобно на моите колеги от групата на Зелените/Европейски свободен алианс, гласувах с голям ентузиазъм в подкрепа на тази силна резолюция. Единственият ѝ недостатък е, че в нея някак се е промъкнало производството на атомна енергия. Но все пак това, което е важно сега, е Комисията и държавите-членки да сключат добра сделка в Копенхаген.

Konrad Szymański (ECR), *в писмена форма*. – (PL) При днешното гласуване на стратегията на ЕС за Конференцията по изменението на климата в Копенхаген Европейският парламент прие радикална и нереалистична позиция. Искайки удвояване на ограниченията върху емисиите на CO₂ в страните от ЕС, Парламентът подкова пакета за климата, който неотдавна беше толкова трудно договорен (точка 33 призовава за намаление от 40%). Докато настоява за разходи в размер от 30 млрд. евро годишно за чисти технологии в развиващите се страни, Парламентът очаква страни с производство на електроенергия на базата на въглища, като например Полша, да плащат двойно за емисиите на CO₂; веднъж под формата на такса в рамките на системата за търговия с емисии и втори път под формата на принос за подпомагане на развиващите се страни в областта на борбата с изменението на климата (в точка 18 се споменава приносът, който следва да е не по-малко от 30 млрд. евро годишно). Настоявайки изчисляването на вноските на държавите-членки за чисти технологии в развиващите се страни да се основава на нивата на емисиите на CO₂ и БВП, Парламентът е пренебрегнал критерия за способността да се понесат тези разходи. За Полша това означава разходи в размер от 40 млрд. евро през следващите 10 години (това е следствие от отхвърлянето на изменения 31 и 27). Това е причината, поради която само полската делегация гласува срещу цялата резолюция относно стратегията на ЕС за Конференцията по изменението на климата в Копенхаген (COP 15).

Georgios Toussas (GUE/NGL), в писмена форма. – (EL) Повишените рискове за околната среда и здравето и особено опасното изменение на климата, съпроводено със затопляне на планетата, са резултат от промишленото развитие, основаващо се на капиталистическата печалба и на комерсиализирането на земята, въздуха, енергията и водата. Тези явления не могат да бъдат преодоляни от лидерите на капитала, именно тези, които са отговорни за създаването им.

Пътят към срещата на върха в Копенхаген е блокиран от ескалирането на империалистическите междуособици. С предложението за „жизнена зелена икономика“ и икономика „с нисковъглероден“ растеж ЕС се опитва да подготви почвата за още повече инвестиции на еврообединените монополисти и в същото време да удовлетвори спекулативните очаквания на капитала, създавайки „борса за замърсяването“.

За да планираме и приложим курс на развитие, който да помогне за уравновесяване на връзката между човека и природата и да удовлетвори потребностите на обикновените хора, трябва в крайна сметка да загърбим капиталистическите отношения на производство. Гръцката комунистическа партия гласува против резолюцията на Европейския парламент. Тя предлага съчетано удовлетворяване на потребностите на обикновените хора в съответствие с богатата, които се произвеждат в страната ни. Политическите предпоставки за изпълнението на тази цел са социализиране на основните средства за производство и централно планиране на икономическия живот с упражняване на контрол от страна на обикновените хора и работническата класа, с други думи — власт на народа и икономика на народа.

Thomas Ulmer (PPE), в писмена форма. – (DE) Гласувах против предложението за резолюция, тъй като то заявява предварително, че ЕС ще предостави големи суми от самото начало, без да изчака останалите партньори. Не мога да оправдая пред избирателите си използването на парите им по този начин. Опазването на климата е важна цел, но всяването на паника преди срещата на върха за климата в Копенхаген е възмутително и не отразява научните факти.

- Предложение за резолюция (B7-0155/2009): Многогодишна програма 2010-2014 относно пространството на свобода, сигурност и правосъдие (Програма от Стокхолм)

Luís Paulo Alves (S&D), в писмена форма. – (PT) Гласувах в подкрепа на резолюцията, тъй като тя разглежда приоритетите в основни глави, като свобода, сигурност и правосъдие, особено по отношение на условията за прием и интегриране на имигранти, борбата срещу дискриминацията, особено на основа на сексуална ориентация, достъпа до правосъдие и борбата с корупцията и насилието.

Борбата с дискриминацията е от жизнено значение независимо дали е на основата на пол, сексуална ориентация, възраст, увреждане, религиозна принадлежност, цвят, произход, национален или етнически произход, както и борбата с расизма, антисемитизма, ксенофобията, хомофобията и насилието.

За всички граждани на ЕС и техните семейства също така трябва да бъде гарантирана свобода на движение.

В заключение, трябва да бъде гарантирана и защита на гражданите от тероризъм и организирана престъпност, като за тази цел регулаторната рамка трябва да бъде укрепена, за да се справи с актуалните заплахи предвид факта, че те имат световно измерение.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), в писмена форма. – (EL) Гръцката комунистическа партия е категорично против Програмата от Стокхолм, както беше против предишни програми за прилагане на подвеждащо нареченото пространство на свобода, сигурност и правосъдие. Целта му, въпреки демагогските изявления на ЕС, е да хармонизира или уеднакви националното право, за да постигне еднакво прилагане на антинародната политика на ЕС, както и да укрепи съществуващите и да създаде нови механизми за преследване и репресии на равнище ЕС, използвайки за претекст борбата с тероризма и организираната престъпност.

Сред главните приоритети на Програмата от Стокхолм е засилването на антикомунистическата истерия в ЕС, която вече тече с пълна пара и достигна своя връх с исторически невярното и неприемливо поставяне на знак на равенство между комунизма и националсоциализма. Пространството на свобода, сигурност и правосъдие на ЕС и програмите за неговото прилагане не са в интерес на народа; напротив, те съставят набор от мерки, които задушават личните и социални права и демократичните свободи, засилват авторитаризма и репресиите срещу работниците, имигрантите и бежанците, предпазват политическата система и господството на монополистите и целят да нанесат удар върху движението на работническата класа и обикновените хора, което е необходима предпоставка за извършването на яростна атака на капитала срещу трудовите и социални права на работническата класа и обикновените хора.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), в писмена форма. – (LT) Убедена съм, че защитата на правата на децата е изключително важен аспект на Програмата от Стокхолм. Искам да обърна внимание върху факта, че през последните години насилието над деца, включително сексуалната експлоатация на деца, детският сексуализъм, трафикът с деца и детският труд будят все повече безпокойство. Предвид факта, че защитата на правата на децата е социален приоритет на Европейския съюз, призовавам Съветът и Комисията да посветят повече внимание на защитата на правата на най-уязвимите.

Правата на децата са част от правата на човека, които ЕС и държавите-членки са обещали да спазват в съответствие с Европейската конвенция за правата на човека и Конвенцията на ООН за правата на детето. ЕС трябва да поеме по-големи ангажменти в помощ на положението на децата в Европа и в целия свят, за да може да гарантира спазването и защитата на техните права. Искам да подчертая, че само стратегия, основаваща се на координирани и съвместни действия, може да насърчи държавите-членки да спазват и да се придържат към принципите на Конвенцията на ООН за правата на детето в целия Европейски съюз и отвъд неговите граници. За да се гарантират в достатъчна степен правата на децата, предлагам във всички държави-членки да бъдат приети стандарти със задължителен характер. За съжаление спазването на правата на децата все още не е гарантирано навсякъде. Затова чрез изпълнението на Програмата от Стокхолм призовавам Съветът и Комисията да предприемат конкретни мерки, които да гарантират, че правата на децата са адекватно защитени.

Carlo Casini (PPE), в писмена форма. – (IT) Г-н председател, гласувах в подкрепа на резолюцията, тъй като тя сочи правилния път към укрепване на европейското единство около главните ценности, които са в основата на неговата идентичност.

Не можем да се заблуждаваме, че е възможно да постигнем единомислие по така наречените общи ценности. Можем обаче да се надяваме, че здравият разум може да помогне на различните политически елементи да се вгледат по-отблизо в това какво е правилно и справедливо, когато става въпрос да вървим напред по пътя към европейското единство.

Ясното разграничение между правото на свободно движение и принципа на недискриминация, от една страна, и ценността на семейството като естествена общност, основаваща се на брака, от друга страна, доведе до формулирането на параграфа, който потвърждава независимостта на отделните държави в областта на семейното право и забраната на дискриминацията срещу всяко човешко същество.

Онези, които като мен напълно поддържат принципа на равенство, утвърждаващ равенството между вече родените деца и тези, които още не са родени, могат само да подкрепят принципа на недискриминация срещу хора с различна сексуална ориентация, но не могат да приемат рухването на концепцията за брака или семейството. Значимостта на тази концепция, призната в член 16 от Всеобщата декларация за правата на човека, е от основно значение за следващите поколения и образователните възможности на хетеросексуалните двойки.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), в писмена форма. – (EL) Гласувах против предложението за резолюция по множество причини; основните ми мотиви са изложени по-долу. Всъщност основното й измерение е философията на „сигурност“ и страх за сметка на основните права и свободи. Но именно защитавайки и спазвайки тези права въз основа на принципите на правовата държава можем да гарантираме сигурността. Тя засилва представата и възможността за създаване на една „Европа крепост“, която третира имигрантите като потенциални терористи и престъпници и в най-добрия случай „приема“ тяхното присъствие не като хора с равни права, а в зависимост от нуждите на трудовия пазар на ЕС.

Тя насърчава възмутителни масови депортации, не укрепва правото на достъп до убежище, подготвя почвата за активно участие на ЕС в бежански лагери извън неговите граници и за налагане на „лъвски“ споразумения с трети страни, нехаейки за гарантирането на правата на човека. И накрая, макар че могат да се отбележат още много неща, резолюцията въвежда политики, които умножават различните структури, които наблюдават, събират и обменят лични данни за гражданите, нарушавайки тяхното общо и лично достойнство и потъпквайки правото на свобода на словото. Резолюцията е адресирана към общество, което има само врагове и в което всеки е заподозрян. Това не е обществото, което искаме.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE), в писмена форма. – (SV) Считаме, че е жизненоважно жените да не бъдат обект на насилие или на сексуална търговия. Също така от само себе си се разбира, че трябва да спазваме правата на човека и да се придържаме към действащите международни конвенции за бежанците. За нас, като граждани на ЕС, наличието на стабилна правна система, при която всеки е равен пред закона, е даденост, както и фактът, че можем да имаме доверие в начина, по който органите се отнасят към неприкосновеността на личния ни живот.

Много от 144-те точки на предложението за резолюция и внесените 78 изменения в резолюцията на Парламента естествено си струваше да се подкрепят. Резолюцията и измененията също така включват редица точки, отнасящи се например до правата на човека, дискриминацията и неприкосновеността на личния живот, които вече са обхванати от предишни програми, както и от Договора от Лисабон. Решихме да гласуваме против редица изменения, за да постигнем резолюция, която да е още по-категорична по въпроси, които все още не са обхванати от предишни програми и договори. Макар че в резолюцията имаше гласувани точки, които не трябваше да бъдат включвани, решихме да гласуваме в нейна подкрепа, тъй като предимствата далеч надвишават негативните аспекти. По-важно е да отправим ясно послание на подкрепа за Програмата от Стокхолм от страна на Европейския парламент.

Marije Cornelissen и Bas Eickhout (Verts/ALE), в писмена форма. – (NL) В същността си резолюцията на Европейския парламент, призоваваща за пространство на свобода, сигурност и правосъдие за гражданите, е прогресивна резолюция, която слага спиратка на желанието на Съвета на министрите да позволи свободен обмен на личните данни на гражданите. Тя е и резолюция, която гарантира защитата на бежанците и мигрантите.

Резолюцията е крачка напред към прогресивно европейско законотворчество в областта на миграцията. Някои от ключовите изменения, включително тези относно установяването на принципа на неотблъскване, намаляването на ролята на Фронтекс, която няма да играе роля при повторното установяване на мигранти в трети страни, положителното отношение към масовото регламентиране на статута на незаконните имигранти и твърдението, че сигурността трябва да обслужва интересите на свободата, са от решаващо значение. Параграфите относно борбата с нелегалната имиграция са отворени за различни тълкувания, макар че според мен те не залитат в репресивна посока. С дълбоко съжаление отбелязвам факта, че резолюцията беше размита по отношение на антидискриминационния въпрос.

Anne Delvaux (PPE), в писмена форма. – (FR) До този момент беше отчетен бавен напредък по отношение на някои аспекти на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, като се има предвид, че правото да се движат и да пребивават свободно в ЕС вече е предоставено на над 500 млн. граждани. Важно е да можем да се справим с това и приетата днес резолюция на Европейския парламент помага в това отношение.

Приветствам резолюцията, тъй като тя на първо място е насочена към гражданите и съвпада с моите приоритети: Европа на правото и правосъдието (защита на основните права и борба срещу всички форми на дискриминация); Европа, която защитава всичко, но не се държи като Големия брат (укрепване на Европол и на полицейското и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси както на оперативно, така и на административно равнище, подобряване на междудържавното сътрудничество между полицейските и разузнавателни служби, създаване на европейско пространство на наказателно правосъдие, основано на принципа на взаимно признаване, защита на личните данни); и Европа, която е обединена, отговорна и справедлива по въпросите на убежището и имиграцията чрез истинска солидарност между всички държави-членки и борбата срещу трафика, сексуалната и икономическата експлоатация на човешки същества.

Следващият етап е Европейският съвет на 9 и 10 декември 2009 г.

Edite Estrela (S&D), в писмена форма. – (PT) Гласувах в подкрепа на предложението за резолюция на Европейския парламент относно Програмата от Стокхолм, тъй като считам, че предложенията, които то съдържа, определят ясно и конкретно приоритетите за следващите години по отношение на европейското законодателство в областта на свободата, сигурността и правосъдието в светлината на прилагането на Договора от Лисабон.

Жизненоважно е да постигнем по-добър баланс между сигурността на гражданите и защитата на личните им права. Следователно искам да подчертая важността на прилагането на принципа на взаимно признаване спрямо еднополовите двойки в ЕС, както и учредяването на Европейски съд за престъпления в киберпространството и приемането на мерки, предоставящи нови права на затворниците.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Обичайна практика на Парламента е да повдига поражащи разногласия въпроси, които далеч надхвърлят компетентността на Европейския съюз, като ги включва в текстове по по-общи въпроси, които обикновено биха спечелили широка подкрепа. Трябва да заклея прилагането, за пореден път, на този подмолен метод, който само дискредитира Парламента и задълбочава разделението между членовете на ЕП и избирателите.

За щастие въпросите, отнасящи се до семейното право, попадат в областта на компетентност на държавите-членки и следователно опитът на Парламента да ги застави да постигнат единомислие по тези

проблеми, опитвайки се да издигне на дневен ред някои радикални въпроси, е незаконно и крещящо посегателство върху принципа на субсидиарност.

Признаването от Парламента на хомосексуалните съюзи — каквито се сключват само в четири държави-членки — не може да бъде наложено на останалите и представлява груб опит за оказване на влияние върху законодателите и общественото мнение в отделните държави, който заслужава да бъде заклеймен най-категорично.

Когато беше приета Хартата на основните права, имаше опасения, че в бъдеще с нея може да бъде злоупотребявано и че тя ще влезе в сблъсък с националното право. Сегашната ситуация потвърждава, че предвижданията са били основателни.

Carlo Fidanza (PPE), *в писмена форма*. – (IT) Резолюцията в крайна сметка утвърждава някои важни принципи: обща отговорност в борбата срещу нелегалната имиграция при разпределянето на търсещите убежище и при репатрирането на чуждестранни задържани лица. От друга страна, считам, че частта, която се отнася до спазването на правата на малцинствата, и в частност на ромите, е напълно неадекватна и прекалено политически коректна. Текстът напълно пренебрегва състоянието на деградация, в което живеят ромите в някои държави като Италия, и то не заради липса на интеграционна политика, а точно обратното — заради съзнателното им решение да отхвърлят всички правила на гражданския живот.

Не се осъждат незаконните действия (кражби, джебчийство, изнурителна просия и проституция на малолетни), които все повече се свързват с незаконните ромски селища в покрайнините на големите градове в Италия и на други места. Не се споменава, дори в раздела за защитата на малолетните и непълнолетните, необходимостта от предпазване на децата от поробването, на което ги подлагат някои глави на ромски фамилии. Не се споменава дори как следва реално да се прилага Директива 2004/38/ЕО по отношение на експулсирането на граждани на Общността, които не са в състояние да докажат определено равнище на доходи след тримесечен престой в държава от ЕС. Интеграция не може да има без зачитане на правилата, а ромските малцинства не са пример за спазване на този принцип.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Мнозинството в Парламента одобри основната идея на предложението на Европейската комисия за така наречената Програма от Стокхолм, която е мощна атака срещу такъв ключов елемент от суверенитета на държавите-членки като правосъдието. Увеличаването на съвместните действия в областта на политическото и съдебното сътрудничество и сътрудничеството между тайните служби, както и въвеждането на стратегия за вътрешната сигурност и нови мерки за обмена на данни в ЕС, са за сметка на правата, свободите и гаранциите на всички, които живеят в страните от ЕС.

Разработването на обща политика в областта на миграцията, основана на класифицирането на имигрантите по скала на „желателност“, и използването на Фронтекс в най-репресивната ѝ форма, нарушава правата на мигрантите и пренебрегва човешката трагедия, която се случва в много страни.

Все по-честото прибягване до слеене и наблюдение на хората е обезпокоително, както и практиката на създаване на профили на базата на техники за извличане на данни и общо събиране на данни, независимо дали гражданите са невинни или виновни, за целите на така наречените превенция и контрол. Обезпокоителни са и огромните средства, мобилизирани за военнопромишления комплекс и разследващата му дейност в областта на вътрешната сигурност.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *в писмена форма*. – (PL) Г-н председател, политическата стратегия за пространството на свобода, сигурност и правосъдие — Програмата от Стокхолм — ще бъде приета от Съвета през декември тази година, веднага след влизането в сила на Договора от Лисабон. В този изключителен момент, когато правомощията на Европейския парламент за взимане на решения ще се увеличат значително, ролята на националните парламенти в процеса на изготвяне на общностното право също ще нараснат. Укрепеният по този начин глас на гражданите също трябва да има по-силен мандат, за да постигне реализирането на принципите на Програмата от Стокхолм.

Особено важна и спешна според мен е необходимостта да се предприемат действия за гарантиране на равното третиране на всички граждани на Европейския съюз независимо от техния пол, сексуална ориентация, възраст, увреждане, религиозна принадлежност, мироглед, цвят на кожата, произход или етнически произход. За тази цел е жизненоважно Съветът да приеме всеобхватна директива относно недискриминацията, която да обхваща всички области, които споменах. ЕС няма такъв закон, както често сме изтъквали в Европейския парламент.

Надявам се, че този пропуск ще бъде попълнен като част от изпълнението на Програмата от Стокхолм. Изготвянето на закон само по себе си обаче не е достатъчно. За да бъде успешна Програмата от Стокхолм,

гражданите на ЕС трябва да познават правата си. Затова задачата на новата Европейска комисия ще бъде и да повиши общественото съзнание по отношение на антидискриминационното законодателство и равенството на половете.

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма.* – (FR) Гласувах в подкрепа на резолюцията, тъй като тя позволява да бъде постигнат по-добър баланс между зачитането на личните свободи и едно преобладаващо репресивно виждане, придружено от мерки за сигурност, чиято ефективност днес е трудно да оценим. С програмата потвърждаваме предаността си към Европа на солидарността и ценностите, чийто дълг е да защитава свободата на вероизповедание, равните възможности, правата на жените, правата на малцинствата и правата на хомосексуалистите.

Ето защо твърдо подкрепям приемането на директивата срещу дискриминацията, която в момента е блокирана в Съвета и която групата на Европейската народна партия (Християндемократи) не пожела да подкрепи по време на предишния парламентарен мандат; тя отново заяви, че е против текста. Приветствам и приемането на изменения, призоваващи да се поиска отстраняване на пречките пред упражняването на правото на събиране на семейството и настояващи за забрана на задържането на непридружени малолетни и непълнолетни лица от чужди държави.

Съжалявам обаче, че целите на политиките в областта на миграцията отново бяха пренебрегнати и отстъпиха пред въпроса за борбата с нелегалната имиграция и укрепването на агенцията Фронтекс. По въпроса за предоставянето на убежище предложенията за обща система за предоставяне на убежище ще бъдат проучени от Европейския парламент в качеството му на съзаконотател и той ще следи отблизо реалната политическа воля за постигане на напредък в тази област.

Timothy Kirkhope (ECR), *в писмена форма.* – (EN) Макар че групата на Европейските консерватори и реформисти подкрепя голяма част от съдържанието на Програмата от Стокхолм като сътрудничеството и солидарността по въпросите на работата на полицията, борбата с трансграничната престъпност и корупцията, защитата на основните права и намирането на решения на проблема с имиграцията чрез опит да се помогне на страните от Южна Европа, които се сблъскват със сериозни проблеми в това отношение, не подкрепяме предложенията за европейска стратегия за сигурност или мерки, които ще прехвърлят на ЕС контрола над нашата наказателноправна система и политиката в областта на убежището, или призивите за „задължителна и неотменима солидарност“. Вярваме в сътрудничеството, а не в принудата и затова гласувахме против доклада.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Програмата от Стокхолм предвижда укрепване на сигурността, особено в борбата срещу трансграничната престъпност и тероризма, като в същото време се спазват правата на гражданите. Този труд, който е резултат и от новата реалност на Договора от Лисабон, даваше повод да се очаква отговорно обсъждане по основните елементи на пространството на свобода, сигурност и правосъдие за гражданите.

За съжаление някои искаха да намесят в обсъждането по такъв основен въпрос като Програмата от Стокхолм въпроса за еднopolовите бракове, който няма връзка с темата, без да отчетат дори законовите различия във вътрешните правни решения на всяка страна от Европейския съюз. Тези, които избраха тази линия на поведение единствено в името на политическото маневриране, не се интересуват от съдбата на Програмата от Стокхолм.

Моят вот обаче отрази важността на това да се обсъдят нуждите на пространството на свобода, сигурност и правосъдие за гражданите. Той изразяваше и осъждане на стратегията на онези, които искаха да намесят в обсъждането предизвикващи разногласия въпроси, които нямаха нищо общо с него.

Judith Sargentini (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (NL) В същността си резолюцията на Европейския парламент, призоваваща за пространство на свобода, сигурност и правосъдие за гражданите, е прогресивна резолюция, която слага спирачка на желанието на Съвета на министрите да позволи свободен обмен на личните данни на гражданите. Тя е и резолюция, която гарантира защитата на бежанците и мигрантите.

Резолюцията е крачка напред към прогресивно европейско законотворчество в областта на миграцията. Някои от ключовите изменения, включително тези относно установяването на принципа на неотблъскване, намаляването на ролята на Фронтекс, която няма да играе роля при повторното установяване на мигранти в трети страни, положителното отношение към масовото регламентиране на статута на незаконните имигранти и твърдението, че сигурността трябва да обслужва интересите на свободата, са от решаващо значение. Параграфите относно борбата с нелегалната имиграция са отворени за различни тълкувания, макар че според мен те не залитат в репресивна посока. С дълбоко съжаление отбелязвам факта, че резолюцията беше размита по отношение на антидискриминационния въпрос.

Czesław Adam Siekierski (PPE), в писмена форма. – (PL) Искам да споделя някои забележки по многогодишната програма 2010-2014 относно пространството на свобода, сигурност и правосъдие (Програмата от Стокхолм). Гарантирането на свобода, сигурност и правосъдие на гражданите на Европейския съюз е една от главните отговорности на държавите-членки. Страните от Европейския съюз трябва да задълбочат съдебното сътрудничество без това да е в ущърб на традициите и основните закони на държавите-членки. Трябва да повишим взаимното доверие между държавите-членки относно целесъобразността на решенията, взети от органите на друга държава-членка, особено в области, свързани с легалната и нелегалната имиграция, и също така относно сътрудничеството на полицията и съдилищата по наказателноправни въпроси. ЕС трябва да активизира усилията за борба с трансграничната престъпност и тероризма. За тази цел трябва да бъдат предприети стъпки за подобряване на ефективността на обмена на информация, без да се забравя въпросът за защитата на неприкосновеността на личния живот, личните данни и основните свободи. Сигурността в Европа е наша обща задача, каквато е и общият, единен пазар, и трябва да направим всичко възможно за това всеки гражданин да се чувства в безопасност в границите на ЕС, тъй като това е една от основните ни ценности.

Renate Sommer (PPE), в писмена форма. – (DE) Приветствам приемането на предложението за резолюция относно Програмата от Стокхолм. Важно е Парламентът, като представител на гражданите на Европа, да предложи път, по който да поеме политиката в областта на правосъдието и вътрешните работи. Постигнахме добри резултати. Освен това Договорът от Лисабон ни дава сигурност. В бъдеще Европейският парламент не само ще играе консултативна роля в тези области на политика, но и ще бъде част от процеса на взимане на решения. Налице е добър баланс между сигурност и права на гражданите.

Населението се нуждае от повишаване на равнището на сигурност. Трябва обаче нееднократно да отговорим на въпроса дали и до каква степен правата и свободите на гражданите могат да бъдат ограничени с въвеждането на мерки за сигурност. Считам, че сме избрали добър среден път. Но, за да гарантираме, че този среден път наистина се вписва в политиката в областта на правосъдието и вътрешните работи, призоваваме за повече права на контрол за Парламента и за националните парламенти в ЕС като част от прилагането на Програмата от Стокхолм. За съжаление, пленарната зала не подкрепи моя призив за достъп на полицията до Евродак.

Това беше да бъде още един полезен инструмент в борбата срещу тероризма и престъпността. Все пак моето предложение, призоваващо Комисията да представи предложения за борба със злоупотребите със системата за предоставяне на убежище в Европа, постигна успех. Всяка злоупотреба с тази система прави още по-трудно предоставянето на убежище на онези, които имат законни претенции за това.

- Предложения за резолюция: Етап на проекта за Евро-средиземноморска зона за свободна търговия

Edite Estrela (S&D), в писмена форма. – (PT) Гласувах в подкрепа на предложението за обща резолюция относно състоянието на проекта за Евро-средиземноморска зона за свободна търговия.

Въпреки постигнатия известен напредък, съжالياвам, че не бяха постигнати основните цели на Евро-средиземноморското партньорство, което поставя под въпрос планираното им изпълнение до 2010 г. От жизнено значение е да се гарантира, че процесът на евро-средиземноморска интеграция отново ще стане политически приоритет на ЕС, тъй като успехът на процеса и на зоната за свободна търговия може да допринесе за мира, благоденствието и сигурността в целия регион.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Средиземноморието е люлката на познатата ни цивилизация. Край бреговете му са възникнали, развили са се и са набрали мощ идеи и институции, които определят същността на европейската цивилизация и са неразделна част от нейната история и бъдещи планове.

Край бреговете му са възникнали и значителни противоречия, често решавани със силата на оръжието, които доведоха до болезнено политическо разделение, задълбочаваща се пропаст между неговите народи и развитие, отделено, ако не и противопоставено на това, което преди беше центърът на света.

ЕС, който иска да се отвори към света и да насърчи диалога между своите държави-членки и трети страни, трябва да прегърне идеята за Евро-средиземноморска зона за свободна търговия, която дава възможност за повторно изграждане на по-тесни връзки между двете страни на Средиземно море и която насърчава по-тесното сближаване между Юга и Юга.

Жизненоважно е да се признае, че постигнатите досега резултати не отговарят на амбицията, стояща зад тази идея. Има много икономически и финансови пречки, макар и да е ясно, че по-сериозните проблеми са открито политически по своя характер. Трябва да постоянстваме и да направим възможно създаването на пазар от средиземноморски мащаб, който води след себе си активизиране на контактите между народите и възстановяване на връзките, които междувременно са били прекъснати.

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма.* – (FR) Искам да изразя съжаление от факта, че все още има потресаващ икономически, социален и демографски дисбаланс от двете страни на Средиземно море. Затова гласувах в подкрепа на това да се даде нов тласък на интеграцията на страните от южните и източните части на Средиземноморието в международната търговия, за да могат те да диверсифицират своите икономики и да получат своя справедлив дял от свързаните с това облаги.

Трябва да намалим несъответствията по отношение на развитието между северната и южната страна на Средиземно море. Освен това зоната за свободна търговия трябва да бъде допълнена от постепенното и подчинено на определени условия въвеждане на свободно движение на работниците, като се вземат предвид сегашните обсъждания относно връзката между миграцията и развитието.

Willy Meyer (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (ES) Гласувах против доклада за Евромед, тъй като не е възможно да разграничим въпроса за търговията от този за политическия диалог в Съюза за Средиземноморието. Докладът се концентрира върху сърцевината на интереса на Европейския съюз към Съюза за Средиземноморието. Имам предвид създаването на зона за свободна търговия, обхващаща и двата региона. Аз съм против въвеждането на такава зона за свободна търговия.

Търговският аспект трябва да се основава на принципите на лоялната търговия, отчитайки дисбаланса между страните от Европейския съюз и средиземноморските страни. Що се отнася до политическия аспект обаче, не можем да се съгласим с предоставянето от страна на Европейския съюз на статут на напреднала държава на Мароко, след като тази страна продължава да нарушава правата на човека. Що се отнася до Европейския съюз, конфликтът в Сахара трябва да бъде приоритетен проблем за Съюза за Средиземноморието, като се оказва подкрепа на процеса на провеждане на референдум за самоопределение в съответствие с резолюциите на ООН. От това следва, че не можем да приемем и така нареченото актуализиране на отношенията на Съюза с Израел. Причината за това са непрекъснатите нарушения на международното право от страна на Израел, както и нашите политически ангажменти към Палестина.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) Горещо приветствам факта, че многостранните контакти със Средиземноморския регион, и по-конкретно с южните и източните средиземноморски страни (ЮИСС), ще бъдат подобрени и задълбочени. Подкрепям и усилията на Европейския съюз да започне процеса на модернизирване на икономиките на тези страни, с което да помогне на тяхното население. Дълбоко се съмнявам обаче, че това може да бъде постигнато чрез планираната Евро-средиземноморска зона за свободна търговия.

Оценка на въздействието върху устойчивото развитие, извършена от университета в Манчестър, предупреждава за негативни социални и екологични последици за ЮИСС. Опасявам се, че споразумението ще донесе на страните от ЕС нови пазари за продажби, но сериозно ще навреди на икономиките на ЮИСС. Паралелното въвеждане на свобода на движение за работещите, за което призовава предложението за резолюция, ще доведе и до огромна мигрантска вълна към Европа, и до недостиг на така необходимите работници в ЮИСС. Така че, за да помогна за осигуряването на добро бъдеще за ЮИСС, гласувах против резолюцията.

Cristiana Muscardini (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Г-н председател, след конференцията в Барселона през 1995 г. не бяха развити всички потенциални естествени връзки между страните от Средиземноморския басейн.

Амбициозният план за изграждане на нови и по-тесни политически, социални и културни връзки между северния и южния бряг на Средиземно море трябва да остане една от приоритетните цели на Европейския съюз, за да се постигне желаната стратегическа реализация на зона за свободна търговия. Тази Евро-средиземноморска зона може да допринесе значително за мира, благоденствието и сигурността в целия регион.

Подкрепям мерките и усилията за премахване на бариерите и пречките пред търговията, но осъзнавам, че успехът на Евро-средиземноморското партньорство не зависи само от волята на европейските страни. Създаването на зона за свободна търговия се нуждае от решителния, непрестанен и съвместен принос на всички страни.

Съюзът за Средиземноморието трябва също да задълбочи формите на сътрудничество, съществуващи в рамките на Евромед, за да позволи на всички партньорски страни да участват в регионалните програми и съответните политики на Европейския съюз. В това отношение искам да отбележа, че съставянето на планове в рамката, установена в Париж през юли 2008 г. в стратегически сектори като нова инфраструктура, сътрудничество между малките и средни предприятия, комуникации и използване на възобновяеми енергийни източници, може да допринесе положително за развитието и улесняването на обмена и инвестициите, тъй като страните по южните брегове на Средиземно море силно се нуждаят от това. Всички тези условия способстват за постигането на мир и установяването на приятелски отношения.

По всички тези причини одобрявам резолюцията и се надявам, че изготвената от Комисията пътна карта може да бъде спазена и да осигури предимствата, които всички очакваме.

- Предложение за резолюция (B7-0153/2009): Обезщетяване на пътниците в случай на фалит на авиокомпания

Richard Ashworth (ECR), в писмена форма. – (EN) Групата на Европейските консерватори и реформисти отхвърли предложението за резолюция относно обезщетяване на пътниците в случай на фалит на авиокомпания, внесено от други групи в комисията по транспорт. Ние от групата ECR внесохме нашето предложение за резолюция, което щеше да поправи редица ключови слабости в приетия текст по следните причини.

Макар подкрепата за правата на пътниците, разбира се, да е от жизнено значение, има по-ефективни мерки, които могат да бъдат предприети без пътниците да се натоварват с още по-големи разходи.

1. Трябва да изчакаме оценката на въздействието, която беше предложена от члена на Комисията Таяни по време на пленарната сесия на 7 октомври.

2. Текстът, който беше подкрепен, призовава за създаването на „гаранционен фонд“, който ще бъде използван за обезщетяване на пътниците в случай на фалит на авиокомпания. Създаването на такъв фонд обаче неизбежно трябва да бъде финансирано от потребителя, което означава, че пътниците ще трябва да плащат още повече за билети. На този етап въпросната излишна стъпка ще се прибави към дългия списък от вече съществуващи летищни такси, такси за сигурността и други мита, които вече са принудени да плащат.

(Обяснението на вот се съкращава в съответствие с член 170)

Liam Aylward (ALDE), в писмена форма. – (GA) Подкрепих това предложение, което настоява Комисията да преразгледа действащото законодателство и да състави ново, за да гарантира, че пътниците няма да бъдат оставени на произвола в случай на фалит на авиокомпания.

За момента в европейското законодателство няма разпоредби за защита на европейските пътници в случай на фалит на авиокомпания, за която пътникът е направил резервация. Твърдо подкрепям позицията на председателя на комисията по транспорт, който каза, че много пътници нямат средствата да се справят със загуби от такъв мащаб. По тази причина трябва да бъде създаден механизъм за подкрепа или фонд за обезщетяване в помощ на онези, които са изпаднали в затруднение вследствие на такъв вид фалит.

Правилата относно правата на пътниците трябва да бъдат актуализирани и укрепени, за да се осигури защита и помощ в случай на фалит на авиокомпания или подобен вид инциденти, над които пътниците нямат контрол.

Edite Estrela (S&D), в писмена форма. – (PT) Гласувах в подкрепа на предложението за резолюция относно обезщетяването на пътниците в случай на фалит на авиокомпания, тъй като считам, че тя е необходима за повишаване на защитата на европейските пътници в случай на фалит на авиокомпания чрез въвеждане на ново или преразглеждане на действащото законодателство и чрез създаване на резервен фонд за обезщетяване.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Търговските авиокомпания се опитват да се преборят със сериозна криза след атаките на 11 септември 2001 г., която беше изострена от сегашната икономическа и финансова криза. Увеличават се фалитите и неприятните ситуации, в които пътници, много от които пътуващи транзитно, се оказват напълно блокирани.

Липсата на защита на потребителите е наистина неприемлива и налага отзив от страна на ЕС, който да осигури оценка на авиокомпаниите да предоставят помощ на пътниците в подобна ситуация и да определят обезщетения за понесени щети.

С оглед на това мерките трябва да отчетат финансовата нестабилност на авиокомпаниите и следователно не трябва да бъдат излишни препятствия пред тяхната работа. Те трябва да се сведат до най-необходимото за гарантиране на защита на потребителите/пътниците.

Sylvie Guillaume (S&D), в писмена форма. – (FR) Седемдесет и седем авиокомпания в Европейския съюз са обявили фалит от 2000 г. насам. Наистина съществуват европейски законодателни разпоредби относно прозрачността и обезщетяването в случай на отказан достъп на борда, но ЕС трябва да попълни пропуските по отношение на случаи на неплатежоспособност, особено в случай на купени по интернет билети. Все още има много пътници, които се оказват в ситуации, с които те нямат средствата да се справят, тъй като са похарчили всичките си спестявания за семейна ваканция. Аз съм за правила, които гарантират, че пътниците

няма да остават блокирани на местата, на които са отишли, без алтернативни средства за връщане у дома или алтернативно настаняване.

Jörg Leichtfried (S&D), *в писмена форма*. – (DE) Гласувам в подкрепа на резолюцията, най-вече с оглед на Регламент (ЕО) № 261/2004 относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91, който вече беше приет. С регламента вече бяха предприети правилните стъпки и укрепването и защитата на правата на пътниците е просто тяхно логично продължение.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (FR) Гласувам в подкрепа на резолюцията с надеждата да защитим възможно най-голяма част от интересите на пътниците на авиокомпаниите предвид сегашната ситуация (либерализиране на транспортните услуги, увеличаване на броя на авиокомпаниите).

Искаме обаче да подчертаем, че предложената в доклада система за обезщетяване е просто временна мярка, която по никакъв начин не решава основния проблем.

Истинското решение се крие в създаването на европейска публична въздушнотранспортна услуга. Публична услуга, която е загрижена за общия интерес и съответно за рационализирането на извършените пътувания с цел да се намали въздействието върху околната среда. Публична услуга, която е загрижена за общия интерес и съответно за безопасността, свободата на движение и благополучието както на своите потребители, така и на своите служители.

Трябва спешно да загърбим Европа на изключителните интереси и да изградим Европа на общия интерес.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Нарастващият брой на фалитите, който се наблюдава сред авиокомпаниите, засягайки хиляди граждани в държавите-членки, създаде необходимостта ЕС да предприеме мерки за тяхната защита. Всъщност е важно да се защитят правата на тези, които ежедневно използват въздушен транспорт. Затова гласувах в подкрепа на резолюцията.

Robert Rochefort (ALDE), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах в подкрепа на резолюцията относно обезщетяването на пътниците в случай на фалит на авиокомпания. Към момента реално единствените пътници, обхванати от европейското законодателство в случай на фалит на авиокомпания, са тези, които са резервирали пакетна туристическа ваканция.

Ясно е обаче, че навиците на потребителите са се променили значително през последните години, що се отнася до ваканционните резервации: налице е повишено използване на европейски нискотарифни авиокомпани, рязък спад в броя на продадените ваканционни пакети и повишаване на броя на директните и индивидуални онлайн продажби и на продажбите само на пътнически места.

Ако към това прибавим кризата, през която секторът преминава в момента, лесно можем да си представим броя на европейските пътници, които се оказват блокирани на мястото, където са отишли да прекарват ваканцията си, понякога без никакъв подслон, чакайки отчаяно обратен полет след рухването на авиокомпанията, с която е трябвало да летят.

След това те ще получат само символично обезщетение за претърпените неудобства, като дори и за това ще е необходима голяма борба... Комисията трябва спешно да предприеме законодателна инициатива за справяне с тревожната ситуация. В същото време трябва да бъде създаден фонд за обезщетяване, финансиран от авиокомпаниите, с който да се финансира изплащането на обезщетенията.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Европейските региони, които са известни туристически дестинации, трябва да осигурят на потребителите на услуги в този сектор най-високо ниво на обслужване и качество.

Пример за това е Мадейра, която миналата седмица беше определена за една от най-добрите туристически дестинации в света от Световната организация по туризъм, която даде на областта най-високата оценка по 13 от общо 15 критерия за оценяване. За да се задържи позицията на един силно конкурентен пазар, трябва публичните и частни структури да продължат работата си с оглед на екологичната, икономическа и социална устойчивост. Тази цел е свързана и с предоставянето на туристите, които посещават острова, на максимални гаранции по отношение на пътуването им с въздушен транспорт и условията на настаняване.

Предложението за резолюция, което гласувахме днес, е стъпка в тази посока, тъй като цели да защити пътниците на фалирали авиокомпани, създавайки задължителни застрахователни и гаранционни фондове за авиокомпаниите, както и доброволна застраховка за техните клиенти.

Положителен аспект е и призивът към Европейската комисия да представи предложение за обезщетяване на пътници на авиокомпания, които фалират, и за гарантиране на тяхното репатриране, ако са блокирани на някое летище.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Гласувах за резолюцията на Европейския парламент относно обезщетяването на пътниците в случай на фалит на авиокомпания. Към момента има няколко европейски нормативни акта, които уреждат следните ситуации: обезщетяване и репатриране на клиенти в случай на фалит на пътнически агенции, предоставили пакетни туристически ваканции; финансова отговорност на въздушните оператори за инциденти и условия за обезщетяване на пътниците; обезщетяване и оказване на помощ на пътници, на които е отказан достъп на борда или чиито полети са отменени или се движат с голямо закъснение.

Няма обаче законови разпоредби за защита на потребителите в случай на фалит на въздушен оператор. През последните девет години са фалирали 77 европейски авиокомпания. Ето защо считам, че директивата е абсолютно необходима. Затова Европейският парламент поиска от Комисията да укрепи позицията на пътниците в случай на фалит на авиокомпания. Всъщност Европейският парламент поиска от Комисията да представи законодателно предложение до юли 2010 г., което да осигури обезщетяване на пътници на авиокомпания, които фалират, да въведе принципа за взаимна отговорност за пътниците на всички авиокомпания, които летят в една и съща посока и разполагат със свободни места, да въведе задължително застраховане за авиокомпаниите, да създаде гаранционен фонд и да предложи доброволни застрахователни услуги на пътниците.

- Предложение за резолюция: „Произведено в“ (отбелязване на произход)

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на общото предложение за резолюция относно отбелязването на произход, тъй като то се основава на принципа, че защитата на потребителите изисква прозрачни и последователни търговски правила, включително отбелязване на произхода. С оглед на това подкрепям намесата на Комисията, заедно с държавите-членки, в защита на законните права и очаквания на потребителите в случаите, когато има данни за използване на заблуждаващи или подвеждащи обозначения за произход на вносители или производители извън ЕС.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) С оглед на необходимостта да се осигури подходяща информация на потребителите, когато решават дали да купят определени продукти, особено по отношение на тяхната страна на произход и съответните стандарти за безопасност, хигиена или защита на околната среда, приложими към тяхното производство — информация, която е необходима, за да бъде направен съзнателен и информиран избор — гласувах в подкрепа на това предложение за резолюция, което призовава Комисията да внесе отново предложението си в Парламента, за да може то да бъде обсъдено в съответствие със законодателната процедура, установена с Договора от Лисабон.

Трябва обаче да спомена, че при оценката на предложението на Комисията относно отбелязването на произхода ще обърна голямо внимание на подходящата подкрепа, предоставена на традиционните продукти, така че по-добрата защита на потребителите — която е едновременно необходима и желателна — да не навреди непоправимо на дребните производители на традиционни продукти. Ще обърна специално внимание и на механизмите за установяване на произхода, така че това да не се превърне в конкурентен недостатък на европейските производители пред техните конкуренти.

João Ferreira (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Считаме, че приетата резолюция не отговаря на очакванията за това, което според нас трябва да представлява отбелязването на произхода, а именно, наред с други неща, инструмент за защита на работните места в промишлеността в Европа, особено в малките и средните предприятия, и инструмент за справяне със социалния и екологичния дъмпинг. По тази причина се въздържаме.

Освен това резолюцията пренебрегва последиците от либерализирането на световната търговия за работните места и промишлената мрежа в различните държави-членки. Тя пренебрегва безбройните премествания в търсене на лесна печалба и последиците от тях, като например деиндустриализация на цели региони, нарастваща безработица и влошаване на икономическите и социални условия. Резолюцията стига само до там да призове Комисията и Съвета „да предприемат всички необходими мерки, за да се гарантират равнопоставени условия“.

И последно, изразяваме съжаление, че мнозинството в Парламента отхвърли внесените от нас предложения, които, наред с останалото, целяха да осигурят защита на работните места и спазване на правата на работниците и потребителите, да противодействат на детския труд или робството и да се противопоставят на вноса на

продукти от окупираните територии, и които изтъкваха необходимостта от прекратяване на европейските помощи за дружества и инвеститори, които преместват производството си.

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма*. – (FR) На фона на икономическата криза, която има тежки последици за нашите европейски предприятия, Европейският съюз сега повече от всякога трябва да си осигури задължителна система на отбелязване на произхода, дори и само за ограничен брой внесени стоки, по-конкретно текстилни изделия, бижута, дрехи и обувки, кожени изделия и чанти, лампи и осветителни тела и изделия от стъкло, тъй като това е ценна информация за крайните потребители. Системата също така ще позволи на европейските потребители да разберат от коя точно страна произхождат стоките, които купуват. Така ще могат да разпознаят продуктите според социалните и екологични стандарти, както и стандартите за безопасност, с които обикновено се свързва въпросната страна. С други думи, нашите граждани като отговорни потребители ще разполагат с възможно най-голяма прозрачност.

Jacky Hénin (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (FR) Концепцията „произведено в“ не трябва да обхваща само обозначението, а трябва бързо да се превърне в силна концепция за спазване на най-новите правила относно знанието, правата на работещите, устойчивото развитие, защитата на околната среда и отговорното икономическо поведение.

С въвеждането на концепция „произведено в Европа“ можем да позволим на потребителите да направят информиран избор и да предприемат действия за придобиване на нови права.

Ние обаче за пореден път се ограничихме до изразяване на добри намерения, като че ли ако само заявяваме, че сме най-добрите и най-силните, това ще превърне твърденията в истина.

Това е достойно за съжаление и затова ще се въздържа.

Elisabeth Köstinger (PPE), *в писмена форма*. – (DE) Разбирам необходимостта от обсъждане на въпроса за създаването на европейска законодателна рамка за отбелязване на произхода на търговски крайни продукти, по-конкретно с оглед на информацията за потребителите и прозрачността между търговските партньори. Използването на стандартизирана система за обозначаване ще доведе до по-добра и по-точна информация за потребителите и ще предоставя сведения за социалните и екологични стандарти, в съответствие с които са произведени продуктите. Освен това отбелязването на произхода е важна крачка напред към създаването на последователни търговски разпоредби по отношение на трети страни.

Важно е обаче да намерим точния баланс от гледна точка на производителите и потребителите. Осигуряваната на потребителите прозрачност не трябва да бъде за сметка на производителите. Това не трябва да води до допълнителни разходи за малките и средните предприятия. В рамките на протичащите обсъждания е важно да начертаяме ясни насоки и да ги защитаваме, включително от името на Австрия. Едно възможно решение би било да се създаде доброволно европейско обозначение за произход за търговски крайни продукти, като се вземат предвид съществуващите национални и регионални етикети за качество.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на резолюцията, тъй като обозначението „произведено в“ е жизненоважно за прозрачността на пазара и за предоставянето на потребителите на необходимата информация относно произхода на продуктите, които купуват.

Необходимо е да дадем тласък на икономиката на Общността, като подобрим конкурентоспособността на промишлеността на ЕС в световната икономика. Ще успеем да постигнем лоялна конкуренция само ако се действа с ясни правила за производителите, износители и вносители, без да се пренебрегват общите социални и екологични изисквания.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) Приветствам въвеждането на отбелязване на произхода от страна на Европейския съюз. Отсега нататък страната на произход трябва да бъде посочена върху определени продукти, внесени в ЕС от трети страни. Конкретната цел на отбелязването на произхода е да даде на потребителите в ЕС неограничена информация за страната на произход на стоките, които купуват, и да им позволи да направят връзка между стоките и социалните и екологични стандарти, както и стандартите за безопасност във въпросната страна.

Това е първата фаза на войната срещу стоките от Далечния изток, които в много случаи се произвеждат при експлоатационни условия и които след това се продават на европейския пазар на дъмпингови цени.

Cristiana Muscardini (PPE), *в писмена форма*. – (IT) Г-н председател, днес Парламентът категорично потвърди становище, което нееднократно е изразявал по време на предишния парламентарен мандат: Европа трябва да въведе регламент, налагащ отбелязване на произхода на много продукти, които се внасят на нейна територия.

Решението произтича от необходимостта да се осигури повече информация и съответно по-добра защита на потребителите, за да могат те да направят информиран избор. Регламентът относно отбелязването на произхода най-накрая ще позволи на европейските предприятия да се конкурират при равни условия с дружествата от трети страни, където от доста време съществуват закони относно отбелязването на произхода на продуктите, които се внасят на тяхна територия. Пазарът е свободен само когато правилата са ясни, важат за всички и реално се прилагат.

Целта на одобрената резолюция е да призове Комисията, след безрезултатните усилия за посредничество със Съвета, да повтори предложението в светлината на новите отговорности, които Парламентът придоби с влизането в сила на Договора от Лисабон. Сигурни сме, че споразумението между политическите групи на Европейския парламент ще играе важна роля при установяването на оптимална законова рамка със Съвета.

Възползвам се от възможността да подчертая, че категориите продукти, предвидени в сегашното предложение за регламент, трябва да бъдат спазвани и разширени с включването на свързващите продукти, с други думи, продукти, за които е жизненоважно да се гарантира качество и съответствие с европейските разпоредби, за да се гарантира безопасността при изграждането на мостове и производството на автомобили, домакински електроуреди и всякакви други предмети, за които се използват свързващи продукти. Гарантирането на безопасността е приоритет за нас.

Днешното гласуване е важен успех, който посвещаваме на европейските потребители и производители в момент на нов политически импулс за Парламента заради процедурата за съвместно вземане на решение, която най-накрая допълни демократичните пропуски, с които трябваше да се примиряваме толкова дълго.

9. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

Председател. - С това се изчерпва списъкът на членовете на ЕП, желаещи да представят обяснение на вот.

Искам да се впише в протокола, че г-н Brons поиска думата за процедурен въпрос, тъй като е счел, че някои от изреченията от г-н Martin думи са визирали него. Съгласно Правилника за дейността г-н Burns трябваше да получи думата сега. Затова искам да се впише в протокола, че на г-н Brons беше дадена възможност да вземе думата, но не успя да се възползва от нея, тъй като отсъстваше от залата.

(Заседанието, прекъснато в 14,10 ч., се възобновява в 15,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

10. Пакет за телекомуникациите (подписване на актове)

Председател. – Предстои важно събитие, тъй като след малко г-жа Торстенсон и аз ще подпишем някои много важни документи, свързани с пакета за телекомуникациите. Г-жо Торстенсон, г-н член на Комисията, госпожи и господа, колеги, правните актове, които съставляват пакета за телекомуникациите, бяха приети с процедура на съвместно вземане на решение. Електронните комуникации и интернет се превърнаха в основни инструменти на нашите съвременни общества. Този законодателен пакет е добър пример за това как нашата работа може да помогне на хората и как може да се отрази на ежедневието им.

По-конкретно, това е преразгледаната рамкова директива за електронните съобщителни мрежи и услуги. Докладчик по нея беше колегата г-жа Trautmann, която присъства тук днес. Директивата беше приета на трето четене, което показва колко много работа беше необходима, за да можем да постигнем най-добрия вариант за нашите граждани. Частите от директивата, които бяха запазени, представляват по-ефективно и в по-голяма степен стратегическо управление на радиочестотите, по-голяма конкуренция и по-лесни инвестиции в интернет в бъдеще.

Директивата за универсалните услуги и правата на потребителите, за която докладчик беше колегата г-н Harbou, също представлява важна крачка към предоставянето на по-добри услуги. Искахме да подобрим правата на потребителите, да защитим неприкосновеността на личния живот и личните данни, както и да улесним всеки гражданин, който иска да запази същия номер на мобилния си телефон при смяна на оператора, като процедурата не трябва да отнема повече от един работен ден.

И накрая, за да подобрят и да направят по-последователни принципите, Парламентът и Съветът решиха да създадат европейска организация, включваща заедно 27 национални оператори. Докладчик на Парламента по въпроса беше г-жа del Castillo Vera.

Затова искам да изкажа високата си оценка за докладчиците, чиято роля, разбира се, винаги е ключова. Искам също да благодаря на всички онези, които с усърдната си работа по директивата допринесоха за днешния успех. Той се дължи на съвместните усилия на много хора. По-конкретно, той се дължи на няколко последователни председателства, и главно на чешкото председателство и настоящото шведско председателство, които бяха отговорни за второто и третото четене.

Преди всичко искам, в този специален момент, да благодаря на члена на Комисията и на Европейската комисия за това, че подготвиха пакета, който не беше единственият добър резултат, постигнат по време на последния петгодишен мандат. Желаем да изразим поздравленията си. Вашето сътрудничество е от голяма помощ за нас и се отразява на начина, по който гражданите възприемат това, което правим.

Разбира се, най-голямо признание заслужават тримата докладчици, както и председателят на комисията по промишленост, изследвания и енергетика, колегата г-н Reul, и заместник-председателят на Парламента г-н Vidal-Quadras, който председателстваше делегацията на ЕП в Помирителния комитет. Така че за днешния успех допринесоха доста голяма група хора.

Искам, от позицията си на председател и от името на всички нас, колеги от Европейския парламент, но преди всичко от името на всички граждани на Европейския съюз, да изразя уважението и признанието си, тъй като това е най-добрият пример за това как можем да постигнем нещо, което гражданите да оценят като голям успех — нещо, което ще улесни техния живот. Отправлям поздравления към всички вас.

Аса Торстенсон, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, искам първо да изразя радостта си от факта, че днес заедно можем да подпишем пакета за телекомуникациите. Пакетът укрепва конкуренцията и защитата на потребителите в Европа. Ще разполагаме с модерни и актуални разпоредби в област, която се развива много бързо.

Искам да използвам възможността да благодаря на всички участници за тяхната невероятно сплотена и конструктивна работа, както и за съзидателното сътрудничество. Искам да изкажа специални благодарности на заместник-председателя на Европейския парламент Alejo Vidal-Quadras, председателя на комисията Herbert Reul и тримата докладчици от Парламента Catherine Trautmann, Pilar del Castillo Vera и Malcolm Harbour, които, подобно на колегите ми в Съвета, свършиха изключително важна работа, която ни даде възможност да създадем пакета за телекомуникациите.

Това сътрудничество означава, че сме успели да постигнем споразумение, което ясно демонстрира огромното и решаващо значение на интернет за свободата на изразяване и свободата на информация, без обаче да влизаме в противоречие с Договора.

Пакетът за телекомуникациите е голяма победа за всички потребители в Европа. Още веднъж искам да благодаря на всички за труда, вложен за постигането на това споразумение.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н VIDAL-QUADRAS

Заместник-председател

11. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

12. Стратегия на разширяване от 2009 г., засягаща държавите от Западните Балкани, Исландия и Турция (разискване)

Председател. – Следващата точка са изявленията на Съвета и на Комисията относно стратегия на разширяване от 2009 г., засягаща държавите от Западните Балкани, Исландия и Турция.

Карл Билд, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н председател, уважаеми колеги, това е действително важно разискване по една наистина значима тема. Въпреки това, ако исках, можех да огранича изказването си днес само до твърдението, че председателството е напълно съгласно с предложението за резолюция, направено от г-н Albertini, от името на комисията по външни работи. Важно е Парламентът и Съветът, както и Комисията, да не си противоречат по въпрос от такова решаващо значение като този.

Ако погледнем назад, може би най-решаващият член от всички останали в Договора, който беше подписан на Капитолия в Рим преди повече от половин век, е днешният член 49 от Договора от Лисабон: всяка европейска държава, която зачита нашите ценности и се ангажира да ги насърчава, може да поиска да членува в Съюза.

Именно по този начин 19 от страните в днешния ни Съюз станаха негови членове, както и част от историческото му дело. Благодарение именно на този член успяхме да допринесем за мира и благоденствието и да укрепим принципите на правовата държава и представителното управление на все по-големи територии от тази част на света, така силно раздирана от конфликти.

Понякога е нужно да посетиш други части на света, което аз имам задължението да правя често, за да си припомниш колко огромно е това постижение в действителност.

В продължение на повече от половин век нашата Европа изнасяше войни и тоталитарни идеологии в останалата част от планетата. Две световни войни; две тоталитарни идеологии; съперничество и страдание.

Вместо това сега изнасяме идеята за мирно регулиране, за интеграция отвъд старите граници и за общи правила и разпоредби като общ път към по-добро управление. Добавете към това всичко, което беше постигнато по силата на член 49 — то също извисява нашия Съюз в света.

Европа на 6-те, 9-те, 12-те, 15-те или дори на 25-те държави-членки би била по-малка във всеки аспект — амбиция, положение, възможности и уважение в целия свят.

Във вашата резолюция съвсем правилно се казва, че разширяването, цитирам: „се доказва като една от най-успешните политики на ЕС“. И това дори е умерено твърдение.

Всички знаем, че процесът не беше особено лесен. Спомням си как посетих един предишен Европейски парламент в друго свое качество — като представител на страна, която се стремеше към членство — и как се срещнах с онези, които се страхуваха, че по-нататъшното разширяване на съюза на 12-те би създавало опасност от отслабване на политическите амбиции на Съюза.

Имаше трудности както в изпълнението на непрестанно растящите ни политики и достижения на правото на Общността от страна на новите държави-членки, така и в приспособяването ни към собствения ни успех под формата на нови членки, но когато обърнем поглед назад лесно забелязваме, че периодите на разширяване бяха и периоди, в които задълбочихме нашето сътрудничество.

През последните две десетилетия увеличихме повече от два пъти броя на държавите-членки, при това в бърза последователност се сдобихме с договорите от Маастрихт, Амстердам, Ница и Лисабон. В предходните три десетилетия не успяхме дори изцяло да изпълним Договора от Рим.

Бих казал, че член 49 е толкова важен за нашето бъдеще, колкото беше за миналото ни. Все още притежаваме притегателна сила. През последната година постъпиха нови кандидатури за членство от Черна гора, Албания и Исландия, а има и други, известни на всички ни, които също толкова силно желаят да стигнат до положението, при което може да се подаде кандидатура.

След последното разширяване, което увеличи нашия Съюз с около 100 милиона нови граждани, сега вниманието ни е насочено към страните от Югоизточна Европа — вероятно също с до 100 милиона граждани.

Това няма да е нито бързо, нито лесно. Различните предизвикателства, пред които сме изправени в различните страни от Западните Балкани, са добре известни, а от нашето внимание не убягва и степента на преустройство на Турция.

Всички знаем, че сред субектите, които формират съответно обществено мнение, има такива, които биха предпочели просто да затворят вратата пред всички страни с надеждата, че проблемът ще изчезне, и които подкрепят идеята за по-затворена Европа.

Аз съм от онези, които са убедени, че това би било грешка от исторически мащаб, последиците от която ще преследват нашата Европа много дълго в бъдеще.

Възможно е понякога тяхната врата към Съюза ни да се намира доста далеч. На някои от тях ще се наложи да преминат през дълъг и мъчителен път на реформи, но ако тази врата се затвори, незабавно ще се отворят други врати към други сили и е възможно да станем свидетели на отдалечаването на тези части от Европа в посоки, които с времето ще причинят отрицателни последици за всички ни.

Поради тази причина член 49 продължава да е от такова фундаментално значение. Той е стожерът на реформите и помирението, който също така вдъхновява и насочва регионите на Европа, които все още не са членове на нашия Съюз.

Членът на Комисията Рен ще се спре по-подробно на оценката на Комисията за напредъка на заинтересованите страни, като председателството също споделя оценката, направена от Комисията.

Остава амбицията ни за придвижване напред в процеса на присъединяване на всички страни от Западните Балкани, за които знаем, че са на много различни етапи от този процес. Очакваме, донякъде в тази връзка, да се вземе решение от 19 декември да се въведе безвизов достъп до нашия Съюз за гражданите на бивша югославска република Македония, Черна гора и Сърбия. Това е голяма и изключително важна стъпка напред.

Заедно с Парламента споделяме надеждата, че Албания и Босна ще догонят останалите и ще могат да се присъединят към изключително важната стъпка възможно най-скоро.

Процесът на присъединяване на Хърватия беше отблокиран и сега напредва. Това е важно за Хърватия и за целия регион. Докладът на Комисията за бивша югославска република Македония е много положителен и се надявам, че през декември Съветът ще може да посочи конкретни по-нататъшни стъпки в процеса на нейното присъединяване.

Молбите за членство на Черна гора и Албания са препратени към Комисията и считам, че можем да очакваме становището ѝ след около година.

Надяваме се, че политическите лидери в Босна ще успеят да постигнат съгласие относно необходимите реформи, които ще позволят и на тази страна да планира подаването на молба за членство. Дори днес, паралелно с нашето разискване, протичат непреки разговори, подпомагани от Европейския съюз и Съединените щати, които действат в тясно сътрудничество.

Сърбия отбелязва добър напредък в едностранното изпълнение на временното споразумение и очевидно ние много внимателно ще се запознаем с предстоящия доклад на главния прокурор на Международния трибунал за бивша Югославия (МТБЮ) относно съдействието на Сърбия за дейността на съда. Надяваме се, че главният прокурор ще остане доволен от настоящата степен на усилията, въпреки че е от решаващо значение, разбира се, усилията също така да продължат.

Като преминавам по-нататък в югоизточна посока, искам да отдам дължимото на фундаменталните реформи, които се провеждат в Турция по кюрдския въпрос. Техният успех ще доближи страната в много голяма степен до нашите европейски стандарти в области от основополагащо значение.

Има много други въпроси, които смятам, че членът на Комисията ще засегне. Без пряка връзка, но също така очевидно значими в това отношение, са и продължаващите разговори между президента Христовиас и г-н Талят относно обединението на Кипър. Можем само да ги насърчим да постигнат напредък по пътя към всеобхватното решение на базата на двуболезностна, двузонална федерация с политическо равенство съгласно съответните резолюции на Съвета за сигурност на ООН. Едва ли може да се преувеличи значимостта на такова решение.

Или ще отбележим напредък по пътя към нова ера на помирение и сътрудничество в тази част на Европа и в целия регион на източното Средиземноморие, или ще се доближим до положение, при което е понятно, че ще се натъкнем на бързо трупаци се проблеми.

Голяма част от нашето внимание е насочено към предизвикателствата в Югоизточна Европа, но кандидатурата за членство на Исландия е допълнителна причина, поради която следва още повече да съсредоточим вниманието си върху всички проблеми на Арктика и по-обширната територия на Далечния север. Това е област, в която Съюзът ни също следва да увеличи присъствието и ангажиментите си в бъдеще. Нейната значимост все повече попада в ползрението на всички важни световни участници и кандидатурата на Исландия също следва да се разглежда от този ъгъл.

С демократичната си традиция, съществуваща от около хилядолетие, и с членството си в единния ни пазар посредством Европейското икономическо пространство, Исландия очевидно вече е изминала доста голяма част по пътя към членството, въпреки че ще трябва да оценим по-нататъшния напредък, когато получим становището на Комисията.

Г-н председател, това е, което шведското председателство успя да постигне до момента във важната област на разширяването. Все още ни остават няколко важни седмици, през които очаквам по-нататъшен напредък, но позволете ми да приключа с това, че не считам, че сме завършили изграждането на нашата Европа. Убеден

съм, че трябва да продължим да сме отворена Европа и да сме ангажирани с процеса по разширяване, който води до добро управление, прилагане на принципите на правовата държава, помирение, мир и благоденствие във все по-големи части от нашата Европа.

Очевидно това е от първостепенно значение за тях, но трябва да признаем, че е от първостепенно значение и за нас, и нека не забравяме, че то ще ни позволи да се извисим в света, а нашата дума да се зачита още повече в бъдеще.

Оли Рен, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, позволете ми най-напред да благодаря на членовете на комисията по външни работи и на председателя ѝ, Gabriele Albertini, за балансираната и всеобхватна резолюция. Искам да благодаря и на всички ви за отличното сътрудничество през последните пет години. Европейският парламент допринесе значително за формирането на нашата политика на разширяване, а вие дадохте пример за демократична отчетност. С нетърпение очаквам да продължим отличното си сътрудничество в бъдеще независимо от ресора ми.

Европейският съюз ще направи една дългоочаквана стъпка напред следващата седмица, когато влиза в сила Договорът от Лисабон. Това ще постави началото на нова ера във външната политика на ЕС. Непряко, то също така ще укрепи подновения консенсус на ЕС за разширяването въз основа на трите „К“-та, а именно консолидиране, изпълнение на конкретни условия и комуникация, съчетани с повишена способност на ЕС да интегрира нови членове. Това ще ни позволи да продължим нашия процес на постепенно и внимателно ръководене на процеса на присъединяване.

Както вашата проекторезолюция илюстрира, разширяването е един от най-мощните външнополитически инструменти на ЕС днес. В този дух беше и посланието на Карл Билд и аз съм съгласен с това послание, като се осланям на емпирични доказателства, натрупани по време на шведското председателство, както и с течение на годините и десетилетията. Вярно е също така, че доверието в ЕС като световен играч бележи ръст или спад в зависимост от нашата способност да влияем на собствените си съседи. Именно в това отношение постигнахме най-забележителните си успехи през последните 20 години на трансформиране на европейския континент чрез повторно обединяване на Изтока и Запада, а оттук и изграждането на един по-силен Европейски съюз.

Разширяването е ключова движеща сила в процеса, която продължава да трансформира Югоизточна Европа и днес. Кандидатурата за членство на Албания и Черна гора в ЕС подчертават продължаващата притегателна сила на Съюза. Кандидатурата на Исландия добавя ново политическо и гео-икономическо измерение към нашия план за разширяване. Както Босна и Херцеговина, така и Сърбия обмислят въпроса за кандидатура. Като се има предвид икономическата криза, всички тези страни можеха лесно да се затворят в себе си. Вместо това те продължават да се придържат към европейската си ориентация с всичките трудни решения и смели реформи, с които тя е свързана. Хърватия е близо до финала след четири години на усилен преговори за присъединяване. Сега Загреб трябва да положи още по-големи усилия в областта на реформите по-специално в съдебната система и в борбата срещу корупцията и организираната престъпност, за да могат преговорите да приключат. Съдействието на МТБЮ остава задължително.

Станахме свидетели на устойчив напредък и в Турция. Турция играе ключова роля в енергийната сигурност и в диалога между цивилизациите. Ангажираността на Анкара с нормализирането на отношенията с Армения е от историческо значение, както и демократичното начало на разрешаването на кюрдския въпрос, но на Турция все още ѝ предстои дълъг път. Освен реформи от Турция очакваме да осигури пълното изпълнение на Протокола от Анкара и да постигне напредък в нормализирането на отношенията с Кипър.

Напоследък бивша югославска република Македония постигна убедителен напредък и се зае по същество с приоритетите на ключовите реформи. Страната изпълнява в достатъчна степен политическите критерии от Копенхаген. Тези фактори позволиха на Комисията да препоръча започване на преговори за присъединяване. Моето впечатление е, че правителството в Скопие правилно разглежда нашата препоръка като стимул за окончателно уреждане на спора за името с Гърция. Сега има нов контекст, ново разискване и нова възможност, от която, надявам се, действително ще се възползват и Скопие, и Атина.

Новините в Сърбия също са добри. Белград доказа ангажираността си с евроинтеграцията, не на последно място чрез едностранното прилагане на временното споразумение с ЕС, и предполагам, че МТБЮ следва вече да е удовлетворен от усилията на Сърбия. Изразявам съгласието си с вашата проекторезолюция за деблокиране на споразумението. Крайно време е да се позволи на Сърбия да премине към следващия етап от европейското си пътешествие.

Босна и Херцеговина има свои собствени сериозни предизвикателства, дължащи се отчасти на военновременната ѝ история, но искам ясно да подчертая, че не може да има отстъпки при разширяването на ЕС. Кандидатурата

на Босна за членство в ЕС може да бъде разгледана само след закриването на Службата на върховния представител (СВП). Нужно е също така Босна да внесе частични промени в конституцията си, за да постигне съответствие с Европейската конвенция за правата на човека. Зачитането на правата на човека е основополагащ принцип в Европейския съюз. Съвместно с председателството и със Съединените щати предложихме пакет от реформи за постигане на набелязаното. Надявам се, че в интерес на гражданите и на региона като цяло босненските лидери ще се окажат на висотата на положението и ще постигнат споразумение. ЕС и САЩ са ангажирани на най-високо ниво, защото искаме Босна да успее, и считам, че тя може да успее.

Що се отнася до Косово, там се поддържа стабилност, но тя продължава да бъде крехка. Комисията представи проучване за това как да се стимулира социално-икономическото развитие на Косово и как да се обвърже то с Европа. Като водещи мерки определихме евентуално улесняване издаването на визи и търговията след като условията бъдат изпълнени.

В заключение, преди пет години, в началото на мандата ми като член на Комисията, отговарящ за разширяването, ние заедно предприехме изпълнението на един амбициозен, но в ретроспекция реалистичен дневен ред. По време на моите изслушвания заявих пред Парламента, че нашето желание е до 2009 г. да видим един Европейски съюз, състоящ се от 27 държави-членки, включително България и Румъния, Хърватия да е достигнала последния етап от процеса на присъединяване, другите страни от Западните Балкани да са обвързани с ЕС чрез договори за асоцииране, Турция да е стъпила здраво на пътя към Европа, да е уреден статутът на Косово, а Кипър да е обединен. Изпитвам радост и гордост от факта, че с едно важно изключение — Кипър, където разговорите за уреждане на проблема все още продължават — почти всички наши амбиции се осъществиха. Работихме заедно в името на тези много достойни цели и заедно постигнахме промяна. Дори плановете за Кипър все още могат да се осъществят, което ще е от полза за всички негови граждани и за Европейския съюз.

Нещо повече, макар да се надявах на това, преди пет години не посмях да прогнозирам напредък в либерализирането на визовия режим. А ето че сега само месец ни дели от сбъдването на мечтите на гражданите на Сърбия, Черна гора и бивша югославска република Македония. Надяваме се да направим същото за Албания и Босна и Херцеговина следващата година, когато изпълнят условията.

Ето защо е много важно за всички нас, които работим с Югоизточна Европа, да си припомним колко привлекателна е европейската мечта за милиони граждани в непосредствено съседство с нас. Нека поддържаме мечтата, а след време да я превърнем в реалност.

Gabriele Albertini, *от името на групата PPE*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, гласуването в комисията по външни работи в понеделник осигури допълнителни доказателства за сложността и същевременно ползата от разширяването на географските и политически граници на познатата ни днес Европа.

Благодарение на труда и усилията на моите колеги съдокладчици и на приноса на отделните политически групи изготвихме текст, който е по-широкообхванат от първоначалния и в който са подобрени много аспекти, които в началото бяха само бегло споменати.

По време на разискванията в комисията, а и в самите групи, не липсваха спорове, понякога бурни, които са типични за една всеобхватна конфронтация, която надхвърля съответните политически позиции. Историческите събития в рамките на всяка нация и настоящото състояние на отношенията им не бяха в унисон с кандидатурите на страните кандидатки или на стремящите се към такъв статут.

След по-малко от година бяха подадени три нови кандидатури за започване на преговори за членство: Черна гора — през декември 2008 г., Албания — през април 2009 г. и Исландия — през юли 2009 г. Това е знак, че европейският проект все още може да се похвали с голяма привлекателност и че се счита за основен фактор на стабилността, особено след срива на финансовите пазари.

Текстът, който се получи в резултат на гласуването в комисията по външни работи, още по-убедително подчертава необходимостта страните, които желаят да се присъединят към Европейския съюз, да се отнесат съвместно към прехода със съзнание за задълженията и последиците, свързани с него.

С влизането им от тях се изисква да съблюдават европейските параметри — не само икономическите и политическите, но и културните, социалните и правните, за да се гарантира, че крайният резултат е по-голям от сбора на неговите части.

Надявам се, че в текста, който ще се гласува по време на пленарната сесия утре, ще са представени по-балансирано и сбито всички аспекти на общата стратегия на разширяване. Той очевидно ще спечели от добавянето на конкретни резолюции за всяка страна.

Кристиан Вигенин, *от името на групата S&D*. – (EN) Г-н председател, документът относно стратегията на разширяване и резолюцията, която ще приемем утре, показват категоричната ни ангажираност с политиката на разширяване, която се оказва една от най-успешните от всички политики на Европейския съюз, донесла полза както на досегашните, така и на новите държави-членки.

Разширяването допринесе за безпрецедентното разрастване на зоната на мир, сигурност и благоденствие в Европа, а сега подготвяме по-нататъшното разширение на тази зона, която в идните години ще обхване Западните Балкани, Исландия и Турция.

Алиансът на социалистите и демократите остава една от силите в Парламента, която в най-голяма степен подкрепя разширяването, като същевременно подчертава, че не могат да се правят компромиси с изпълнението на критериите от Копенхаген и с всички важни показатели, чрез които се оценява подготовката на кандидатите.

Надяваме се да станем свидетели на края на преговорите с Хърватия възможно най-рано следващата година. Очакваме, че Съветът ще потвърди предложението на Европейската комисия за започване на преговори с бивша югославска република Македония през идната година, за да може процесът да започне следващата година. Надяваме се на нова динамика в процеса на преговорите с Турция, което включва и отварянето на глава „Енергетика“. И считаме, че ЕС може да поддържа темпото като укрепва положителните тенденции във всички присъединяващи се страни. Либерализирането на визовия режим е отлична стъпка, с която ще покажем на хората от Западните Балкани, че се движат в правилната посока.

Позволете ми също така да изразя надеждата, че с влизането в сила на Договора от Лисабон допълнително ще се увеличи капацитетът на ЕС за интегриране на нови членове и ще завършат институционните реформи в Съюза.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, *от името на групата ALDE*. – (NL) Като председател на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа имам приятели, познати и другари във всички страни, които са предмет на днешния доклад.

В началото искам да отправя към члена на Комисията Оли Рен пожелание за успех във всичко, по което работеше през последните пет години, и по-специално да го приветствам за тези му усилия. Той заслужава пълното ни признание. Както казах, имам приятели и познати във всички тези страни и мога да заявя с известна гордост, че доколкото ми е известно, ние сме единственото голямо политическо семейство, което постигна споразумение относно статута за Косово. Още в 2006 г. стигнахме до единодушна позиция по въпроса, която поддържахме до този момент. Не си мислете, че това е просто съвпадение, защото тя е нещо, по което работихме много и упорито.

Ето защо можете да си представите колко съм разочарована, на първо място, тъй като виждам, че Косово не е включено в споразумението за облекчаване на визовия режим. Струва ми се, че косоварите са наказани за това, че няколко държави-членки на ЕС все още не са успели да се примирят с факта, че сега Косово вече е независима държава. Според мен това е много жалко. Г-н действащ председател на Съвета, г-н член на Комисията, позволете ми да повдигна и няколко въпроса относно настоящето състояние на Босна и Херцеговина. Боя се, че в сравнение с Вас храня по-слаб оптимизъм относно положителните резултати на редица фронтове, тъй като само то само защото е възможно хората там да останат с впечатлението, че изведнъж всичко трябва да се случи невероятно бързо и че няма време за адекватни консултации, най-малкото не и с каквито и да било политически партии, различни от най-големите, с които поддържате връзка.

Накрая искам ясно да заявя от името на моята група, че твърдо настояваме страните кандидатки да съблюдават всички критерии от Копенхаген, без да се прави каквото и да било изключение за когото и да било. При това не бива да считате, че ни е безразличен въпросът за интеграционния капацитет на Европейския съюз. Онова, от което не сме доволни обаче, е фактът, че някои от нашите колеги сякаш искат да използват идеята за капацитета за интегриране, за да отложат присъединяването на нови страни за неопределен срок. Не одобряваме това.

Позволете ми да завърша. Г-н член на Комисията, действително считам, че последните пет години бяха успешни. Пожелавам Ви успех във всички начинания в бъдеще. Сигурна съм, че отново ще се срещнем на тези банки, тъй като то, може би, в различни роли — във всички случаи много ви благодарям.

Ulrike Lunacek, *от името на групата Verts/ALE*. – (EN) Г-н председател, от името на европейските Зелени и Свободния алианс трябва да отбележа, че съм много доволна, че в общата резолюция отново се заявява, че Европейският парламент е силно ангажиран с разширяването и че стимулът за разширяване, за който проведохме обсъждане в комисията по външни работи, следва да се поддържа.

Това важи с особена сила за Югоизточна Европа. Надявам се, че историческите въоръжени конфликти и невъобразима жестокост в тази част на Европа ще отминат безвъзвратно, и считам, че Европейският съюз играе съществена роля в това отношение. В този смисъл изпитвам и голямо задоволство, че силната ангажираност се поддържа в резолюцията.

Напредък има, както вече беше споменато, по много въпроси. Има напредък по някои от конфликтите, които съществуват там и като докладчик за Косово много се радвам, че испанското председателство обяви по време на своя мандат, че ще покани Косово да участва в конференцията за Западните Балкани, която, надявам се, ще предостави възможност за напредък по въпроса за статута.

Има нещо относно Косово, което ораторът преди мен вече каза. Предпочитам Косово да е част от него, но поне осигурихме бъдещото начало на диалог за визите с цел либерализиране на визовия режим.

Искам да коментирам едно изменение, което ще предложим за утре. Става дума за едно от малцинствата, чието положение е много тежко в множество райони на Югоизточна Европа, а и в други части на Европа, но най-вече в Косово, а именно ромското малцинство. В момента предстои връщането на около 12 000 роми, предимно деца, от държави-членки главно в Косово, където, както знаем, условията са такива, че те няма да могат да водят човешко съществуване. Ето защо апелирам към членовете на Парламента утре да гласуват за изменението, което предлагаме, за да може, поне през зимата, да спрем връщането на роми в Косово и да помогнем на Косово да създаде приемливи условия за живот на ромските малцинства и там, и тук.

Изпитвам голямо задоволство и от факта, че в Международния ден за изкореняване на насилието спрямо жените успяхме да постигнем изменения в текста, от които става ясно, че дискриминацията на жените и насилието срещу тях е нещо, на което следва да се противопоставят както правителствата в региона, така и Европейският съюз.

И последно — другите етнически малцинства и сексуалните малцинства. Считам, че това е важен път към демократизацията.

Charles Tannock, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, групата на ECR силно подкрепя разширяването на Европа. Надяваме се, че чрез увеличаване на ползите от членството в ЕС за страните, които, съгласно член 49 имат право да се присъединят към него, ще станем свидетели на развитието на една по-освободена, по-гъвкава Европа, в която ние като група вярваме.

Между другото аз съм постоянният докладчик за Черна гора, която осигурява добър новинарски материал за напредък по пътя към членството, макар че подаде кандидатура сравнително скоро. Въпреки това скоро ще посетя страната, за да мога сам да взема решение и да направя независима оценка.

Приветствам и факта, че Исландия може скоро да стане кандидатка. Все още на Балканите, двустранният граничен спор между Хърватия и Словения не бива да възпрепятства присъединяването ѝ към Европейския съюз и се надявам, че скоро и Македония ще започне преговори.

По отношение на Турция все още има много опасения, свързани с правата на човека, с продължаващата блокада на Армения, с религиозните свободи и с отказа ѝ да допусне кипърски кораби в турски пристанища. Според мен също така е жалко, че неотдавна Турция покани на срещата на високо равнище на Организацията на ислямската конференция (ОИК) в Истанбул президента на Судан Ал Башир — човекът, подведен под отговорност от Международния наказателен съд за жестокостите в Дарфур.

Накрая, макар че Украйна е страна, която не е пряко свързана с настоящото разискване, аз също така се надявам, че независимо от резултатите от предстоящите президентски избори в тази държава, ЕС ще продължи да поддържа възможността за евентуално членство на Украйна в ЕС, ако това действително е мнението на болшинството от украинците. Същият принцип следва да се приложи и спрямо Молдова и, някой ден, спрямо Беларус, ако стане демократична страна.

Nikolaos Chountis, *от името на групата GUE/NGL*. – (EL) Г-н председател, г-н член на Комисията, г-н действащ председател, като въведение към изказването ми относно стратегията на разширяване искам да посоча, че съдейки от досегашните разширявания и от начина, по който подхождаме към нови страни кандидатки, считам, че политиката на Европейския съюз не винаги спомага за атакуването на икономическите и социални проблеми на работниците и на обществата, които вече са се присъединили или на които им предстои присъединяване, като в много случаи помощта — финансова и друга — е или недостатъчна, или се отклонява в неправилна посока и в резултат на това регионалното и социално равенство или се увековечава, или се разширява.

Искам да спомена случая с Турция. Нужно е да се упражни натиск, за да се накара Турция да спазва обещанията си и да изпълни ангажиментите си, особено що се отнася до Протокола от Анкара за признаването на Република Кипър, чиито права според международното право Турция оспорва. Напомням на Парламента, че все още има проблеми с демократичните права и синдикалните свободи в Турция, което беше подчертано от неотдавнашното наказателно преследване и последвалия го съдебен процес срещу турски синдикалисти в Измир.

Искам да спомена и случая с Косово. Тук трябва да подходим съгласно Резолюция 1244/99 на Съвета за сигурност на ООН. Все още съществуват проблеми като положението на сърбите в Косово, които живеят в състояние на изолация и неспазването на споразуменията за повторното установяване на бежанци.

Накрая, бивша югославска република Македония (БЮРМ) — проблемът с името трябва да бъде решаван в рамките на ООН и в рамките на двустранно споразумение за определяне на географските граници. Искам да Ви попитам, г-н член на Комисията, и Вас, г-н действащ председател, какво мислите за най-новата инициатива на новоизбрания министър-председател на Гърция за среща с министър-председателите на Албания и БЮРМ?

Nikolaos Salavrakos, от името на групата EFD. — (EL) Г-н председател, член 49 от Римския договор по мое мнение не е романтично средство да се приканят държавите-членки да участват в разширяването на обединена Европа. Той е плод на реалистичната амбиция възможно най-много европейски страни да възприемат принципите на Европейския съюз. Само тогава ще са налице основните предпоставки за прилагане на трите „К“-та — консолидиране, изпълнение на конкретни условия и комуникация.

Утре Съветът ще разгледа предложението за резолюция на г-н Albertini, в което той изрично заявява, че макар Турция да е постигнала известен напредък по отношение на изпълнението на политическите критерии от Копенхаген, все още трябва да се направи много както в областите на правата на човека, свободата на словото и свободата на вероизповеданието, така и в цялостното политическо поведение на Турция, в съдебната система и така нататък.

Ясно е обаче, че напоследък Турция полага усилия да наложи своето управление в района на Близкия изток и в Кавказ по начин, който противоречи на общоприетите принципи на Европейския съюз. Друг пример е поведението на Турция във връзка с иранския въпрос, което изцяло противоречи на външната политика на ЕС и на нейните ангажименти съгласно Протокола от Анкара. Все още има осем глави, които трябва да се разгледат с Турция, и поради това считам, че Турция все още не е готова за определяне на дата за започване на преговори.

Що се отнася до БЮРМ, имам да кажа две неща: обърнахме внимание, че неотдавнашните действия и изявления на нейния министър-председател създават проблеми в съседни страни и искаме това поведение да бъде смекчено.

Barry Madlener (NI). — (NL) Г-н Ван Ромпой беше естествено съвсем прав, когато през 2004 г. направи следното изказване: „Турция не е част от Европа и никога няма да бъде“.

В това си изказване г-н Ван Ромпой изтъкваше основополагащите ценности на Европа, които според него Турция би подронила. Така г-н Ван Ромпой даде израз на принципните си възражения срещу членството на Турция. И ние, от нидерландската Партия на свободата, сме изцяло съгласни с него. Разбира се, сега той не може да се отрече от такива принципни слова, дори заради изгодата да си осигури доходна длъжност като председател на Европейския съюз. Турция дори прояви неуважение към демокрацията и свободата на изразяване като нарече фашист и расист лидера на моята партия, Герт Вилдерс, който е демократично избран представител на народа. Какво възмутително и безпочвено сравнение. Не трябва да бъдем лишавани от възможността да критикуваме исляма. Но тук Турция показва истинската си същност.

Г-н Рен, отправям следния въпрос към Вас: каква е реакцията Ви на това възмутително отношение от страна на Турция? Разбира се, има само един възможен отговор: незабавното прекратяване на всички преговори с Турция. Нека да се отнесем честно спрямо турците. Да сме искрени с тях, както постъпиха Ангела Меркел и Никола Саркози, а също така и големият им приятел Херман ван Ромпой. Да прекратим всички преговори с Турция и с други ислямски страни.

(Ораторът се съгласява да отговори на въпрос, зададен чрез вдигане на синя карта, съгласно член 149, параграф 8)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). — (EN) Изглежда силно ви вълнува онова, което има да каже г-н Ван Ромпой. Не считате ли, че по-голямата част от хората биха се впечатлили повече от факта, че едва 3% от

цялата територия на Турция е на континента Европа и че предложението Турция да стане пълноправен член на Европейския съюз е крайно ексцентрично от географска гледна точка?

Barry Madlener (NI). – (EN) Всъщност не чух истински въпрос, но всички сме съгласни, разбира се, че има множество причини, поради които да кажем „не“ на Турция. Споменах само няколко от тях. Това е още една основателна причина да кажем „не“, така че Ви благодаря за въпроса.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н Билд, г-н член на Комисията, възможно е това да е последното разискване относно разширяването, което провеждаме с Ваше участие, г-н Рен. Искам да Ви благодаря за многобройните ползотворни разисквания, които проведохме с Вас от 2004 г. досега.

Искам да направя няколко коментара. По мое мнение, сега е моментът бързо да се преодолеят спънките, които се създават за Хърватия извън страната, така че идната година да успеем бързо да достигнем до решение с Хърватия, да завършим преговорите и да ратифицираме договора за присъединяване. Считаю, че двустранните въпроси, които се отнасят до редица други страни, включително БЮРМ и Гърция, както и мерките, които непрестанно се предприемат срещу Сърбия, за която смятам, че е изключително важна страна във връзка с устойчивостта в района, трябва да бъдат разрешени бързо.

Трябва да стане ясно, че всяка страна следва да се преценява според нейните възможности и че обещанието, дадено в Солун по-специално относно Западните Балкани, ще бъде спазено. Всяка страна трябва да се оценява въз основа на нейните способности, а темпът на процеса трябва да се регулира съобразно с тях.

Важно е обаче също така да обясним, че критериите от Копенхаген се прилагат. Съжалявам, че социалдемократите, Зелените и други отказаха да споменат критериите от Копенхаген в комисията. Надявам се, че въпросът ще бъде преразгледан по време на пленарната сесия. Ще изпратим напълно грешно послание на страните кандидатки — както ако не бяхме споменали интеграционния капацитет на Европейския съюз.

Европейската перспектива трябва да е правилна, за да могат да започнат процесите на вътрешни реформи. Но също така е важно да са изпълнени необходимите условия, за да не се създават нереалистични очаквания.

Поради тази причина, по отношение на критериите от Копенхаген, в случая с Турция трябва също така да се погрижим политическите условия, свързани със свободата на словото, демокрацията, принципите на правовата държава и свободата на вероизповеданието, да са изискване за присъединяване и да няма място за компромис в тази област.

Adrian Severin (S&D). – (EN) Г-н председател, може би най-важната поука от последното разширяване е, че включихме в Съюза страни, пазари, институции и промишлени активи, но оставихме на заден план сърцата и умовете на хората. Считаю, че това не бива да се повтаря и следва да се избягва в бъдеще.

Нужно е също така да подготвим не само присъединяващите се страни, но и настоящите държави-членки. Прочутата умора от разширяването говори повече за липса на подготовка на сегашните държави — на старите държави-членки, които не са подготвени да живеят заедно с новите държави-членки — отколкото за трудно смилаем характер на новите държави-членки.

На следващо място, смятам, че когато говорим за страните кандидатки трябва да избягваме да поставяме каквито и да било условия, които не са пряко свързани с техния капацитет и с нас от правна, институционална, политическа и културна гледна точка и да се конкурират с нас в рамките на вътрешния пазар в по-широкия смисъл на това понятие. Не бива да налагаме условия, които не са свързани с критериите. Трябва да помним, че главното при разширяването е по-доброто бъдеще, а не по-доброто минало. Прекалено много мислим за миналото.

Трето, действително всяка страна трябва да влезе в ЕС въз основа на заслугите си. Но трябва да оценим и потенциала им да допринесат чрез присъединяването си за подобряване на положението в района, за по-голяма стабилност и укрепване на интеграцията на регионално ниво.

Управлението на очакванията е също изключително важно и смятам, че може би в бъдеще трябва да проявим малко повече въображение като се опитаме да предвидим някакъв вид постепенна интеграция за дадена страна, за която не бива да се предвижда пълна интеграция в краткосрочен план.

На последно място, считаю, че следва да преразгледаме проблемния въпрос за нашата идентичност — за културната ни и геополитическа идентичност, за да знаем точно какви са границите на разширяването ни.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Днес, тук, сме на път да приемем една резолюция, която се очаква с голям интерес и голямо нетърпение от много страни в Югоизточна Европа.

В резолюцията се употребява фразеология, която се различава значително от използваната в Югоизточна Европа едва преди няколко години. Всъщност именно тези изрази дадоха тласък и насока на днешното разискване. Мисля, че е важно, че онова, което може да се извлече от думите на г-н Билд, действащ председател на Съвета, и на члена на Комисията Рен, от една страна, и от словата на г-н Albertini, председател на комисията по външни работи, който спомогна да приемем толкова богата и съдържателна резолюция, от друга страна, е, че подкрепяме европейската перспектива на всички заинтересовани страни. Тук по-специално бих открил Турция.

Едва когато предложим перспектива на разширяване и включване на всички заинтересовани страни, някои от проблемите в района, като например тенденциите, вещаещи по-нататъшна фрагментация на някои от страните наследнички на бивша Югославия, проблемите с границите и възникващите понякога инциденти, включващи религиозна или подобна нетърпимост, ще станат по-малко опасни за по-обширния регион.

Следователно в заключение можем да отбележим, че проектът за осигуряване на мир и напредък в една някога нестабилна част от Европа неминуемо ще продължи.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, и аз, и групата, към която принадлежа, сме съгласни, че политиката на разширяване на Европейския съюз е една от най-плодотворните и най-убедителни политики.

Затова, г-н Рен, малко съм загрижена за Вашето бъдеще, тъй като не съм напълно сигурна как ще успеете да намерите ресор в бъдещата Комисия, който да е по-привлекателен от разширяването.

Действително е изумително да наблюдаваш какво може да предизвика перспективата за членство — енергия за промяна, за изграждане на демокрация в една страна като Турция. Да, разбира се, има още много неща, които трябва да бъдат постигнати: независимостта на съдебната власт, ролята на армията, свободата на изразяване и естествено истинското справяне с всички аспекти на кюрдския въпрос веднъж завинаги.

Считам обаче, че е важно да се наблегне, че стратегията на разширяване на ЕС е от полза не само за страните, преминаващи през процеса на присъединяване; тя е от полза и за нас и за онези наши представители, които вземат решения на европейско равнище.

Безотговорно е да омаловажаваме усилията за промяна на страна като Турция, като позволим да останат съмнения относно резултата от преговорния процес. Да, резултатът от процеса на преговори ще е присъединяването на Турция и ние трябва ясно да го заявим.

Ryszard Antoni Legutko (ECR). – (PL) Г-н председател, разширяването на Европейския съюз не е само в интерес на страните, които се присъединяват към ЕС или които се стремят към членство — то е също така в интерес на всички нас. Това е така, защото разширяването повишава интеграцията и сигурността. Затова с удоволствие отбелязваме напредъка, който постигат страните от Западните Балкани и Турция, както и факта, че Исландия подаде кандидатура за членство. Действително съществува нещо като умора от разширяването, но нека помним, че всяка демократична европейска страна, която отговаря на много точно определените критерии, може да кандидатства за членство в Европейския съюз. Не бива да забравяме критериите, но не бива и да затваряме вратата пред кандидатите. Нека не затваряме вратата и пред източните ни партньори. Трябва да предложим на Украйна ясна възможност за членство.

Има и още нещо. Думата „солидарност“ се употребява много често в Европейския съюз. Това е дума, която привлича други европейски страни в нашата Общност, като в същото време ни задължава да разширим още ЕС. За съжаление, в много случаи ЕС не проявява солидарност във вътрешните си взаимоотношения. Очевиден пример е проектът за северния газопровод, с който пряко се цели да се засегнат транзитните страни, и по-специално Полша, докато „Южен поток“ е отговорът на Москва на плановете за енергийна диверсификация, свързани с „Набуко“. Много е обезпокоително да се наблюдава как определени страни толкова лесно позволяват на Русия да ги манипулира. Ето защо реализацията на двустранни интереси между отделни държави-членки на ЕС и Русия води до вътрешни конфликти и отслабва нашата позиция — позицията на ЕС. Това противоречи на принципа на солидарност. Разширяването е логично, но трябва да има съответствие между думи и дела.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, Договорът от Лисабон създава още по-негативна рамка за народите от държавите-членки на Европейския съюз и за страните, към които той се разширява. За съжаление, народите на Балканите са в тежко положение, причинено от последиците от войната на НАТО, от капиталистическото преустройство, от споразуменията с Европейския съюз, от чуждестранните военни бази в района, от капиталистическата криза и енергийната конкуренция между големите сили. Присъединяването на тези страни служи на интересите на големия бизнес и империалистическите планове, които включват дори прекрояване на границите на страните в района. Присъединяването на БЮРМ към НАТО

и Европейския съюз ще изостри вътрешните борби, докато суверенните власти на тази страна продължават да отстояват изстраданата си позиция. Турция се възползва от геостратегическото си положение и упорито продължава да окупира голяма част от Кипър, предявява претенции в Егейско море и арестува хиляди синдикалисти, кюрди, журналисти и други. В Исландия беше развенчан митът за икономическото чудо и се долавя натиск страната да се впрегне в европейската империалистическа каляска. Гръцката комунистическа партия е против разширяването на Европейския съюз, защото е против самия Европейски съюз и против това, че Гърция се присъедини и продължава да членува в него. Ние се борим заедно с хората от Европа за мир и социална справедливост и срещу империалистическите съюзи.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, разширяването на Европейския съюз може да бъде възможност или проблем, но то си остава голямо предизвикателство.

Възможността се състои във факта, че новите държави-членки могат да допринесат осезаемо за изграждането на европейската политика. За да се постигне това, не е достатъчно да се изпълнят критериите от Копенхаген и просто да се получи официално одобрение. От съществено значение е да се повиши осведомеността за Европа по отношение на гражданите от страните кандидатки чрез кампания, насочена към сърцата и умовете, в която трябва да се включат политици, интелектуалци и медии.

На Европа вече не може да се гледа единствено като на огромен резерв от финансови ресурси за разрешаване на икономически, социални и инфраструктурни проблеми, а като на институция, към която всеки трябва да допринесе по оригинален начин, за да се създаде политика, основана на споделени ценности.

Подкрепата за разширяването е слаба в държавите-членки, особено в някои от тях. Искаме ли да затворим очи пред ситуацията или искаме да включим нашите съграждани и да вземем тяхното мнение? Смятам, че референдумът е най-добрият начин на действие, защото той е най-пряката форма на демокрация и би доближил Европа до нейните граждани и тяхната свобода на избор.

Philip Claeys (NI). – (NL) Трябва да престанем с това голямо преструване, когато става въпрос за присъединяването на Турция. Трябва да спрем да прикриваме и омаловажаваме проблемите. Всички ние трябва да сме достатъчно смели и да приемем реалността. Вече пет години водим преговори за присъединяване с Турция и какъв е резултатът? Страната все повече следва антиевропейска и антизападна външна политика. Под ръководството на г-н Ердоган и президента Гюл държавата все повече се ислямизира в действителност. Турция все още отказва да признае всички настоящи държави-членки на Европейския съюз и да изпълни задълженията, които се изискват от нея в рамките на митническия съюз. Тя все още продължава да окупира част от територията на една от държавите-членки на ЕС. А дори още не съм споменал постоянния структурен проблем с незачитането на свободата на изразяване от страна на Турция.

Преди малко г-н Билд каза, че не приема идеята за затворена Европа. Е, до колкото знам, никой от тук присъстващите не подкрепя идеята за затворена Европа, но тук има няколко члена на Европейския парламент, и аз съм един от тях, които подкрепят идеята за европейска Европа. Ще си послужи с думите на Херман ван Ромпой, назначения председател на Европейския съвет: „Турция не е част от Европа и никога няма да бъде“.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа ANGELILLI

Заместник-председател

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Говорим за разширяване във връзка със Западните Балкани, Исландия и Турция, които представляват три много различни случая. Първо, имаме страните от Западните Балкани, които далеч не отговарят на икономическите и политически критерии съгласно очакванията на Европейския съюз. В тези страни обаче общественото мнение и политическите ръководители подкрепят интеграцията като цел и са изключително оптимистично настроени по отношение на присъединяването.

Вторият случай е Исландия — страна, която отговаря на много от икономическите и политически критерии, но в която съществува дълбоко разделение между общественото мнение и лидерите относно присъединяването към ЕС като цел. Това, което изглежда свързва страните от Западните Балкани и Исландия за момента, е фактът, че дълбоката икономическа криза им дава смелост да се присъединят.

На последно място обаче имаме Турция, чийто европейски стремеж не е свързан с какъвто и да било икономически цикъл. Тя е една от страните с най-динамична стопанска дейност, в която в момента се води голямо разискване. Съвсем наскоро 45% от турците подкрепиха тази цел.

Искам да направим разграничение между трите хипотези, защото Западните Балкани, Исландия и Турция представляват три различни алтернативи от гледна точка на интеграцията. От друга страна, също добра идея е да не разглеждаме случаите съгласно логиката на двустранната политика.

По мое мнение различията между държавите-членки и потенциалните страни кандидатки не могат да се използват от държавите-членки или от трети страни за блокиране на пътя към европейската интеграция. Считам, че достойнствата на всяка страна и общественият консенсус са единствените показатели, по които може да се определи пътят към европейска интеграция.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Г-жо председател, въпреки резервите на някои хора, политиката на разширяване донесе стабилност, мир и благоденствие на Европа. Днес ни призовават да продължим преговорите със страните кандидатки от Западните Балкани, с Исландия и Турция. Интеграцията на Западните Балкани е без съмнение най-голямото предизвикателство. Тяхното интегриране ще сложи край на период на сблъсъци, които започнаха през 1990 г., и ще премахне онова, което е на път да се превърне в черна дупка в сърцето на Европа. Хърватия ще бъде готова за интеграция след няколко месеца, а другите страни отбелязват динамичен напредък. По-специално по отношение на Сърбия всички трябва да признаем колко далеч стигна тя и да подкрепим напредъка ѝ като насърчим сближаването ѝ с Европа. Разбира се, има и нерешени въпроси. Неизясненият статут на Косово, тежкото положение в Босна и спорът относно името на БЮРМ са отворени рани в района. Що се отнася до Гърция, новото правителство полага усилия за намиране на решение, което ще сложи край на спора. След 17 години на отбегнати отношения трябва да мине време, за да може най-после да се намери решение, което е приемливо и за двете страни. В общи линии бяха демонстрирани добросъседски отношения, които — независимо дали това ни харесва или не — са предпоставка за интеграция. Затова нека всички работим за подобряването им.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Г-жо председател, Вие, г-н Билд, направихте добро, ясно и кратко изказване. Всички неща, които казахте — че Европейският съюз е стабилизиращ геополитически фактор и че политиката на разширяване е инструмент — са верни.

Считам обаче, че от политическа и интелектуална гледна точка не е удовлетворително да се държим така, сякаш не съществува конфликт между целите за все по-голям и все по-сплотен Съюз. Това е въпрос, на който не сме дали окончателен отговор. Прав сте, когато казвате, че един по-голям Европейски съюз има по-голямо влияние, но той е и по-сложен, което се отразява върху нашата способност да действаме. Ето защо трябва да проведем нов диалог за разширяването, както предложи г-н Severin от социалдемократите, което да включва постепенна интеграция и нови форми на членство, за да можем да изгладим противоречието между тези две легитимни цели.

Необходими са ни институционални реформи. Например не мога да обясня на хората в Германия защо подкрепям решенията от Солун и защо държавите, наследници на Югославия, един ден ще имат повече членове в Комисията, отколкото всички страни учредителки на Европейския съюз взети заедно. Това не е правилно. Трябва да сме честни относно нашата политика на разширяване, за да бъдем отново подкрепени от гражданите в тази важна политическа област.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Според едно проучване на Евробарометър европейските граждани ясно са показали какво е мнението им за присъединяването на Турция: 28% го подкрепят, а 59% са против. Тези цифри са достатъчно красноречиви и нито един политик не може и не бива да ги отрича. А ако ги отречем, само допълнително ще разширим пропастта между граждани и политици.

От географска гледна точка Турция не е част от Европа, както не е част и от европейската история, чийто религиозен, културен и политически пейзаж се е определял от християнството, ренесанса, просвещението и демократичната национална държава. От друга страна, една форма на привилегировано сътрудничество би съчетала най-доброто от двата свята. Наред с множеството икономически предимства такова партньорство би създавало по-спокойни взаимоотношения между Европа и Турция и би ни освободило от безпощадния стрес, свързан с присъединяването. Ето защо е време да се вземе ясно решение: нека прекратим преговорите за присъединяване и да започнем процеса по договаряне на привилегировано партньорство. Нека това да е стратегията ни на разширяване за 2010 г.

Helmut Scholz (GUE/NGL). – (DE) Г-жо председател, г-н действащ председател на Съвета, г-н член на Комисията, и аз, и много от колегите от моята група винаги сме гледали на разширяването като на един от най-важните проекти на ЕС и винаги сме го подкрепяли. Въпреки всичките ни основателни критики на различни аспекти на разширяването, то е една от най-успешните части от външното развитие на ЕС и представлява сложна дългосрочна задача както за страните кандидатки, така и за ЕС. Това беше вече обсъдено по време на пленарната сесия днес.

Трябва да се запита дали по-нататъшни процеси на разширяване са подходящи за нас. По отношение по-специално на Югоизточна Европа, с нейната дълга история на разпадане на държави и империи, е правилно и подходящо, че на хората в тези страни, които съставляват част от един изтерзан от проблеми регион, беше предложена възможността за членство в Европейския съюз. Фактът, че някои политици от държавите-членки на Европейския съюз се дистанцираха от това обещание под претекст, че укрепването на идентичността и институциите на ЕС взема превес над по-нататъшното присъединяване към ЕС, не само засили недоверието на страните кандидатки, но имаше и задържашо въздействие върху демократичния процес на формиране на мнение и върху процесите на реформи в региона.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Все още ярко си спомням как членът на Комисията Рен каза на една от срещите ни наскоро, че за да си член на Комисията, отговарящ за разширяването, трябва да си оптимист.

Трябва да призная, че според мен тази дума го описва много добре, но доколкото знам, ролята на оптимист не е подходяща за него. Личното ми мнение е, че в политиката, а това включва и европейската политика, оптимизмът следва да е на второ място след реализма. Намирам за крайно възмутително това, че Парламентът се съгласи с такъв подход на розовите очила. Защо беше необходимо да се смекчи ясният сигнал, отправен към Турция и Босна в първоначалния вариант на доклада на г-н Albertini? Защо трябваше да правим комплименти на Турция? Защо положихме отчаяни усилия да намерим положително първоначално послание за Босна?

Нима Парламентът не съзнава докрай факта, че ние сме длъжни да представяваме народите на държавите-членки на Европейския съюз? Информационните кампании по никакъв начин няма да спомогнат за постигането на процес на разширяване, който се подкрепя от хората. Ще го постигнем само чрез честна и реалистична оценка на степента, в която тези страни са изпълнили критериите от Копенхаген.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-жо председател, обезпокоително е колко е очевиден демократичният дефицит в ЕС в случая с присъединяването на Турция. Очевидно е, че по-голямата част от населението на ЕС е против приемането на Турция в ЕС. Въпреки това процесът на прикриване на недостатъците, на оценка и преговори продължава, без да се отчита мнението на гражданите.

Не е почтено да се държим така, сякаш липсва движение към пълноправно членство. Като кандидатка за присъединяване Турция вече получава 2,26 млрд. евро в периода 2007-2010 г. Тази сума се заплаща от страните, които се нетни донори и чиито граждани не желаят присъединяването на Турция.

Очевидно е, че всичко опира до американски интереси. След присъединяването на Турция би било възможно да се разрешат множество неевропейски конфликти. Но въпреки участието на Турция в конкурса „Eurovision Song Contest“, аз съм на същото мнение, както високо уважаваният бивш президент на Германия Теодор Хойс, който даде ясна дефиниция на Европа. Той каза, че Европа е построена на три хълма: Акропола, заради гръцкия хуманизъм, Капитолия в Рим, заради идеята за европейската държава, и Голгота, заради християнския западен свят.

Doris Pack (PPE). – (DE) Г-жо председател, г-н действащ председател на Съвета, г-н член на Комисията, госпожи и господа, разширяването на ЕС към Западните Балкани е решено още в Солун. Приемането на тези страни, след като изпълнят условията, не е знак на милосърдие, както твърдят мнозина, а просто необходимост, като се има предвид географското им положение — в центъра на Европейския съюз.

Нашата стабилност се определя от тяхната стабилност, както за жалост установихме през 90-те години на 20 век. Разбира се, всички страни трябва да изпълнят изискванията на критериите от Копенхаген, а тъй като в миналото тези страни са били врагове, те трябва да участват в регионални програми за сътрудничество. Това се отнася и за съседните страни на кандидатките за присъединяване. Очаквам Словакия и Гърция да помогнат на кандидатките за присъединяване да постигнат целта си бързо и лесно.

За съжаление, Босна и Херцеговина е в много трудно положение, което считам, че няма да мога да разгледам в рамките на минута и половина, въпреки че съм докладчик за региона. Няма и да се опитвам. Г-н Билд, г-н Рен, моето единствено желание е преговорите там да се проведат в близост до хората, а не да се диктуват отвън.

Всяка страна в района трябва да преодолее различно разстояние и ние трябва да им помогнем да се справят с проблемите си. Г-н Lambsdorff, идеята, че кандидатките за присъединяване ще имат повече членове на Комисията, отколкото страните основателки на ЕС, е жалък аргумент. Всъщност не е никакъв аргумент, а пораженчески довод. Проблемът може да се разреши, но хората в тези страни не трябва да бъдат изключени, само защото Вие не искате да разрешите проблема.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Искам да поздравя както члена на Комисията Рен, така и г-н Билд, действащия председател на Съвета, за конструктивните и положителни въстпителни бележки.

Като докладчик за БЮРМ с особена радост отбелязвам, че страната постигна напредък през 2009 г. и че Комисията предложи Съветът да определи дата за започване на преговори. Отбелязваме и факта, че министър-председателите Папандреу и Груевски вече поддържат директна връзка.

Призовавам г-н Билд и члена на Комисията Рен, както и правителствата на държавите-членки, за които въпроса представлява интерес, да вдигнат телефоните си и да се свържат с министър-председателя Папандреу и министър-председателя Груевски по време на подготовката за срещата на върха през декември, да покажете солидарността си и да ги поощрите в решителните им действия за намиране на решение на спора, който продължава вече 20 години.

Това е единственият начин, по който Гърция, като дългогодишен член на Европейския съюз, ще съумее да реализира амбициите си и да изпълни отговорностите, които има в региона.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Сърбия отбеляза напредък през последните няколко месеца и като изпълни критериите за либерализиране на визовия режим, тя показва както на себе си, така и на Европа, че е в състояние да постигне повече и да се справя по-добре, отколкото досега. Тя заслужава признание за успеха си.

Сърбия има скрит потенциал, който трябва да реализира по пътя си към членство в ЕС и следва да го стори в името на собствения си интерес и в името на интересите на съседите си, на региона като цяло и на Европейския съюз. Като се има предвид нейния размер и стратегическото ѝ местоположение, Сърбия може да се превърне във водеща сила, която сплотява региона. Време е тя да осъзнае тази роля и да допринесе за разширяването повече, отколкото досега.

Ръководството в Белград трябва да се заложи систематично с неотложни политически и икономически реформи и със сътрудничеството с всичките си съседи. Пълното сътрудничество с Трибунала в Хага не е достатъчно, защото то трябва да се доведе до успешен завършек. Сърбия трябва да подобри политическата си култура, защото досегашните ѝ изяви в това отношение могат да възпрепятстват процеса на присъединяване. Нужна ѝ е прозрачност, както и активност за изграждане на възможно най-широк обществен консенсус и за преодоляване на разногласията между управляващата коалиция и опозицията по ключови въпроси, свързани с ЕС. Две важни предпоставки за по-бърз напредък обаче са свободата и независимостта на медиите и прекратяване на манипулирането на медиите.

Geoffrey Van Orden (ECR). – (EN) Г-жо председател, всичко, за което настоявам, е повече честност в отношенията ни с Турция и правилно и справедливо тълкуване на събитията по-специално във връзка с Кипър, където, за съжаление, една изопачена версия на събитията от близкото минало се е превърнала в общоприета мъдрост.

Съществува реална възможност между настоящия момент и президентските избори в Северен Кипър през април, която трябва да се използва, и това се отнася за всички страни. Винаги трябва да помним, че през април 2004 г. кипърските турци приеха плана за обединение на ООН. Той беше отхвърлен от Юга. Трябва да помним и обещанието на Европейския съюз от май 2004 г. за прекратяване на изолацията на Северен Кипър — обещание, което така и не беше спазено. Тук ЕС има морален дълг. Боя се, че ако продължаваме да се отнасяме към турските интереси по този начин, рискуваме да загубим ключов съюзник в стратегическа област от голямо значение и да насърчим всякакви погрешни тенденции в самата Турция.

Разбира се, много от нас са силно загрижени относно проблемите с миграцията, касаещи нашите страни. Това е аспект от преговорите ни с Турция, с който трябва да се справим по специален и надежден начин.

Ако имах време, щях да се спра на Хърватия и на други страни от Югоизточна Европа, които следва да предприемат спешни мерки срещу корупцията, организираната престъпност и потъпкването на определени права на частна собственост преди присъединяването, както е случаят с Хърватия, за да може кандидатурата им уверено да се придвижи напред.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (EN) Г-жо председател, страните, предложени за членство в ЕС, са сравнително бедни. Тяхната европейска мечта е, цитирам члена на Комисията, да получат субсидии. Това е същината. Истината е, че богатите страни като Норвегия и Швейцария просто не желаят да се присъединят към ЕС. Ще приведа един убедителен аргумент — когато Исландия беше богата страна, тя нямаше интерес да се присъедини към ЕС. Сега, когато изпадна в несъстоятелност, което е много жалко, исландското правителство е на опашката за присъединяване. Разломът Сан Андреас за Европейския съюз разделя седемте държави-членки, които са големи нетни донори, от останалите.

Ситуацията е нестабилна, неударжима и неустойчива. Вие считате, че разширявате империята на ЕС чрез тази зле обмислена политика. Всъщност я тласкате към бъдещ икономически хаос.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Г-жо председател, процесът на разширяване е блестящ успех. Последното разширяване ни даде възможност да се сблизим с онези страни от Централна и Източна Европа, на които несправедливо бяха отказани свободата и благоденствието след Втората световна война. Понастоящем разширяването е насочено към Западните Балкани, Турция и Исландия.

Подкрепям идеите, които определихме като водещи принципи в процеса на разширяване през последните години. Имам предвид консолидиране, изпълнение на конкретни условия и комуникация. Тоест, следва да изпълняваме задълженията си, но не и да даваме прибързани обещания относно бъдещи разширявания.

Второ, напредъкът в различните процеси на присъединяване зависи от стриктното изпълнение на условията. Страните кандидатки трябва да положат решителни усилия, за да осъществят необходимите реформи. Трето, всички трябва да положим усилия да общуваме с гражданите. В резолюцията, която ще гласуваме утре, се набляга на изключително важния въпрос за комуникацията.

В тази връзка искам да повтора по-широкото предложение, което съм правил при предишни случаи, а именно, че би било подходящо също така да обогатим знанията на младите европейци за Съюза, като въведем такъв задължителен предмет в гимназиалната програма.

Друга идея от практическо значение, която се съдържа в резолюцията, е тази за интеграционния капацитет. Разширяването изисква от сегашните държави-членки да предприемат определени мерки. По отношение на финансите например за разширяването са необходими значителни финансови ресурси, за да се гарантира, че политики от първостепенно значение за Общността, каквито са общата селскостопанска политика или политиката на сближаване, няма да бъдат изложени на риск.

Премавам към заключителния си коментар. Искам да отбележа, че както всички съзнаваме, Косово е специфичен случай. За съжаление обаче в резолюцията има раздели, където тази особеност не е ясно открояна.

Pier Antonio Panzeri (S&D). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, считам, че резолюцията, която обсъждаме днес в Парламента, е действително позитивна.

Спирайки се на част от този въпрос, считам, че темата за разширяването на ЕС към Западните Балкани е и трябва да остане една от най-съществените части от делата на Европейския съюз през идните месеци.

Искам да поздравя шведското председателство и преди всичко члена на Комисията Рен за тяхната работа. Въпреки това обаче трябва да се чувстваме по-ангажирани с процеса на разширяване.

Някои страни несъмнено трябва да подобрят дейността си на правния фронт във връзка с борбата срещу престъпността и реформите. Не бива обаче да губим от поглед политическата си цел, която е да затвърдим демокрацията в тези страни и да направим да следват европейския път в областта на икономиката, социалните дейности и инфраструктурата.

Мисля си например за страни като Косово — и в тази връзка съм съгласен с изменението, внесено от г-жа Lupasek, по отношение на ромския въпрос — защото това е страна, която не можем да оставим извън играта, само защото пет европейски страни все още не са признали независимостта ѝ.

В обобщение ще кажа, че ни е нужно подходящото количество смелост и далновидна политика, която може да се справи с предизвикателството, отправено към всички нас от процеса на разширяване.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Г-жо председател, г-н действащ председател на Съвета, изказвам се в качеството си на ръководител на делегацията на БЮРМ и ще се съсредоточа върху тази страна. Искам да изразя сърдечните си благодарности към г-н Рен за смелостта му. Докладът му и зелената светлина, която той даде на тази страна, представляват смела стъпка напред, която послужи като импулс. Същевременно в Гърция се проведе избори, в Атина има ново правителство, което ни осигурява положение и възможност да постигнем нещо. Искам обаче да помоля моите колеги в Парламента да реагират спокойно. В петък ще се проведе среща между г-н Папандреу и министър-председателя Груевски и ако формираме прекалено големи очаквания, бихме могли да повишим натиска до такава висока степен, че всичко да се разпадне, а не искаме да поемаме такъв риск.

Трябва да насърчим всички страни да продължат по вече поетия път в дух на приятелство. Искам да благодаря на докладчика, г-н Thaler, за това, че описва пътя толкова точно. Искам също да пожелаая на моя приятел, г-н Рен, успешно бъдеще в Комисията.

(Ораторът се съгласява да отговори на въпрос, зададен чрез вдигане на синя карта, съгласно член 149, параграф 8)

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Г-жо председател, имам един въпрос към г-н Chatzimarkakis, ако той ми позволи да го задам. Г-жа Pack очевидно не ме е чула, когато казах, че подкрепяме решенията от Солун. Тук бих искал да го повторя.

Исках да попитам г-н Chatzimarkakis кои според него са най-неотложните стъпки, които БЮРМ трябва да предприеме, за да постигне напредък в спора за името на страната и за да осигури възможно най-голям успех на преговорите, които са в самото си начало.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Г-жо председател, много Ви благодаря за въпроса. Считаю, че и двете страни следва рязко да променят възгледите си, а очевидно и двете страни са готови да направят стъпка напред. Сега очакваме трайно решение. Поради тази причина очаквам въпросът с името да бъде решен ясно и окончателно в рамките на петминутен разговор. Не това е проблемът.

Прилагането на името, така нареченият му обхват, е главният проблем и двете страни очевидно имат нужда от време, за да го разрешат. Искан да видя трайно решение, защото алтернативата е краткотрайно разрешение, което може да доведе до катастрофа. Поради тази причина всички трябва приятелски да насърчим и двете страни да намерят дълготрайно разрешение, което има широк обхват и широко приложение.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, трябва внимателно да обмислим твърдението, че разширяването ще бъде фактор на стабилност.

Нека си припомним какво каза министър-председателят Ердоган преди няколко дни. Той каза, че не можел да се спогоди с г-н Нетаняху, но се чувствал много по-удобно с г-н Башир, който, ако не греша, е президентът на Судан, когото разследват по обвинение в престъпления срещу човечеството.

По темата за съседите, ако Турция се присъедини към Европа, Иран, Ирак и Сирия ще ни станат съседи. Това не ми прилича на идеалния квартал. Би било много по-добре Турция да е обвързана с Европа чрез привилегировано партньорство. Една донякъде тревожна тенденция на премахване на западното влияние в Турция достигна много напреднал етап пред самите ни очи. Нужно е само да се замислим за мерките, засягащи социалния живот в общностите, като отделни плувни басейни за мъже и жени, ограничения за свободата на опозицията, на практика достигащи до налагане на глоба в размер на 3 млн. евро за опозиционни радио и телевизионни предавания и т.н.

Считаю, че все пак трябва да обмислим един факт: може и да има мнозинство в Парламента в подкрепа на членството на Турция, но по-голямата част от турския народ е против присъединяването на Турция. Настояваме за разширяване на границите ни чрез присъединяването на Турция, а самите турци не го желаят.

Президентът на Италианската република каза, че договорите трябва да се спазват. Съгласен съм, но трябва да вземем предвид факта, че турците са си турци.

Georgios Koumoutsakos (PPE). – (EL) Г-жо председател, с доклада, който разискваме днес, се цели да се изпрати положително послание относно европейската перспектива и в крайна сметка относно присъединяването на страните от Западните Балкани, Турция и Исландия към Европейския съюз. Смятам, че всички тук, в залата, или поне повечето от нас сме съгласни с положителното послание. Същевременно обаче трябва да стане ясно, че преди присъединяването е необходим напредък. Това не е път, постлан с рози. Следователно става въпрос да се заслужи доверието на Европейския съюз, да се увери той, че заложените от него критерии и предварителни условия се изпълняват на дело, а не са само добри намерения. С други думи, за да се постигне пълна интеграция, е необходима пълна адаптация.

В тези рамки е много важно поддържането на добросъседски отношения. Не трябва да се опитваме да се скрием като заравяме глава в пясъка. Сериозните неразрешени проблеми в съседските отношения между страните кандидатки и държавите-членки влияят на напредъка към присъединяване на тези, които желаят да станат членове на това семейство. Това се потвърждава от прецедента със Словения и Хърватия. Затова откритият въпрос за името на БЮРМ трябва да бъде решен преди, а не след започването на преговорите за присъединяване. Причината е проста. Ако на тази страна се определи дата за започване на преговори, без да е решен въпроса, то нейното правителство вече няма да има какъвто и да било голям стимул за възприемане на конструктивна позиция за постигане, в крайна сметка, на взаимно приемливо решение с Гърция.

Що се отнася до Турция, нормализирането на отношенията ѝ с Република Кипър и прекратяването на полетите на турски военни самолети над територията на Гърция са два важни фактора за ускоряване на нейния напредък по пътя към присъединяването. С тези мисли ще вземем решение за позицията си по време на гласуването утре.

Richard Howitt (S&D). – (EN) Г-жо председател, днешното разискване и резолюцията дават възможност на Европейския парламент отново да се ангажира с по-нататъшното разширяване на Европейския съюз, да отбележи положителното развитие на събитията в страните кандидатки — в почти всеки индивидуален случай — както и да си припомним, че освобождаването на търговията, укрепването на стабилността, подобряването на контрола върху границите ни и разширяването на възможностите за пътуване и свободен обмен между народите ни заздравяват, а не отслабват Европейския ни съюз.

Днес Европейските консерватори повтарят, че заявяват подкрепата си за разширяването, но в същото време го изключват от учредителните документи на новата си група, чийто официален говорител, в изказването си по време на настоящото разискване, повтори, че е против членството на Турция, като по този начин постави групата в един и същ лагер с крайно десните, както всички чухме този следобед.

Изявявам обаче сърдечните си благодарности към члена на Комисията Оли Рен, чието добро чувство за хумор се прояви в неотдавнашния му коментар, че в бъдеще Генерална дирекция „Разширяване“ не трябва да е на равно разстояние както от Съвета, така и от Комисията — в средата на улица „Rue de la Loi“.

Оценявам доброто му чувство за хумор, цена и добрата му преценка. Надявам се завещаното от него да е присъединяването на всички настоящи страни кандидатки към ЕС.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Г-жо председател, винаги е имало силна връзка между Исландия и Европейския съюз и като председател на Делегацията за връзки с Швейцария, Исландия и Норвегия и Европейското икономическо пространство с голяма радост посрещнах парламентарната делегация от Исландия миналата седмица. Надявам се скоро да бъде учредена съвместна парламентарна комисия, като исландското правителство участва в подробни разговори с Комисията след решението на министрите на външните работи на Съюза от юли миналата година. Сигурен съм, че европейските лидери ще дадат зелена светлина за започване на преговорите между ЕС и Исландия на срещата на върха идната пролет. Тъй като Исландия е член на Европейското икономическо пространство, тя вече е постигнала съответствие по двадесет и две от главите, които трябва да бъдат изпълнени. Голяма част от работата вече е свършена. Убеден съм, че останалите глави ще бъдат разгледани по положителен и организиран начин и в дух на приятелство.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Г-жо председател, като поляк, но същевременно и гражданин на Европейския съюз от вече пет години, искам да изразя голямото си задоволство от това, че водим разискване тук, в присъствието на такива видни личности, сред които има хора, пряко свързани с процеса на разширяване като г-н Рен и г-н Билд. Говорим за по-нататъшно разширяване на Европейския съюз, при това, въпреки че има хора, които твърдят, че ЕС е достигнал горната граница на възможностите си за териториално развитие. Единствената добра новина, която имам за тези противници на по-нататъшното разширяване е, че няма да има никакво разширяване на ЕС през 2009 г.

Не искам да възприемаме процеса на разширяване на ЕС единствено от гледна точка на правните клаузи. Искам да го разглеждаме като исторически процес. От историята знаем, че в края на краищата Балканите например са били източник на много конфликти през 20 век. Това са конфликти, които впоследствие обхващат целия континент, като например Първата световна война, както и такива като войната от 90-те години на 20 век, която засегна и други страни, било то само поради миграцията на милиони хора. Ето защо приемането на балканските държави в ЕС може според мен да се окаже най-значимият принос на ЕС към стабилизирането и мира на континента ни за всички времена.

Искам да добавя само едно нещо относно казаното от г-н Билд за отворените врати — искам да ви приканя да не забравяте, че има и други страни, които не са споменати в днешния документ, които мечтаят за членство в ЕС.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Първо, съжалявам, че в момента не можем да обрисоваме политическото положение в Босна и Херцеговина в розови краски.

Процесът на реформи в тази страна все още е парализиран от нейните политически сили. Двата субекта не успяха да разработят обща визия, в резултат на което напредъкът спря.

Отново искам да подчертая значението на изграждането на устойчива конституционна рамка, която е необходима, за да може тази страна и институциите ѝ да работят по-ефективно. Затова призовавам политическите лидери на двата субекта да работят за постигането ѝ като отправна точка.

Освен това искам да подчертая, че с радост научих, че Турция е толкова близка до сърцата и умовете на членовете на партията на колегата ми Madlener, нидерландската Партия на свободата. Именно заради

преговорите на Турция с Европейския съюз тази страна направи такива огромни стъпки напред. Ето защо очаквах Партията на свободата да изрази по-голяма подкрепа за преговорния процес.

Накрая, искам да отбележа, че процесът на присъединяване следва да е насочен към постигането на резултати и че той следва да се ръководи не от датата на присъединяване, а от постигнатите резултати. Едва когато страните кандидатки изпълнят поставените изисквания и по този начин придобият ценз за пълноправно членство, може да се говори за присъединяване.

Arnaud Danjean (PPE). – (FR) Г-жо председател, г-н член на Комисията, г-н министър, правилно отбелязахте, че приемането на Договора от Лисабон ще ни позволи да влезем в нова ера по отношение на политиката на разширяване и че трябва да подходим към новия процес с реализъм и ясно съзнание: това е същината на резолюцията.

От една страна, един нов процес не означава да заложим всичко. Това би бил най-сигурният начин за създаване на недоразумения, дори на подозрения, сред обществеността, а също така би бил най-добрият начин за създаване на погрешни представи у страните кандидатки и за насърчаването им да прибегнат до риторични и козметични политики, а не до политики, насочени към по-задълбочени реформи. Трябва да сме предпазливи по отношение на стъпки, условия и ценности, с които не можем да правим компромиси, като вярвам по-специално в сътрудничеството с Международния наказателен трибунал.

От друга страна, трябва отново да се потвърди с най-ясните изразни средства, че мястото на Западните Балкани, на всички страни от Западните Балкани, включително Косово, действително е в Европейския съюз и че трябва да ги насърчаваме да продължават и да увеличават усилията си. Няма противоречие между ясното формулиране на изискванията, от една страна, и демонстрирането на пълна подкрепа на процеса на разширяване чрез включване на Западните Балкани, от друга страна, така, както няма противоречие между прилагането на философията всеки да се преценява по своите достойнства и необходимостта да се предприемат важни инициативи за всички страни в региона, като например либерализацията на визовия режим.

Позволете ми накрая да кажа няколко думи за Турция. Преди да споделя размисли за каквото и да било твърде хипотетичен бъдещ резултат от процеса на присъединяване на Турция, просто ще кажа, че Комисията отбеляза, за втора поредна година, че не е постигнат никакъв напредък по Протокола от Анкара и че това не позволява отварянето на каквито е да било нови преговорни глави.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Г-жо председател, пропуснах началото на обсъждането, защото като докладчик за Хърватия трябваше да докладвам пред Съвместния парламентарен комитет ЕС-Хърватия.

Искам да използвам възможността да благодаря на г-н Билд и на г-н Рен за помощта им при намирането поне на временно решение на граничния спор между Словения и Хърватия. Ето един добър пример за това как сътрудничеството между Съвета, Комисията и Парламента може да помогне на страните да преодолеят своите проблеми. Аз също допринесох за осигуряване на почти единодушното ратифициране на договора, поне в Хърватия.

Но страната, която предизвиква много по-голяма тревога у мен, е Босна и Херцеговина. Наскоро бях в Баня Лука и Сараево. Вярно е, че г-н Додик направи някои компромиси и предложи някои промени по-време на срещата ни, по които можем да постигнем съгласие. Искам обаче да обърна внимание на една идея, която г-жа Раск току-що спомена. Как можем да установим контакт с широки слоеве от населението? Има голям интерес там да се преодолее липсата на глас и противоречията, които характеризират много политики на върха. Някак трябва да успеем да разговаряме с хората директно, защото противно на онова, което отново каза графът на Дартмут, има много хора в региона, които не се интересуват от парите на Европейския съюз, но искат да преминат от един регион, изпълнен с омраза и война, в един съюз на мир и разбирателство. Това е същността на Европа. Вие не искате да го разберете и никога няма да го разберете. Хората в Сараево и Баня Лука обаче знаят какво означава Европа и именно те се нуждаят от помощта ни.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Г-жо председател, трябва да приемем Хърватия в Европейския съюз догодина или най-малкото да завършим преговорите за присъединяване и да започнем процеса на ратификация. В продължение на 20 години Хърватия напредва към членството в Европейския съюз и към свободата. По пътя ѝ бяха поставяни изкуствени препятствия и аз съм благодарен на шведското председателство за помощта при отстраняването им.

Хърватия вече ратифицира споразумението със Словения с мнозинство от две трети и ние трябва да направим всичко, което е по силите ни, за да гарантираме, че и Словения също ще изпълни задълженията си към

Европейския съюз. Предвиденият срок — 2010 г. — също е важен, защото става въпрос за доверието в самия Европейски съюз.

Що се отнася до Македония, надявам се, че шведското председателство ще успее да създаде условия за започване на преговори за присъединяване през следващата година, така че най-после да успеем да разрешим двустранния проблем, който съществува и в този случай. Надявам се, че ще можем да променим текста на доклада, в който доста едностранчиво се възлагат прекалено много задължения на Македония и недостатъчно на нейните съседи. Всеки трябва да изпълни своята част, включително държавите-членки на Европейския съюз.

Считам, че е от първостепенно значение да включим Косово изцяло в Солунския процес и това са важни пасажки в доклада Albertini. Тази страна също се нуждае и от европейска перспектива. Искам да призова всички държави-членки, които все още не са го сторили, да признаят Косово, за да нямаме повече никакви правни и технически проблеми и за да може Косово да участва пълноценно в интеграционния процес.

(Ораторът се съгласява да отговори на въпрос, зададен чрез вдигане на синя карта, съгласно член 149, параграф 8)

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Г-жо председател, забелязах, че г-н Posselt, подобно на други членове на Парламента, използва названието „Македония“ вместо бивша югославска република Македония. Именно названието „Македония“ предизвиква разногласия между Гърция, която е държава-членка на Европейския съюз, и тази страна кандидатка. Ще съм особено благодарен, ако може да се отпрати препоръка към колегите да използват истинското име на тази страна.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Г-жо председател, искам да отговоря накратко като цитирам моя високо уважаван колега г-н Cohn-Bendit от групата на Зелените/Европейски свободен алианс, който веднъж каза в Парламента, че Македония е Македония е Македония. Аз съм на абсолютно същото мнение. Упражняването на тормоз над съседна страна никога не е от полза.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Г-жо председател, има само една Македония и тя е гръцка. Поради тази причина тези игри трябва да спрат. Когато се изказваме в Парламента, трябва да използваме названията, които всички са приели, а за БЮРМ, страната кандидатка, е възприето названието „БЮРМ“, а не Македония.

Андрей Ковачев (PPE). – Искам първо да благодаря на г-н Albertini за работата, която свърши по този нелек доклад, който се отнася за стратегията за разширяване на напредък на много държави, намиращи се на различен етап от тяхната готовност да покрият критериите за членство в Европейския съюз. Разбирам и подкрепям желанието на г-н Albertini да има максимална яснота и да даде положителен сигнал за разширяването на Западните Балкани, Исландия и Турция към Европейския съюз. Обаче, множеството предложения за поправки показват, че темата е сложна. С влизането на Лисабонския договор в сила от първи декември трябва да анализираме и увеличим интеграционния капацитет на нашия Съюз. Аз искам да предложа това на Комисията, да направи такъв анализ за интеграционния капацитет на Европейския съюз, защото без подкрепата на нашите граждани, самият Европейски съюз рискува да се превърне в празна обвивка.

Подкрепям и мнението, че страна-членка не би трябвало да поставя непреодолими условия за членство на страна-кандидат. Всички билатерални проблеми трябва да се решават в дух на европейско разбирателство, споделяне на общи ценности, история и култура и в тази връзка искам да призова за съвместно честване на исторически събития и герои от Балканския полуостров.

Kyriakos Mavronikolas (S&D). – (EL) Г-жо председател, искам да се изкажа във връзка с интересите на Турция, чието преследване според мен е в ущърб на интересите на Република Кипър. Искам да изразя недоволството си от факта, че проблеми, свързани с Република Кипър, се пренебрегват; проблеми, за които Турция трябва да бъде порицана, днес се използват за подобряване на позицията на Турция във връзка с присъединяването ѝ към Европейския съюз. Още в 2006 г. Турция пое ангажимента да признае Република Кипър, да приложи Протокола от Анкара и да спомогне за разрешаването на кипърския въпрос. Тя не направи нищо. Точно обратното, днес разговорите се използват за облагодетелстване на Турция и се увенчават с усилия за отваряне на глава „Енергетика“, за която естествено се счита, че е от полза за самия Европейски съюз. Вие обаче ще разберете, че Република Кипър като малка държава трябва да се грижи за интересите си и да поиска санкции за Турция, едната от които, разбира се, е да не се отварят глави.

Franziska Keller (Verts/ALE). – (EN) Г-жо председател, първо, моята група на Зелените предпочита да не се посочва срок за присъединяването на Хърватия. Считаме, че опитът е показал, че това не е било добра идея в миналото — във всеки случай Хърватия трябва да се присъедини веднага след като бъдат изпълнени критериите.

Второ, г-н Brok, критериите от Копенхаген, разбира се, са валидни. Те съществуват, не е нужно да ги споменаваме отново и отново. Придържаме се към споразуменията, които Европейският съюз сключи във връзка с присъединяването, и към критериите от Копенхаген. Целта на процеса на присъединяване е самото присъединяване.

Когато обсъждаме Турция, не бива да забравяме изумителния напредък, който беше отбелязан в Турция, включително в области, в които преди няколко години считахме, че той никога не би бил възможен. Това е очевидният успех на процеса на присъединяване, който не бива да забравяме.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Г-жо председател, г-н член на Комисията, моля позволете ми да Ви благодаря за всеотдайната Ви работа по разширяването на Европейския съюз. Европейският съюз оказва мощно въздействие върху Западните Балкани през последните две години по отношение на демократичните промени и икономическата дерегулация. Отмяната на визите за някои страни от Западните Балкани и започването на преговори за присъединяване с БЮРМ бележат напредък, който ще бъде от полза за европейските граждани както в резултат на съдебното и полицейско сътрудничество с ЕС, така и от икономическа гледна точка.

Считам, че в настоящото време на икономическа криза процесът на разширяване на ЕС предлага разрешение за съживяване на икономиката на Европейския съюз. Не бива обаче да забравяме отрицателните последици, произтичащи от несправедливите облаги, предлагани от Европейския съюз на различни страни в региона на Западните Балкани. Комисията трябва внимателно да обмисли включването и на Молдова в групата от страни от Западните Балкани, тъй като следва да продължи справедливото предоставяне на помощта, предлагана на съседните страни за подпомагане осъществяването на необходимите реформи. Молдова е потенциален кандидат, който е готов да си сътрудничи с Европейския съюз като част от политическия и икономически интеграционен процес.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Европейският съюз вече има конституция — Договор от Лисабон, председател и върховен представител по въпросите на външните работи и политиката на сигурност. Следователно можем да възприемем различна гледна точка, когато боравим с новия процес на присъединяване, включващ страните от Западните Балкани и Исландия, и по-специално Турция.

Съзнавам, че има мнозина в Европейския съюз, които не се решават да се ангажират с нов процес на разширяване, но опитът на Румъния и България например показва, че присъединяването към ЕС е най-мощният инструмент за промяна към по-добро в нашите страни.

Необходимо е, разбира се, да проследим с критичен поглед процесите във всички тези страни, които желаят да се присъединят към Европейския съюз. Трябва да съсредоточим вниманието си преди всичко върху стабилността и функционалността на демократичните политически системи. От друга страна, разполагаме с адекватни инструменти за следене на изпълнението на условията за присъединяване. Предлагането на по-ясна перспектива за присъединяване на тези страни би било стабилизиращ фактор и би послужило като катализатор за вътрешен напредък в страните кандидатки.

György Schöpflin (PPE). – (EN) Г-жо председател, много съм благодарен за възможността да споделя няколко мисли с вас. Разширяването с право беше определено като една от най-успешните политики на Европейския съюз; много от нас го посочиха по време на настоящото разискване. А идеята, че главните ценности на Европа — демокрация, права на човека и солидарност — трябва да обхващат всички държави в Европа, е била и ще остане в основата на европейската идентичност.

Днешна Европа е изградена върху тезата, че посредством интеграция държавите от Европа постепенно ще възприемат мирното разрешаване на конфликти, но процеса не се осъществява без усилия. Присъединяващите се страни трябва да преминат през цялостна трансформация, за да изпълнят изискванията за членство в ЕС. Следва да се подчертае, че това е доброволен процес. Никака страна не бива заставяна да се присъедини, но за да стане член на ЕС, тя следва да изпълни определени условия.

Същевременно именно защото изпълнението на условията изисква големи усилия, присъединяващите се страни трябва да бъдат и насърчавани да положат необходимите усилия и не само това. Формулираните на хартия задължения, които съпътстват членството в ЕС, трябва да бъдат претворени в практика. Без изпълнение процесът остава лишен от съдържание.

Това е посланието, което резолюцията Albertini изпраща на потенциалните кандидати за членство в ЕС. Европейският съюз е готов да приеме държавите от Западните Балкани и Турция като пълноправни членове, но от тях зависи да изпълнят условията, поставени от ЕС.

Карл Билд, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-жо председател, ще се опитам да бъда кратък.

Първо, ако е уместно от гледна точка на председателството, присъединявам се към членовете на Парламента, които отдадоха почит на члена на Комисията Рен заради извършената от него работа през последните пет години. Много беше постигнато. Може би е добре за наследника Ви, че все още е останало нещо за вършене, но беше направено много.

Изразявам и нашата признателност за много широката подкрепа за политиката на разширяване, благодарност за която изразиха в хода на цялото разискване всички представители на всички основни политически фракции тук. Считаю, че това е източник на сила.

(Възклицание от William (The Earl of) Dartmouth: „Слушахте ли разискването?“)

Да, слушах разискването. Вие не принадлежите към никоя от основните групи. Съжалявам за това.

Г-н Severin беше един от тези, които споменаха, че това е процес, с който трябва да обвържем и сърцата, и умовете на хората. Съгласен съм с това, но трябва също така да признаем, че то изисква непоколебимо политическо ръководство от страна на всеки един от нас. Ако си спомните историята на нашия Съюз, лесно ще забележите, че съвсем малка част от историята на европейската интеграция се е случила поради някакво внезапно масово настояване, подкрепено от общественото мнение.

Почти всичко е резултат от мъдро, далновидно, често трудно и изискващо политическо ръководство, но впоследствие ние също така спечелихме подкрепата на нашите граждани за това, което правим.

Казах, че бях министър-председател на страната си, когато влязохме в Европейския съюз. Водихме много тежка битка по време на кампанията за референдума. Спечелихме я с много малка преднина. У нас доста дълго общественото мнение беше против Европейския съюз. Сега, ако погледнете проучванията на общественото мнение, ние сме една от страните в Европа с по-положително отношение към Европейския съюз. За да го постигнем, беше необходимо политическо ръководство. То не става от само себе си.

Нека кажа също така, като стигаме до по-трудните области в Европа, че помирението не е лесно. То изисква доста от споменатото ръководство, а постигането на пълно помирение във всички части на Европа е все още въпрос на бъдеще.

Въпросът за Западните Балкани беше засегнат от няколко оратори и с основание. Нека ви уверя, че сме осведомени за проблемите в Косово и съзнаваме необходимостта от напредък в разрешаването им при отчитане и на някои от проблемите, които съществуват в нашия Съюз.

Босна беше предмет на изказванията на няколко души, като например г-жа Pask и г-н Swoboda, и позволете ми само да направя няколко коментара в това отношение. Тази година прекарах четири цели дни в контакт с политическите лидери на Босна, като се опитвах да придвижа нещата напред и да им обясня опасностите, свързани с изоставането, докато останалата част от региона върви напред. Вероятно съм се престарал, защото в крайна сметка, както каза г-жа Pask, това трябва да се свърши от самите тях. Става въпрос за тяхната страна, не за нашата, но наш дълг е също така да им кажем, че ако не го сторят, останалата част от региона ще се придвижи напред, а това няма да е добре за тяхната страна. Това е, което се опитвахме да направим и до известна степен все още се стремим да осъществим.

Нашият процес на разширяване, както всички наблегнаха, се основава на постигнати резултати. Той изисква реформи. Изисква и помирение. И това се отнася за абсолютно всички. Преди се отнасяше за Швеция — и се справихме. Отнася се за всички до един.

Що се отнася до господина, който прояви интерес към започване на разискване, забелязах, че има няколко предимно господа от крайната десница там горе, които изразиха резерви по отношение на Турция, възможно най-меко казано. Ако правилно съм разбрал аргумента, той е че Турция е прекалено голяма, прекалено сложна и прекалено мюсюлманска.

Ако прочетете член 49 от Договора, а ние следва да основаваме политиките си именно на него, ще видите, че там не се предвиждат никакви изключения за големи страни, не се предвиждат никакви изключения за сложни случаи и не се съдържат религиозни критерии.

(Ръкопляскания от левоцентристите)

Следователно към това трябва да се придържаме. Изслушах трогателните думи относно християнското наследство и в тях има много истина. Възможно е всички католици и православни християни или протестанти и англиканци да изтълкуват това по много различни начини, но аз бих посъветвал да се въздържаеме от определяне на еврейското наследство като непринадлежащо към Европа. Те не са християни, но предвид на

всичките проблеми в нашата история, те са също така част от нашата Европа в миналото, настоящето и бъдещето.

Мога да приведа и довода, че също толкова погрешно би било да се определят гражданите от мюсюлманска вяра, било то в рамките на настоящите държави-членки, било то в Босна, било то някъде другаде или в Турция, и да се изключат от приложното поле на член 49 от Договора. Според мен това би било грешка.

(Ръкопляскания от левоцентристите)

В тази връзка слушах внимателно г-жа Корра, представляваща Гърция, докато коментираше както предизвикателствата пред Западните Балкани, така и помириенето с Турция, също така проследи и стъпките и изявленията, направени напоследък от министър-председателя Папандреу.

Съвсем накрая, ако позволите, бих се спрял на една от любимите си теми. Някой спомена, както понякога се случва по време на такова разискване, въпроса за интеграционния капацитет — че просто не можем да абсорбираме прекалено много страни. Не ми харесва тази дума. Не мога да възприема нашия Съюз като „абсорбиращ“ нации. Не знам дали сме абсорбирали Великобритания. Не знам и дали Франция иска да бъде абсорбирана. И се надявам Швеция никога да не бъде абсорбирана.

Моето виждане е, че Съюзът ни обогатява страните, когато влизаме в него, и все още не съм станал свидетел на разширяване, което да е довело до отслабване на нашия Съюз. Всяко отделно разширяване, макар и трудно, правеше Съюза по-силен, по-богат и по-амбициозен и поне аз не принадлежа към онези, които смятат, че историята ни е достигнала крайната си точка. Член 49 се прилага.

Накрая, един от господата каза, че има и други страни, които не бяха включени в разискването. Това е вярно. Член 49 се прилага спрямо всяка отделна европейска страна, включително тези, които още не са споменати в днешното разискване.

Оли Рен, член на Комисията. — (EN) Г-жо председател, искам да ви благодаря за това толкова оживено и съдържателно разискване относно разширяването на ЕС и относно нашата стратегия — сега, следващата година и в близко бъдеще. Разискването е в съзвучие с най-добрите демократични традиции на Парламента и съм благодарен за широката всеобща подкрепа на внимателно проведената ни политика на разширяване.

Правилно подчертахте значението на едновременното и успоредно поемане на ангажменти и изпълнение на условия при разширяването на ЕС. Съгласен съм и искам да подчертая първостепенното значение на това да сме едновременно справедливи и строги.

Следва да сме справедливи и да изпълняваме поетите от нас ангажменти към страните, включени в обединения ни план за разширяване в Югоизточна Европа, а именно Западните Балкани и Турция. В същото време можем да бъдем толкова строги, колкото и справедливи и следва стриктно да прилагаме условията при взаимоотношенията си със страните кандидатки и потенциалните кандидатки.

Двата подхода действат само заедно — в тандем, в унисон — и това наистина е най-добрата рецепта за придвижване на реформите и на демократичното и икономическо преустройство в Югоизточна Европа. Това е също така най-добрата рецепта за постигане на дълготрайна стабилност на Западните Балкани и за придвижване на реформите, които укрепват основните свободи в Турция.

Смятам, че г-жа Flautre е права, че по дефиниция не може да има по-привлекателен ресурс от разширяването. Аз обаче съм човек с умерени възгледи — независимо дали го вярвате — и считам, че има определени граници на привлекателността и чара, които един човек може да понесе. И както поиска Карл, ще остане малко работа и за наследника ми, за следващата Комисия и за Парламента.

Във всеки случай за мен беше удоволствие да работя с вас. Заедно постигнахме положителни промени. Нека си припомним, че разширяването на ЕС до голяма степен допринесе за факта, че днешна Европа е цяла и свободна. Нека я поддържаме такава и нека да довършим работата си в Югоизточна Европа.

(Ръкопляскания)

Председател. — Внесено е едно предложение за резолюция⁽¹⁾ съгласно член 110, параграф 2 от Правилника за дейността.

(1) Вж. протокола.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в четвъртък, 26 ноември 2009 г.

Писмени изявления (член 149)

Elena Băsescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Смятам, че е изключително важно Европейският парламент да участва в оценката на процеса на разширяване. Процесът е голям успех за Европейския съюз, защото му донесе мир и стабилност. В този контекст следва да имаме предвид, че страните от Западните Балкани са част от Европа от географска, културна и историческа гледна точка. Сред потенциалните страни кандидатки, посочени в резолюцията, искам да открия успешните усилия и осезаемия напредък, постигнати от Сърбия. Тази страна се придвижи напред и изпълни едностранно Временното споразумение за търговия, което подписа с ЕС, и по този начин демонстрира, че е решена да се сближи с Европейския съюз, въпреки политическите и икономически трудности, пред които е изправена. Европейският парламент трябва да насърчи Сърбия да продължи по пътя си към ЕС. По този въпрос следва да поискаме от Съвета и Комисията да демонстрират откритост и да продължат преговорите с тази страна в конструктивен дух. Считаю, че напредъкът в процеса на интегриране на Сърбия в Европейския съюз не трябва да зависи от признаването на независимостта на Косово.

Takis Hatzigeorgiou (GUE/NGL), в писмена форма. – (EL) Позицията против Турция е много важен въпрос, който ще бъде обсъждан в рамките на темата за разширяването по време на срещата на върха на Европейския съвет през декември. Ние подкрепяме пълната интеграция, като се има предвид, че тази цел трябва да играе ролята на движеща сила за реформи и промяна на политики по важни въпроси. Бихме подчертали, че Турция все още не е изпълнила договорните си задължения към ЕС и всички държави-членки. Тя трябва незабавно да започне да съблюдава задълженията си — в противен случай няма да премине успешно оценката през декември. Ангажиментите, по които ще бъде оценявана, както и сроковете, се съдържат в заключенията от декември 2006 г. Те включват прилагането на Допълнителния протокол, подобрени двустранни отношения с Република Кипър и признаването ѝ и конструктивна позиция по процедурата за разрешаване на кипърския въпрос. Абсурдно е, че докато се стреми към интеграция и регулаторна роля в района, Турция продължава да нарушава международното право и принципите, на които се основава ЕС като поддържа окупационни войски в държава-членка. Накрая, глава „Енергетика“ не може да бъде отворена, докато Турция не позволява на Република Кипър да упражнява суверенните си права в ексклузивната си икономическа зона.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), в писмена форма. – (RO) ЕС наподобява сграда в процес на строеж и затова прекратяването на разширяването му би била в противоречие със самия принцип, на който той се основава. Съгласно член 49 от Договора за ЕС, „Всяка европейска държава... може да поиска да членува в Съюза“. Именно поради тази причина стратегическият документ относно разширяването за Западните Балкани, Исландия и Турция е обект на повишено внимание като част от нашата дейност. Безрезервно подкрепям този засилен интерес. Хърватия, Турция и БЮРМ са със статут на кандидати, тъй като поеха отговорно по пътя на интеграцията. Исландия, Черна гора и Албания кандидатстваха за присъединяване като първите две страни в момента се оценяват от Комисията. Определено все още има проблеми, които трябва да бъдат преодолени, като например корупцията, престъпността и свободата на медиите. Въвеждането на безвизов режим в Сърбия, Черна гора и БЮРМ от 19 декември ще даде значителен тласък на процеса. Искам обаче да насоча вниманието ви и към факта, че когато говорим за разширяване, трябва да обърнем поглед и към Република Молдова, която понастоящем се намира в решаващ политически период във връзка с поемането по пътя към демокрацията и присъединяването към ЕС. Като имаме предвид това, трябва да подкрепим изпълнението на целите на Европейската стратегия за Република Молдова 2007-2013 г., за да постигнем желаните и от двете страни резултати.

Tunne Kelam (PPE), в писмена форма. – (EN) Искам да направя три коментара. Първо, доволен съм, че министърът на външните работи Карл Билд наблегна на най-важното послание от резолюцията Albertini — че ЕС остава силно ангажиран с политиката на разширяване и я счита за една от най-успешните свои политики. До голяма степен това се дължи на отличната работа на члена на Комисията Рен. Второто важно послание е, че принципите на правовата държава се смятат за основни принципи на демократичния прогрес и за едно от главните условия за присъединяване в бъдеще. Също така следва ясно да съзнаваме, че критериите от Копенхаген продължават да са валидни. Третият коментар: настойчиво предлагам решението за започване на преговори за присъединяване с Македония да се вземе от Европейския съвет през декември съгласно препоръката на Комисията.

Petru Constantin Luhan (PPE), в писмена форма. – (EN) Исландия вече е активен и дългогодишен партньор в по-широкия европейски интеграционен процес. Исландия поддържа тясно сътрудничество с

държавите-членки на ЕС като член основател на НАТО, член на Съвета на Европа, на Европейската асоциация за свободна търговия (ЕАСТ), на Организацията за сътрудничество и сигурност в Европа (ОССЕ) и на шенгенското сътрудничество. Също така по приблизителни изчисления Исландия вече е приела около 60% от огромните по обем достижения на правото на Общността. От тази гледна точка кандидатурата на Исландия за членство в ЕС е логична стъпка.

Според мен Исландия винаги е имала влечение към Европа и членството ѝ ще бъде от полза и за двете страни. Ние вече се учим от опыта на Исландия в устойчивото управление на рибните ресурси, в ползването на геотермална топлинна енергия и в прилагането на мерки за борба с изменението на климата. Исландия доказва решимостта си да се присъедини към Съюза с това, че представи отговорите на въпросника на Комисията много преди крайния срок, и аз с нетърпение очаквам оценката, която ще бъде дадена по време на срещата на върха в средата на декември. Ако са изпълнени всички изисквания и е спазен принципът на собствените достойнства, надявам се, че присъединяването на Исландия ще може да се съчетае с това на Хърватия.

Andreas Mölzer (NI), в писмена форма. – (DE) Необходим е диференциран подход към стратегията за разширяване. Въпреки че Исландия е европейска страна, която е готова за членство в ЕС, балканските държави, с изключение на Хърватия, в голяма степен не са готови за членство. Неразрешените проблеми се преодоляват трудно след присъединяването и остават без решение с години. Ето защо не бива да има абсолютно никакви съмнения относно готовността за присъединяване на балканските държави, а заплатите и социалните условия там трябва да съответстват на средните за Европа. От години докладите за напредъка на Турция се състоят от дълъг списък с проблеми. Ако Турция беше автомобил, отдавна щеше да се е провалила на годишния технически преглед. Вярно е, че тази страна не е част от Европа нито от географска, нито от духовна или културна гледна точка. Това е очевидно от системното незачитане на правата на човека и на свободата на словото от нейна страна, което планът за кюрдите не може да прикрие, както и от кипърския въпрос. Но може би ЕС също иска да се отклони от стандартите си по отношение на правата на човека. Това е единственият начин, по който може да се обясни реверансът му към декретите „Бенеш“. Турция се смята за върховната сила на тюркските народи. В резултат на това проблемите на ЕС само ще се увеличават след присъединяването на Турция, както става ясно от многократните сигнали за нейните действия. Положителните аспекти като подобряването на енергийната сигурност също могат да се постигнат чрез привилегировано партньорство. Крайно време е да започнем да говорим честно и ясно.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), в писмена форма. – (HU) Като член на Европейския парламент от Унгария — страна, която е в съседство с региона на Западните Балкани — от все сърце подкрепям амбициите на страните от Западните Балкани да се присъединят към ЕС. Важна стъпка в тази област е инициативата, реализирана от Европейската комисия, за премахване на изискването за виза за Сърбия, Македония и Черна гора от 1 януари 2010 г. Но предложението на Европейския парламент, по силата на което изискването за виза ще бъде премахнато още на 19 декември, ще има символично значение, а също така ще доведе до практически ползи.

Европейският съюз едва ли би могъл да предложи по-хубав коледен подарък от безвизово пътуване на унгарците, живеещи във Войводина, Сърбия, с множество връзки с Унгария, което ще е от полза за семейства и приятели, живеещи от двете страни на границата. Убеден съм, че държавите-членки ще дадат одобрението си на това решение още през този месец.

Премахването на визовия режим е положителна реакция на истинските усилия на страните от Западните Балкани във връзка с евроинтеграцията. Напоследък Сърбия отбеляза особено голям напредък. Дори в доклада, публикуван наскоро от Комисията, се посочва, че новото правителство на министър-председателя Мирко Цветкович успешно е подело борба против корупцията, без да споменаваме изключително важния напредък, постигнат в областта на правата на малцинствата. Сръбският парламент прие закон за националните съвети. След като бяха насърчени предварителните обсъждания, следващата седмица в сръбския парламент ще се разглежда решение за статута на Войводина. Въпреки големия брой положителни събития, трябва да продължат усилията за пълното изкореняване на насилствените престъпления на етническа основа и непрестанно увеличаващите се инциденти с побой над унгарци от Войводина.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), в писмена форма. – (PL) Искам да благодаря на г-н Albertini за резолюцията относно стратегията на Комисията за разширяването. Съгласен съм, разбира се, че страните кандидатки трябва да продължат процеса на реформи. Необходимо е да се съсредоточат усилията върху принципите на правовата държава и равното третиране на етническите малцинства, както и върху борбата с корупцията и организираната престъпност. Оценката на политическата ситуация в Турция, включително на планираните и осъществени реформи, съвпада с оценката на Комисията, която се съдържа в редовния доклад. Очевиден е напредъкът в областта на изпълнението на политическите критерии от Копенхаген, но за съжаление все още предстои много

работа в широко разбираната категория на гражданските свободи. Но най-важното е двустранните спорове да бъдат разрешени с участието на страните. Тези неща, сами по себе си, не трябва да бъдат пречки по пътя към присъединяването, но ЕС трябва да се стреми те да бъдат разрешени преди присъединяването. Европейският парламент следва да е обективен наблюдател, защото искаме преговорите да приключат със споразумение, което ще улесни присъединяването на Турция към ЕС. Като гражданин на Полша — страна, която се присъедини към Европейския съюз през 2004 г. — знам, че стратегията за разширяване е една от най-ефективните области от политиката на ЕС. От решаващо значение е да се спазват поетите ангажменти, а това се отнася и за Европейския съюз. Целта на преговорите за присъединяване е пълноправното членство и затова изпълнението на трудни, но ясни условия също трябва да бъде основна предпоставка за това, те да постигнат целта. Това се отнася за всички държави, включително за Турция.

Dominique Vlasto (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Нашата резолюция относно бъдещите разширявания трябва да отразява преобладаващото мнение в Европа. Трябва да избегнем повтарянето на минали грешки и да изградим Европа заедно с нейните народи. Решенията, които трябва да се вземат, са обременени с ангажменти и трябва да бъдат добре подготвени и добре обяснени, така че болшинството от европейските граждани да ги подкрепят. Нашият Парламент, който представлява гражданите, трябва да бъде особено бдителен в това отношение.

Прибързаността би била възможно най-лошата политика и би могла да ни върне към институционалната нестабилност, въпреки че Европейският съюз вече я загърбва с влизането в сила на Договора от Лисабон. Днес трябва да изпитаме на практика новия институционален механизъм, произтичащ от Договора от Лисабон, да изградим политическа Европа и да укрепим политиките, които нашите съгражданине желаят в областта на заетостта, възстановяването на икономиката, борбата срещу изменението на климата, сигурността на енергийните доставки и общата отбрана.

Не трябва да променяме приоритетите, а по-скоро да увеличим последователността и ефективността на политиките на Общността, преди да се насочим към нови разширявания на ЕС. Накрая, аз все още съм против присъединяването на Турция към Европейския съюз и продължавам да се надявам на привилегировано партньорство с тази страна в рамките на Съюз за Средиземноморието.

13. Изкореняване на насилието спрямо жените (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискването относно:

– въпрос, изискващ устен отговор (О-0096/2009), зададен от г-жа Svensson, от името на комисията по правата на жените и равенството между половете, към Съвета относно Международния ден за изкореняване на насилието спрямо жените (В7-0220/2009),

– въпрос, изискващ устен отговор (О-0097/2009), зададен от г-жа Svensson, от името на комисията по правата на жените и равенството между половете, към Комисията относно Международния ден за изкореняване на насилието спрямо жените (В7-0221/2009).

Напомням ви, че днес е Международният ден за изкореняване на насилието спрямо жените и възможността за провеждане на това разискване е от особено значение за нас.

Eva-Britt Svensson, автор. – (SV) Г-жо председател, днес е 25 ноември — датата, на която отбелязваме десетата годишнина от обявяването от ООН на Международния ден за изкореняване на насилието спрямо жените. През целия си живот след навършване на пълнолетие съм била активист в политически женски организации и в мрежи за борба срещу насилието спрямо жените. Смятам, че по време на работата си съм използвала всички възможни думи, за да опиша тази ситуация. Мисля, че съм използвала изключително много слова — правила сме го заедно в тази борба. Сега считам, че вече трябва да предприемем конкретни действия.

Това е вид насилие, което ограбва жените, лишава ги от човешките им права. То засяга и определя ежедневието им живот. Това е вид насилие, което определя хода на живота и положенията, в които се озовават жените и младите момичета.

Наша отговорност, на всички, е да се наруши мълчанието и — както в Парламента, така и извън него — да си сътрудним с всички сили, за да спрем завинаги това насилие. То включва насилие в интимните взаимоотношения, сексуален тормоз, физическо и психическо насилие, изнасилване, убийство, търговия с роби за сексуални цели и генитално осакатяване на жени. По време на войни и въоръжени конфликти и по време на възстановяването след конфликти жените са подложени в по-голяма степен на насилие както индивидуално, така и колективно.

Някои хора твърдят, че насилието в интимните отношения е личен или семеен въпрос. Това не е така. То представлява структурно насилие и е социален въпрос. Обществото трябва да поеме отговорността за прекратяването му.

Това е структурен проблем, широко разпространен във всички райони, страни и континенти. Прекратяването на всички форми на насилие въз основа на пола е основополагащ елемент на едно общество на равенството. Насилието на мъжете над жените според мен е ясен знак за неравнопоставените отношения на власт между мъжете и жените. В същото време то спомага за поддържането на този властов ред. Работата по прекратяване на насилието на мъжете над жените и децата трябва да се основава на разбирането, че то е свързано с власт, контрол, схващания за пола и сексуалността и е преобладаваща структура на обществото, в която мъжете се считат за по-висшестоящи от жените. Насилието на мъжете над жените е недвусмислен признак за неравнопоставени отношения на власт между мъжете и жените.

Това е проблем, свързан с общественото здраве. Това е социален проблем, който — съвсем отделно от всички лични страдания — включва огромни разходи за обществото. Преди всичко обаче това е проблем, свързан с равенството. Ето защо трябва да атакуваме проблема за насилието срещу жените от гледна точка на равенството. Това също така означава, че ЕС има властта да предприема действия и именно за такива действия от страна на ЕС призоваваме аз и колегите ми от комисията по правата на жените и равенството между половете.

В рамките на ЕС имаме програмата „Дафне“, по която се предоставя известна икономическа помощ на различни инициативи за борба срещу насилието. Това е полезно и необходимо, но далеч не достатъчно. Ето защо комисията по правата на жените и равенството между половете отправя запитване към Комисията и Съвета дали се планира държавите-членки да разработят национални планове за действие за борба с насилието срещу жените. Планира ли Комисията да внесе предложения за насоки за по-последователна стратегия на ЕС и ще бъде ли тя подкрепена от Съвета? Действащите разпоредби на Договора съдържат задължението да се работи за постигане на равенство между жените и мъжете.

Кога възнамерява Комисията да проведе Европейска година срещу насилието спрямо жените? Това е нещо, за което е била многократно запитвана от страна на Парламента от 1997 г. насам. Би трябвало вече да е настъпил моментът за нея.

Аса Торстенсон, *действащ председател на Съвета*. – (SV) Г-жо председател, уважаеми членове на Европейския парламент, уважаемият член на Парламента и председател на комисията по правата на жените и равенството между половете повдигна сериозен и неотложен въпрос. Най-напред искам много ясно да заявя, че насилието срещу жените няма място в едно цивилизовано общество.

Тази година честваме десетата годишнина от резолюцията на Организацията на обединените нации, с която 25 ноември беше обявен за Международен ден за изкореняване на насилието спрямо жените. Днес мислим за безбройните жени и момичета, които са подложени на насилие в зоните на военни действия и в конфликтните области. Осведомени сме за страданията, които сполетяват жени по целия свят — жени, които биват изнасилвани, малтретирани, подлагани на тормоз или които стават жертви на вредни традиционни практики. Изразяваме солидарността си с жертвите на принудителните бракове и на насилието под формата на престъпления на честта, което може да включва всичко от гениталното осакатяване на жени до убийство. Осъзнаваме обезпокоителната степен на извършване на множество различни видове насилие срещу жени в Европа всеки ден.

Насилието срещу жените е проблем, който е свързан с множество различни области от политиката. Това е ясно посочено в предложението за резолюция относно премахването на насилието срещу жените, което ще гласувате утре. Насилието над жените е не само въпрос на престъпни деяния и несправедливост спрямо жените, но и на това, че извършителите са мъже, то опира и до въпроса за равенството. Най-добрата стратегия за борба срещу това насилие е да се възприеме холистичен подход и да се работи, като се изхожда от широка дефиниция на насилието срещу жените.

В своята цялостна работа по насърчаване на равенство Съветът се ръководи от принципа за интегриране на равенството. Съгласно членове 2 и 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз, Съветът следва да насърчава равенството между мъжете и жените във всички дейности.

Съветът е поставял проблема с насилието над жените на няколко пъти и в няколко различни контекста. Искам да започна с нещо положително. Един от най-успешните досегашни примери за интегриране на равенството в ЕС е в областта на жените и въоръжените конфликти, където започва да се оформя по-всеобхватна политика за борба срещу насилието спрямо жените.

Разбира се, възможностите на Съвета за предприемане на действия в тази област се свеждат до правомощията, предвидени в Договора, а държавите-членки отговарят за въпросите, които попадат в техните сфери на компетентност, и по-специално за въпросите, свързани с правосъдието и вътрешните работи, както и за здравните въпроси.

Държавите-членки имат право да изготвят свои собствени планове за борба с насилието срещу жените, но сътрудничеството също ще им бъде от полза. Мерки обаче се вземат и на европейско ниво. Изкореняването на насилието въз основа на пола и въз основа на трафика на хора е една от шестте приоритетни области, формулирани в Пътната карта на Комисията за равенство между жените и мъжете за периода 2006-2010 г. Под това заглавие Комисията подпомага държавите-членки при генериране на сравними статистически данни, повишаване на осведомеността, обмен на добри практики и сътрудничеството в изследователската дейност. Сега с нетърпение очакваме новия план на Комисията за равенството за периода 2011-2015 г.

Програмата от Стокхолм, която трябва да бъде приета през идния месец, осигурява рамка за преодоляване на много от опасенията, свързани с насилието срещу жените, изразени от Европейския парламент. С нетърпение очакваме постигането на съгласие по програмата и последващото ѝ изпълнение.

Междувременно много неща вече се случват на ниво ЕС по-специално във връзка с повишаването на осведомеността, събирането на информация и обмена на добри практики. Някои от вас присъстваха на неотдавнашната конференция на председателството в Стокхолм, посветена именно на стратегиите за борба с насилието на мъжете над жените, която предостави възможност на участниците да споделят опит и да обсъдят бъдещата политика.

Решението от 2007 г. за създаване на програмата „Дафне III“, която е толкова важна за борбата с насилието срещу децата, младите хора и жените, също е от голямо значение. Приветствам влиянието, което програмата „Дафне“ оказва и продължава да оказва върху нашите общества.

Във вашата резолюция вие съвсем правилно подчертавате, че липсват редовни и сравними данни за различните видове насилие срещу жените. Съветът също така много добре съзнава, че събирането на точни и сравними данни е важно, ако искаме да сме в състояние да вникнем по-добре в проблема с насилието срещу жените на европейско ниво. Надявам се, че Европейският институт за равенство между половете, който беше създаден съвместно от Съвета и от Европейския парламент, може да допринесе значително в тази област. Самият Съвет вече взе конкретни мерки за подобряване на достъпа до статистически данни във връзка с насилието срещу жените. Съветът работи в рамките на Платформата за действие от Пекин и прие специални показатели в три области, които имат отношение към темата: 1) домашно насилие срещу жените; 2) сексуален тормоз на работното място; и 3) жените и въоръжените конфликти. Постигнахме напредък, но има още много работа.

Много от най-уязвимите жени в света живеят в развиващите се страни. Съветът, който разполага с тази информация, прие поредица от заключения относно равенството между половете и овластяването на жените в сътрудничеството за развитие, в които наблягаме на голямото значение на борбата с всички форми на насилие въз основа на пола, включително с такива вредни практики и обичаи като гениталното осакатяване. Не бива обаче да се задоволяваме с това. Гениталното осакатяване на жени, така наречените престъпления на честта, и принудителните бракове също са реалност в рамките на ЕС.

Европейският парламент последователно заема видно място, когато става въпрос за призови за мерки срещу вредни традиционни практики. В съответствие с този подход Съветът потвърди своята ангажираност със закрилата на онези, които са най-уязвими, в заключенията относно положението на малките момичета, които прие миналата година. В заключенията Съветът подчерта, че премахването на всички форми на насилие срещу малките момичета, включително трафика на хора и вредните традиционни практики, е решаващо за овластяването на момичетата и жените и за постигането на равенство между жените и мъжете в обществото.

Както изтъкна уважаемият член на Парламента по време на въведението към своя въпрос, насилието срещу жените оказва отрицателно влияние върху способността на жените да участват в социалния, политически и икономически живот. Жените, които в резултат на насилие са изключени от социални дейности, включително трудова заетост, са изложени на риск от маргинализация и бедност.

Така отново се връщаме към холистичния подход, който споменах в началото, и към структурния характер на насилието, който беше акцентиран във въпроса към Съвета. Проблемът с насилието срещу жените е част от по-общ проблем — липсата на равенство. По-широката кампания за насърчаване на овластяването на жените спомага за борбата с насилието. Жените, които имат свободата да оползотворят целия си потенциал, са по-малко податливи на насилие, отколкото жените, които са изолирани. Съветът също така многократно е разяснявал, че е необходимо да облекчи положението на бедните жени. Често трудовата заетост е най-добрият

начин да се загърби бедността. Трябва да се направи повече за улесняване участието на жените на пазара на труда. Икономическите и социални кризи увеличават уязвимостта на жените. Очаква се, че по време на своята среща на 30 ноември 2009 г. Съветът ще приеме редица заключения относно равенството между половете: увеличаване на растежа и заетостта — принос към Лисабонската стратегия за периода след 2010 г. Целта е да се гарантира централно място в бъдещите стратегии както на интегрирането на равенството, така и на специалните мерки за равенство.

Сега, когато честваме десетата годишнина от резолюцията на Организацията на обединените нации за обявяване на Международния ден за изкореняване на насилието спрямо жените, отчитаме сериозността на проблема. В същото време ние приветстваме и факта, че страните работят заедно за прекратяване на насилието. Голяма част от нашата работа по противодействие на насилието срещу жените тук, в Европа, се извършва на международно ниво.

По време на следващата си среща през март 2010 г. Комисията на ООН за положението на жените ще направи преглед на петнадесетгодишното изпълнение на Платформата за действие от Пекин. Шведското председателство вече изготви доклад за напредъка, постигнат в Европейския съюз, и за предизвикателствата, които продължават да съществуват. Очаква се Съветът да приеме набор от заключения по въпроса на 30 ноември. Платформата за действие от Пекин ни осигурява структура и дългосрочен план за международна политика за равенство между половете. Съветът участва активно в дейността, като значителна част от нея е посветена на борбата с насилието срещу жените.

Проблемът с насилието срещу жените не се влияе от националните граници. Трябва да се борим с него на международно ниво — както в рамките на Европа, така и извън нея. Трябва да засилим борбата срещу насилието въз основа на пола в задграничните ни мисии и не трябва да си затваряме очите пред насилието, което се упражнява у дома срещу собствените ни граждани.

Г-н председател, уважаеми членове на Парламента, ще повторя това, което казах в началото: насилието срещу жените няма място в едно цивилизовано общество. Благодарна съм на Парламента, че повдигна въпроса днес. Имате пълната подкрепа на Съвета, на настоящото председателство и на всички онези, които отстояват това, в което вярват, и защитават принципите на правосъдието, равенството и солидарността.

Карел де Гухт, член на Комисията. – (FR) Г-жо председател, по повод на Международния ден за изкореняване на насилието спрямо жените Комисията иска да потвърди силната си политическа ангажираност с борбата срещу насилието спрямо жените. Тази ангажираност е отразена в съобщението относно Програмата от Стокхолм, чиито приоритети включват необходимостта да се отдели специално внимание на правата на детето и на закрилата на хората, които са особено уязвими като жените, жертви на насилие, и хората в напреднала възраст.

Чрез своята Пътна карта за равенство между жените и мъжете за периода 2006-2010 г. Европейската комисия се ангажира да спомогне за изкореняването на сексуалното насилие и насилието, свързано с трафика на хора. Борбата с насилието срещу жените ще бъде важен приоритет и в новата стратегия, която ще бъде в съответствие с пътната карта и която се изготвя в момента.

Жизнено важно е обаче и да се финансират практическите мерки по места. Комисията вече направи много, за да подпомогне борбата с насилието в Европа чрез програмата „Дафне“. Сега нейният отклик в областта на предотвратяване на насилието и подкрепа на жертвите трябва да бъде разширен чрез по-практични мерки.

На първо място, Комисията определи мерки във връзка с програмата „Дафне III“ с цел изпълнение на по-последователна стратегия на ЕС за борба с насилието срещу деца, млади хора и жени. Благодарение на годишния бюджет за 2009 г. в размер на приблизително 17 млн. евро, Комисията се ориентира директно към рисковите групи. Средствата бяха в допълнение към помощта, предоставена по линия на националните програми.

Предвижда се създаване на експертна група за преглед като част от работната програма „Дафне III“ за 2010 г. Тази група ще е в състояние да спомогне за определяне на необходимите мерки на ниво Общност и за насърчаване на общ подход сред държавите-членки.

Комисията ще започне работа и по важно проучване на възможностите за осъществяване в законодателството, чрез което ще се прецени дали е възможно и необходимо да се хармонизира законодателството относно сексуалното насилие и насилието срещу деца на ниво ЕС. Резултатите от това проучване ще бъдат представени през есента на 2010 г. Комисията възнамерява да събере представители на правителствата на държавите-членки, на институции на Общността, на политически групи, организации на гражданското общество, на международни организации и така нататък с цел съставяне на по-ясна политика на Общността.

Освен това размяната на добри практики, стандарти и модели за интервенция вече беше тема на дискусиите, организирани през декември 2007 г. под егидата на Европейската мрежа за предотвратяване на престъпността.

Накрая, важно е да се акцентира, че следва да се борим с крайните форми на насилие срещу жените като прилагаме най-суровите инструменти. За тази цел през март Комисията предложи изменение на европейската наказателно-правна рамка, свързана с борбата против трафика на хора и сексуалната експлоатация на деца, която засяга по-специално най-уязвимите — жени и момичета.

Във връзка с искането за организиране на европейски ден срещу насилието спрямо жените, въз основа на задълбочено проучване Комисията стигна до заключението, че би било приобщено да се предприеме такава инициатива преди да се изготви истинска стратегия за борба с насилието.

Сега искам да дам думата на моята колега, г-жа Фереро-Валднер.

Бенита Фереро-Валднер, член на Комисията. — (FR) Г-жо председател, уважаеми членове на Парламента, както всички знаете, аз — очевидно поради факта, че съм жена — винаги съм била ангажирана с борбата срещу насилието спрямо жените, но също така и с въпроса за овластяването на жените като цяло не само през последните пет години по време на мандата ми като член на Комисията, отговарящ за външните работи, но и преди това в качеството ми на министър. Поради тази причина искам да добавя няколко думи по темата.

Що се отнася до външния свят, освен конкретните интервенции в развиващите се страни, за които колегата ми ще говори малко по-късно, борбата с насилието срещу жените се е превърнала във важен център в политиката на ЕС за правата на човека като действията са подкрепени от конкретни насоки, приети през декември 2008 г.

Изпълнението на насоките е особено ярко изразено на местно ниво в трети страни, в които Европейският съюз има присъствие. В около 90 трети страни посолствата на държавите-членки на ЕС и делегациите на Европейската комисия са разработили свои собствени планове за действие, чиято цел е да се изпълнят въпросните насоки и да се изготви цялостен списък с инициативи, които да бъдат изпълнени в периода 2009-2010 г.

Систематично изпращаме ясно послание в това отношение: нарушаването на правата на жените не може да бъде оправдавано с културния релативизъм или традициите.

Във връзка с тези дискусии ще предложим и помощ под формата на сътрудничество, за да се изпълнят например препоръките на специалния докладчик относно насилието срещу жените, за да се укрепят националните институции, които отговарят за въпросите на равенството между половете, или действително да се подкрепят промените в законодателството с елементи на дискриминация срещу жените.

Темата „жените, мирът и сигурността“, която е основна в Резолюции 1325 и 1820 на Съвета за сигурност на ООН, привлече цялото ни внимание. Освен това през декември 2008 г. Европейският съюз възприе глобален подход към изпълнението на резолюциите.

Считам, че това осигурява база от общи принципи както за дейностите във връзка с Европейската политика за сигурност и отбрана, така и за интервенции, включващи използването на инструменти на Общността. Тези дейности би трябвало да ни позволят да интегрираме по-ефективно „женското“ измерение в целия цикъл на конфликтите — от предотвратяването, управлението и разрешаването на кризи до укрепването на мира и преустройството в дългосрочен план.

Лично аз потърсих подкрепата на 40 жени на ръководни позиции от целия свят с цел да се даде нов тласък на изпълнението на Резолюция 1325, като се предложи, както знаете, организирането на министерска конференция 10 години след историческото ѝ приемане. Идеята беше одобрена от генералния секретар на ООН Бан Ки-Мун и аз съм много горда от този факт. Но може би още по-забележително е, че по време на подготовката за министерската конференция растящ брой държави и международни организации като Африканския съюз решиха да положат още по-големи усилия за популяризиране на Резолюция 1325 по-специално чрез разработката на национални планове за действие.

Г-жо председател, искам да завърша с нещо лично. Високо ценя възможностите, които политиките на ЕС, било то вътрешни или външни, предоставиха във връзка с борбата с насилието срещу жените и съм много доволна от подкрепата, която получиха като цяло. С радост наблюдавам как действия, които в миналото често биваха някак сведени до лична ангажираност, сега се превръщат в изцяло задружни усилия.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н LAMBRINIDIS*Заместник-председател*

Barbara Matera, *от името на групата PPE*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, премахването на насилието срещу жените е много важна тема, която изисква по-големи усилия и ангажираност от страна на всички ни: европейските институции, държавите-членки и гражданското общество.

Насилието срещу жените е не само нарушение на правата на човека — то също така води до значителни индивидуални и социални последици, които не могат да бъдат игнорирани. Ето защо проблемът трябва да се атакува по няколко линии.

В културен аспект трябва да се борим против идеята, че изобщо може да има някакво оправдание за насилието, основаващо се на културни, религиозни или социални аспекти. Трябва да организираме информационни и осведомителни кампании, които да са ориентирани и към младите хора, поради което да се провеждат в училищата. Организирането на европейска година, за което Европейският парламент призова неколкократно, би могло да доведе до подходящата степен на въздействие на европейско и международно равнище, за да се създаде по-последователна и ефективна политика.

В политически аспект е от съществено значение въпросът да се включи като приоритет в дневния ред на национално, европейско и международно ниво. Затова считам, че е целесъобразно да се създадат по-здрави връзки — на път съм да приключа — между Европейския съюз и ООН, за да можем всички да работим заедно в една и съща посока. В това отношение обръщението на заместник-генералния секретар на ООН Мигиро в Европейския парламент беше образцово. Затова моето желание е сътрудничеството между всички ни да се засилва все повече.

Britta Thomsen, *от името на групата S&D*. – (DA) Г-н председател, госпожи и господа, днес — 25 ноември — жени и мъже по целия свят отбелязват Международния ден за изкореняване на насилието спрямо жените, обявен от ООН.

Насилието срещу жените е основен социален проблем, който не може да се сведе просто до проблем на жените. Той по-скоро засяга нарушаването на правата на човека, на правото на живот и на правото на безопасност. По приблизителна оценка на ООН седем от всеки десет жени биват подлагани на насилие от мъже по време на живота си. Всъщност насилието, упражнявано от мъже, води до загуба на живота на повече жени, отколкото маларията, пътнотранспортните произшествия, тероризмът и войните взети заедно. Не можем просто да останем пасивни наблюдатели. От съществено значение е ние, в Европейския съюз, да предприемем действия СЕГА. Комисията трябва да представи план за европейска политика за борба срещу всички форми на насилие спрямо жените възможно най-скоро.

Ако разгледаме инициативите, предприети от различните държави-членки, става пределно ясно, че някои страни се отнасят към проблема по-сериозно от други. Испания, която поема председателството на Съвета на 1 януари, е поставила борбата с насилието срещу жените на първо място в дневния ред на своето председателство. Испания е единствената държава-членка на ЕС, създала обсерватория за насилието, която всяка година представя доклад за развитието на насилието въз основа на пола и редовно актуализира възможно най-добрата си стратегия за борба с този вид насилие. Нека подкрепим инициативата на предстоящото испанско председателство за създаване на обсерватория за насилието, установена в ЕС, която ще бъде в полза на всички жени в Европа.

Антония Първанова, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-н председател, не само заради Международния ден за изкореняване на насилието спрямо жените следва, когато разглеждаме резолюция по проблема, да се запита дали сме направили достатъчно. Днес в Европа една от всеки четири жени е жертва на насилие — домашно насилие, на изнасилване, сексуална експлоатация или генитално осакатяване.

Един от най-ужасяващите примери за насилие въз основа на пола е, когато изнасилването се използва като оръжие по време на война, какъвто е случаят в Конго. Време е за всеобхватна стратегия на ЕС, която да води до конкретен план за действие, насочен към борба с всички форми на насилие спрямо жените, включително трафика на жени.

Г-н член на Комисията, искам да Ви информирам, че днес гласувахме, по време на вота за резолюцията относно Програмата от Стокхолм, за изменение, съдържащо изискване за директива за Европейски план за действие относно насилието срещу жените, осигуряващ предотвратяване на насилието, защита на жертвите и наказателно преследване на извършителите.

Надявам се, че този път нашите колеги, Вие, а също и Съветът няма да цитирате принципа на субсидиарност и че много скоро ще станем свидетели на влизането в сила на директивата и на плана за действие. Повдигнахме въпроса и пред испанското председателство, което в голяма степен подкрепя такъв приоритет. Надявам се, че това ще е приоритет за всички нас.

Raül Romeva i Rueda, *от името на групата Verts/ALE*. – (EN) Г-н председател, наистина е необходимо да се създаде ясна правна основа за борба с всички форми на насилие срещу жените.

Призовавам също така Съветът и Комисията да вземат решение във връзка с все по-подчертан общностен характер на европейската политика. Никоя от държавите-членки на ЕС не успява сама да се пребори с проблема. Нулевата толерантност към всякакви форми на насилие срещу жените трябва да се превърне в главен приоритет за всички институции в Европа.

Искането на Парламента към Съвета и Комисията за целенасочен и по-ясен план за политика на ЕС за борба с всички форми на насилие срещу жените е стъпка в правилната посока, както и обсерваторията за насилие, която вече беше спомената.

Освен това искам да напомня на Комисията и на Съвета за своето искане за разглеждане на насилието срещу жените от гледна точка на свързаното с пола нарушаване на правата на човека в международен план по-специално във връзка с двустранните споразумения за асоцииране и международна търговия, които са в сила или в процес на договаряне, както е посочено в моя доклад относно феминицида, и също искам да попитам члена на Комисията дали може да даде малко по-конкретна информация по въпроса.

Искам да завърша с приветствие към присъстващите в галерията — нашите приятели от Конгоанската асоциация за мир и справедливост. Подариха ни тези цветя, за да ни напомнят всеки ден, че това е обща борба, че трябва да се борим заедно, а също и с хората, които страдат и се борят с проблема по места.

Marina Yannakoudakis, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, насилието срещу жените, особено в домашна среда, е проблем, който трябва да бъде разискван. Поздравявам председателя на комисията по правата на жените и равенството между половете за извеждането на проблема на преден план.

Трябва обаче да признаем, че въпросът не е свързан единствено с половете. Той не е само въпрос, отнасящ се до равенството. Не е и само проблем, касаещ правата на човека — преди всичко това е наказателноправен въпрос. И тъй като е проблем на наказателното право, той е в компетенциите на суверенната държава и националната държава трябва да поеме инициативата.

Според Съвета на Европа една на всеки четири жени бива подложена на домашно насилие по време на живота си. ЕС може да поеме инициативата в тази област като осигури ресурси за просвета, за повишаване на осведомеността и като започне обсъждане за насилието не само срещу жените, но и спрямо мъжете: според Министерството на вътрешните работи на Обединеното кралство един на всеки шест мъже страда от домашно насилие.

Наскоро посетих „Elevate“, убежище за жени в Лондон, за да поговоря с жертвите на домашно насилие. Те са от всички социално-икономически групи. Тук не може да става дума за никакъв стереотип. Насилието засяга жертвата, семейството и децата ѝ. Последниците от него са както прикрити, така и ясно изразени и разрушават живота на хората. Пътят към възстановяването на тези животи е дълъг и за него е нужна подкрепа. Проектът „Elevate“ предлага на жертвите сигурно убежище и им помага да възстановят самоувереността и способността си да функционират в обществото. Проекти като този се нуждаят от подкрепа, но и от финансова помощ.

ЕС може да поеме инициативата и като разбие някои от табутата, свързани с насилието срещу жените — и мъжете. Това е област, която ние като общество не можем повече да си позволим да пренебрегваме.

Laurence J.A.J. Stassen (NI). – (NL) Г-жа Svensson внесе въпрос, изискващ устен отговор, относно насилието срещу жените и представи проекторезолюция. В него тя твърди, че насилието срещу жените е структурен и широко разпространен проблем в цяла Европа и че то произтича от неравенството между мъжете и жените.

Въпреки че нидерландската Партия на свободата не може да се присъедини към действията за борба с този проблем на европейско ниво, ние въпреки всичко подкрепяме предложенията и призоваваме държавите-членки да предприемат обединени действия в индивидуален план. Партията на свободата заклеява по възможно най-суровия начин всякакво насилие срещу жените. Но в Европа има и много насилие срещу мюсюлманки по-специално в домашна обстановка. Затова трябва да вземем под внимание и случаите на домашно насилие, на престъпления на честта и на генитално осакатяване на жени, които произтичат от мюсюлманското виждане за ролята на мъжете и на жените.

Въпреки че Партията на свободата счита всички видове насилие срещу жените за крайно осъдителни, тук искаме да насочим вниманието именно към конкретната форма на насилие. Нека отново подчертая: това е напълно неприемливо. Поради тази причина моята партия желае да отправи силен призив към държавите-членки да се борят с тези форми на насилие и да предприемат конкретни действия за разследване на насилието срещу жени, свързано с мюсюлманството.

Edít Bauer (PPE). – (HU) Г-жо министър, уважаеми членове на Комисията, аз също искам да ви върна към онова, което каза министърът: насилието няма място в едно цивилизовано общество. Отбелязваме десетата годишнина от резолюцията, приета от ООН, за борба с насилието срещу жените. Докато слушах изказванията Ви и тези на моите колеги се питах дали и след 10 или 20 години нашите наследници в Парламента все още ще заявяват, че насилието няма място в цивилизованите общества. Вярно е, че времето не е на наша страна, тъй като ставаме свидетели на растяща агресия в обществата. Влиянието на медиите има известно отношение към това нарастване, но агресията се повишава и по време на криза. Психолозите казват, че агресията е много по-широко разпространена по време на криза, отколкото в други периоди. Насилието срещу жените определено представлява проблем, но за нас е проблем също така, както често казват колегите ни мъже, че мъжете също биват подлагани на насилие. За съжаление, статистическите данни все още показват, че 95% от жертвите са жени. При трафика на хора 80% от жертвите също са жени. Действително считам, че именно сега е моментът европейските институции да се заемат по-сериозно с проблема.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Г-н председател, днес милиони хора и милиони жени по целия свят протестират срещу насилието въз основа на пола. Днес не можем да си затворим очите пред това голямо социално бедствие, което илюстрира властовите отношения, при които в исторически план е имало неравенство. Не може да има причина, аргумент или възможност за разбиране. Някои жени биват убивани само защото са жени.

Изправени пред това положение на нещата, наше задължение е да използваме всички средства, с които разполагаме, за да изкореним насилието въз основа на пола и да продължим напред като изградим по-равнопоставено общество чрез смели и решителни правни мерки. Това задължение е вменено на всички ни — на европейските институции, на държавите-членки и на организациите.

Страни като Испания са поели ясни ангажменти в това отношение. Законът срещу насилието въз основа на пола е необходим документ от съществено значение. Затова той трябва да служи за пример за останалата част от Европа. Мога да спомена и просветата по въпросите на равенството, борбата срещу стереотипите и правната помощ за жертвите. Сигурна съм, че можем да споменем и много други необходими политики в тази област. Бъдещото испанско председателство определи борбата срещу насилието въз основа на пола като една от приоритетните си цели. Считам, че това е много важно, и вярвам, че Парламентът решително ще подкрепи всяка една инициатива в това отношение.

Трябва да положим съвместни усилия и да работим заедно. Само тогава ще можем да подкрепим милионите жени, които са жертви на насилие и които не могат да си позволят да чакат нито минута повече.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Както вече беше изтъкнато в залата, насилието срещу жените е действително изключително сериозен въпрос, на който не винаги посвещаваме необходимото внимание. Проблемът е достигнал ужасяващи размери в развиващите се страни, особено в страни, опустошени от войни и конфликти. Изнасилванията и сексуалното насилие спрямо момичета, жени и деца са достигнали епидемични размери в африканските страни, раздирани от войни, и по-специално в Конго, Сомалия, Бурунди и Либерия. За съжаление, огромната честота на актовете на насилие не е типична само за страни в състояние на конфликт. Тя е очевидна и в голям мащаб дори в най-мирните и демократични страни в света.

Наш дълг е да съсредоточим вниманието и усилията си върху санкционирането на онези, които са виновни за нарушаването на правата на човека, като същевременно полагаме усилия и за повишаване на безопасността на жените, и за осигуряване на подходяща помощ на жертвите на сексуална агресия, която да обхваща целия диапазон от медицинска помощ до повторното им интегриране в техните семейства и в обществото.

Накрая, като член на комисията по развитие, искам да ви напомня за събитията, които бяха проведени и които бяха посветени на Международния ден за изкореняване на насилието спрямо жените, а също и да благодаря на члена на Комисията Де Гухт за присъствието му на събитията и за интереса, който прояви към проблема, както и на члена на Комисията Фереро-Валднер за присъствието ѝ на настоящото разискване.

Silvia Costa (S&D). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, искам да посветя Международния ден за изкореняване на насилието спрямо жените на паметта на Анна Политковская, журналистът и жената, която

заплати с живота си своята любов към истината, както и на африканските жени, които живеят в конфликтни райони, и на многобройните форми на страдание на жени в Европа, които често остават незабелязани.

Тези примери са в противоречие с принизяващия и консуматорски образ, който медиите често свързват с женската идентичност, като по този начин спомагат за създаването на култура, в която жените са потискани и унижавани. Това също е сериозна форма на насилие, срещу която Европа трябва да издигне глас и в която следва да се намеси.

Спешно трябва да създадем съгласувана европейска система за статистически записи — това беше споменато неколкостранно — със специално внимание към непълнолетните, трафика на хора, физическото и сексуално насилие и жените от уязвимите категории, като например имигрантите. И още, искаме също така да видим осезаеми резултати от насоките на Европейския съюз относно жените в условия на въоръжени конфликти, което членът на Комисията също вече спомена, най-малкото чрез предоставяне на финансова и друга подкрепа за проекти, които често се организират от малки сдружения, местни неправителствени организации, включително в страни, загрижени за реинтеграцията и подкрепата на жени, които са жертви на насилие.

Съзнаваме, че днес имаме нова възможност, предоставена ни от Договора от Лисабон и Програмата от Стокхолм, да закрепим превантивната дейност в Общността.

Трябва обаче да осъдим и един друг аспект на насилието: обстоятелствата, при които се извършва то. Нараства насилието сред младите хора, непълнолетните и малолетните лица, свързано с алкохол и наркотици, и може би не споменаваме това достатъчно често, когато обсъждаме насилието срещу жените.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Г-н председател, милиони жени биват пребивавани, малтретирани, купувани, продавани, изнасилвани и убивани само защото са жени. Повече жени умират в резултат на агресия, насочена срещу тях, отколкото от рак. Трябва да накараме хората, определящи общественото мнение, да разберат, че в едно съвременно демократично общество няма място за насилие срещу жените. Нека започнем с просвещаване на политиците и с освобождаване на политиката от влиянията на онези религии, които насърчават господството на мъжете. Това е условие от съществено значение за постигане на действително равенство и за прекратяване на насилието.

В моята страна консервативната десница, която е силно повлияна от духовенството, отказва да предостави на жените пълния набор от права на човека. Те насърчават патриархалното семейство, в което ролята на жената се свързва с кухнята, бебешката люлка и църквата. Жените нямат право на аборт и има планове да им се отнеме правото на оплождане *in vitro*. Идеализираната „полска майка“, която храбро носи кръста си под формата на биеш съпругата си мъж, е абсурд, на който трябва да се противопоставяме на социално и правно ниво.

Искам да ви покана сърдечно на конференцията относно премахването на насилието срещу жените, която ще се проведе на 10 декември в Европейския парламент и ще бъде организирана по инициатива на Центъра за правата на жените в Полша.

Pascale Gruny (PPE). – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, всеки ден в Европа една от всеки пет жени става жертва на насилие. Насилието срещу жените е неприемливо, независимо каква форма приема. Въпреки това много жени и млади момичета в Европа продължават да живеят в сянката на агресията или експлоатацията.

Цифрите са тревожни. Насилието срещу жените се проявява в много форми и се случва навсякъде: битово насилие в дома, сексуално посегателство, сексуален тормоз на работното място, изнасилване, включително в рамките на интимните взаимоотношения, а също и като военна тактика извън Европа.

В Европа домашното насилие е главната причина за смъртта и осакатяването на жените на възраст от 16 до 44 години. Сега, докато разискваме тези изключително важни въпроси, биват нападани жени. Не е достатъчно да се говори за това. Време е за действия.

Дълг на Европейския съюз е да защитава най-уязвимите си граждани. Борбата с насилието срещу жените е битка за основни права на човека и програмата „Дафне“, която подкрепя действия, насочени към борба срещу всички форми на насилие, не е достатъчна.

Трябва да се обмислят нови мерки за изготвянето на съгласувани европейски планове. Подкрепям инициативата за организиране на Европейска година за борба срещу насилието спрямо жените, за каквато нашата институция призовава вече повече от десетилетие.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, искам да повторя това, което вече беше казано от г-жа Matera и г-жа Stassen относно насилието поради културни и религиозни причини. Искам да

използвам този кратък момент, за да ви разкажа една случка, която ми повлия в личен план по време на една от моите мисии като доброволец.

Това е историята на една жена, историята на Карин, историята на една жена, която не искаше да носи бурка. За да я накаже, съпругът ѝ я залял с киселина. Направил го една нощ, докато тя спяла. Сега Карин носи бурка — не защото иска, а за да прикрие белезите от това трагично нападение.

Надявам се този ден да не остане просто поредната дата от календара, а да успее да помогне на всички онези жени, които са подложени на насилие всеки ден, а нашите думи да се претворят в осезаеми действия и дела.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, много жени в Европа и по целия свят се борят всеки ден за прекратяване на насилието срещу тях, но те не могат и не трябва да водят сами тази борба, защото актовете на насилие срещу жените, извършвани предимно от мъже, са и актове на насилие срещу цялото човечество.

Би било правилно мъжете също да се ангажират с тази борба. Затова ще участвам в кампанията „Бяла панделка“. Първоначално създадена от мъже за други мъже кампанията води началото си от Канада от преди почти 20 години. Един ден група мъже решили, че е техен дълг да призовават настоятелно други мъже да протестират публично срещу насилието спрямо жените. Бялата панделка е символ, тя е символ и на карамфила, който помни борбата на конгоанските жени срещу страданията, на които биват подлагани всеки ден — до преди малко те бяха тук.

Затова призовавам възможно най-много от моите колеги да се присъединят към нас в тази борба срещу насилието спрямо жените, защото освен физическо насилие има и психическо такова, а често, както знаете, думите могат да причинят повече болка от ударите.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Насилието срещу жените, в разнообразните му форми, се променя в зависимост от общите икономически, културни и политически условия в обществото. То може да варира от психическо и физическо посегателство в семейството до принудителен брак в ранна възраст и други насилствени практики. Всички форми на насилие срещу жените представляват неприемливо нарушаване на правата на човека и възпрепятстват равенството между половете. Този вид насилие е преобладаващ и широко мащабен. Жертвите му са по-многобройни от тези на рака и оставя дълбоки следи в психиката на хората и в структурата на обществата. Ето защо следва да увеличим усилията си в борбата срещу проблема.

Приблизителни оценки на ООН също така показват, че актовете на насилие не само продължават, но и се увеличават. За съжаление, в повечето случаи актовете не се признават или просто се пренебрегват. В Румъния подкрепям кампанията на Фонда на ООН за населението и на Информационния център на ООН под надслов „Жени в сянка“. С нея се цели да се повиши осведомеността на обществото относно сериозността на проблема.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, насилието срещу жените е ужасно нарушаване на правата на човека независимо от формата, която приема, включително принудителния брак, побоя и изнасилването. Намирам фразата „убийство на честта“ за особено отблъскваща, защото в нея няма никаква чест. Убийството на честта е отвратително престъпление и трябва да направим всичко по силите си, за да се преборим с него.

Предстои скорошното подписване на Договора от Лисабон и следователно Хартата на основните права като приложение към Договора ще е от особено значение. Поради тази причина ние, в Европейския съюз, сме длъжни да направим всичко възможно, за да се преборим с това насилие.

Вече беше споменато, че изнасилването може да се използва като оръжие по време на война. Посочено беше Конго, където ужасяващите актове се случват от години и където насилниците посягат дори на малки деца и на възрастни жени. Имаме няколко действащи програми и г-жа Фереро-Валднер спомена, че се е обръщала към жени на правителствени длъжности от всички краища на света. Очевидно това не е достатъчно. Това не е просто проблем на жените. Това е проблем на всички по света. Ние, в Европейския съюз, трябва да направим всичко, което е по силите ни, за да подобрим положението.

Małgorzata Handzlik (PPE). – (PL) Г-н председател, през последните години инициативите за премахването на насилието срещу жените се умножиха. За съжаление, явлението продължава да съществува в Европа независимо от възрастта на жените, от тяхното образование или от социалното им положение. Ето защо трябва да продължим да наблюдаваме на това, че насилието срещу жените не е нито естествено, нито неизбежно. Насилието срещу жените, навсякъде по света, е чисто и просто престъпление и нарушение на правото на живот, на лично достойнство, на безопасност и на физическа и психическа неприкосновеност. Обсъждането на насилието е не само представяне на жените като жертви — то включва преди всичко необходимостта да

се заклейми самият акт на насилие и неговият извършител, който не трябва да се измъква безнаказано. Нужно ни е дългосрочно възпитание на жените и мъжете, чрез което да се премахнат стереотипите и всички да осъзнаят необходимостта от борба срещу това явление.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Надявам се, че Международният ден за изкореняване на насилието спрямо жените ще отбележи началото на разрушаването на стената от мълчание и безразличие, която все още съществува в нашето общество по отношение на този истински бич, който засяга милиони жени в Европейския съюз и по целия свят.

Насилието срещу жените е нарушение на правата на човека и препятствие за тяхното участие в социалния и политически живот, в обществения живот и на работното място, което не им позволява да бъдат пълноправни граждани. Въпреки че различните видове насилие варират и в зависимост от културата и традициите, както вече беше отбелязано тук, капиталистическите икономически и социални кризи увеличават уязвимостта на жените, задълбочават тяхната експлоатация и водят до бедност и маргинализация, което също допринася за трафика на жени и проституцията.

Ето защо е от решаващо значение да обединим финансовите ресурси и политиките, чието действително предназначение е да се засили ролята на жените в обществото и да се насърчи равнопоставеността, както и да реализираме реални планове за борба срещу всички форми на насилие срещу жените, наред с премахването на все още съществуващата дискриминация и закрила на жертвите.

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, в Европа първото десетилетие на XXI век се характеризира с разпространението на закони за сигурност: за наблюдение, за възпиране, за задържане и лишаване от свобода.

Рязко нараснаха бюджетите, свързани с тези политики. Въпреки това насилието срещу жените не намалява. Последиците са, че през 2008 г. 156 жени починаха от травми, причинени от съпрузите им във Франция, където приблизително една на всеки десет жени е жертва на семейно насилие. Въведените мерки за сигурност като видео наблюдение, картотекиране и въвеждане на биометрични данни не удовлетворяват реалните потребности на жените от защита.

Това насилие засяга всички жени във всички страни независимо от произхода им, от социалната им среда или от тяхната религия. То е свързано с дискриминацията въз основа на пола. Сексизмът, точно както расизма, се състои в отказа да се предостави на друг човек статут на *alter ego* („друго Аз“).

Как да се борим със сексизма? Това, от което се нуждаем, е силна политическа воля за информиране, за предотвратяване и закрила, политическа воля за премахване на всички форми на дискриминация, в които се корени насилието. Не си ли заслужава заради безопасността на повече от половината граждани на Европа — с други думи гражданите от женски пол — да се направи значителна политическа инвестиция?

Аса Торстенсон, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, г-жо Svensson, уважаеми колеги, благодаря за това изключително важно разискване. Насилието на мъжете спрямо жените е многолико и може да приема много форми, но уязвимостта и болката си остават същите, независимо кой е потърпевш.

Хубаво е, че Комисията предприема толкова много инициативи в тази област, и се надявам, че европейското сътрудничество ще бъде силен фактор за борба с насилието и за укрепване на равенството и че ще действаме стратегически. За такава инициатива и дейност призовавах много от вас в Парламента.

Искам да повторя, че насилието срещу жените е приоритетна област за шведското председателство: 1. В рамките на Програмата от Стокхолм, която ще бъде приета следващия месец, ще има по-големи възможности за атакуване на онези от проблемите, свързани с подложени на насилие жени, които бяха акцентирани от Парламента.

2. На 9 ноември председателството беше домакин на конференция, на която държавите-членки и представителите на гражданското общество имаха възможност да споделят своя опит и информация, свързана с борбата срещу насилието спрямо жените. През есента председателството организира и конференция в Брюксел, посветена на жертвите на трафика на хора, с цел да се изтъкне необходимостта от мерки, насочени към засегнатите лица, и да се съсредоточи вниманието върху сътрудничеството със страните на произход при трафика на хора.

Искам да изразя своята благодарност за това изключително важно разискване. Пътят е дълъг и препятствията са многобройни, но нашата визия трябва да бъде прекратяване на насилието срещу жените.

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, имам само няколко заключителни бележки, но най-напред искам да благодаря на всички членове на Парламента, които се изказаха по време на разискването, което е от решаващо значение. Това е една от най-бруталните форми на злоупотреба с правата на човека, които са много широко разпространени не само в развиващите се страни. Говорим много за Конго, но би трябвало да говорим и за други развиващи се страни, като например Пакистан. Снощи, след заседание в Парламента, гледах телевизия и по 24/24 излъчваха предаване за насилието над жени в Пакистан. Беше ужасно, просто ужасно. Но същевременно това е истина. Един от членовете на Парламента даде пример за жена, която не е искала да носи бурка.

Очевидно е, че конфликтите задълбочават и увеличават тежестта на злоупотребите с жени, че сексуалното насилие се използва като оръжие по време война, че след време се вижда как се руши, как се разкъсва социалната тъкан и сплотеността на традиционните общности, как изчезва етиката и как попадаш в ситуация, в която не само бунтовници и войници, но и обикновени граждани извършват тези видове потресаващи нападения над жени и деца.

Няколко членове на Парламента попитаха дали е възможно да се приеме европейска директива относно насилието срещу жените, която би осигурила предотвратяване на насилието, закрила на жертвите и наказателно преследване на извършителите. За съжаление, смятам, че няма правно основание за това. Има правна основа в Договора от Лисабон за конкретни действия, които могат да се предприемат...

(FR) ...по-специално относно трафика на хора, сексуалната експлоатация на деца и детската порнография. Това се посочва ясно в Договора от Лисабон, но Декларацията за правата на човека, като такава, не е правна основа за изготвянето на директива.

Продължавам обаче да считам, че Комисията трябва да продължи да използва различни начини за атакуване на проблема по-специално чрез програми, които са насочени не само към развиващите се страни, но и към определени уязвими групи и към нашите държави-членки, защото и тук, в нашия Европейски съюз, който трябва да служи за пример на света по отношение на защитата на правата на човека и на правата на жените, все още има проблеми.

Можете да разчитате, че Комисията — както настоящата, така и следващата — ще се придържа към този курс и ще развива дейността поради простата причина, че смятаме това за необходимо. Не става въпрос за това, както отбеляза един от вас, дали държавите-членки, Комисията или Европейският съюз трябва да поемат инициативата. Смятам, че на всички нива и във всичките ни сфери на отговорност действително трябва да имаме предвид този проблем.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа WALLIS

Заместник-председател

Председател. – Внесено е едно предложение за резолюция⁽²⁾ на основание член 115, параграф 5 от Правилника за дейността от името на комисията по правата на жените и равенството между половете.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре, четвъртък, 26 ноември 2009 г.

Писмени изявления (член 149)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), в писмена форма. – (LT) Съгласна съм с резолюцията и настоятелно приканвам Комисията да обяви година на премахването на насилието срещу жените. Считам, че тогава държавите-членки по-бързо ще усъвършенстват националното си законодателство относно борбата с насилието срещу жените по-специално по отношение на борбата с домашното насилие срещу жените и действително ще въведат национални програми за действие за борба с насилието срещу жените. Държавите-членки трябва да създадат единна система за намаляване на насилието срещу жените — за да се обединят мерките по предотвратяването, закрилата и оказването на помощ. Много е важно проблемът да е един от приоритетите, когато новата Комисия започне работа и Испания поеме председателството на Съвета.

Proinsias De Rossa (S&D), в писмена форма. – (EN) Днес е Международният ден за изкореняване на насилието спрямо жените. Насилие срещу жените съществува навсякъде и във всички прослойки — богати

(2) Вж. протокола.

и бедни, образовани и необразовани, при социално мобилните и при маргинализираните, но продължава да съществува широко разпространената и структурна слепота относно проблема. В резолюцията се призовава за цели и последователен план на политиката на ЕС за борба с всички форми на насилие срещу жените, както се посочва в Пътната карта на ЕС за равенство между жените и мъжете. Националните закони и политики трябва да се подобрят чрез разработване на всеобхватни национални планове за действие за предотвратяване, защита и наказателно преследване. Миналата година в Ирландия са приети в убежища 1 947 жени и 3 269 деца. Над 120 жени, а това е голяма цифра, са убити от настоящия или бившия си партньор от 1996 г. насам. Проучвания на ЕС показват, че една на всеки пет жени страда от насилие, упражнено от партньора ѝ от мъжки пол, и че 25% от всички отчетени в Европа престъпления с елемент на насилие включват нападение от мъж над съпругата или партньорката му. Чрез домашното насилие се цели контролирането и унищожаването на човешкия дух. Съобщенията за планирано намаление на някои услуги от страна на ирландското правителство с до 30% богато илюстрира липсата на истинска ангажираност с предотвратяването, защитата и наказателното преследване от негова страна.

Louis Grech (S&D), в писмена форма. – (EN) Една от всеки пет жени в Европа е подложена на домашно насилие. В Малта се съобщава за 467 случая на домашно насилие за периода от януари до октомври 2009 г., но тези цифри вероятно не дават пълна представа за проблема в страната. Статистическите данни в други държави-членки са също така подвеждащи. Това е така, защото жените често се страхуват да не бъдат разбрани погрешно от властите и съдебните органи. В резолюцията се посочва, че освен престъпния характер на насилието, то също е въпрос, опиращ до дискриминация и неравенство — област от компетентността на ЕС. В предложението правилно се набляга на наказателното преследване на извършителите. Важно е да няма врътки в закона, които да позволяват на извършителите да се измъкнат безнаказано. От друга страна, трябва обаче да се помисли и за превъзпитанието на партньора насилник, за да се избегне повторното упражняване на насилие в бъдеще. Някои държави-членки не разполагат с достатъчно обучен персонал, който да предоставя адекватна подкрепа, помощ и съвети на жертвите. За жертвите не е достатъчно да се създадат приюти. Жени се нуждаят от помощта на държавата, за да се завърнат на пазара на труда и да придобият действителна икономическа независимост от насилника си. Програмите за обучение на жертвите трябва да се разширят, за да им се даде възможност за пълна реинтеграция в обществото, а ЕС трябва да използва властта си и да насочи пълен набор от мерки срещу такова отявено неравенство.

Zita Gurmai (S&D), в писмена форма. – (EN) Насилието срещу жените буди сериозна тревога в света. Жените и децата са най-уязвимата част от обществото, онези, които най-често са обект на насилие. Така например по приблизителни изчисления 20-25% от жените в Европа са жертва на физическо насилие по време на пълнолетния си живот, като 10% от жените дори трябва да търпят сексуално насилие. Що се отнася до домашното насилие, 98% от него се упражнява от мъже спрямо жени и следва да се счита, че това е проблем, свързан с пола. Когато говорим за насилие, имаме предвид не само психическо насилие — което означава, че цитираните по-горе резултати биха били много по-лоши.

Смятам, че не можем да приемем тези цифри, както и реалността, която засяга предимно жените. Европейските социалисти отдавна призовават за ефективна защита и за добри програми. Програмата „Дафне“ е добро начало, но трябва да направим повече на ниво държави-членки на ЕС. Мисля, че е много важно, че испанското председателство реши да изведе борбата с насилието като приоритет. Никой социален проблем не може да бъде разрешен само за шест месеца. Затова ще направя всичко, за да се уверя, че белгийското и унгарското председателство ще продължат работата, започната от испанското председателство.

Livia Járóka (PPE), в писмена форма. – (EN) Принудителната стерилизация е една от най-тежките форми на насилие спрямо жените и недопустимо нарушение на правата на човека. В няколко държави-членки жени от ромски произход са били подлагани на принудителна стерилизация с цел да се намали „високата, нездравословна“ раждаемост. Въпреки че няколко случая са били записани и се е стигнало да съдебни присъди в полза на жертвите, в повечето случаи все още не са изплатени адекватни компенсации и не са поднесени официални извинения. С настоящото искам да приветствам извиненията на министър-председателя Ян Фишер, както и неотдавнашното предложение на правителството на Чешката република, в което се изисква до 31 декември 2009 г. Министерството на здравеопазването да предприеме поредица от мерки, за да се гарантира, че подобни нарушения няма да се случват повече. Надявам се, че други страни като Словакия ще се присъединят към чешката инициатива и ще въведат механизъм за предоставяне на адекватна компенсация на жени, чиито репродуктивни способности са били унищожени без тяхното съгласие. Належашо е държавите-членки незабавно да разследват случаите на екстремни нарушения на правата на човека на жените от ромски произход, да накажат извършителите и да вземат мерки всички жертви да бъдат идентифицирани и обезщетени. Обща цел на европейските страни е да съхранят здравето и физическата цялост на всички жени на континента.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), в писмена форма. – (PL) Изглежда, че в общата кампания за отстояване на правата на човека се отделя прекалено малко внимание на проблема с насилието срещу жените, включително домашното насилие. Кампанията на ООН от 2008 г. за прекратяване на насилието над жените по целия свят показва, че жените на възраст между 15 и 44 години са изложени на по-голям риск от изнасилване и домашно насилие, отколкото от рак, пътнотранспортни произшествия, война или малария. Беше съобщено за различни форми на сексуален тормоз на работното място от 40-50% от жените в самия ЕС. По приблизителни изчисления между 500 000 и 2 милиона души, повечето от които жени и деца, всяка година стават жертва на трафик на хора и биват заставяни да проституират, да упражняват принудителен труд, да живеят в робство или в насилствена връзка. Ето защо съм доволна, че проблемът е представен в резолюцията, изготвена от комисията по правата на жените и равенството между половете. Важно е да се хармонизира подходът към борбата с насилието над жените, в резултат на което следва да се повиши ефективността на действията. Важно е също така да се предостави подходящия вид помощ на жените и на хората, които вече са жертва на насилие. Не по-малко важно е обаче обществото да осъзнае, че домашното насилие не трябва да бъде неудобен проблем, който се държи затворен между четири стени.

Anna Záborská (PPE), в писмена форма. – (SK) Днес, 25 ноември, е не само Международният ден на премахването на насилието срещу жените, но и денят, в който християнският свят си спомня за Света Екатерина от Александрия, която в началото на IV век била хвърлена в затвора и превърната в жертва на насилие, в мъченица на съвестта и на свободата на изразяване. Някои хора толкова силно преувеличават проблема с насилието, че понякога имам чувството, че ние, жените, нямаме никакви други проблеми. Твърдо вярвам, че през далеч по-голямата част от времето жените са много по-загрижени за бедността, здравните проблеми, образованието, важността, която се определя на труда им в семейството, и други обстоятелства в живота им.

Въпреки това обаче следва да признаем, че насилието е проблем. То е проблем, който не приляга на едно цивилизовано общество, проблем, който накърнява човешкото достойнство. Аз обаче стигам до извода, че има политически коректно насилие и политически некоректно насилие в Европейския парламент, тъй като това е единствената възможна причина, поради която предложението ми за изменение, в което се осъжда насилствената стерилизация на жени, както и насилственото прекратяване на бременност, не беше прието от комисията по правата на жените и равенството между половете.

Zbigniew Ziobro (ECR), в писмена форма. – (PL) Голям позор е, че все още има толкова много случаи на насилие срещу жени в Европа. Особено безпокойство би трябвало да буди фактът, че значителна част от случаите на насилие не се съобщават в полицията, особено като се има предвид, че това са случаи на такива тежки престъпления, каквото е изнасилването. Не може да има успешна стратегия за премахване на насилието спрямо жените, ако жертвите не съобщават факта, че е упражнено насилие, на съответните органи. Законът трябва да осигури решителна реакция в тази област, така че жертвите да могат да си възвърнат чувството за справедливост — както те, така и цялото общество да са защитени от подобни инциденти в бъдеще. Следва да сме обезпокоени от факта, че в няколко държави на ЕС, включително Полша, произнесените присъди за престъпления от сексуален характер са много леки, при това изпълнението на присъдите често се прекратява. Като пример можем да посочим факта, че 40% от постановените присъди за изнасилване в Полша са прекратени присъди за лишаване от свобода. Налагането на такива леки наказания е всъщност шамар в лицето на жертвите от страна на съдилищата, които гледат толкова леко на злодеянието срещу жертвите. Един сериозен подход към проблема с насилието над жените трябва да включва необходимостта от сурово отношение към извършителите на това насилие, за да се осигури справедлива отплата за извършената неправда, както и за да се гарантира безопасността на обществото в бъдеще.

14. За едно политическо решение по отношение на пиратството в открито море в близост до сомалийските брегове (разискване)

Председател. — Следващата точка са изявленията на Съвета и на Комисията за едно политическо решение по отношение на пиратството в открито море в близост до сомалийските брегове.

Карл Билд, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-жо председател, благодаря за възможността накратко да говоря за Сомалия, и по-специално за сериозния проблем с пиратството в крайбрежните води на Сомалия.

Няма да изпадам в подробности относно обстановката: страната се намира в бедствено положение от повече от 18 години, хуманитарната ситуация е ужасяваща, а в държавата се води война. В ход е процес (със съдействието на преходното федерално правителство) за максималното овладяване на ситуацията, но той е все още несигурен. Международната общност трябва да полага непрекъснати усилия, за да доведе постепенно

страната до помирение и изграждане на функционираща държавност, която в известна степен да възстанови стабилността на тази безнадеждно разединена държава.

Действително пиратството е една много сериозна заплаха. Справянето с него изисква широка ангажираност в рамките на страната, която, както беше посочено, е изключително трудно постижима, имайки предвид настоящото ниво на сигурността в нея. Съобразно това, както отбелязахте, настоящите ни усилия са насочени към осигуряването на практическо съдействие извън Сомалия за доброто на страната и народа. Вероятно ви е известно, че обсъждаме предприемането на по-нататъшни стъпки в тази насока.

По отношение на специфичния проблем с пиратството военноморската операция „Аталанта“ продължава своето успешно протичане в крайбрежните води на Сомалия. Всички пратки от Световната програма за изхранване бяха доставени благополучно до Сомалия от Момбаса до Могадишу и Бербера. От май 2009 г. насам не е имало успешни нападения в Адения залив. В известна степен това е резултат от ангажимента на държавите-членки на ЕС и останалата част от международната общност, който допринесе за създаването на ново поколение значими военни средства на високо ниво. Успехът на операцията, в този ограничен смисъл, е също така резултат от тясното сътрудничество на гражданската морска общност и щаба на операцията на ЕС в Нортууд, Обединеното кралство. Сътрудничеството позволи разработването на най-добрите управленски практики, които са високо ценени и от мореплавателите. Също така ефективно беше приложен координираният механизъм за военноморска защита на търговския трафик през Адения залив.

Следователно може да се каже, че временно пиратството в Адения залив е овладяно, но все още съществува. По тази причина Съветът се съгласи да продължи операцията срещу пиратството до декември 2010 г. Това означава, че ще трябва да продължим настоящите си усилия и да поддържаме правилното ниво на военни ресурси. Същевременно очакваме срокът на действие на Резолюция AL1846 на Съвета за сигурност на ООН да бъде удължен в близките няколко дни.

Няма място за самодоволство, въпреки казаното от мен. Пиратите разширяват дейността си далеч на изток в Индияския океан, а с края на сезона на мусоните напоследък станахме свидетели на нова вълна от нападения на север и североизток от Сейшелските острови, които се намират на голямо разстояние. Не по-малко от 11 кораба са задържани понастоящем след нападения в т.нар. сомалийски басейн с общ екипаж от 250 души.

Чрез операция „Аталанта“ подсилихме капацитета си в тази отдалечена морска зона. Допълнителен патрулен самолет беше развърнат на Сейшелските острови и мога да оповестя, че един шведски военноморски патрулен самолет ще се присъедини към силите ни там. Посочените действия се оказаха полезни. Временно са взети или планирани допълнителни предпазни мерки на национално ниво от страна на Франция, а от скоро и на Испания. Тези мерки предлагат уместен и ефективен отговор на заплахите.

Тук ще спомена и защитата на международно признатия транспортен коридор през Адения залив. Това е препоръчителният маршрут за преминаване през залива. Всички кораби се възползват от военноморската защита, независимо под чий флаг пътуват. Към този момент там са разположени военноморски сили на Европейския съюз, НАТО и ръководените от САЩ коалиционни военноморски сили при много добро координиране на патрулите и необходимото сътрудничество за разузнавателни цели, което такава операция изисква.

Китай изяви желание за включване в координирания механизъм и участие в защитните действия. Това означава, че е необходимо наличните механизми да бъдат усъвършенствани и разширени. В обозримо бъдеще Китай и военноморски сили на други страни могат да поемат отговорности. Други държави като Русия, Индия и Япония също разгърнаха военноморски сили и следва да бъдат поканени да се присъединят възможно най-скоро към този механизъм. Координираните действия са ключът към успеха.

Известно ми е, че Парламентът проявява интерес към значително по-трудния въпрос за съдебните дела срещу лица, заподозрени в извършването на пиратски действия, заловени от сили на операция „Аталанта“. Към момента броят им е 75 и се намират в кенийски затвори. Съдебният процес включва девет различни съдебни дела, които представляват значително допълнително бреме за кенийската съдебна система. Разбира се, правилното провеждане на въпросните дела е от особена важност, ако искаме да поддържаме възпиращия ефект на „Аталанта“ и цялостната правдоподобност на нашите усилия срещу пиратството. Важен допълнителен принос в тази област, за който вярвам сте информирани, е скорошното споразумение със Сейшелските острови за депортиране на лица, заподозрени в извършване на пиратска дейност. Пиратството е много доходоносен бизнес и е важно да предприемем действия от различно естество във всяко едно отношение, за да намалим възможността пиратите да печелят пари от провеждането на подобни, наистина жалки операции.

Накрая, действията, които предприемаме в крайбрежните води, не могат да заместят действията, които трябва да се предприемат вътре в Сомалия и за самата Сомалия, но както отбелязах по-рано, това не е област, в която може да бъде постигнат незабавен успех. Ще трябва да продължим военноморската операция, което изисква на първо място да бъдем готови да поемем дългосрочен ангажимент за военни средства; на второ място — да засилим координираното сътрудничество между всички сили и международни организации, включени в операцията; и на трето място — да подпомогнем развитието на местния морски капацитет. Не бива цялото бреме да пада върху нас. Международните морски организации като Контактната група относно пиратството следва да имат важна роля тук.

В заключение, това е една от областите, в които демонстрирахме капацитета на Европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО) през последните години. Преди няколко години малцина от най-амбициозните тук биха предвидили, че ще изпратим военноморски сили на Европейския съюз в Адения залив или Индийския океан. Неотложни хуманитарни и други причини ни накараха да предприемем това действие, което — в рамките на възможното — се доказва като една относително успешна операция. Все пак нека не храним илюзии — още много предстои да бъде направено. Необходимо е да продължим операцията, като подкрепата на Парламента е много важна в това отношение.

Бенита Фереро-Валднер, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, този път фокусът върху проблема със Сомалия е по-обширен — включва и елиминирането на основните причини за бедствието с помощта на устойчиви методи. Комисията винаги е твърдяла, че пиратството може да бъде окончателно изкоренено чрез справяне с основните причини за възникването му, започвайки с нестабилността в Сомалия и нуждите за развитие на страната, което доказва крайната бедност, включително масовата неграмотност и уязвимост.

Ето защо използването на всестранен подход за справяне с предизвикателствата пред сигурността и развитието в Сомалия е от особена важност, както вече беше споменато. Подходът изисква установяването на функционираща държавност, способна да налага спазване на законите и да осигурява поне основни услуги. Междувременно, в дългосрочен план, упражняването на власт, както и изграждането на институции и осигуряването на сигурност, образование и икономическо развитие са необходимите предпоставки за изкореняване на стимулите, които понастоящем превръщат сомалийците в пирати.

По отношение на сигурността е важно да предприемем светкавичен подход. Както знаете, Африканският съюз играе ключова роля не само чрез мисията на Африканския съюз в Сомалия (Amisom), която е въоръжената сила на Африканския съюз, осигуряваща сигурността на преходното федерално правителство в Могадишу. Посредством Инструмента за мир в Африка Европейският съюз е основен донор на Amisom, предоставяйки финансиране за подпомагане на силите на Африканския съюз. Новото споразумение за принос на стойност 60 млн. евро беше наскоро финализирано. То е част от обещанието, което Комисията направи на конференцията в Брюксел през април тази година. Общият стратегически документ за периода 2008-2013 г. определя помощта, която Комисията следва да окаже на Сомалия. За да бъдем по-точни, програмата на ЕК за подпомагане на Сомалия разполага с бюджет от общо 215,4 млн. евро от Европейския фонд за развитие (ЕФР) за периода 2008-2013 г.

Операция „Атланта“, първата военноморска операция на ЕС, скоро ще чества своята годишнина. Всъщност тя е един успех, който възпрепятства пиратството и повиши осведомеността на корабоплавателната общност по отношение на мерките за най-добра самозащита. Независимо от това всички знаем, че има още много какво да се направи. Успоредно с операция „Атланта“ Комисията използва инструмента за стабилност. Както председателят на Съвета току-що отбеляза, това е финансов инструмент в подкрепа на кенийската съдебна система, тъй като Кения заведе съдебни дела срещу лица, заподозрени в извършване на пиратски действия, заловени от сили на операцията. Необходимо е да се премахне всяка възможност за безнаказаност. Подкрепата за кенийската съдебна система включва комплекс от мерки за изграждане на капацитета на прокуратурата, полицията, съдебните и затворнически услуги. Програмата се изпълнява с помощта на Службата на ООН по наркотиците и престъпността (СНПООН) и е на стойност от 1,75 млн. евро.

В по-широк смисъл, развитието на регионалния морски капацитет е също важна част от гарантирането на сигурност в областта. Комисията подкрепя прилагането на т.нар. Кодекс за поведение, приет в Джибути от Международната морска организация (ММО), като отново се използва нашият инструмент за стабилност. Програма, ангажирана с определени критични морски маршрути през Африканския рог и Адения залив, ще подпомага създаването на регионален център за обучение, отговарящ за морските дела в Джибути. Центърът ще се фокусира върху изграждането на капацитета и обучението на служителите на морската администрация и бреговата охрана на района, включително от Сомалия, Пунтленд и Сомалиленд, доколкото това е осъществимо. През 2009 г. беше предвидено и финансирането на регионален център за обмен на информация в Сана, Йемен. Първият етап от програмата вече действа. Започнати са проучвания за техническите възможности.

Позволете, преди да приключа, да обърна внимание на друга значима тема. Комисията развива интегрирана морска политика, включително и във външнополитически аспект, както и интегрирано морско наблюдение на секторите и границите, за да придобием ясна представа за действията по море, оказващи влияние, заедно с редица други фактори, върху морската безопасност и сигурност, и изпълнението на общите правни разпоредби.

Настоящото шведско председателство постави началото на съществени усилия за осигуряване на съгласуване между стълбовете на морската политика на ЕС, обезпечавайки връзката между дейността на Общността и дейността по второто звено, особено тази на Европейската агенция по отбрана. Считаме, че интегрирането на морско наблюдение има голям потенциал за подпомагане на операциите на ЕС срещу пиратството. Събирането на данни за морското наблюдение от различни източници предоставя на съответните морски органи възможност за по-информиран начин на вземане на решения и реагиране.

Всички тези дейности от различен характер, очертани в резолюцията на ЕП от октомври миналата година, съставляват приноса на Комисията към борбата срещу пиратството.

Cristiana Muscardini, *от името на групата PPE – (Г)* Г-жо председател, г-н министър, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, приветстваме с огромно задоволство удължаването на срока на действие на операция „Аталанта“.

Опитах да посветя последните 10 години на проблема Сомалия и не мога да отрека, че в повечето случаи Европа не действаше достатъчно бързо.

Ситуацията в Сомалия става все по-драматична с всеки изминал ден. Причина за това са последиците от международния тероризъм, проблемът с пиратството и човешката трагедия на милиони души, по-специално жени и деца, които преживяват насилие, подложени са на глад всеки ден и често са принудени да бягат през пустинята в опит да потърсят убежище на европейските брегове.

Заедно с борбата срещу тероризма трябва да предприемем действия, които да дадат нова надежда за икономиката на региона и да упражняваме европейски контрол над ситуацията в бежанските лагери в Либия. Получихме доклади за изключително сериозната обстановка в тези лагери, описващи насилието и липсата на зачитане на правата на човека, особено по отношение на сомалийските жени.

По време на форум, организиран от групата на Европейската народна партия (Християндемократи), постоянният представител на преходното правителство на Сомалия в ООН, д-р Yusuf Mohamed Ismail Bari-Bari, посочи, че страната обединява все повече от незаконния риболов по бреговете си, както и че много от пиратите са бивши рибари, които не са получили справедливост и внимание.

По тази причина трябва да се борим усърдно с тероризма и да се стремим за установяване на справедливост, надежда и икономическо развитие в една страна, превърнала се в мъченик на годините на война.

Roberto Gualtieri, *от името на групата S&D – (Г)* Г-жо председател, госпожи и господа, нашата цел е чрез разискването и резолюцията, която в групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент ще одобрим утре, да изразим категоричната си подкрепа към ангажмента на Европейския съюз за борба срещу пиратството. Същевременно искаме да изразим загрижеността си за драматичния характер на ситуацията в Сомалия, подчертаващ нуждата от предприемане на незабавни действия за засилване сигурността в страната с цел да се справим с основните причини за появата на явлението пиратство.

Операция „Аталанта“ е едно успешно начинание, което позволи транспортирането на 300 000 тона помощи и подобри безопасността на морския трафик в Аденския залив, демонстрирайки капацитета и допълнителната оперативна и политическа стойност на ЕПСО.

Едновременно с това е необходимо да поемем по-голям европейски ангажимент, съвместно с Африканския съюз, за подкрепа на мирния процес от Джибути. По тази причина, независимо че сме на ясно с трудностите и рисковете, изразяваме подкрепата си за възможността за разполагане на мисия на ЕПСО в Сомалия, която Съветът проучва.

Надяваме се, че в контекста на измененията и разискването всички групи ще дадат своя принос в утвърждаването на това послание, вместо да паднат в капана и да използват една драматична ситуация, подобна на тази в Сомалия, като извинение за политическа критика в определени държави, която няма нищо общо с разискването и работата на Парламента.

Izaskun Bilbao Barandica, *от името на групата ALDE – (Е)* Г-жо председател, за да елиминираме пиратството, трябва да подкрепим социалното и демократично развитие на Сомалия. В допълнение, призоваваме

европейските риболовни кораби в южната част на Индийския океан да бъдат защитавани от пиратски нападения от силите на операция „Аталанта“ подобно на търговските кораби. Призоваваме да бъде осигурен военен ескорт, тъй-като това е най-ефективното решение, както и най-евтиното. Международната морска организация също препоръча прилагането му. Желаяме лицата, арестувани и обвинени в пиратство, да бъдат съдени в страните от региона съгласно договора с Кения и Сейшелските острови от март 2008 г.

Всичко това е необходимо, поради нарастващия риск риболовни кораби да бъдат нападани и отвлечани в региона. Ще припомним, че Парламентът открито разкритикува тази ситуация преди година. Независимо от това Комисията призна, че никакви действия не са предприети по въпроса. Междувременно пиратите продължават да извършват нападения.

Последната жертва, корабът „Алакрана“, беше държан в плен почти 50 дни. Нека припомним, че съответните кораби се считат за риболовни съгласно европейски споразумения за риболов и извършват законна дейност в международни води под контрола на съответните компетентни органи.

Ето защо трябва да засилим защитата на кораби от такъв тип.

Reinhard Bütikofer, от името на групата VERTS/ALE. – (DE) Г-жо председател, г-н действащ председател на Съвета, г-жо член на Комисията, операция „Аталанта“ е един успешен принос на ЕС към сигурността в Африканския рог и трябва да бъде продължена. Все пак Европейският съюз има и по-голямо съвместно задължение, включително да не си затваря очите пред незаконния износ на токсични отпадъци или незаконния риболов, които ощетяват интересите на Сомалия. Затова трябва да приемем последователен подход за справяне с проблемите.

Резолюцията, която утре ще гласуваме, поема в погрешна посока в две отношения и ние не одобряваме този подход. Не е правилно да се иска сега да се променя мандата на операция „Аталанта“ както във връзка с разширяване на територията на действие, така и по отношение на опита на някои колеги в залата да разширят обхвата на операцията, като включат риболова. Искаме мандатът да остане непроменен.

Второ, съмнителен е въпросът дали да започваме мисия за обучение на ЕПСО, която не е подходящо обоснована и която няма да предостави нагледен принос към изграждането на държавността в Сомалия. Нека работим предпазливо, а не припряно.

Willy Meyer, от името на групата GUE/NGL. – (ES) Г-жо председател, напълно подкрепям първата част от изявлението на г-жа Фереро-Валднер. Именно в това е същността и причината за проблема. Докато не се справим с причината, няма надежда и за успеха на въздушното или наземно военно разрешаване. По отношение на предполагаемо морско решение длъжностното лице, отговарящо за операция „Аталанта“, ясно заяви вчера, че не е възможно прилагането на подобен подход към пиратството. Искам да припомня на Парламента, че Съединените щати опитаха да разрешат проблема с наземни военни средства, но се провалиха.

Следователно ще е грешно да се връщаме към помощ за развитие и решения, касаещи управлението на страната. Никакво военно решение не е възможно, както не е възможно да иземаме функциите на въоръжените сили, подобно на испанското правителство. Не бива да заменяме армията с частни охранителни фирми, оборудвани с военни оръжия. Със сигурност не това е решението. Решението е да сложим край на всички видове пиратска дейност. Имам предвид да сложим край на пиратството в Сомалия и на чуждестранното пиратство, което причинява щети в сомалийски териториални води.

Niki Tzavela, от името на групата EFD. – (EL) Г-жо председател, международните наблюдатели отбелязаха, че решението на проблема с пиратството се корени в постигането на политическа стабилност в района — нещо, което всички желаем, особено ние, гърците, тъй като гръцкото корабоплаване в региона търпи тежки поражения от пиратството.

Г-жо член на Комисията, казаното от Вас ме изненада приятно. До този момент единствената информация, с която разполагахме от международните медии и от всички страни, беше за напредъка на военните операции. Изненадахте ме. Възнамерявах да Ви задам този въпрос: какъв е напредъкът на политическите сили в държавата към днешна дата, тъй като сега се фокусираме върху факта, че за да разрешим проблема, се нуждаем от политическа стабилност в Сомалия. Благодаря за предоставената ни информация и трябва да отбележа, че ще е от полза за Парламента и ангажираните по темата с политическата намеса медии да бъдат предоставяни по-подробни сведения.

Luis de Grandes Pascual (PPE). – (ES) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, г-н действащ председател на Съвета, Испания току-що преживя болезнена ситуация, при която кораб на име „Алакрана“ и целият му екипаж бяха подложени на изнудване, унижения и безброй рискове.

В Испания беше потърсена отговорност на правителството, както е уместно в този случай. Ще говорим за Европа и само за Европа в Парламента. Следователно трябва да се отбележи, че след една година, в която търсехме дипломатия и решителност, постигнахме положителен резултат.

Все пак операция „Атланта“ е недостатъчна. Необходимо е да разширим нейния обхват и да я направим по-гъвкава, да осигурим защита не само по маршрутите на доставка на хуманитарни помощи, но и на риболовните и търговски кораби на Общността. Те се нуждаят от защита. Ето защо в резолюцията, която предстои да бъде одобрена утре, ще призовем Европейския парламент и неговите институции да поемат определени ангажменти.

Това, което искаме да направим, е да кажем „да“ на категоричната позиция на страните, защитаващи своите кораби с въоръжените си сили с цел да възпрат и ако е необходимо отстранят със законни средства пиратските действия. Да кажем „не“ на прибягването до услугите на частни охранителни предприемачи — ход, който според ММО носи известен риск от проява на ненужна жестокост. Да кажем „не“ на пасивното и дилетантско отношение на правителствата, правещи живота на пиратите лесен. Все пак да кажем „да“ на дипломатията, „да“ на помощта за Сомалия и „не“ на необоснованите обвинения в незаконен риболов.

Корабите на Общността извършват законен риболов съгласно международните ни споразумения и имат право на защита. Институциите на Общността са морално задължени да я осигурят.

Saïd El Khadraoui (S&D). — (NL) Всички сме загрижени за сложната и опасна ситуация в Сомалия и влиянието ѝ върху сигурността в региона. Същевременно целият свят е свидетел на проблемите, които страната изпитва в резултат от морското разбойничество и неговите последици за корабоплаването във водите около Сомалия. За да се справим със ситуацията, очевидно се нуждаем от интегриран подход, както членът на Комисията Фереро-Валднер отбелязва по-рано.

Използвам възможността да изкажа нашата оценка за отличната работа, която операция „Атланта“ свърши до този момент. Тези усилия са много важни, тъй като достъпът до района е от решаващо значение за международната търговия и транспортирането на стоки. Желанието ни е моряците на борда на търговските кораби и рибарите, работещи в региона, да имат възможност да вършат работата си безопасно. Считаме, че това е важно. По тази причина нека продължим да подкрепяме дейността на мисията. Нека също така помислим какво още можем да направим. Както членът на Комисията правилно посочи, нека едновременно с това изкореним източника на проблема — ефективно и по различни начини.

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). — (DE) Г-жо председател, Сомалия е държава, която се намира в постоянно критично положение и е без правителство от почти 20 години. Ние, в Европейския съюз, трябва да променим настоящата ситуация. По тази причина подкрепяме работата на Комисията, но сме скептично настроени относно новата мисия на ЕПСО и плана за обучение на 2 000 войници на преходното правителство в Сомалия.

Каква е истинската цел на мисията? Какво е цялостното политическо виждане за Сомалия? С какво можем да допринесем за настоящите проекти за обучение на САЩ и Франция? Не разбираме какъв ще е приносът на подобна мисия за изграждането на държавността. Каква е легитимността на преходното правителство? Защо му оказваме подкрепа? Защо считаме, че войниците ще му помогнат? Как да противодействаме войниците да не се присъединят към военните диктатори, след като бъдат обучени? Считаме, че има още много въпроси, свързани с мисията, преди да имаме възможност да започнем да я планираме. Преди всичко не виждам с какво Европейският съюз може да е полезен и съм уверена, че парите могат да бъдат по-ефикасно изразходвани за други проекти, по които Комисията вече работи.

Eider Gardiazábal Rubial (S&D). — (ES) Г-жо председател, ако ще се опитваме да разберем какво се случва във водите на Индийския океан, е необходимо да се заемем с въпроса с пиратството по отговорен начин, въздържайки се от демагогски изявления и политически пристрастия. Казвам това въпреки изявленията, които имах нещастieto да чуя в Парламента. Някои колеги използват възможността да атакуват правителството на Испания по време на изказванията си. Искам да отбележа, че гореспоменатото правителство беше използвано като инструмент за популяризиране и реклама на операция „Атланта“, която днес оценяваме. Ясно е, че тя е незадоволителна и трябва да бъде засилена.

По тази причина искам да отправя молба към Съвета операцията да бъде засилена, да бъде разширен обхватът на защитените зони, за които носи отговорност, да бъде увеличен броят на служителите на място и да ѝ бъдат предоставени допълнителни компетенции например наблюдение на пристанищата, от които корабите-майки на пиратите отплават. Ясно е, че „Атланта“ не може да бъде единственият механизъм за справяне със сомалийския проблем. Ето защо използвам възможността да призова всички загрижени страни да потърсят

обща стратегия за Сомалия. Такава стратегия трябва да включва помощ за развитие и политически диалог с преходното федерално правителство.

Също така призовавам Съвета да започне нова операция, успоредно с „Аталанта“. Тя трябва да подпомага обучението и оборудването на силите за сигурност на федералното правителство на Сомалия, но и да изиска поемането на по-голям ангажимент за зачитане на правата на човека и принципите на правовата държава.

(Ораторът се съгласява да отговори на въпрос, зададен чрез вдигане на синя карта, съгласно член 149, параграф 8)

Luis de Grandes Pascual (PPE). – (ES) Считате ли, колега, че е неуместно изказването, че на испанското правителство е търсена отговорност в Испания и че в Парламента трябва да се фокусираме върху разискванията за Европа и европейските мерки в подкрепа на операция „Аталанта“?

Eider Gardiazábal Rubial (S&D). – (ES) Г-н de Grandes Pascual, моля Ви, нека не си разменяме остри реплики. Това, което считам за неуместно, е да използваме правото си на изказване, за да критикуваме правителството на Испания.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Г-жо председател, факт е, че сомалийските пирати са заплаха за международното корабоплаване. Пиратството оказва влияние не само върху разходите и сигурността на морския транспорт, а най-важното — пречи на доставките на международни хуманитарни помощи за Сомалия и по този начин засилва сериозния недостиг на храни в страната. Трябва да отбележа, че държавите с дългогодишни традиции в търговското корабоплаване, например Гърция и другите страни от Средиземноморието, са особено засегнати. Съзнавам, че мисията на ЕС за борба с пиратството за защита на морския коридор в Африканския рог е важна стъпка. Необходимо е да разберем, че мерките, които обмисляме, принадлежат към сферата на фантазното и илюзиите. Когато бях малък, четях за тях в книжките с приказки. Сега те чука на вратата ни и са видима заплаха, една реалност. Ето защо имаме нужда от координация. Трябва да убедим Съвета и Комисията да предприемат повече политически инициативи.

Josefa Andrés Barea (S&D). – (ES) Г-жо председател, пиратството е изключително важна тема за Испания, тъй като засяга нашите риболовни кораби. Приветствам освобождаването на кораба „Алакрана“ и поздравявам екипажа, собственика му и испанското правителство за положените усилия.

Изглежда рибарските кораби са мишена за пиратите, предоставяща категорични възможности за вземане на заложници. Както Съветът отбеляза, пиратите модернизираха тактиката си по море и суша. За тях това е едно доходоносно начинание и държавите-членки трябва да реагират на ситуацията.

Операцията EU NAVFOR за Сомалия (операция „Аталанта“) беше успешна. Членът на Комисията отбеляза, че са били предприети редица действия, но ние имаме нужда от още и по-добри операции. Не бива в бъдеще рибарските кораби да бъдат уязвими. Трябва да ги защитаваме. Необходимо е да разширим региона, в който осигуряваме защита.

В крайна сметка, нуждаем се от решение по суша, тъй като проблемът възникна по суша. Както членът на Комисията подчерта, нужна е демократична стабилност. Призоваваме Комисията, в случай че се чувства подготвена да организира среща на високо равнище, посветена на пиратството в региона, в опит да намери решения по суша за това, което се случва по море.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Аз също съм възхитен от щастливия край на случая с „Алакрана“, но се страхувам, че за съжаление, това може и да не е последният подобен проблем. Както беше отбелязано, важно е да си припомним, че пиратите намират прехрана не само благодарение на бедността, но и на недостатъците и пролуките в системата, която не функционира.

Тъжно и непростимо е, че се отвяват моряци, когато в края на краищата те просто вършат работата си. Жалко е, че точно те страдат от липсата на правителство не само в Сомалия, но и в района като цяло и извършват незаконен риболов или изхвърлят отпадъци, замърсяващи околната среда. За съжаление, г-н de Grandes Pascual, точно това се случва.

Несъмнено осъждаме всяко пиратско действие. Борбата с това явление изисква нещо повече от използването на войници и наемници. Всъщност ограничаването ѝ до подобни измерения може да бъде дори контрапродуктивно и да доведе до застрашително ескалиране на конфликта. Особено като имаме предвид, че някои собственици на кораби с цел да засилят присъствието си в района поемат повече рискове, отколкото могат, като се придвижват в зони, далеч от защитените територии. По този начин създават опасност, с която трудно можем да се справим.

Carmen Fraga Estévez (PPE). – (ES) Г-жо председател, независимо от факта, че съществува незаконен риболов в Индийския океан, флотът на Общността не следва да се определя като незаконно действащ, както беше предложено тук. Той извършва риболовна дейност в рамките на законовите норми, с разрешителни, издадени по силата на Споразумението за партньорство в областта на рибарството между Европейската общност и Република Сейшели и Комисията по рибата тон в Индийския океан, която регулира и урежда улова на рибата тон в региона.

Второ, всички кораби на Общността са снабдени със сателитна система за наблюдение. С нейна помощ органите за риболова и военните органи ще могат да установяват местонахождението им в реално време и във всяка част на денонощието.

Трето, на борда на флота на Общността има наблюдатели и се спазва строг режим на предоставяне на информация за риболовната дейност чрез корабни дневници и образци от улова. Наред с други мерки, в сила е и забрана за транспорт на стоки в открито море.

В заключение, целият флот на Общността е записан в регистрите на Комисията по рибата тон в Индийския океан. Лично аз желая Комисията и Съветът да потвърдят, че европейският флот, извършващ риболов в района, действа в съответствие със законовите норми.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Г-жо председател, много искам да благодаря и да започна изявлението си с факта, че днес г-н Билд и членът на Комисията ни предоставят, по мое мнение, добра и сигурна информация. Според нея усилията на Европейския съюз са насочени в две области. Първата област е предоставянето на хуманитарна помощ, а втората — военните действия, като тези две области за щастие се оказват все по-ефективни. Независимо от това искам да попитам: не трябва ли да придаваме подобна значимост и на изграждането на държавност в Сомалия, тъй като това е една страна, лишена от собствено управление? Не е ли редно да изградим местна полицейска служба, както и ядро на военните сили? По мое мнение, в случай че не се отнасяме към тази трета област по начина, по който се отнасяме към останалите две, постигането на дългосрочен успех ще бъде затруднено.

Карл Билд, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-жо председател, ще бъда много кратък. Сомалия е голям проблем за последните 20 години. Обсъдихме пиратството, но нека не забравяме за хуманитарната ситуация, която е едно бедствие. Да не забравяме за проблема с терористите и нестабилността на региона.

С течение на времето трябва да опитаме да се преборим с тях. Да бъдем реалисти. Международната общност, Обединените нации и други се бориха продължително с проблема в Сомалия. Честно казано постигнатите резултати са ограничени. Сравнително късно се включихме в тази тематика, що се отнася до опитите за справяне с положението в Сомалия. Опитваме се да постигнем известни цели.

Всички обявихме операция „Аталанта“ за успешна, но нека не мислим, че тя ще разреши всички проблеми. Когато обсъждаме разширяването на обхвата на действието ѝ в Индийския океан, говорим за много обширни територии. Дори и да развърнем всички военноморски сили на всички държави от Европейския съюз, не съм убеден, че ще постигнем пълен успех.

Част от пиратите трупат парични средства, които им дават възможност да инвестират в нови похвати за нападения, правещи проблема значително по-труден за разрешаване.

Споменатото не е причина да не предприемаме това, на което сме способни. Имайки предвид всички трудности, необходимо е да поемем ангажимент за подкрепа на преходното федерално правителство.

Точно това се опитваме да правим с помощта на различни програми за обучение. Има ли някаква гаранция, че те ще бъдат успешни? Не, няма. Единственото нещо, в което напълно можем да бъдем сигурни, е, че ако не опитваме, няма да постигнем нищо. Ако опитаме, е възможно да окажем положително въздействие. Ако не друго, поне успяхме да обезпечим доставките на Световната програма за изхранване за гладувания и страдащ народ на Сомалия. Само по себе си това е нещо, с което трябва да се гордеем.

Бенита Фереро-Валднер, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, добре известно ми е, че това е тема от особена важност за някои държави-членки заради жертвите, които са дали, и поради срещнатите трудности. Гръцкият ни колега, който ми зададе въпрос, на който исках да отговоря, не присъства в залата. Възнамерявах да обясня какви действия предприехме и защо съобщих, че сме постигнали известен успех.

Както председателят ни отбеляза, в Джибути беше прието мирно споразумение и беше създадена международна контактна група, част от която е Комисията и в рамките на която, знам, нашият бивш колега, Louis Michel, понастоящем член на Европейския парламент, е правил усърдни опити за подпомагане и подкрепа на

преходното правителство — все още най-доброто средство за установяване на стабилност в Сомалия. Това е най-важната ни задача и следва да я изпълним с дипломатическа и политическа помощ.

На второ място, необходимо е да подпомагаме и защитаваме корабите и екипажа им. Също така следва да предприемем това, което казах по-рано. Вероятно колегата, който се изказа последен, ме е чул — да изградим институции и капацитет, да опитаем да подпомогнем законодателния процес, да окажем помощ на населението — това е изключително важно. Само когато е налице по-голяма стабилност в страната и бъдат предприети стъпки за изкореняване на бедността, е възможно постигането на посочените цели. Всъщност това е изключително сложен процес.

С цел да бъдем от полза, освен всичко останало, сега подкрепяме 29 действащи проекта на обща стойност от 50 млн. евро — значителна сума за тези хора. Те са насочени към подпомагане на правителството, сигурността и гражданското общество, процесът на помирение и изграждането на институции. Крайната цел е да създадем функционираща държавност, способна да служи на сомалийския народ, и да се борим с тероризма. За съжаление, тероризмът е пуснал дълбоки корени там — в една напълно отслабена държава. Пред нас стои огромна задача.

Някой от колегите попита дали е възможно в бъдеще да организираме среща на високо равнище, посветена на пиратството. Ние от Комисията със сигурност няма да бъдем против, но считам, че това следва да е решение на държавите-членки, и по-специално вероятно на предстоящото испанско председателство. В случай че проявяват интерес, те трябва да направят постъпки в тази област.

Председател. – Внесени са шест предложения за резолюции⁽³⁾ на основание член 110, параграф 2 от Правилника за дейността.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре (четвъртък, 26 ноември 2009 г.).

Писмени изявления (член 149)

Alain Cadec (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Г-жо председател, госпожи и господа, искам да изкажа неотменимата си подкрепа за резолюцията, тъй като тя подчертава уместността на операция „Аталанта“ и нейния успех. Разбирам необятността на това, което искаме да постигнем, имайки предвид размера на територията, която трябва да бъде покрита. Все пак желая европейските риболовни кораби, работещи в зоната, да бъдат считани за силно уязвими и по тази причина да получат специална защита. Същите следва да бъдат определени като принадлежащи към категория 3.

Всъщност корабите, извършващи риболов на риба тон, са изключително уязвими. От една страна, притежават по-малък надводен борд, а от друга — са закотвени и неподвижни по време на риболов с мрежи, който обхваща период от четири-пет часа, когато е налице риск от пиратско нападение. Поради тези причини е оправдано специфичното изискване. Държа да отбележа, че класифицирането в рамките на операция „Аталанта“ би било в допълнение към френските и испански операции за защита на борда на корабите.

Filip Kaczmarek (PPE), *в писмена форма.* – (PL) Комисията и Съветът имат право — единственият възможен отговор на ситуацията в Сомалия е приемането на всестранен подход по отношение на конфликта, включващ координирани действия на всички страни, ангажирани с усилията за постигане на стабилност в района и елиминиране на пиратството. Непосредствената ни цел за справяне с него следва да бъде продължение на действието на операция „Аталанта“. То трябва да включва разширяване на мандата, така че на рибарите също да бъде осигурена защита. За мен е необяснимо защо определени колеги са против това. Тъй като защитаваме търговското и туристическо корабоплаване, както и корабите, пренасящи помощи под формата на храна, е редно да направим всичко възможно, за да осигурим на рибарите безопасни условия на труд.

Същевременно не бива да забравяме дългосрочната цел, без която трайно решение на проблема с пиратството не може да бъде намерено. Обръщам внимание на мира, стабилността, елиминирането на бедността и развитието на страната. По тази причина в работата си в дългосрочен аспект е необходимо да се концентрираме върху:

- засилване на мисията AMISOM,
- разрешение за поддържане и изпълнение на оръжейното ембарго върху Сомалия,

(3) Вж. протокола.

- стабилизиране на страната с помощта на координирана и всеобхватна стратегия за действие, включваща Европейския съюз, Африканския съюз и САЩ,
- стремеж към подписване на дългосрочни споразумения за мир между страните и
- подкрепа за изграждане на действащи държавни институции в страната.

15. Среда без тютюнев дим (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискването по въпрос, изискващ устен отговор (О-0119/2009), зададен от Edite Estrela, от името на комисията по околна среда, общественото здраве и безопасност на храните, към Съвета относно среда без тютюнев дим (В7-0225/2009).

Edite Estrela, автор. – (PT) Най-напред искам да благодаря на докладчиците в сянка от всички политически групи за съвместната им работа и положените усилия, които направиха възможно внасянето на обща резолюция в толкова кратък срок. Освен това искам да отправя благодарност и към секретариата на комисията по околна среда, общественото здраве и безопасност на храните, секретариата на моята група и моята асистентка за подкрепата. Всички те свършиха чудесна работа.

От името на комисията по околна среда ще започна, като изразя съжалението си за решението на шведското председателство да приключи въпроса, без да изчака доклада на Парламента. Подобно отношение показва неприемлива липса на уважение към избраниците на европейските граждани. Съвсем логично идва и въпросът ми към шведското председателство от името на комисията по околна среда: може ли Съветът да потвърди намеренията си да приеме заключения по този въпрос в рамките на Съвета, който ще се проведе на 1 декември 2009 г., въпреки графика на Парламента? Какви са причините, поради които Съветът бърза да приеме препоръката без становище от страна на Европейския парламент? След като Парламентът беше консултиран относно предложението на Комисията, подготвен ли е Съветът да вземе предвид мнението на Парламента при изготвянето на заключенията на Съвета?

Трябва да отбележа, че комисията по околна среда подкрепя целите на препоръката, тъй като тютюнопушенето продължава да бъде водещата причина за смъртност и заболяемост в Европейския съюз. Ето защо комисията по околна среда настоява за съобразяването с нейния график, защото това ще позволи провеждането на пълноценно разискване по въпроса и ще даде възможност на Парламента да приеме позиция.

Излагането на въздействието на тютюнев дим в околната среда (ТДОС), известно като пасивно тютюнопушене, е значителна допълнителна причина за смърт, заболявания и увреждания в Европейския съюз. Пасивното тютюнопушене съдържа повече от 4 000 газообразни съединения и частици, включително и 69 известни карциногени и множество токсини. Пасивното тютюнопушене не притежава безопасно ниво на излагане. Според най-консервативните оценки няколко хиляди души умират всяка година поради пасивното тютюнопушене, което поставя значително бреме върху икономиката по отношение на преките медицински разходи, но и косвените такива, свързани със загуба на производителността.

През последните години е отбелязан значителен напредък в създаването на среда без тютюнев дим в няколко държави-членки. До този момент повече от една трета от държавите-членки са приели многообхватно законодателство, което забранява тютюнопушенето на работното място и затворени обществени места. Все още обаче съществуват съществени разлики в нивото на защита от излагане на тютюнев дим в рамките на ЕС. Например работещите в сферата на хотелиерството и кетъринга съставляват професионална категория, която е особено уязвима от липсата на всеобхватна защита в повечето държави-членки и изключително високата концентрация на тютюнев дим в баровете и ресторантите.

На ниво ЕС въпросът за среда без тютюнев дим до момента е предмет на няколко резолюции с незадължителен характер, както и препоръки, които не предоставят подробни насоки относно създаването на среда без тютюнев дим. Същият въпрос се появява и в няколко директиви, приети в областта на здравето и безопасността на работното място, но това разглеждане е косвено в отделни случаи, а в други не гарантира достатъчно ниво на защита.

Искам да отбележа, че член 8 от Рамковата конвенция на Световната здравна организация (СЗО) за контрол на тютюна, която досега е ратифицирана от 26 държави-членки и от Общността, задължава страните по нея да гарантират ефективна защита от излагане на тютюнев дим на работното място и в затворени обществени места и обществения транспорт.

Смятаме, че единствено пълната забрана на тютюнопушенето в затворени работни места, в това число и в сектора на хотелиерството и кетъринга, обществените сгради и обществения транспорт, ще бъде в състояние да гарантира защитата на здравето на работещите и непушачите и ще насърчи пушачите да се откажат от тютюнопушенето.

Ще завърша с това, че се надяваме Съветът да вземе предвид резолюцията, която ще бъде приета от Парламента утре.

Аса Торстенсон, *действащ председател на Съвета*. – (SV) Г-жо председател, на 1 юли 2009 г. Комисията внесе предложение за препоръка на Съвета за среда без тютюнев дим на основание член 152, параграф 4 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Главната цел на това предложение е прилагането на член 8 от Рамковата конвенция на Световната здравна организация за контрол на тютюна. Член 8 засяга защитата от излагане на тютюнев дим. Досега конвенцията е ратифицирана от 26 държави-членки и от Общността.

Във връзка с работната програма на шведското председателство и с оглед предоставяне на достатъчно време на другите институции да изразят становището си на 8 юли 2009 г. Съветът призова Европейския парламент, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите да предоставят становищата си най-късно съответно до 26 ноември, 5 ноември и 8 октомври 2009 г. Европейският икономически и социален комитет вече прие своето становище, а Комитетът на регионите обяви, че не възнамерява да заеме позиция. Смятам, за мое съжаление, че Европейският парламент планира да приеме становището си най-късно до март 2010 г. За съжаление този прекалено късен срок няма да даде възможност на Съвета да се съобрази с него. Изобщо не става дума за липса на уважение — напротив, тъкмо обратното.

Министърът на грижите за възрастните хора и общественото здраве, Мария Ларсон, потвърди пред комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните на 2 септември, че шведското председателство възнамерява да приеме препоръката за среда без тютюнев дим до края на годината. В момента текстът на препоръката се обсъжда в Съвета, като досега е отбелязан съществен напредък. Сигурна съм, че ще постигнем целта приемането на препоръката да стане по време на заседанието на Съвета на 1 декември 2009 г. Така или иначе обаче Съветът не планира приемането на каквито и да било заключения в тази връзка.

Съветът разгледа резолюцията на Европейския парламент, приета на 24 октомври 2007 г., относно Зелената книга „Към Европа без тютюнев дим: политически опции на ниво ЕС“. В тази резолюция Парламентът призовава държавите-членки към въвеждане на законодателство за среда без тютюнев дим в рамките на две години. Много държави-членки на ЕС вече приеха такова законодателство, а други са на път да сторят това. Освен това Парламентът прие, че политиката за среда без тютюнев дим трябва да бъде допълнена от други помощни мерки. Съветът споделя това мнение.

Доволна съм, че имах възможността да дам сведения относно графика на Съвета по отношение на предложението за препоръка за среда без тютюнев дим и очаквам с нетърпение да чуя вашите мнения по въпроса.

Theodoros Skylakakis, *от илето на групата PPE – (EL)* Г-жо председател, решението на Съвета да популяризира своето предложение за среда без тютюнев дим пред държавите-членки във възможно най-кратки срокове, без да предостави на Парламента достатъчно време да обмисли позицията си по въпроса, по наше мнение не е правилно. Отговорът ни, извън поставеното днес запитване, е резолюцията, която, надявам се, утре ще приемем. Тя беше постигната с добър компромис и струва ми се изразява мнението на повечето членове на Парламента. Резолюцията съдържа множество нови елементи. Ние, от групата на Европейската народна партия (Християндемократи), се гордеем особено с акцента, който текстът поставя върху защитата на децата от пасивното тютюнопушене, като по наше предложение и с одобрението на други групи бяха въведени редица нови елементи.

Искам да изтъкна например позоваването на необходимостта от специална информираност и закрила, защото децата, за разлика от възрастните, не разполагат със средствата за предоставяне на юридическо, морално или дори психологическо съгласие за излагането им на въздействието на пасивното тютюнопушене. Родителите са длъжни да ги защитават, но се нуждаят от нашата помощ, тъй като проблемът при децата не е достатъчно проучено и в резултат на това нито родителите, нито някой друг знае какви последствия оказва върху децата дългосрочното излагане на тютюнев дим и в каква степен се нуждаят от защита.

Ето защо нашето предложение Комисията да проведе общоевропейско проучване по проблема, включително и върху третичния тютюнев дим, е особено ценно. Получените данни могат да послужат на много хора. Освен това резолюцията съдържа множество важни елементи и се надяваме, че Съветът ще се съобрази с тях.

Daciana Octavia Sârbu, *от името на групата S&D*. – (RO) Закрилата, предложена от забраната за пушене на обществени места, трябва да бъде от полза както за гражданите на Европейския съюз, така и за околната среда. Не можем да пренебрегнем факта, че сега тютюнопушенето продължава да бъде една от най-сериозните причини за заболявания и смърт. Борим се с всички сили срещу опасни епидемии и създаваме сложни и скъпоструващи ваксини, за да се предпазим от новопоявили се вируси, но усилието да защитим нашите деца, семейства и околна среда от вредата от тютюнопушенето е много по-постижимо за нас.

Обикновената логика, ако не влиянието на концепции като правото на мнозинството на непушачите, трябва да ни убеди да направим това усилие свой приоритет. Проведени наскоро проучвания показват, че забраната на тютюнопушенето в Северна Америка и Европа е довела до бързо намаляване на някои сериозни здравословни проблеми. Всъщност ефектът е бил забелязан почти веднага след въвеждането на забраната. В страни, където тютюнопушенето е напълно забранено на обществени места, положителното въздействие върху здравето се приписва на няколко фактора. Тук се отнасят не само премахването на вдишвания косвено от пушачите дим, но и намаляването на пасивното тютюнопушене, което засяга непушачите.

Искам да не пропуснем един съществен факт: пушачите са малцинство в Европейския съюз. Разбира се, никой не може да предложи ограничаване на правото на хората да пушат дори и заради някои принципи, които всички ние поддържаме като категорична защита на общественото здраве и свободна от източници на замърсяване околна среда. В същото време обаче съставеното от непушачи мнозинство настоява за среда без тютюнев дим. Именно тази реалност трябва да ни ръководи, когато подготвяме и подкрепяме законодателство против тютюнопушенето.

Тъй като е доказано, че с помощта на въпросните подкрепящи мерки пушачите са в състояние да се откажат от пушенето, смятам, че трябва да укрепим законодателните мерки, насочени срещу тютюнопушенето, като част от политиката на Общността за контрол на консумацията на тютюн с оглед реален принос за подобряването на общественото здраве в целия Европейски съюз.

Frédérique Ries, *от името на групата ALDE*. – (FR) Г-жо председател, чрез резолюцията съвсем естествено Парламентът възнамерява да подкрепи изключително проактивната политика на Комисията за борба с тютюнопушенето. Но ние настояваме — и това е особено важно — да стигне по-далече и да гарантира, че през 2011 г. мъжете и жените в Европа ще имат право на чиста зона на всички обществени места, транспортни средства и работни места.

Всъщност Европа има правото — очевидно — и дори задължението да предложи закрита, като в този случай въведе забрана, както направи и продължава да прави по отношение на цяла поредица от токсични вещества, вещества, които убиват в някои от случаите по-малко хора, отколкото тютюнът: химични вещества, пестициди, някои тежки метали или дори азбеста, освен всички други.

Когато казвам, че Европа трябва да въведе забрана и по този начин да гарантира зона без тютюнев дим за всички работещи, както изисква от нас преобладаващото мнозинство граждани, това не означава очевидно, че повеждаме кръстоносен поход срещу пушачите. Аз съм либерал и съм силно привързана към понятията за свобода, свободен избор и свободна воля. Единен европейски текст може да предвиди изключения от правилата, стаи за пушачи и зони на свобода. Да коवेश закони не означава да бъдеш потисник. Става дума за обществени места, но не можете да ме убедите, че Европа няма участие в разискването.

Carl Schlyter, *от името на групата Verts/ALE* – (SV) Г-жо председател, искам да подчертая, разбира се, че става дума за защита на работещите. Това е единствената причина, поради която ЕС изобщо се ангажира с проблема. Забранихме дихлорометана (DCM) например — нещо, за което лично отговарях — именно защото засяга здравето на трудещите се. Те имат правото на закрита от европейското законодателство, а в момента говорим за здравето на работещите в сферата на хотелиерството и ресторантьорството.

Забрана на тютюнопушенето на тези места ще спаси много повече животи и ще бъде далеч по-ефективна по отношение профилактиката на крехкото здраве от много други, създавани от нас закони. Това е един от най-ефективните инструменти, които можем да въведем за защита здравето на хората на работното място и особено на децата и другите невинни жертви на тютюневия дим. Десетки вещества в цигарения дим са толкова токсични, че ако искате да ги използвате за лабораторни нужди, трябва да се добиете със специално разрешение, а ние искаме да отделяме именно такива вещества във всекидневното обкръжение на хората. Ситуацията е напълно абсурдна. Не става дума за свобода на избора, защото тези, които се разболяват, изобщо не са избирали това да им се случи. Сега обаче можем да помогнем на хората и да им попречим да се разболеят в бъдеще — това е възможност, от която трябва да се възползваме.

Jiří Maštálka, *от името на групата GUE/NGL*. – (CS) Доволен съм, че успяхме да създадем обща резолюция, която представлява приемлив компромис и която може да допринесе за намаляване на случаите на смърт и крехко здраве, причинени от тютюнопушенето. Приветствам формулировката на член 15, който трябва да гарантира, че усилието за контрол на тютюна е специално защитено срещу търговските интереси на тютюневата промишленост. Установеният с член 22 механизъм за представяне на доклади е добър според мен. Разочарован съм, че не успяхме да включим и позоваване на стандартизираното опаковане в общата резолюция. Проучванията показват, че стандартизираното опаковане ще намали в значителна степен консумацията и потреблението, особено сред младите хора. Разочарован съм още и от факта, че поради липса на време не спазихме съответния процес на консултации, но се надявам, че Съветът ще подкрепи споменатите досега предложения. Искам да отбележа за протокола, че на днешното заседание приехме мерки, които ще поставят закрилата на непушачите в Европейския парламент на правилна основа.

Peter Liese (PPE). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, искам да благодаря на всички, които допринесоха за резолюцията. Пасивното тютюнопушене е огромен проблем, особено за децата. Председателят на Германската педиатрична асоциация веднъж каза, че пушенето в присъствие на деца представлява нанасяне на умишлена телесна повреда. Лично аз не бих се изразил толкова драстично, но е ясно, че трябва да преминем към действия.

Горещо приветствам въведеното в Ирландия, Италия и други страни законодателство. Смятам, че юридическата и реалната ситуация в Германия е срамна от гледна точка на здравната политика. Имаме много какво да научим от други европейски държави в това отношение.

Независимо от това обаче нещата не изглеждат толкова лесни, колкото твърдят параграфи 2, 10 и 13 от резолюцията. На ниво Европа разполагаме само с ограничени правомощия, а въвеждането на законодателство в тази област може да се окаже политически контрапродуктивно. Можем единствено да защитим работещите. Не можем да осигурим специална закрила на децата, като предприемем действия на ниво Европа. Но именно от такъв род закрила се нуждаем спешно в момента. Затова ви моля да подкрепите измененията, предложени от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) по темата.

Няколко думи за противоречивите субсидии за тютюнопроизводството, които от години обсъждаме. Комисията по околна среда, общественото здраве и безопасност на храните винаги е настоявала за тяхното премахване. В момента Съветът е постигнал добър компромис, поради което ще отправя голяма лична молба, инспирирана от обсъждането в рамките на моята група, да оставим параграф 9 непроменен. Това е работещ компромис и хората няма да го разберат, ако продължим да изплащаме субсидии, както в миналото. Нуждаем се от промяната и трябва да я подкрепим.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Г-жо председател, по време на изборите за Европейски парламент през 2004 г. Ирландия въведе забрана за пушене на работното място и поради това се срещнахме с много разгневени избиратели пред ресторанти и заведения. Те бяха въбесени от забраната. Но сега сме 2009 г. и в момента има огромно одобрение, че направеното от нас е било от полза за работещите, за техните работодатели и за системата на общественото здравеопазване. Хората свикнаха да живеят със забраната.

Тази сутрин реших да спазвам правилата за здравословен начин на живот и дойдох пеша до Парламента, но за мое огромно учудване видях млади родители, които пушеха в колите, където, пристегнати с колан на задната седалка, се возеха децата им. Имаше и такива, които бутаха детски колички с цигара, надвиснала над детето. Очевидно чака ни много работа, докато образуваме възрастните относно опасностите за децата.

В този смисъл подкрепям колегата Peter Liese в призива му за закрила на децата. Те са толкова уязвими и е много тъжно да ги гледаме изложени на подобна опасност.

Но не бива да демонизираме пушачите. Нека не забравяме, че към тютюна се развива силна пристрастеност и че пушачите се нуждаят от цялата ни помощ и подкрепа, за да се освободят от навика. Тези, които избират, както някой може да каже, да не се освободят от порока си, трябва да продължат да правят това, което желаят, без да причиняват вреда на другите и с пълното съзнание за вредата, която оказват сами на себе си.

Разполагаме с добра резолюция и съвсем разбираемо в Ирландия, където сме толкова напреднали със законодателство по въпроса, даваме пълната си подкрепа.

Radvilė Morkūnaitė (PPE). – (LT) В Европейския парламент често разискваме правата на човека. Според проучване на Евробарометър 70% от гражданите на Европейския съюз не пушат, а повечето желаят пушенето на обществени места да се забрани. Може да се разиска около това дали по този начин ще се извърши дискриминация спрямо пушачите. Все пак обаче смятам, че предвид признатата вреда от тютюнопушенето

за здравето не можем да рискуваме здравето на хората. Разбира се, когато става дума за забрана на тютюнопушенето на ниво ЕС, не бива да забравяме принципа на субсидиарност и трябва да позволим на държавите-членки сами да решават как ще защитават и предпазват своите граждани. В Литва например, както вече изтъкнаха нашите ирландски колеги, имаме Закон за контрол на тютюна, който е един от най-прогресивните на ниво ЕС. Разбира се, има още какво да се постигне. В Литва консумацията на тютюн е забранена в обществените институции, на работното място, в затворени пространства, във всички заведения за хранене и в обществения транспорт. В Литва Законът за контрол на тютюна беше приет с огромно желание и в интерес на истината дори самите пушачи признават, че сега пушат по-малко от преди или даже в някои случаи са спрели да пушат. Естествено Литва като други страни от ЕС трябва да отдели повече внимание на проблема с пушенето сред малолетните. Смятам, че всички сме заинтересовани да имаме чиста и здравословна околна среда, особено за нашите деца. Следователно добрите примери на страните, които са забранили тютюнопушенето на обществени места, трябва да служат за вдъхновение и насърчаване на онези държави, които са по-скептични в това отношение, да защитават правата на непушачите и да насърчават институциите на ЕС — след вслушване в становището на Европейския парламент — да намерят начини да приемат закони със задължителен характер.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-жо председател, най-напред искам да поздравя г-жа Estrela за нейната инициатива. Съгласен съм с казаното от нея.

В Ирландия наблюдавам преобразяване в отношението към пушенето, както и в навиците на ирландските пушачи. Бях председател на Келтската атлетическа асоциация, най-голямата спортна организация в страната. Въведохме забрана за нашия най-голям стадион, който побира до 82 500 души. В началото хората се съпротивляваха, но сега вече я приемат. Налице е коренна промяна. Лично аз нямам проблеми с това, че някой пуши, но пушенето пречи на другите хора и ето тук възниква проблемът. В Ирландия в общи линии изкоренихме пасивното тютюнопушене и възрастните като цяло намалиха цигарите. Много от тях изцяло ги отказаха, а също така — което е по-важно — младите хора са склонни в по-малка степен да пушат в сравнение с предишни години.

И накрая искам да отбележа, че дори по отношение на облеклото хората забелязват, че вече няма остатъчна миризма. Когато са в чужбина и отидат на ресторант и усетят тютюнев дим, са склонни да си тръгнат, като същото се отнася и до хотелските стаи. Така че имаме една добра инициатива и колкото по-скоро я приложим, толкова по-добре за всички. Гарантирам ви, че никой няма да съжалява.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Г-жо председател, хората имат право да пушат, но аз не прекланям глава пред никого като казвам, че никой не е длъжен да вдишва дима, издишан от други на работното място или другаде.

Лично аз мразя това — направо го ненавиждам — и приветствам наложената в моята страна забрана. Но не смятам, че решението трябва да бъде взето на европейски ниво. Не смятам, че трябва да призоваваме за прилагане на законодателство със задължителен характер във всички държави-членки. Аз съм федералист, но не и привърженик на централизма. Решенията трябва да се вземат на най-ниското практическо ниво, което в този случай е държава-членка или дори регионални правителства като в Шотландия, която е първата област без тютюнев дим в моята страна.

Толкова е лесно да пренебрегнем принципа на субсидиарност, когато смятаме, че вършим добро. В този случай вярвам, че правим добро, но след приемането на Договора от Лисабон, трябва да направим обратен завой, за да спазим този принцип.

Anja Weisgerber (PPE). – (DE) Г-жо председател, нуждаем се от въвеждането на ясни и практични правила за защита на непушачите в цяла Европа. Според мен обаче „в цяла Европа“ не означава непременно „от Европа“. Много държави-членки вече въведоха законодателство, което закриля непушачите, а други са в процес на въвеждане на такива закони.

Защо някои от моите колеги твърдят, че ние, в Брюксел, можем да извършим това по-добре от самите държави-членки независимо от факта, че Европейският съюз няма правомощия върху здравната политика и се налага да приложим това право по заобиколния път на безопасността и здраве при работа? По мое мнение държавите-членки трябва да регламентират на практика защитата на непушачите. В това има резон, тъй като те стоят по-близо до местните проблеми и въпроси. Не разбирам защо Брюксел трябва да налага закрила за непушачите в Лапландия и в Андалусия, която да съпада до последния детайл. Къде останаха трансграничните последици? В това отношение ние в Брюксел се сблъскахме със собствените си граници.

За мен закрилата за децата и младите хора е от особено значение. Нуждаем се от всеобхватна защита в тази област. Ако въведем закрила за непушачите на европейско ниво посредством здравето и безопасността при

работа, не защитаваме децата и младите хора, които не са трудово заети. Затова ви призовавам да подкрепите изменения 2 и 3, предложени от групата на Европейската народна партия (Християндемократи).

Аса Торстенсон, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-жо председател, изказвам благодарност на уважаемите колеги за това важно разискване. Намирам за изключително положителен факта, че всички сме толкова отдадени на успешното постигане на среда без тютюнев дим. Смятам, че имаме много общи възгледи. Както вече казах, изказвам съжаление, че Европейският парламент не успя да предостави становището си навреме, но председателство ще вземе предвид вашата резолюция.

По въпроса с пушенето на работното място Комисията започна серия от консултации със социалните партньори на ниво ЕС. Те бяха помолени да дадат становището си по действащото законодателство и бъдещи законодателни инициативи в тази област. В предложението за препоръка се заявява, че излагането на децата и младите хора на вторичен тютюнев дим е особено опасно и може да увеличи вероятността да пропушат.

Предложението за препоръка за среда без тютюнев дим приканва Комисията да докладва за изпълнението, функционирането и въздействието от предложените мерки на основата на информация, предоставена от държавите-членки. Докладът на Комисията ще предостави също подходяща възможност да се върнем на темата.

Въпросът с контрола на тютюна ще заеме важно място в дневния ред през следващата година. Тогава ще започнем подготовката за четвъртата сесия на Конференцията на страните по Рамковата конвенция за контрол на тютюна. Конференцията ще се проведе в Пунта дел Есте в Уругвай от 15 до 20 ноември 2010 г. Сигурна съм, че дотогава Съветът ще поиска да обсъди въпроса с Европейския парламент още веднъж.

Председател. – Внесено е предложение за резолюция⁽⁴⁾ съгласно член 115, параграф 2 от Правилника за дейността.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре (четвъртък, 26 ноември 2009 г.).

Писмени изявления (член 149)

Martin Kastler (PPE), в писмена форма. – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, често пъти добрите намерения създават проблеми. Никой от вас няма да оспори факта, че непушачите се нуждаят от всеобхватна закрила. Компромисното предложение за резолюция за среда без тютюнев дим обаче, което ще гласуваме в четвъртък, далеч надхвърля защитата на непушачите. Въпреки че последният вариант изрично подчертава принципа на субсидиарност, едновременно с това той го компрометира. Предложението настоява за строги регламенти със задължителен характер на ниво ЕС. По този начин се злоупотребява с истинската загриженост за защитата на здравето в опит да се прехвърлят недействителни правомощия към областта на здравната политика и трудови и социални въпроси на европейско ниво. Всички искаме Европа да бъде близо до своите граждани, а принципът на субсидиарност е ключът за осъществяването на това желание. Държавите-членки или в случая с Германия федералните провинции трябва да проведат собствени разисквания относно закрилата за непушачите. Това е единственият начин да се намерят решения, които удовлетворяват традициите и културата на всяка страна и по този начин се доближават до нейния народ. Поради тези причини ви призовавам да гласувате против предложението за резолюция в сегашния му вид в четвъртък.

Franz Obermayr (NI), в писмена форма. – (DE) Самият аз съм непушач. Напълно наясно съм с вредата върху здравето от употребата на тютюн и от пасивното тютюнопушене. Както обаче често се случва плановите от страна на ЕС отиват твърде далеч. Някои от регламентите са напълно абсурдни, а в някои от случаите не позволяват дори пушене на открито. ЕС се фокусира маниакално върху консумацията на тютюн, докато в същото време са налице голям брой всекидневни дейности със статистически доказан опасен и вреден характер, като бързите закуски, леглата в солариумите, алкохола и кафето, шофирането, липсата на физически упражнения и недостигът на сън, освен всички други. Ще приветствам разумни регламенти и кампании за осведомяване, които са насочени към минимизиране на свързаните рискове. В крайна сметка обаче възрастните трябва да носят отговорността за вземаните от тях решения относно степента на подготвеност да приемат последствията от увреждането на тяхното здраве. Предвижда се пълна забрана на тютюнопушенето в компаниите през 2012 г., като по този начин се обръща много слабо внимание на онези дружества, които най-много ще пострадат, а именно в областта на кетъринг индустрията. Те могат да очакват спад в приходите до 20%, което ще доведе до загуба на редица работни места. Нещо повече, през последните години законът задължи

(4) Вж. протокола.

ресторантите и баровете да подготвят пространства за пушачи и непушачи на своята територия. Пълната забрана за пушенето през 2012 г. ще направи автоматично скъпоструващите инвестиции ненужни. Предложението за препоръка на Съвета за среда без тютюнев дим е неразумна мярка.

Richard Seeber (PPE), в писмена форма. – (DE) Държавите-членки най-вече имат много несвършена работа по отношение закрилата на непушачите. Главната ни загриженост трябва да бъде защитата на уязвимите групи като децата и бременните жени. Европейският съюз обаче няма преки правомощия в тази област. Здравеопазването е и продължава да бъде въпрос на регламентиране от страна на държавите-членки и те трябва да поемат отговорността по проблема. Затова ЕС трябва да се концентрира върху това какво може да направи за защитата на непушачите, което означава защита на служителите на работното място. Опитът за постигането на основната цел обаче — превръщането на Европа в зона без тютюнев дим — чрез въвеждане на голям брой регламенти за защита на работещите е незадоволително решение на проблема. С оглед защитата на възможно най-голям брой слоеве от населението, и в частност децата, от вредните ефекти на тютюневия дим имаме нужда от повече кампании за повишаване на информираността на обществеността. Това е единственият ефективен начин за промяна на начина на мислене на европейците в дългосрочен план и единственото решение как да се намали пушенето в личната сфера.

(Заседанието, прекъснато в 19,30 ч., се възобновява в 21,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа KRATSA-TSAGARPOULOU

Заместник-председател

16. Състав на комисиите и делегациите: вж. протокола

17. Ратифициране и изпълнение на обновените конвенции на МОТ (разискване)

Председател. — Следващата точка е въпрос, изискващ устен отговор (O-0131/2009), зададен от Alejandro Cercas, от името на групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент, Marian Harkin, от името на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, Jean Lambert, от името на групата на Зелените/Европейски свободен алианс, и Gabriele Zimmer и Ilda Figueiredo, от името на Конфедеративната група на Европейската обединена левица — Северна зелена левица, към Комисията относно ратифициране и прилагане на актуализираните конвенции на Международната организация на труда (МОТ) (B7-0228/2009).

Alejandro Cercas, автор. — (ES) Г-жо председател, уважаеми колеги, уважаеми членове на Комисията, всички знаем, че икономическата глобализация, международната финансова криза и всички бъдещи предизвикателства следва да бъдат посрещани на световно равнище. Не можем повече да се занимаваме с проблемите на национално, нито дори на регионално ниво. Ето защо сътрудничеството между Европейския съюз и Международната организация на труда (МОТ) намери място като главна точка в нашия дневен ред.

Със своя тристранен метод МОТ върши неопенима работа по внасянето на съгласуваност и рационалност в нашия свят. Нашите ценности са и ценностите, върху които се основава МОТ. И организацията, и ние работим за създаването на социален модел, зачиташ достойнството на хората, затова сме убедени, че можем да работим съвместно. Европа несъмнено се нуждае от МОТ, за да поддържа социалния модел — не бихме могли да го постигнем в един несправедлив свят — а МОТ очевидно ни дава възможност да бъдем световен фактор в международните отношения.

Европейският съюз и неговите държави-членки твърдят, че работят в тясно сътрудничество с МОТ и че насърчават програмата за достоен труд за всички, както и Глобалния пакт за заетостта под ръководството на МОТ. И все пак, госпожи и господа от Комисията, липсва съгласуваност между думите и делата ни. Затова е от изключително решаващо значение тази вечер да обсъдим ратифицирането на конвенциите на МОТ, а утре да одобрим резолюция по темата с цел да осигурим определени гаранции за МОТ, а също и за собствения ни проект.

Във вашето съобщение относно актуализираната социална програма отново призовахте държавите-членки, но те не се отзоваха. Призовахте ги да ратифицират и приложат конвенциите, но не постигнахте особен успех. Изглежда, че сега трябва да предприемете много по-амбициозни действия. Няма смисъл да споменаваме, че държавите-членки вече са ратифицирали основните конвенции на МОТ. Тя е актуализирала 70 от своите конвенции, като някои страни от третия свят, както и други с развиващи се икономики, напредват по-бързо

от Европейския съюз. Това е трудноразбираемо за останалата част от света, като така Европа губи доверие и пропуска възможности.

Ето защо, госпожи и господа от Комисията, за Европа е донякъде скандално, че докато се изказва в подкрепа на достойни работни места за всички и в подкрепа на МОТ, същевременно не ратифицира конвенциите на МОТ и така просто се задоволяваме с празна реторика.

Точно тук възниква нашият въпрос. И така, всички политически групи в Парламента искат от вас утре да продължите напред и да внесете съобщение, изискващо държавите-членки да ратифицират конвенциите с цел съгласуване на думите с делата ни. Липсата на такава съгласуваност в политиката е една от причините за това, че губим доверието на гражданите, както и за това, че Европа губи доверието на останалата част от света.

Marian Harkin, автор. – (EN) Г-жо председател, с радост подкрепям призива за ратифициране и прилагане на актуализираните конвенции на МОТ от страна на държавите-членки на ЕС. Със сигурност си заслужава да спомена, че когато МОТ беше създадена през 1919 г след Версайския договор, сложил край на Първата световна война, това беше с цел да се изрази убеждението, че световен и траен мир може да бъде постигнат само ако същият се основава на социална справедливост. През последните 80 години МОТ се е отзовавала на нуждите на хора от цял свят за достойни работни места, препитание и лично достойнство.

Тази вечер призоваваме всички държави-членки на ЕС да ратифицират и приложат актуализираните конвенции на МОТ; ала призивът не е отправен само от авторите на настоящия въпрос — той е и от страна на множество други агенции и структури. Ако разгледате Професионалния кодекс на доставчиците на ООН, ще забележите, че конвенциите на МОТ са послужили като основа, върху която се базира по-голямата част от Професионалния кодекс, а ООН очаква от всички доставчици на стоки и услуги за ООН да се придържат към принципите на Професионалния кодекс. Ето защо е необходимо ратифицирането и прилагането на конвенциите в цял свят, така че доставчиците да могат да се придържат към тях. Със сигурност можем да го реализираме в Европейския съюз.

В своето съобщение относно обновената социална програма Европейската комисия заявява: „Комисията призовава всички държави-членки да дадат пример, като ратифицират и започнат да прилагат конвенциите на МОТ, които МОТ счита за актуализирани“. В резолюция относно обновената социална програма, одобрена от предишния Европейски парламент през май тази година, ние отново заявяваме, че според нас по-усърдното изпълнение и влизането в сила на съществуващото трудово законодателство, подчинено на националните закони и законите на Общността, както и на конвенциите на МОТ, трябва да бъде приоритет за европейските институции и държавите-членки на ЕС. Затова тази вечер ние, членовете на ЕП, отново отправяме всички тези апели. Призоваваме действащото председателство да бъде възможно най-амбициозно в това отношение; призоваваме държавите-членки да разгледат значимите социални аргументи за ратифициране и прилагане на конвенциите; призоваваме и Комисията да обмисли приемането на препоръка към държавите-членки за насърчаване на ратифицирането на актуализираните конвенции.

Освен това сме на мнение, че Европейският съюз трябва да гарантира съгласуваност между своята външна и вътрешна политика. В Парламента отново и отново слушаме за обмен на най-добри практики между държавите-членки. Това със сигурност е отличен пример, илюстриращ къде самите ние можем да постигнем най-добри практики — след като всички държави-членки ратифицират съответните конвенции. Така можем да насърчаваме най-добрите практики в чужбина и по цял свят — посредством (както предлага самата Комисия) даването на пример чрез ратифициране на актуализираните конвенции. Днес, 25 ноември, 7 650 конвенции на МОТ вече са ратифицирани в световен мащаб, като 47 от тях — през последните 12 месеца. Очакваме Европа да поеме водеща роля в Копенхаген по въпросите, засягащи изменението на климата; можем да свършим също толкова добра работа и с ратифицирането на всички конвенции на МОТ.

Emilie Turunen (от името на Jean Lambert). – (DA) Г-жо председател, от името на групата на Зелените/Европейски свободен алианс, искам да подчертая, че считаме посланията в решението относно ратифицирането и прилагането на конвенциите на МОТ за много необходими и изключително неотложни. Защо? По две причини. Първо, Европейският съюз трябва да поеме ръководна роля в борбата за осигуряване на достоен труд. Ние следва да бъдем пионери в световен план, що се отнася до насърчаване на добри трудови условия и на достоен труд.

Второ, както вече беше споменато тук днес, отваря се пропаст между думите и делата ни — или, казано с други думи, пропаст между вътрешните и външните реакции на ЕС. Ако ЕС забрави или ако неговите държави-членки забравят или изберат да не ратифицират и да не приложат актуализираните конвенции, това не е добре не само за работещите в Европа. То е също и много лош знак, който изпраща на държавите извън

ЕС, от които изискваме да ратифицират същите тези конвенции. Би следвало да прилагаме на практика собствените си препоръки.

От решаващо значение за Европейския съюз е да поеме ръководството на световно равнище, да покажем, че се намираме в регион, който успява да съчетае добри условия за работа с високо ниво на конкурентоспособност. МОТ е нашият световен фактор, що се отнася до регулиране на международно ниво. От съществена важност е ЕС да подкрепи МОТ като институция и да имаме сериозно отношение към конвенциите на МОТ. Затова групата на Зелените напълно подкрепя посланията в решението и призоваваме компетентните структури на ЕС да внушат на държавите-членки, че те трябва да приемат решението също толкова сериозно, колкото и ние тук тази вечер.

Ilida Figueiredo, автор. – (PT) Г-жо председател, подкрепяме призива към държавите-членки последните да разгледат убедителните социални аргументи в полза на ратифицирането и прилагането на конвенциите, определени от МОТ като актуализирани.

От 1919 г. насам Международната организация на труда поддържа и развива система от международни трудови стандарти, покриващи широк кръг от теми, включително работа, заетост, социално осигуряване, социална политика и свързаните с това права на човека.

Ето защо подкрепихме първоначалния проект за обща резолюция, внесен за обсъждане. За съжаление обаче, поради оказания натиск от страна на групата на Европейската народна партия (Християндемократи), останалите подписващи страни позволиха да бъде снижено значението на резолюцията в ущърб на нейната законова сила чрез включването на референция към Лисабонската стратегия за растеж и работни места.

Въпреки това, както е известно на всички ни, точно в името на Лисабонската стратегия Европейската комисия внесе в Парламента някои от най-лошите предложения, нарушаващи трудовите и социалните права чрез своя акцент върху гъвкавостта и дерегулирането на труда.

Кой би могъл да забрави предложението за изменение на директивата за работното време, което целеше да обезпечи труда и да го направи още по-рискован, да упължи работния ден и да разклати основите на колективното договаряне и ролята на профсъюзите, т. е. точно обратното на онова, което поддържат конвенциите на МОТ?

Именно заради споменатата непростима препоръка към Лисабонската стратегия ние оттеглихме своята подкрепа за резолюцията.

Въпреки това, от името на Конфедеративната група на Европейската обединена левица — Северна зелена левица, призоваваме държавите-членки да ратифицират конвенциите на МОТ и настоятелно приканваме Европейската комисия да обмисли нашите предложения.

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, през последните няколко години Комисията нееднократно изтъкваше поетия си ангажимент към международно приетата Програма за достоен труд, включително и подкрепа за конвенциите на МОТ.

Комисията активно подкрепяше държавите-членки и работеше в тясно сътрудничество с МОТ с оглед приемането на амбициозни законови стандарти, съответстващи на предизвикателствата на глоболизиращата се икономика и допринасящи за приложението на Програмата за достоен труд на МОТ. Съветът и Европейският парламент са изтъквали важността на Програмата за достоен труд и на дейността на Комисията в това отношение.

Държавите-членки на ЕС вече ратифицираха всички конвенции на МОТ, покриващи основните трудови стандарти, както и голям брой други конвенции на МОТ. Комисията отново потвърди своя ангажимент към Програмата за достоен труд като част от обновената социална програма. В частност Комисията призова всички държави-членки да дадат пример, като ратифицират и приложат конвенциите на МОТ, определени от МОТ като актуализирани. С това Комисията подчертава както вътрешното, така и външното измерение на Програмата за достоен труд. Освен това там, където конвенциите на МОТ изискваха изключителните компетенции на Комисията, последната внесе навременни предложения за решения на Съвета, упълномощаващи държавите-членки да ратифицират съответните конвенции, заедно с призив към ратифициране на стандартите при първа възможност, особено Конвенцията за морски труд и Конвенцията относно условията на труд в сектора на риболова.

Накрая, докладът относно достойния труд от 2008 г. предвижда контрол на политическите събития по отношение на процеса на ратифициране. Очаква се резултатите от анализа да бъдат отразени в последващ доклад относно достойния труд, който ще бъде публикуван през 2011 г.

Csaba Óry, *от името на групата PPE.* – (HU) Преди всичко искам да приветствам факта, че политическите групи успяха да постигнат съгласие относно текста на проекторезолюцията относно ратифицирането и прилагането на конвенциите, актуализирани от Международната организация на труда. Затова ние също ще дадем своята подкрепа.

Както е известно, МОТ е една от най-старите международни структури. Тя е основана през 1919 г. с основна цел създаването на трудов устав, управляващ развитието на условията за работа и трудната работна среда, като противовес на експлоатацията. Впоследствие МОТ разширява своята дейност, включвайки социална политика и система за техническо сътрудничество.

Ние от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) сме на мнение, че трудовите стандарти, създадени от МОТ, помагат за смекчаване на неблагоприятните последствия от конкуренцията на международния пазар, като така се увеличават шансовете за постигането на уравнивсен икономически растеж. Това е особено важно в момент, в който навярно вече излизаме от настоящата криза и със сигурност укрепва легитимността на стандартите — както е важен и фактът, че въпросните стандарти се появиха в края на един тристранен процес и се основават на друг демократичен процес, осъществяван със сътрудничеството на правителства, работодатели и профсъюзи. Ето защо в този случай третираме права и ангажменти на работното място, както и всестранната система, която ги обхваща, с която следва да се съобразят държавите, приемащи и ратифициращи конвенциите. Същевременно не можем да пренебрегнем факта, че Европейският съюз като общност не може да ратифицира споразумения. Единствено отделните държави-членки могат да го правят. Следователно при всички положения се поражда въпросът за правилното прилагане на юрисдикцията и принципа на субсидиарност на Общността. Ето защо текстът много подходящо включва призив към Европейския съюз да определи точно кои правни области и свързаните с тях регламенти попадат в компетенциите на Общността и кои са в компетенциите на отделните държави-членки. Това означава, че ако можем да вземем под внимание принципа на субсидиарност, ще подкрепим проекта за препоръка и по този начин ще улесним ратифицирането на конвенциите във възможно най-кратък срок.

Ole Christensen, *от името на групата S&D.* – (DA) Г-жо председател, в Европейския съюз имаме вътрешен пазар — свободен пазар, в рамките на който можем да продаваме един на друг стоки. Гарантираме свободната конкуренция и евтините стоки — всичко това е много хубаво. И все пак, трябва да бъдат включени и други области. Трябва да бъдат гарантирани и зачитани основните права на работещите в целия Европейски съюз. Държавите-членки на ЕС не бива да се конкурират при лоши условия на работа, а работната сила във всички държави-членки трябва да бъде осигурена с равностойно заплащане за равностойен труд. Правото на стачки също е основно право.

Ето защо е важно да има близко сътрудничество между Европейския съюз и МОТ. Имаме редица общи ценности и можем да използваме конвенциите на МОТ като основа за по-нататъшно развитие на европейския социален модел. За съжаление, това засега не е възможно, тъй като Комисията счита конвенциите за правнообвързващи само ако са били ратифицирани от повече от половината държави-членки. Можем да започнем с гарантиране, че всяка държава-членка на ЕС поне ще ратифицира и ще приложи конвенциите, определени от МОТ като актуализирани. Нямаме нужда от повече обсъждане, а от действия. Как иначе можем да изискваме от други държави по света да ратифицират и прилагат конвенциите на МОТ, както и да настояваме Световната търговска организация (СТО) да включи основните права на работещите във всички търговски споразумения?

Европейският съюз трябва да поеме инициативата. Едва тогава можем да изискваме от други държави да ратифицират и прилагат конвенциите. Трябва да насърчаваме достойния труд в Европейския съюз и по света и това да бъде нашият устойчив, категоричен отговор на световната криза, в която се намираме.

Elisabeth Schroedter, *от името на групата Verts/ALE.* – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, вярно е, че във време на криза минималните световни стандарти предпазват работещите от нечовешки условия на работа. Европейският съюз винаги подкрепя основните стандарти на МОТ в своите импровизирани речи и в отношенията си с трети страни, което е съвсем правилно, тъй като те защитават работещите от дискриминация и социален дъмпинг.

За съжаление, в рамките на Европейския съюз нещата не отиват по-далеч от споменатите импровизирани речи. Държавите-членки на ЕС и самият Европейски съюз пренебрегват конвенциите на МОТ. Те не ги ратифицират и не ги прилагат. Това позволява на държавите-членки и на ЕС да бягат от отговорност. Например Съдът на Европейския съюз отмени правото на стачки, а Комисията аплодира този ход. Друг пример:

Конвенцията за защита правата на всички работници мигранти беше ратифицирана само от три от всичките 27 държави-членки. Това е скандално и ситуацията трябва да се промени — днес, 90 години след основаването на МОТ.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). – (FR) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, преди всичко искам да благодаря на колегите ми от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и останалите политически групи в Европейския парламент, защото по въпроса за достойния труд всички имаме желанието да спазваме едни и същи изисквания и да внесем обща резолюция, а преговорите през последните няколко дни бяха изключително позитивни.

От МОТ успяваше да гарантира и развива една система на международни трудови стандарти, покриващи широк кръг от теми, включително работа, заетост, социална политика и права на човека. Не бива да забравяме това, особено в настоящия момент на криза.

Именно затова е изключително важно, че конвенциите бяха определени от МОТ като актуализирани след тристранен процес, включващ работодатели, работещи и правителства. По тази причина внесохме споменатата препоръка към държавите-членки, насърчавайки ги да ратифицират конвенциите, определени от МОТ като актуализирани, и изисквайки от тях да дадат активен принос към тяхното ефективно прилагане в името на развитието и напредъка на социална Европа. Надяваме се, че това ще се случи възможно най-скоро. Ще бъдем бдителни по отношение на крайните срокове за прилагане на конвенциите, като същевременно ще зачитаме принципа на субсидиарност.

Групата PPE ще бъде особено бдителна по отношение на прилагането на конвенциите в държавите-членки. Заложени са на карта борбата с нелегалния труд, съвременният социален напредък, съграждането на една истински социална Европа, показваща на света правилната посока — и ние наистина желаем да подпомогнем напредъка.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Г-жо председател, една от най-важните характеристики на Европейския съюз е значението, което приписва на социалната политика и основните права. Много добре знаем, че прилагането на тези права е предпоставка за пълноправно членство в Европейския съюз. Знаем още и че нарушаването на правата задължава Европейския съюз да наложи санкции.

Правата, утвърдени покрай създаването и функционирането на Съюза, обхващат и работното място. Значението, което ЕС приписва на защитата на трудовите права, не се проявява само във вътрешното му законодателство, но и в неговата външна политика. Много добре знаем, че, стане ли въпрос за приключване на споразумения с трети страни, едно от включените предварителни условия е зачитането на основните трудови права. Ето защо Европейският съюз нямаше как да не е сред първите, които подкрепиха необходимото систематично актуализиране на конвенциите на МОТ.

Неотдавна МОТ актуализира своите конвенции след преговори с работодатели, работещи и правителства. Докато правителствата на държавите-членки и самият Европейски съюз са сред онези, които се включиха във въпросното актуализиране, ние сме изправени пред парадокс. Парадоксът се състои в това, че независимо от факта, че много държави-членки на ЕС са приели общи директиви, налагащи по-големи трудови права от включените в конвенциите на МОТ, те подценяват важността на формалния въпрос относно ратифицирането на конвенциите на национално ниво.

Тъй като примерът, който даваме с това на държавите от третия свят и особено на развиващите се страни, е изопачен, ще е разумно да променим своето отношение и към онези държави-членки, които още не са пристъпили към необходимото ратифициране. Но, както и да е — Европейската комисия трябва да не се колебае да прояви по-голяма инициатива в изискването си към държавите-членки да изпълняват подобни задължения, за да повишат доверието към Съюза чрез насърчаване на достойни условия на работа, особено в настоящата финансова криза.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Г-жо председател, г-н член на Комисията, несъмнено трябва да подчертаем важността на прилагането на конвенциите на МОТ, но за съжаление се опасявам, че управляващата ни система, а именно тази на свободната конкуренция, превръща самия труд в пазар и следователно — в стока. Това създава навсякъде заплахата за трудовите кодекси, заплахата за планираното намаляване на работното време и оказва натиск върху цената на труда, което нанася голяма вреда.

Във Франция вече имаме случай с производство на сачмени лагери, което беше преустановено, за да бъде преместено в България, а работещите в предприятието бяха помолени да отидат в България и да обучат работниците там. Така можете ясно да проследите как оказваният натиск върху цената на труда води до

преместване на предприятия, до още по-голям натиск и до изопачаване на социалните права във всички области. Следователно трябва да изнамерим система за възходящо хармонизиране по отношение на социалните права и нивата на социална защита, за да не продължава жестоката конкуренция между служителите, създадена от самите предприятия и от нашите институции.

Също така трябва да не продължаваме по посока на онова, което в Парламента и в Комисията наричаме гъвкава сигурност, а точно обратното — да вървим към една система на професионално социално осигуряване, насочена към създаване на работни места и заетост, съчетана с периоди на обучение, които са необходими. Именно това ще ни позволи да излезем от кризата, да обучим работещите, помагайки им по пътя към професиите, които ще бъдат създадени в утрешния ден.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Г-жо председател, сега, след приемането на Договора от Лисабон и след като Хартата на основните права на ЕС стана правнообвързваща, имаме нови възможности да укрепим социалния аспект на европейското сътрудничество. За да направим това, трябва да сме способни и да приложим на практика тези възможности. Добра отправна точка ще е ратифицирането от страна на държавите-членки на ЕС на всички конвенции, определени от МОТ като актуализирани, във възможно най-кратък срок.

Този въпрос има и външен аспект. Ако ЕС желае да бъде сериозен партньор в международната дейност за подобряване на условията на работа и живот, наложително е държавите-членки на ЕС също да приемат конвенциите на МОТ. Ако искаме да въздействаме върху положението в държави от третия свят, първо трябва сами да дадем пример. Затова искам да призова Комисията и шведското председателство да предприемат последователни стъпки и да направят всичко по силите си, за да гарантират всички конвенции на МОТ, определени като актуализирани, да бъдат приети от всички държави-членки.

Лично аз считам за малко обезсърчителен факта, че собствената ми страна, Швеция, държава-членка на ЕС, не е ратифицирала основни конвенции, като например Конвенция 94 относно обществените поръчки. Ето защо искам да призова председателството да предприеме действия и на национално равнище, за да гарантира ратифицирането. Това, заедно с промяната на статуса на Хартата на основните права на ЕС в правнообвързващ, трябва да намали риска Съдът на Европейските общности да допусне други решения, подобни на постановеното по делото „Рюферт“. Не можем да си позволим ситуация, в която имаме законодателство на ЕС, нарушаващо основни конвенции на МОТ.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Г-жо председател, както споменаха колегите, МОТ съществува от много време, от 1919 г — функционира вече 90 години и все още работи върху Програмата за достоен труд. Както казаха и други, важно е държавите-членки да ратифицират всички конвенции, особено в настоящото време на икономическа криза, когато работещите са подложени на натиск. Но според мен е важно и в това разискване да се признае ролята на МОТ в развиващия се свят, както и връзките ѝ с неправителствените организации и многото програми, които тя ръководи, специално насочени към най-уязвимите — например работа с хора с увреждания, които никога не биха имали каквито и да било шансове, ако не бяха тези програми. Още две много значими области, обсъждани в Парламента, са принудителният труд и детският труд. Затова, ако очакваме от МОТ да върши добра работа, каквато тя върши в развиващия се свят, мисля, че най-малкото, което могат да сторят държавите-членки на Европейския съюз, е да ратифицират изцяло конвенциите и с това да дадат пример.

Czesław Adam Sikiński (PPE). – (PL) Г-жо председател, през многото години на своята дейност МОТ е приела и представила за ратифициране от държавите-членки на ЕС серия от международни конвенции и директиви по въпросите на заетостта, профсъюзните свободи, социалната политика и социалното осигуряване, както и колективните трудови отношения и условията на труд. Държавите-членки следва да ратифицират и да започнат да прилагат конвенциите, определени понастоящем от МОТ като влезли в сила. Европейският съюз трябва решително и активно да даде своя принос към изключително важния въпрос относно защитата на правата на работещите хора в глобализация се свят.

Трябва да се подчертае, че всеки гражданин, независимо от своя произход, вероизповедание и расова принадлежност, има право да подобри материалното си благосъстояние, право на духовно развитие в условията на свобода, право на лично достойнство, икономическа сигурност и равни възможности. Не бива да забравяме, че бедността, независимо къде се проявява, е сериозна заплаха за всички нас.

Карел де Гухт, член на Комисията. – (FR) Г-жо председател, уважаеми членове на ЕП, има значително сходство в мненията на изказалите се членове на Европейския парламент и Комисията относно ползата и нуждата от ратифициране на конвенциите на МОТ. Въпреки това, както отбеляза г-н Ъгу, Комисията може да наложи своето влияние само върху области, попадащи под нейните изключителни компетенции, и — както споменах преди това — тя вече го е сторила.

Що се отнася до ролята на профсъюзите, в своето неотдавнашно решение Съдът на Европейските общности призна колективните действия за основно право. И все пак, въпросното право може да бъде регулирано, а това става при съгласуване с други международни актове. Въпреки това ще предам вашите опасения на моя колега, отговарящ за социалната политика, за да може проблемът да бъде проучен в дълбочина.

Председател. – Внесени са три предложения за резолюция⁽⁵⁾ в съответствие с член 110, параграф 2 от Правилника за дейността.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в четвъртък, 26 ноември 2009 г.

18. Световна среща на най-високо равнище на ФАО за продоволствената сигурност — елиминирание на глада в световен мащаб (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявлението на Комисията относно Световната среща на най-високо равнище на Организацията на ООН за прехрана и земеделие (ФАО) за продоволствената сигурност — елиминирание на глада в световен мащаб.

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, Световната среща на върха по въпросите на прехраната, състояла се миналата седмица в Рим, е последната от серия събития на високо равнище, организирани тази година, по време на които продоволствената сигурност и земеделието бяха една от основните теми: в Мадрид през януари, в Акуила през юли, в Ню Йорк и Питсбърг през септември, както и срещата на Комитета по световната продоволствена сигурност миналия месец.

Основната идея на всички тези събития беше осъзнаването, че не се справяме в борбата срещу глада в световен мащаб. Понастоящем над един милиард души по света не могат да посрещнат ежедневните си основни хранителни нужди, а ситуацията заплашва да се влоши в много от развиващите се страни, отчасти и заради последиците от изменението на климата, поставящо допълнителни предизвикателства пред възможностите на тези държави да постигнат продоволствена сигурност.

Световната среща на върха относно продоволствената сигурност беше една възможност да се подкрепи политическия импулс, набрал сили през последните месеци. Още веднъж световната продоволствена сигурност попадна в центъра на вниманието. Но все пак, времето за обсъждане свърши — сега вече е време да изпълним своите обещания.

За Европейската комисия срещата на върха беше ползотворно събитие по три причини. Първо, това е даденото обещание да възобновим своите усилия за постигане на първата от Целите на хилядолетието за развитие — да се намали наполовина броят на гладуващите до 2015 г. Според мен тази цел все още е налице и следва да се стремим към постигането ѝ, особено в онези държави и региони, където напредъкът към нейното осъществяване е много слаб — например в Африка.

Второ, обещанието да подобрим международната координация и управление на продоволствената сигурност чрез един реформиран Комитет по световната продоволствена сигурност, който да се превърне в основен елемент на световното партньорство по въпросите на земеделието, продоволствената сигурност и прехраната. Европейската комисия активно насърчава реформата и съдейства за осигуряването на основното ѝ финансиране. Това според мен е много важна стъпка, която ще проправи път към система за глобално управление на продоволствената сигурност, основаваща се на благонадеждни научни препоръки, но също така и по-отворена към ключовите участници в обществените и частния сектор и в неправителствените организации. Тези участници са решаващи в изграждането на новата система като по-ефективна от настоящата.

Трето, обещанието да се обърне низходящата посока в националното и международното финансиране на земеделието, продоволствената сигурност и развитието на селските райони. Ако искаме да постигнем първата от Целите на хилядолетието за развитие, която е намаляването наполовина на броя на гладуващите до 2015 г., то ангажиментите, поети за увеличаването на официалната помощ за развитие (ОПР), трябва да бъдат изпълнени — особено от държавите, поели ангажимент да постигнат набелязаната цел — 0,7 % от брутният национален доход.

(5) Вж. протокола.

Някои критикуваха заключителната декларация за това, че не задава по-точни цели на официалната помощ за развитие на земеделието и продоволствената сигурност, но нека си припомним, че вече бяха дадени значими финансови обещания на срещата на върха на Г-8 в Акуила. Сега приоритетът е да удържим тези обещания. Със силна подкрепа от страна на Европейския парламент Комисията успешно задейства Инструмента за прехрана, равняващ се на 1 млрд. евро, от които 85% са вече обещани за периода 2009–2011 г. И все пак, през цялото това време имаме необходимост от повече постоянна помощ. За да можем да изпълним своите обещания, се нуждаем от глобална социална система от ангажменти, но трябва да разработим и механизми за наблюдение, специфични индикатори и ориентири, които да могат да бъдат използвани в отчитането на резултатите и въздействията на инвестициите. Но все пак — позволете ми да го изрека ясно и силно — дори и най-големият ангажимент от страна на донорите ще бъде безполезен, ако правителствата на развиващите се страни не съумеят да интерпретират собствените си ангажменти като по-добра селскостопанска политика, стратегии и инвестиции.

Обсъждайки въпроса за продоволствената сигурност, трябва да сме внимателни и по отношение на терминологията и да разграничаваме продоволствената сигурност от продоволствен суверенитет, както и от продоволствена независимост. Усилията, насочени към постигане на производство в цял свят, не са достатъчни сами по себе си. Това, което е от значение, е хората да имат постоянен достъп до храна, което в основата си опира до бедността. Търговията с храни — както в регионален, така и в глобален план — играе важна роля в осигуряването на по-голям достъп до храна, гарантирайки доходи на селскостопанските производители и позволявайки на потребителите достъп до по-евтина храна. Продоволствената независимост или пълното икономическо самозадоволяване може да се окаже много скъпа стратегия и няма да бъде необходима тогава, когато пазарите и търговията функционират правилно.

Ето защо приключването на кръга от Доха с балансиран и всеобхватен резултат ще е значителна стъпка напред. Не трябва да забравяме още, и че световната продоволствена сигурност е твърде сложен и многостранен въпрос, изискващ цялостен подход. През последното десетилетие Европейският съюз е осъществил огромен напредък в тази област, който ще продължава благодарение на процеса на последователност на политиките за развитие (ППР). Разнообразните реформи на общата селскостопанска политика на ЕС силно намалиха възстановяването при износ, а по-голямата част от подкрепата за селскостопанските производители в ЕС се приема от Световната търговска организация (СТО) за „ненарушаваща правилата на търговията“. Още повече, че чрез инициативата „Всичко освен оръжия“ пазарният достъп до ЕС е свободен и за най-слаборазвитите страни, а клаузите на споразуменията за икономическо партньорство (СИП) показват разбиране на проблемите, пред които са изправени много от държавите от Африка, Карибския и Тихоокеанския басейн (АКТБ) при гарантирането на продоволствена сигурност за своите граждани. Следователно в Европейския съюз сме извървели дълъг път в постигането на по-голяма последователност на политиките за развитие и оттам — създаването на по-добри условия за продоволствена сигурност за развиващите се страни. Останалите държави и региони трябва да сторят същото.

В заключение ще кажа, че Срещата на най-високо равнище на ФАО изтъкна факта, че ако желаем да запазим своята цел — намаляването наполовина на броя на гладуващите до 2015 г., тогава трябва да подсилим и увеличим ОПР и частните инвестиции в селското стопанство и да подобрим глобалното управление в селскостопанския сектор.

Albert Deß, *от името на групата PPE*. – (DE) Г-жо председател, г-н член на Комисията, за нас, членовете на Европейския парламент, е важно да обсъдим въпроса за глада в световен мащаб. Не може просто да стоим и да си мълчим, докато се увеличава броят на гладуващите хора, в това число и много деца.

За първи път бях избран за народен представител в парламента преди 20 г. и все още си спомням как международни организации като Световната банка, ФАО, самата ООН, както и СТО заявиха своето намерение да намалят броя на гладуващите по света в рамките на 20 години. Какво се случи след това? Броят на гладуващите хора не беше намален наполовина, а се увеличи. Днес ежедневно гладуват повече от 1 млрд. души. Струва ми се, че точно обратното на онова, което възнамерявах да постигнат въпросните организации.

Могат да се приведат множество различни примери за това. Има държави, като например Зимбабве, където некомпетентното правителство е превърнало житницата на Африка в бедстваш район. Президентът комунист е довел тази богата страна до положение, в което хората гладуват, а ние не проронваме и дума. Все пак носим част от отговорността за това. Отделяме седмици, ако ли не години, за да обсъждаме климата след сто години. Гладуващите днес и утре не се интересуват от климата след един век. Те искат нещо за ядене утре, а ние нямаме никакво решение на техните проблеми. Без никакво намерение да пренебрегваме темата за бъдещето, въпрос на елементарна човештина е да се погрижим за гладуващите в наши дни. Г-н член на Комисията, намирам изказването, че възнамеряваме да намалим наполовина броя на гладуващите хора до 2050 г., за почти

оскъбрително. За нас като световна общност трябва да има някаква възможност по-бързо да намалим броя на хората, които не разполагат с достатъчно храна. Можем да превозваме оръжия до всички краища на света, но очевидно не можем да направим същото с продоволствията. Това е провал за световната общност, който искам остро да осъдя. Трябва да изнамерим други решения, а не такива, до каквито стигнахме днес.

Luis Manuel Capoulas Santos, *от името на групата S&D*. – (PT) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, цифрите, разкриващи глада и недохранването по света, които са ни известни и вече станаха банални от многократното им повтаряне, са толкова трагични, че е почти неприлично да ги споменаваме.

Правото на храна се свързва с най-свещеното от всички права: правото на живот, в смисъл на живот с поне малко достойнство, а не просто борба за оцеляване.

Ето защо борбата срещу глада в световен мащаб трябва да бъде пръв приоритет във всички политически програми, а за постигането на целта трябва да бъдат мобилизирани всички средства.

За съжаление на всички е известно, и че средствата, в това число и финансовите, не винаги са главната спънка. Проблемът почти винаги се състои в управлението и изразходването на средствата и в липсата на здравомислещо правителство и ефективна координация на световно, регионално и национално равнище.

Предложението за резолюция, внесено днес и подписано от моята политическа група, групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент, съдържа предложения и препоръки, които, ако бъдат спазени, могат със сигурност значително да помогнат за облекчаване на трудното положение. Затова настоятелно приканвам Комисията да му обърне подобаващо внимание и въз основа на него да представи законодателни предложения и да предприеме процедури за тяхното практическо прилагане.

Тежката и нестабилна политическа ситуация, в която се намираме, е и време на промяна в политическите линии, представляващи най-добрите инструменти, употребявани от ЕС в това отношение: общата селскостопанска политика и общата политика в сектора на рибарството, които предстои коренно да променим.

С новите пълномощия, дадени ни чрез Договора от Лисабон, това е и чудесна възможност за Парламента да отиде по-далеч от празните прокламации и да предприеме реални действия. Европейските социалисти са готови за това предизвикателство. Надяваме се, че новата Комисия и останалите политически групи са подготвени да се присъединят към нас в тази мисия.

George Lyon, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-жо председател, искам да благодаря на колегите си, които вече дадоха своя принос.

Първото, върху което искам да се спра, е, че според мен неотдавнашният внезапен скок в световните цени на хранителните продукти е тревожен знак за всички нас. Двойното покачване на цените на пшеницата и ориза имаше непропорционално въздействие върху някои от най-бедните хора в развиващите се страни в цял свят. Всъщност според изчисленията в периода 2007–2008 г. нови 75 млн. души по света са започнали да гладуват като пряко последствие от по-високите цени на хранителните продукти. Това е нещо, към което трябва да се отнесем много, много сериозно. Всъщност в много страни видяхме размирици и политическа нестабилност заради продоволствения проблем вследствие на ценовия скок на хранителните продукти.

С тези прогнози за нарастване на световното население до над 9 млрд. души и за огромното въздействие на изменението на климата върху възможностите ни за прехрана мога да заявя, че продоволствената сигурност е първостепенен проблем, пред който трябва да се изправим, с който трябва да се занимаем и на който трябва да намерим решение. Европейският съюз трябва да направи всичко по силите си да подпомогне развиващите се страни да развият устойчиво земеделие и системи за производство на хранителни продукти, които да им дадат възможност да се изхранват самостоятелно. Това изисква финансиране — както спомена членът на Комисията в своето изявление — и отворени пазари. Ето, това е знак, че Европа е извървяла дълъг път, за да съдейства за отварянето и либерализирането на пазарите. Но и много от проблемите, пред които са изправени развиващите се страни, са резултат от провал в политиката и правната система. Ала каквато и да е помощ не би решила реално проблема, докато не се постигне устойчива политическа система и устойчива правна система, позволяващи на селскостопанските производители да преуспеят и да се възползват от преимуществата на по-високите пазарни цени.

Изчислено е, че продукцията на ЕС ще трябва да нарасне над 70% само за да посрещне нарастващите нужди в бъдеще. Смя да твърдя, че европейското земеделие има да изиграе първостепенна роля, с което не само да ни увери, че сме самостоятелни, но също и че можем да дадем своя принос към бъдещата световна продоволствена сигурност.

José Bové, *от името на групата Verts/ALE*. – (FR) Г-жо председател, членове на Комисията, госпожи и господа, борбата с глада изисква значителни политически и финансови инвестиции. ФАО се оказва неспособна да генерира такива инвестиции миналата седмица в Рим, за което съжалявам.

Всяка година повече от 1 млрд. души страдат от недохранване, а 40 млн. мъже, жени и деца умират от глад. Потресаващите цифри нараснаха още повече след 1996 г. — годината на първата Световна среща на върха по въпросите на прехраната. Световната финансова и икономическа криза утежни ситуацията, а гражданите на южните страни са основните жертви. Десет процента от рекламния бюджет в целия свят би позволил на развиващите се страни да получат нужната подкрепа относно протекционни мерки за тяхната селскостопанска инфраструктура.

Продоволствената криза е една от главните заплахи, надвиснали над мира и стабилността по света. През 2050 г. дребните селскостопански производители ще трябва да изхранват повече от 9 млрд. души. Вредата, нанасяна върху почвите и биоразнообразието, петролната зависимост, емисиите на парникови газове, изчерпването на подпочвените води и развиването на консуматорски модели на поведение ни поставят в твърде несигурна ситуация — по-несигурна, отколкото преди 40 години.

Бедността и зависимостта от вноса са главните причини за продоволствената несигурност. Необходимостта от подпомагане на местните производства е очевидна. Малко преди 1950 г. Европа въведе общата селскостопанска политика, насочена към производство на необходимите хранителни продукти. За целта тя осигури защита на своя вътрешен пазар и подкрепа за своите потребители. Този избор на автономност, това право на продоволствен суверенитет, трябва да стане достъпно за всички държави и групи държави по света, които го желаят.

James Nicholson, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-жо председател, нашите резолюции по темата са насочени към двойното предизвикателство, което представлява премахването на глада — който понастоящем е засегнал една шеста от световното население — и към гарантиране на продоволственото осигуряване за в бъдеще.

Изправени сме пред ситуация, в която, от една страна, световното население нараства, а същевременно, от друга страна, производството на храни се оказва едно усилие, свързано с все повече предизвикателства, поради отрицателните последствия от изменението на климата и покачващите се цени, свързани с производството на храни.

Селскостопанският елемент на продоволствената сигурност е несъмнено ключ към решението на проблема, но същевременно трябва решително да се съсредоточим върху абсолютната необходимост от добро управление в развиващите се страни, ако искаме да имаме някакви шансове успешно да се справим с глада по света. Вземете например Зимбабве, посочена вече от г-н Деß. Някога тя е била известна като житницата на Африка и е била в състояние да изхранва както своите граждани, така и гражданите на много съседни страни. Сега вече не е способна да го прави, след като беше опустошена от действията на Робърт Мугабе и неговите поддръжници.

Всички трябва да работим заедно за преодоляването на проблема и за предотвратяване на гражданските размирици и бедността, които може да породят.

Patrick Le Hyaric, *от името на групата GUE/NGL*. – (FR) Г-жо председател, г-н член на Комисията, ако Европейският съюз иска да изиграе положителна роля на световната сцена, ако иска да сътвори една нова форма на хуманизъм, би трябвало наистина да чуе оглушителните викове на гладуващите, отекващи по цялата планета.

Тук, както и навсякъде, продължаваме със своите префинени речи. И все пак, нека бъдем искрени — можем ли да имаме чиста съвест, когато на всеки пет секунди едно дете умира от глад? Децата умират не поради наличието на технически проблеми. Това се случва като резултат от вълната на краен либерализъм, заливаща света в днешно време.

Преди обработвахме земята, за да нахраним хората. Днес капиталистическата система превърна почвата и храната в стоки, в обекти на световна спекулация. Затова трябва коренно да променим политиката, да подкрепим ФАО и да й предоставим инструменти за действие.

Нуждаем се от действие, както казахте, г-н член на Комисията, и ние настояваме за действия. И все пак, за да гарантира, че ще бъдат предприети такива действия, Европейският съюз може да приложи принципа на продоволствен суверенитет за всички народи; може да съдейства за изграждането на системи за възнаграждение на селскостопанската дейност с гарантирани цени за всяка държава и всеки континент; може да зачита и прилага ангажиментите за оказване на официална помощ за развитие на южните страни; може да опрости

дълговете на бедните държави; може да спре изкупуването на земи от страна на мултинационални компании и хедж фондове; и може да признае, че земеделието и продоволствието не могат да бъдат част от сделките с тежки условия за една от страните, сключвани от СТО.

Трябва да чуем виковете на гладуващите и да предприемем съответните действия. Това ще помогне за изравняването на Европа и е нещо неотложно.

Bastiaan Belder, *от името на групата EFD*. – (NL) През тези десетина години, откакто съм член на Европейския парламент, периодично чувах в Парламента да се употребяват изискани думи. По време на подготовката на Световната среща на върха по въпросите на прехраната в Рим г-н Барозу, председателят на Комисията, също употреби изискани думи. Той каза, че ние дружно се провалихме в борбата с глада и че това е морален скандал и огромно петно върху колективната ни съвест. Край на цитата. И е съвсем прав — което прави още по-разочаровашки резултатите от срещата на върха. Имам смътното усещане, че в центъра на събитията в Рим са били по-скоро политическите интереси на богатите държави, отколкото интересите на тези 1 млрд. гладуващи по света. За да ви дам по-конкретна представа, ще използвам два примера: както все повече хора признават, политиката относно биогоривата и нейното насърчаване водят до покачване на цените, а оттам — и до повишаване броя на гладуващите. Въпреки това изглежда, че е табу дори изразяването на каквото и да е критично отношение към въпросната политика.

Освен това по много поводи вече съм насочвал многократно вниманието на Парламента към опасността от насърчаването на държави от третия свят да вложат големи инвестиции в Африка с оглед гарантирането на собствената им продоволствена сигурност например. Как може да се очаква от държави, в които милиони хора зависят от продоволствените помощи на ООН, да изнасят в трети страни? Но в заключителната декларация не се споменава нищо по въпроса.

Много е лесно за богатите държави да третират спорни въпроси, просто отправяйки добронамерени, пламенни речи и възлагайки по-нататъшни проучвания. Друго, което ще цитирам от декларацията, е, че развиващите се страни ще трябва да разчитат предимно на собствените си ресурси. В светлината на досегашните провалени усилия на международната общност да премахне глада, бих казал, че това е изключително позорно.

Освен това отделих известно време да прегледам заключителните декларации от предходните световни срещи на върха по въпросите на прехраната и стигнах до заключението, че те имат изненадващ брой сходни моменти в това отношение — както помежду си, така и с резолюцията на Парламента. Всички споменават за неотложност и постоянно призовават към изпълнението на обещания, дадени в миналото. Ала не трябва ли повтарянето на всички тези призови да бъде за нас предупредителен знак? Нека цитирам г-н De Schutte, докладчик на ООН, който казва, че бедните хора не се нуждаят от обещания. Както често се споменава, продоволствената сигурност трябва да бъде едно от правата на човека. Г-жо председател, искам да подходя към темата от друг ъгъл и да кажа следното: Библията проповядва, че една от Божиите заповеди е да нахраним бедните. Това е мой личен дълг и наша колективна отговорност.

Димитър Стоянов (NI). – Аз взех лично участие в срещата на ФАО в Рим. Лично видях какво представлява тази конференция. Мисля, че трябва малко да се отгърсим и от лицемерието, което ни е обхванало, защото с разходите за организиране на една такава конференция, на която обикновено резултатът е само още обещания, обещания и обещания, практически с тези разходи, може би трябва да се направи една калкулация точно колко, както казаха говорещите преди мен, деца нямаше да са умрели днес от глад, ако тези средства не бяха използвани само за весели приказки. Но тук, г-н комисарят каза, че има проблем с капацитета на производство в световен мащаб на храни и преди да тръгнем да изваждаме треската от чуждото око, нека да видим гредата в своето собствено.

Моята страна, България, е с научно доказано най-плодородната почва в Европейския съюз. Преди 150 г. българският земеделец с технология от 19 век е бил способен да изхранва най-гъсто населените райони на Османската империя в Мала Азия. Днес, обаче, земеделието в България запада все повече и повече. Още повече след като България се присъедини към Европейския съюз. Квотите, които самата Комисия е наложила на България, възпират земеделското производство и земите в България пустеят. Само едно стопанство в една от 28-те области в България може да произведе цялата квота, например, за домати, която е отпусната на България от Европейската комисия. Това било така, защото никакви данни от преди 10 г. показвали, че официалното производство е толкова. Никой не гледа, обаче, колко може да бъде реалното производство. Вътре в самия Европейски съюз в момента има възпиране на процеса на производство на храна, който би могъл значително да подобри състоянието и наистина да бъде реална мярка за борба с глада. Така че, докато нещата се ръководят от чиновници, които гледат само в листа хартия и не ги интересува нищо друго, тогава всичко, с което ще си останем са само обещанията, но не и действията.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Г-жо председател, броят на гладуващите хора, живеещи в крайна бедност, е нараснал внушително през последната година и не е вярно, че това е по вина на капитализма. Има политически системи, които са значително по-неблагоприятни за живота на човека и за борбата с глада. Ще дам само един пример. В Европа преди няколко десетилетия една държава с много добри условия за селско стопанство беше доведена от комунистическия режим до положението да гладува. В резултат на това в една-единствена страна умряха от глад много повече хора, отколкото днес умират по същата причина в световен мащаб. Тази държава беше Украйна. Препоръчвам внимателно да се изказваме в Парламента.

През 2000 г. 198 държави, членки на ООН, приеха конкретни Цели на хилядолетието за развитие. Членът на Комисията говори за първата, най-важна цел. Днес трябва да отговорим на въпроса дали целта е постижима. Европейците се интересуват дали нашите приоритети и политика са правилни и в частност например дали една скъпоструваща битка с изменението на климата е по-важна от борбата с бедността. Дори тази седмица ми зададоха такъв въпрос: дали Европейският съюз не бърка средствата с целите и вместо да се бори с последиците от глобалното затопляне, не започва най-скъпоструващата битка с вятърни мелници в историята на човечеството — битката с изменението на климата?

Според мен най-силното доказателство, че не липсва съгласуваност между действията за защита на климата и действията за премахването на глада, би била ефективността на последните — с други думи, реалното премахване на глада в световен мащаб. Тогава никой не би ни упрекнал, че имаме погрешни приоритети или че придаваме по-голямо значение на борбата с изменението на климата, отколкото на борбата с глада, както каза и г-н Deß.

Селското стопанство ще бъде от голямо значение през следващите няколко години. Това, което трябва да сторим, е да убедим и съдействаме на развиващите се страни да инвестират в селското стопанство и да спазват собствените си декларации, че 10% от националния бюджет ще бъде предназначен за развитие на селското стопанство. Единствено по този начин можем да увеличим земеделския потенциал на бедните държави и да помогнем в ефективната борба срещу глада.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Г-жо председател, г-н член на Комисията, с изключението на г-н Берлускони, чиято страна беше домакин на срещата на върха, нито един от лидерите на Г-8 не присъстваше на Световната среща на върха на ФАО по въпросите на продоволствената сигурност.

Така една високо политическа среща в икономическо, социално и финансово отношение беше снижена до посредствена техническа среща. Въпреки това целта на г-н Diouf беше разработването на инструменти и средства за производство, насочени към гарантирането на продоволствена сигурност в развиващите се държави по един устойчив начин.

Икономическата и финансовата криза — както ни е известно, тъй като беше повторено многократно — само утежнява ситуацията с глада в световен мащаб. Въпросът стана по-актуален от всякога, тъй като за първи път в историята днес гладът е засегнал повече от един милиард души по света. Това е една шеста от световното население — с 20% повече в сравнение с 2005 г. и със 105 млн. повече в сравнение с 2008 г.

Както каза г-н Vové, всичко това означава, че има голям риск от възникването на нови конфликти и то конфликти с изключително тежък характер. Именно липсата на инвестиции в селското стопанство доведе до това явление — продоволствената несигурност. Фактите сочат, че селското стопанство е единственото средство за препитание на 70% от бедните хора по света, както подчерта г-н Diouf. Той призова за обща сума от 44 млрд. щатски долара годишно за финансиране на инвестиции в помощ на дребните производители. Искането му беше напълно пренебрегнато: налице няма нито програма, нито стратегия, нито политическа воля от страна на богатите държави.

Г-н член на Комисията, какъв напредък е осъществен в изпълнението на ангажиментите на Г-8, поети през юли? След като съм бил във Вашето положение, знам с какви трудности е свързано включването на донори в проекти. Още си спомням изключително трудната битка, водена и от председателя Барозу, за постигането на тези жалки 1 млрд. евро преди две години с цел създаването на Инструмента за прехрана. Все пак бъдещето на Европа е тясно свързано със съдбата на развиващите се страни.

Г-н член на Комисията, не вярвам във формулите на нашия колега социалист, говорещ за краен капитализъм и краен либерализъм — които и като семантична асимилация са спорни в етично отношение. Самият аз не виждам решението в подобен род твърде късогледни и гръмки идеологически фрази.

Г-н Le Nyaric, трябва да Ви кажа, че марксисткото реакционерство носи много по-голяма отговорност за изоставането в развитието на някои страни след придобиването на тяхната независимост, отколкото либерализмът.

Ето това исках да кажа, тъй като не желаех в Парламента да се появи неоспорена нито една гръмка идеологическа фраза, използвана като магическа формула, която е недалновидна и премества границите на интелектуалната почтеност.

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (EN) Г-жо председател, моите колеги г-н Bové и г-н Belder очертаха проблема и политическата действителност, но в селското стопанство има нова тенденция. Богатите страни си гарантират основните храни и биогорива чрез закупуване на земя в бедните държави — разграбване на земята или, както го наричат по-мекото, „придобиване на земеделски земи“. Това се случва например в Мадагаскар.

Изглежда темата е твърде чувствителна за световните лидери, за да я обсъждат. Европа и нейните лидери носят моралната отговорност да се изправят срещу новата форма на, да го наречем, колониализъм. Декларацията от срещата на върха на ФАО по въпросите на прехраната не засегна проблема за разграбването на земята и в това отношение наистина изпусна още една възможност да се справи с глада по света. Защо не се възползвахте от нея?

После идва темата за Общата селскостопанска политика (ОСП) на Европейския съюз. Произвеждаме много храна. Европейците имат достатъчно храна, но ОСП проваля шансовете както на дребните, така и на едрите селскостопански производители в развиващите се страни и те губят възможността за достойно препитание. Това причинява продоволствен недостиг и води до нуждата от внос на храни. Кога ще можем да видим една свободна и справедлива европейска селскостопанска политика?

Richard Ashworth (ECR). – (EN) Г-жо председател, както ООН, така и Европейският съюз са съгласни, че нарастващото световно население ще доведе до необходимостта от увеличаване на световната продукция на селскостопанската дейност от порядъка на 50–100%. Приемаме тази позиция. Приемаме гледната точка на члена на Комисията не само защото сме съгласни с нея, а и защото тя изразява цел, която светът не може да си позволи да не осъществи. Ала същевременно от селското стопанство се иска да постигне това с по-малко земя, по-малко вода, енергия и емисии на парникови газове. Така че има три неща, които трябва да разберем.

На първо място, правителствата — и в частност Европейският съюз — трябва да инвестират повече в научни изследвания и развитие; просто не разполагаме с информацията, върху която да основем бъдещите си планове. Второ, изправени пред бързите промени на световните пазари, имаме необходимост от мрежа за сигурност, гарантирана от общата селскостопанска политика. И на трето място, продоволствената сигурност, както и всичко, което тя означава за Европейския съюз, предполага разходи. Това са разходи, които не можем да прехвърлим на потребителите, поради което повтарям: нуждаем се от силна селскостопанска политика и трябва да спечелим спора в разискването относно бюджета.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Г-жо председател, заключителната декларация, приета на последната среща на върха на ФАО от нейните 193 страни членки за съжаление наистина е капка в морето в борбата срещу глада. Не бяха поставени никакви срокове и най-важното — не бяха определени никакви конкретни средства и условия за справянето с този бич, засегнал повече от 6 милиарда души.

Съгласно наличните данни, в рамките само на тези 90 секунди, необходими за настоящото изказване, 15 деца по света ще умрат от глад. Това е възможно най-яркото и най-язвително обвинение за несправедливата, експлоатираща, нерационална, а по тази причина и критикувана в историята ни икономическа система.

Това е система, основаваща се на реални политически линии и ръководни принципи. А сега, г-н Michel, относно главните действащи лица и либералната реторика, довели до днешното положение: насърчаването на аграрно-индустриалния модел, заедно със защитата на интересите на едрата селскостопанска и хранително-вкусова промишленост и последвалото качествено изчерпване на световната селскостопанска промишленост; дългите години на неподходящи инвестиции в селското стопанство и насърчаване на оттеглянето от селскостопанската промишленост, както и на закриването на дребни и средни селски стопанства — сектор, който осигурява препитанието на 70% от бедното население по света.

Пазарният фундаментализъм, политиката на приватизация и либерализиране, както и свободната търговия доведоха и продължават да водят до изоставяне на земи, концентрация на поземлена собственост и производство, доминирано от шепа хора, както и до продоволствена зависимост за повечето от останалите.

Експерти са изчислили, че ще са необходими 44 млрд. щатски долара за побеждаването на този бич — хроничното недохранване. Сумата е много по-скромна от онази, която държавите-членки връчиха на едрия бизнес, за да го спасят от настоящата криза на системата.

Diane Dodds (NI). – (EN) Г-жо председател, по време на Световната среща на върха относно продоволствената сигурност генералният секретар на ООН Бан Ки Мун каза, че днешната продоволствена криза е тревожен

сигнал за утрешния ден. До 2050 г. нашата планета навярно ще е дом за 9,1 млрд. души, над два милиона повече от днес — потресаваща цифра, означаваща, че селскостопанските производители ще трябва да произвеждат 70% повече храна.

Селскостопанските производители в Северна Ирландия желаят да помогнат за посрещането на тази нужда. Въпреки това повечето от тях са на мнение, че Европа съпва техните способности за производство на повече храна, налагайки намаляване на броя на пасящите животни върху единица площ, чрез регламенти относно азотните и фосфатните торове, бюрокрация, липса на научноизследователска и развойна дейност в промишлеността, с това налагайки мнението, че продоволствената сигурност не е никакъв проблем.

Реформата на ОСП ще определи възможностите на земеделските производители за хранителна продукция. Тя ще окаже въздействие и върху цените на хранителните продукти. Ако селскостопанските производители не бъдат подкрепени от Европа чрез пряка финансова помощ, цените на хранителните продукти ще трябва да се увеличат, за да посрещнат производствените разходи. Целта ми е да насърчим производството на храни в Северна Ирландия и продоволствената сигурност в Европа. Това е постижимо, единствено ако позволим на селскостопанските производители да си вършат работата. Реформата на ОСП ще изиграе огромна роля в процеса, а продоволствената сигурност трябва да бъде централен елемент в нашата дейност, докато продължава реформата в ОСП.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Г-жо председател, като един от авторите на доклада може ли първо да благодаря на политическите групи, които работиха в близко сътрудничество, за да стигнат заедно до текст, който няма никакви изменения. Мисля, че всички трябва да сме изключително доволни от това. Имаме различни мнения по много въпроси, но според мен по отношение на главното — желанието да постигнем правилно, помагайки да нахраним гладуващите по света — текстът е стъпка в правилната посока.

Автор съм и на доклада относно световната продоволствена сигурност и ОСП от предходния мандат, така че съм работила усилено по темата. Мога ли да отбележа само нещо, което изглежда убягва на мнозина: именно селскостопанските производители ще нахранят света, ако им се осигурят подходящи условия — имам предвид най-широкото значение на тази дума — да си вършат тяхната работа. Останалите ще обсъждаме проблема. Носим отговорност за развитието и уместното прилагане на политиката, за да дадем възможност на нашите селскостопански производители да произвеждат храна. Те ще се отзоват, ако са налице два основни фактора: единият е достойни цени, а другият — устойчиви доходи. Бързите промени напоследък засегнаха и двата фактора, а селскостопанското производство не може да оцелее при това положение.

Освен ако не ми свършва времето — а като един от авторите, призовавам за вашето търпение — моля, не очерняйте общата селскостопанска политика. Част от приведените аргументи принадлежат на миналото и са остарели — напълно сме обновили тази политика и без ОСП навярно щяхме да имаме още по-големи проблеми с продоволствената несигурност в рамките на Европейския съюз. Защо не приемем най-добрите елементи от нея и не призовем развиващите се страни също да приемат обща селскостопанска политика? Следователно нека бъдем безкомпромисни по въпроса: не бива да позволяваме на правителствата на развиващите се страни да се измъкват от отговорност; техен дълг е да употребят правилно помощите за развитие; наш дълг е да гарантираме, че ще бъдат похарчени и инвестирани повече пари в селското стопанство. Мисля, че е време да спрем да заобикаляме на пръсти въпроса — време е да проявим твърдо отношение към правителствата и към самите себе си. Носим морална отговорност и вече сме готови да я осъзнаем изцяло.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Г-жо председател, г-н член на Комисията, светът е изправен пред две главни дългосрочни предизвикателства: борбата с последиците от изменението на климата и борбата с бедността и глада в световен мащаб.

Членът на Комисията спомена цифрите, както сториха и други членове на Парламента. Тези цифри фигурират в окончателната декларация на Световната среща на върха на ФАО по въпросите на продоволствената сигурност: над един милиард души по света гладуват, а 40 милиона умират всяка година вследствие на бедност.

Първо продоволствената, а след това и финансовата криза възпрепятстваха постигането на Целите на хилядолетието за развитие. Нямаме никакъв напредък — всъщност движим се назад. Предизвикателствата са дългосрочни, но решенията не търпят отлагане и са нужни сега. Въпреки това през последните седмици получихме тревожни новини за съпротива сред основните източници на газови емисии, насочена срещу вземането на решения на конференцията в Копенхаген, както и за липсата на лидери и конкретни резултати на срещата на върха на ФАО в Рим.

Проблемите ни са тревожни, но не по-малко тревожна е липсата на способност за действие. Човечеството се е развивало благодарение на това, че е набелязвало предизвикателствата, определяло е ответните действия и после ги е осъществявало. Сега знаем пред какво сме изправени, но сме загубили своята способност да действаме.

Ето защо подкрепям резолюцията, призоваваща Парламента да предприеме незабавни действия.

Franziska Keller (Verts/ALE). – (EN) Г-жо председател, член 208 на Договора от Лисабон гласи, че основната цел на политиката за развитие на Европейския съюз е намаляването и премахването на бедността. Бедността е също и главната причина за глада. Член 208 гласи още и че ЕС ще вземе под внимание тези цели в други политически линии, които биха могли да засегнат развиващите се страни.

Въпреки това чрез субсидирането на износа ЕС разрушава пазарите в развиващите се страни и по този начин предизвиква бедност и глад. Ако искаме нашата помощ за развитие да бъде ефективна, трябва да се уверим, че тя не е възпрепятствана от други политически линии. В противен случай няма да съумеем да осъществим Целите на хилядолетието за развитие. Трябва да не забравяме това, когато преразглеждаме и обновяваме политически линии, като например общата селскостопанска политика и общата политика в сектора на рибарството.

(Ораторът се съгласява да отговори на въпрос, зададен чрез вдигане на синя карта съгласно член 149, параграф 8.)

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Г-жо председател, искам да помоля колегата, изказал се преди мен, да конкретизира *какво* точно възстановяване при износ имаше предвид. Включих темата в изказването си и приемам, че в миналото вредата е била нанесена чрез възстановяване при износ и че Европа сега е обновила своята селскостопанска политика. Въпреки това, когато въведохме възстановяването при износ за сектора на млякото и млечните продукти миналата година, единствената държава, която изказа недоволство, беше Нова Зеландия, която не е от развиващите се страни. Мога ли да помоля да дадете пример къде понастоящем има проблем?

Franziska Keller (Verts/ALE). – (EN) Г-жо председател, разбира се, че примерът със замразените пилета, който на всички ви е добре известен, вече е поостарял, но днес все още е вярно например, че доматиите, които са значително субсидирани в ЕС, се появяват на африканския пазар и са по-евтини от местните продукти, поради което отнемат работни места и увеличават бедността. Така че това все още е често срещано явление и според мен трябва да работим върху него.

Béla Glattfelder (PPE). – (HU) Все повече учени по света твърдят, че до 2030 г. ще се появи остър недостиг едновременно на петрол, вода и храна. И все пак очевидно първият проблем, пред който ще ни се наложи да се изправим, е недостигът на храна, тъй като вече един милиард души в света гладуват. Броят на гладуващите расте по-бързо от световното население. Ето защо, докато само един на шест души в момента гладува, след няколко десетилетия ни предстои да се изправим пред ситуация, в която един на четири или пет души ще гладува. Всяка минута умират от глад по две деца. Изходът от това положение очевидно не е да преустановим общата селскостопанска политика на ЕС. Европейският съюз може да бъде силен и да играе важна роля на световната сцена само ако има силна обща селскостопанска политика.

Ала все пак, не само в Африка има глад. Има го и в Европейския съюз. Например има региони в ЕС, където хората изразходват за храна по-малко от 10% от своите доходи, докато в други региони — някои области в България и южните части на Румъния — където хората изразходват за храна средно повече от 50% от своите доходи. В това число са включени и хората — средностатистически погледнато — които изразходват за храна многократно повече. Заслужава си да наблегнем на въпроса, защото трябва да приемем факта, че всеки път, когато съставяме проект за нов регламент, оскъпяващ селскостопанското производство и намаляващ неговата ефективност, като например регламентите относно хуманното отношение към животните, увеличаващи изискваното количество фураж за производство на един килограм месо, не само че нанасяме вреда на околната среда чрез повишени емисии на въглероден диоксид, но и всяка една подобна мярка увеличава броя на гладуващите хора. А може би точно това допълнително количество фураж, което трябва да употребим например при отглеждането на домашни птици, ще липсва от трапезата на едно гладуващо дете.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Броят на недохранените хора по света премина прага от един милиард, утежнявайки трагичното положение дотам, че на всеки шест души един гладува. За съжаление, както вече се спомена, лидерите на най-големите индустриални сили показаха безразличие към срещата на върха, която е толкова важна и необходима, колкото и тази, организирана съвсем наскоро в Рим от ФАО. Лидерите на държавите-членки на Г-8 не намериха за необходимо да присъстват на срещата с изключение на министър-председателя на Италия.

Не мога да не спомена огромното, несправедливо несъответствие между максималното равнище на внимание, отдадено от представителите на тази група държави, допринасящи за 60% от световния брутен вътрешен продукт (БВП), към спасяването на банковата система и тяхното пренебрежение към трагичната действителност на глада, засягащ все повече от нашите близки. Всъщност това е една криза, която не е предизвикана от самите бедни държави, но именно те понасят най-тежките ѝ удари.

Вече достигнахме най-сериозното ниво на глада в световен мащаб считано от 1970 г. На всеки шест секунди едно дете умира от глад. За съжаление развитите страни по света си затварят очите за трагедия, която ще засегне всички нас чрез сложните си взаимодействия. Най-яръкият пример, който е и предупредителен сигнал за нас, е пренебрежението към селското стопанство през последните две десетилетия, довело до настоящата продоволствена криза. От цялата сума на официалната помощ за развитие средствата, отпуснати за селското стопанство, спаднаха като съотношение от 17% през 1980 г. до 3,8% през 2006 г.

Продоволствената сигурност е изключително сериозно предизвикателство, изискващо неотложни решения предимно чрез отваряне на пазарите и отпускане на помощи за селскостопанските производители в развиващите се страни, така че прехраната да бъде осигурена и гладът да бъде премахнат в най-кратък срок.

Esther Herranz García (PPE). – (ES) Г-жо председател, искам да започна, поздравявайки г-жа McGuinness за инициативата, разкриваща важната роля на ОСП в посрещането на продоволствените нужди в международен мащаб.

Сега, след като Европейската комисия очевидно иска да намали товара на ОСП върху бюджета на Общността, важно е да подчертаем, че докато ОСП може и да не е приоритет, достатъчното количество храна трябва да бъде такъв. През последните десетилетия стана ясно, че без ОСП ще е много трудно, ако не невъзможно, да се постигне достатъчно количество храна.

Затова селското стопанство не може да бъде сравнявано с други сектори на икономиката, способни да процъфтят в условията на свободен пазар, тъй като пазарът на храните не е свободен пазар. Селскостопанските производители се нуждаят от подкрепата на Европейския съюз, за да успеят техните предприятия, а Европейският съюз, от своя страна, има необходимост от селскостопанските производители, за да поддържа един селскостопански модел, способен да осигури достатъчно количество храна с достатъчно добро качество на своите граждани с нарастващи потребителски нужди.

Затова съм на мнение, че трябва да променим курса на ОСП, а не да преустановим нейната дейност. За да направим това, трябва да се гарантира директната помощ за селскостопанските производители и да бъде възстановена политика на управление на селскостопанските пазари, за да се постигнат по-устойчиви цени, което ще бъде от полза не само за селскостопанските производители, но също и за потребителите и страните от третия свят.

Трябва да се установи рамка от най-добри практики с цел насърчаването на хармонични отношения между различните участници в хранителната верига, избягването на практиките на злоупотреба и подпомагането на по-справедливо разпределение на търговските граници.

В допълнение, нуждаем се от една политика на информираност на европейския потребител, която да е израз на усилията на производителите в Общността да спазват регламентите на Европейския съюз в областите на опазването на околната среда, продоволствената сигурност и хуманното отношение към животните, тъй като производители в Общността са принудени да се конкурират с внос от трети страни, където прилаганите стандарти са много по-ниски.

Производителите от трети страни предпочитат по-скоро да изнасят за Европейския съюз, отколкото да снабдяват пазарите в собствените си държави, тъй като такъв износ е по-изгоден съгласно споразуменията на СТО.

Michèle Striffler (PPE). – (FR) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, по-рано беше споменато, че на всеки пет секунди някъде по света едно дете умира от глад и бедност и е изчислено, че повече от един милиард души страдат от недोхранване.

Следователно въпросът за световната продоволствена сигурност придобива изключително неотложен характер и трябва да бъде начело на европейската и международната политическа програма. Европейската политика трябва да стане по-последователна, така че да гарантира осъществяването на първата от Целите на хилядолетието за развитие.

Инструментът за прехрана от един милиард евро е необходимата първа стъпка. От съществена важност е прилагането на мерките да бъде съсредоточено към дребните и средни семейни и растениевъдни селски стопанства, особено управляваните от жени, както и към бедното население, т. е. към онези, които са най-засегнати от продоволствената криза.

Устойчивото селско стопанство трябва да бъде приоритетна област. Трябва да бъдат търсени начини иновативните финансови механизми, като например данък върху международните финансови трансакции, да подпомагат приспособяването към изменението на климата, като същевременно остават достъпни за дребните селскостопански производители в най-уязвимите държави.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Г-жо председател, госпожи и господа, непосредствено след неотдавнашното заключение на Световната среща на върха на ФАО по въпросите на продоволствената сигурност, искам да изразя своето разочарование от нейното ограничено социално, медийно и политическо влияние. Особено съм разочарован, че не беше постигнато никакво съгласие относно пакета от 44 млрд. щатски долара, предназначен за помощи на най-бедните селскостопански производители, и натъжен, че всичко ще продължава, както досега.

Говорейки за продоволствена сигурност, селско стопанство и развитие, често забравяме проблема с недостига на вода — съществен въпрос днес, а още повече — в бъдеще. В настоящите условия на икономическа и екологична криза повече от всякога се нуждаем развитите държави да поемат ангажимент да създадат нов форум за международно обсъждане на най-високо равнище с цел утвърждаването на водата като обществено благо, споделяне на технологии и разработване на ефективни, устойчиви и икономически приложими системи за управление на водните ресурси.

Ако не полагаме грижи за водните си ресурси, никога няма да успеем в борбата срещу глада.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Г-жо председател, през 18 век в Англия Томас Малтус предрекъл, че увеличаването на населението ще доведе до повишаване на продоволствено осигуряване. Днес неговите идеи са поставени под съмнение в много отношения, тъй като преживяхме поредица от революции в селското стопанство, преобразили нашето общество. Но в думите му има и нещо вярно: в рамките на живота на много от нас световното население се е утроило — утроило се е, което звучи твърде невероятно — и то в прекалено много части на света, което повиши нашето продоволствено осигуряване. Трябва повече да се стараем, ако искаме да предотвратим глада и да контролираме ръста на населението, а начинът е да гарантираме, че навсякъде по света жените контролират своята репродуктивност. Трябва и да пазим живота на децата. Най-добрият начин да намалим ръста на населението е да пазим живота на децата, за да не изпитват хората необходимост да имат по-големи семейства.

В нашата западна култура сме пристрастени към консумацията на месо — огромно пражосване на ресурси. Всичко, което мога да кажа, е — а и виждам, че времето ми свършва, г-жо председател, — като човек, спрял да се храни с месо преди 20 години: ако искаме да спасим света и да предотвратим глада, трябва да ядем зелено, а не червено.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Г-жо председател, правото на подходяща храна е право на човека, а гладът е престъпление срещу човечеството. Аз също съм на мнение, че човешката раса разполага с достатъчно технически и научни знания, за да гарантира никой по света да не е принуден да гладува. Разбира се, в борбата срещу глада по света са нужни и пари. И все пак, въпросът не опира само до парите. Трябва преди това да се съобразим със следните изисквания. Първо, разработване на устойчива демократична структура в развиващите се страни; второ, борба с корупцията; трето, създаване на подходяща селскостопанска система в развиващите се страни; и накрая, инвестиции в селското стопанство. Често се говори твърде малко относно първите три точки. Освен това в тези държави потъват прекалено много инвестиции — попадат в неподходящи ръце и биват използвани за корупционни практики.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Г-жо председател, искам да обсъдя една мисъл, която изразих тук преди два дни, относно трагичната продоволствена криза, в която попадна преди всичко Африка, и очевидната липса на подкрепа от страна на най-индустриализираните държави, както и на бързо развиващите се страни, по отношение на проблема със световната продоволствена сигурност.

По време на разискването, състояло се на срещата на върха на ФАО в Рим, няколко неправителствени организации обвиниха мултинационалните хранителни компании в това, че се опитват да заграбят хиляди хектари изключително плодородна земя, принадлежаща на дребни селскостопански производители в развиващите се страни. Повече от 40 000 хектара вече са придобити по този начин в региона, разпростиращ се от Етиопия до Индонезия.

Те осъдиха и склонността на редица богати държави да предпочитат употребата на химически торове и нови технологии в Африка, вместо да насърчават устойчивото развитие на агроекологията. Остро порицаха агрохимичните предприятия, използването на генетично модифицирани организми (ГМО) и разработките на горива от биомаса в ущърб на растениевъдството.

Призовавам Европейския съюз да инвестира без отлагане в прилагането на проекта за глобално партньорство, който ще позволи по-доброто координиране на действията за борба срещу глада. Струва ми се, че самодостатъчното селско стопанство е несъмнено най-очевидното решение.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Г-жо председател, дългосрочната продоволствена сигурност е едно от основните предизвикателства пред ОСП. В частност, в светлината на недостига на храна трябва да подчертаем важността на една силна ОСП, която ще изиграе ключова роля в бъдещото преодоляване на световните проблеми.

Това означава, че е необходимо подходящо дългосрочно финансиране на ОСП. Общата селскостопанска политика е важен елемент в политиката на ЕС за прехраната и сигурността и след 2013 г. ще играе значителна роля в политиката за развитие и във външната политика в областта на продоволствената сигурност. Ето защо свършеното функциониращите екосистеми, плодородната почва, устойчивите водни ресурси и по-нататъшното диверсифициране на икономиката в селските райони са първостепенни приоритети. Международното сътрудничество и солидарност, заедно с балансираните търговски споразумения, насърчаващи, а не излагащи на опасност продоволствената сигурност, са съществен елемент на световната продоволствена сигурност и именно там една силна ОСП може да даде важен принос.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Преди всичко, с риск да повтора идеята, вече спомената от г-н Стоянов, възмущавам се от факта, че разполагаме с толкова много необработена земя в много европейски държави, а същевременно обсъждаме глада по света.

Второ, тъй като предложението за резолюция третира проблема, а аз съм доволен, че членът на Комисията засегна темата, искам да насоча вниманието ви към опасността, идваща от целта да се постигне продоволствена независимост, която е много актуална. Тази цел, която не е синоним на продоволствената сигурност, може да има нежелани последици в настоящите условия, тъй като изменението на климата се отразява върху всеки регион по различен начин. Това положение прави търговията по-необходима от всякога — а не амбицията всяка държава да произвежда за себе си всички необходими храни.

Marian Harkin, автор. – (EN) Г-жо председател, искам само да коментирам две теми, повдигнати до момента в разискването. Първо, връзката между глада и изменението на климата. Както се изказа Бан Ки Мун в Рим, във време, когато световното население нараства и се изменя климатът на планетата, до 2050 г. ще трябва вече да произвеждаме 70% повече храна, а климатичните условия стават все по-извънредни и непредсказуеми. Така че всички положителни усилия, които полагаме по отношение на изменението на климата, ще се отразят позитивно върху производството на храни.

Друга тема, също повдигната тук, е повърхностният избор да се обвини ОСП — като че ОСП носи отговорност за всички злини на развиващия се свят. Общата селскостопанска политика не е свършена, но беше обновена. Ако желаем нашите селскостопански производители да продължават своята дейност и да гарантират продоволствена сигурност в Европа, нямаме право чрез регламенти и оттегляне на подкрепа буквално да ги изхвърлим от бранша.

Например някой проучвал ли е последната реформа на захарната промишленост в ЕС, за да провери дали резкия спад на захарна промишленост на ЕС не е бил в полза на същата в страните от третия свят или в полза само на захарните барони и собствениците на земи, оставящи дребните производители на захар да обеднеят? По никакъв начин не желая да омаловажавам проблема с глада в световен мащаб, но трябва да се уверим, че когато предлагаме решения на проблема, те наистина водят до неговото облекчаване.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Г-жо председател, прекрасно е, че същия ден, в който обсъждаме резолюцията от конференцията в Копенхаген относно климата, бяха представени за разискване въпросите на продоволствената сигурност и проблемът с глада, защото между тези теми има много тясна връзка.

Някои колеги вече споменаха проблема, засягащ това как чрез политика относно климата вече частично сме предизвикали допълнителни проблеми. Положихме нереалистични цели за биогоривата например, което доведе до положение земята да се изкупува от развиващите се страни за отглеждане на растения за производство на биогорива. Така се взема земя от най-бедните, които биха могли да я използват за земеделие и да развият собствено селскостопанско производство.

Подобни изкривявания се наблюдаваха и в селскостопанската политика. Те доведоха до свръхпродукция, която се изнасяше към развиващите се страни, потискайки там развитието на селското стопанство. Изключително е важно да не забравяме следната истина: днес в света имаме повече от достатъчно храна, но липсва желание да я споделяме справедливо.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Г-жо председател, на последната среща на върха на ФАО страните участнички не съумяха да дадат никакви конструктивни предложения. Липсата на обща стратегия на международно ниво е обезпокоителна, особено в условията на все по-нарастващо световно население, за което се очаква да достигне 9 милиарда през 2050 г.

Всички добре си спомняме последиците от продоволствената криза през 2007 г., когато, като резултат от внезапния скок в цените на основните селскостопански продукти, милиони хора по света бяха изправени пред недостиг на храна. Мисля, че трябва да си вземем поука от кризата. Трябва да преустановим действията, насочени към ограничаване на селскостопанското производство, толкова популярни, колкото и странно да звучи, през последните години в нашия Европейски съюз.

Според мен в светлината на световните тенденции на пазара на хранителни продукти всеки опит да се ограничи ОСП е неразумен ход, който в близко бъдеще ще се превърне в заплаха за продоволствената сигурност на нашия континент. Трябва да помагаме на развиващите се страни да създадат селскостопанска политика, позволяваща им да гарантират продоволствена сигурност за своите граждани.

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, аз също осъждам остро това, че никой от лидерите на Г-8 не присъстваха в Рим, освен председателят на Комисията Барозу и, разбира се, това допълва впечатлението, че срещата на върха не е донесла почти нищо ново. Мисля, че това е очевидно и при разглеждането на окончателната декларация. От друга страна, според мен е също много важно да съумеем да запазим въпроса за продоволствената сигурност в политическата програма, а резултатът от поредицата срещи на върха, състояли се през 2009 г., със сигурност е, че сега този въпрос вече е на предни позиции в международните програми и че на всички срещи на световните лидери (например напоследък в Питсбърг на Г-20) се говори за сътрудничество за развитие и политика за развитие. Така че, сам по себе си, това е много положителен елемент.

Бях в Рим и трябва да кажа, че освен окончателната декларация, която, трябва да се съглася, е малко разочароваша, имаше много добри обсъждания и много силно присъствие, затова може и нещо да се получи. Например имаше цяло обсъждане относно продажбата на плодородни земи в развиващите се страни и в държавите без никаква орна земя; самото им закупуване е твърде интересна тема за обсъждане и според мен е също и тема, по която можем да постигнем известно съгласие.

Второ, както вече споменаха няколко колеги, ОСП, разбира се, не е свършена. Няма нищо свършено на този свят, но, наблюдавайки последиците от ОСП в развиващите се страни, според мен можем да твърдим, че от всичките системи на този голям търговски блок засега тя е системата, нанасяща най-малко вреда в смисъл на разрушителни последици за развиващите се страни. Световната търговска организация е признала, че повечето (ако ли не всички) наши субсидии са „ненарушаващи правилата на търговията“, тъй като подкрепят доходите в селското стопанство, а не цените на селскостопанските продукти.

Освен това съм малко — как да се изразя — разочарован от факта, че постоянно се самообвиняваме. Европа не е свършена, но според мен с Инструмента за прехрана например направихме голяма стъпка напред. Това означава един милиард евро за период от две години; въпросът не опира до снабдяване с храна, а е съсредоточен предимно върху снабдяване със семена и т. н., подпомагайки дребните селскостопански производители в развиващия се свят. Мисля, че това наистина е иновация. То е прието за иновация и от Световната банка например, която е в процес на усвояване на механизма. Така че не бива постоянно да се самообвиняваме. Между другото инструментът е иновация, въведена от моя предшественик. За едно нещо не съм съгласен с него и то е по отношение на един колега, който междувременно напусна залата — г-н Le Hyaric. Моят предшественик не е социалист, а комунист; имам предвид, че трябва да проверите политическата му група: той е комунист и това вероятно обяснява доводите, които приложи.

След като обсъдихме това, а също и в Акуила, поехме нашата отговорност като Европейска комисия и обещахме 4 млрд. щатски долара, което се равнява на около 20% от продоволствения пакет и пакета за подкрепа, за които беше постигнато споразумение в Акуила. С това към момента сме най-крупният донор, дал обещания в Акуила, които възнамеряваме и да спазим. Освен това ще отделим тази сума и ще я изплатим във възможно най-кратък срок.

В заключение ще кажа още нещо относно новата политика на ЕС относно селското стопанство и продоволствената сигурност, тъй като в работната програма на Комисията за 2010 г. има включен план за внасяне на съобщение в Съвета и Парламента относно обновената политика за селското стопанство и продоволствената сигурност на ЕС. Документът ще преразглежда текущи въпроси, засягащи селското стопанство и продоволствената сигурност например, както и предизвикателствата, пред които ни изправя изменението на климата, повишеното внимание към храненето и качеството на храните, мрежите на сигурност и политиката на социална защита, въздействието на биогоривата върху производството на храни, както и употребата и въздействието на новите технологии и биотехнологии, все по-настойчивия призив за подходи, основаващи се на правата на човека, придобиването на земи в големи мащаби и пр.

Съобщението ще има за цел преди всичко препотвърждаването на ангажиментите на ЕС за подпомагане на развиващите се страни, осъществяващи напредък в своето селскостопанско производство. Този въпрос все още е от решаващо значение, особено с оглед на все по-нарастващото търсене на храна поради увеличаването на световното население, промяната на хранителните навици и предизвикателствата и заплахите, които поставя изменението на климата пред устойчивото селскостопанско производство. Второ, то ще цели да предизвика размисъл върху това как Европейският съюз най-добре може да използва своя опит и умения, за да подкрепи изграждането на регионални политики и стратегически рамки в областта на селското стопанство и продоволствената сигурност. Трето, съобщението ще има за цел осигуряване на основа за цялостния подход на ЕС за хармонизиране на съществуващите рамки на политиката относно системите за управление на общия европейски пазар (ECMS), съобразени с ангажиментите, включени в програмата за действие от Акуила. Четвърто, то ще е насочено към предлагането на начини за това как ЕС може да допринесе за ускоряването на процеса на осъществяване на Целите на хилядолетието за развитие и особено на първата от тях, с оглед на предстоящото разглеждане на тези цели през септември 2010 г. в Ню Йорк. Пето, то ще цели по-добро позициониране на ЕС по отношение на текущите разработки в глобалната система за управление на храните и земеделието; и последно — разглеждането на въпроси, придобили напоследък значимост в програмата относно продоволствената сигурност.

На 16 ноември беше стартирано обществено допитване относно документ за ключовите въпроси, което ще приключи в началото на януари. Така ще се допитаме до всички заинтересовани страни и после ще излезем с официално съобщение от името на Европейската комисия.

Председател. – Внесени са шест предложения за резолюция⁽⁶⁾ съгласно член 110, параграф 2 от Правилника за дейността.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в четвъртък, 26 ноември 2009 г.

19. Внос на месо от трети страни (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявлението на Комисията относно внос на месо от трети страни.

Андрула Василиу, член на Комисията. – (EL) Г-жо председател, извинявам се, но въпросът е от голям интерес и има много аспекти и затова ще говоря малко по-дълго в интерес на уважаемите колеги.

(EN) Комисията е заложила голям набор от ветеринарно-санитарни и здравни изисквания на ЕС при вноса на месо от трети страни.

От няколко години ЕС провежда много ефективна политика по отношение на вноса, която отчита научното развитие и настоящето състояние на заболяванията в трети страни. В частност, обръща специално внимание на болестта шап в трети страни износители, тъй като, както знаете, тази болест, която има потенциал да нанесе сериозни икономически щети, не е разпространена в ЕС. Световната организация за здравето на животните (СОЗЖ) е заложила много подробни стандарти и изисквания с цел предотвратяване на разпространението на шап.

Споразумението на Световната търговска организация (СТО) относно санитарните и фитосанитарните мерки посочва, че прилагането на различни стандарти и методи за контрол над продуктите от страна на различните държави не води непременно до повишаване на санитарните и здравни рискове. ЕС не може да наложи вътрешните си законодателни мерки на трети страни, както и третите страни, за които изнасяме, не могат да

⁽⁶⁾ Вж. протокола.

наложат собствените си национални разпоредби на нас. Единствено можем да изискваме мерките им да имат равностоен ефект на нашите.

Да вземем за пример проследяването. В ЕС имаме много строги разпоредби за индивидуално идентифициране и проследяване на едрия рогат добитък. В случай на епидемия разпоредбите ни улесняват проследяването на потенциално заразените животни, за да се ограничи разпространението на болестта. В допълнение, разпоредбите ни позволяват да следим храните и фуражите през всички етапи на производство и дистрибуция от селското стопанство до трапезата. От друга страна, разпоредбите относно проследяването, приложими към трети страни износители, целят единствено да се гарантира, че внесеното месо не представлява неприемлив риск за ЕС. Следователно обхватът на разпоредбите е много по-ограничен в сравнение с действащите разпоредби в ЕС.

Искам също така да подчертая факта, че мерките относно проследяването на едрия рогат добитък в ЕС бяха приети най-вече за справяне с кризата, причинена от спонгиформната енцефалопатия по говедата (СЕГ), която, както помните, доведе до рязък спад в доверието на потребителите и сериозно смущение на вътрешния пазар по отношение на търговията с говеждо месо.

Ще използвам възможността да обясня по-подробно изключително ефективната серия от мерки за ограничаване на риска, която прилагаме по отношение на вноса на говеждо месо и която гарантира възможно най-голямо ниво на защита на общественото здраве и здравето на животните, като едновременно отчита стандартите на СОЗЖ и отговаря изцяло на принципите на Споразумението на СТО за прилагане на санитарни и фитосанитарни мерки. Мерките могат да бъдат групирани в пет основни нива на защита. Изчерпателни са до такава степен, че само 12 трети страни извън Европа отговарят на всички изисквания и следователно внасяме говеждо месо единствено от тях.

Първо, вносът на говеждо месо е разрешен само от трети страни или от региони от тези страни, които са конкретно одобрени след проверка от Комисията по отношение на компетентността на ветеринарните им органи и здравословното състояние на животните като цяло. Второ, СОЗЖ и Европейският съюз трябва да потвърдят отсъствието на шап в областта на произход на едрия рогат добитък. Трето, страните износители на говеждо месо трябва да разполагат с одобрен план за мониторинг на специфичните остатъци от ветеринарни лекарствени продукти, стимулатори на растежа и увеличаване на производителността, които са ограничени или забранени при животните за производство на храни в ЕС. Четвърто, всичкият внос на прясно месо трябва да идва от одобрена кланица, която е получила разрешително и е регистрирала характерните нужди. Пето, имаме специфични условия за производство и съхранение на месо.

Разполагаме с допълнително ниво на защита: вносът на необезкостено месо е разрешен само от Австралия, Канада, Чили, Нова Зеландия и Съединените американски щати. От другите седем одобрени държави е разрешен само внос на обезкостено и зряло говеждо месо без карантин в ЕС. Това гарантира недопускането на вируса на шап, в случай че все още съществува риск, въпреки горепосочените от мен мерки, като по този начин осигурява допълнителна защита. Пратките от месо, предназначени за пазара на ЕС, се заверяват от официален ветеринар, който гарантира, че отговарят изцяло на всички изброени по-горе условия.

Когато пратка от месо пристигне в ЕС, се извършва проверка от официалните ветеринарни служби на държавите-членки на граничните инспекционни пунктове. Всичкото внесено месо преминава задължителни ветеринарни проверки на границите на ЕС. Граничните инспекционни пунктове имат задължение да извършват проверки на документацията, идентичността и физически проверки. Внесеното месо подлежи на 100% на проверки на документацията и идентичността на граничните инспекционни пунктове. В допълнение се извършва физическа ветеринарна проверка на най-малко 20% от всички пратки с вносно месо. Освен това разполагаме с допълнително ниво на защита благодарение на забраната за хранене на животните с хранителни отпадъци в целия ЕС. Тази мярка гарантира, че уязвимите животни в ЕС няма да бъдат изложени на вируса на шап, в случай че той попадне в ЕС, въпреки описаните от мен по-горе мерки.

Всички изброени от мен мерки са напълно хармонизирани. През 2006 г. Европейският орган по безопасност на храните (ЕОБХ) оцени мерките като много ефективни за ограничаване на риска от навлизане на шап в ЕС. В становището си ЕОБХ заяви, че по този начин ЕС разполага със сложна система за контрол на вноса, като усилията по отношение на законната търговия с месо и месни продукти са много ефективни.

С това стигам до следващия момент. След хармонизирането на ветеринарните условия за внос през седемдесетте години на 20 век никога не е имало епидемия от шап в ЕС вследствие от законния внос на месо. Сигурна съм, че не е необходимо да ви напомням, че епидемията от шап в Обединеното кралство през 2001 г. беше причинена от незаконен внос на месо — най-вероятно от Азия — и от незаконното хранене с хранителни отпадъци. Затова считам, че трябва да насочим усилията си там, където има реални рискове — при незаконния и личния внос, вместо да се опитваме да регулираме извънредно законния внос. Във връзка с това, надявам се, всички

сте видели плакатите на летищата на ЕС и на други входни пунктове в ЕС, които обясняват на пътниците разпоредбите относно внасянето на продукти с животински произход.

Наясно съм с притесненията на някои от вас по отношение на вноса на говеждо месо от Бразилия. Искам да ви припомня, че през януари миналата година бяха въведени допълнителни изисквания за вноса на бразилско говеждо месо. Съгласно тях, в допълнение към всички изброени от мен изисквания, стопанствата на произход трябва да бъдат проверявани и одобрявани от бразилските органи. Бразилските органи също така изискват едрият рогат добитък, чието месо е предназначено за пазара на ЕС, да бъде индивидуално идентифициран и регистриран в база данни. Тези животни представляват по-малко от 1,5% от бразилския едър рогат добитък, който наброява около 2,9 милиона животни в одобрени стопанства. В резултат на това бразилските органи извършиха повторна оценка на стопанствата, които желаят да произвеждат говеждо месо за износ за ЕС. От общо над 10 000 стопанства, подходящи за износ през ноември 2007 г., едва 1 708 са понастоящем одобрени. Вследствие на това вносът на бразилско говеждо месо в ЕС спадна рязко. В началото на 2009 г. проверка на Комисията установи някои пропуски и бразилските органи оказаха пълно съдействие за отстраняването им. Във всеки случай общите констатации не дадоха основание за по-нататъшно ограничаване на вноса на говеждо месо от Бразилия. При това състояние на нещата налагането на допълнителни ограничения за вноса на говеждо месо от Бразилия може да бъде тълкувано от някои като протекционизъм и да доведе до възражение срещу нашите мерки в рамките на СТО.

Не трябва да забравяме също така, че ЕС понякога ще се сблъсква с проблеми по отношение на здравето на животните и безопасността на храните и че настояваме третите страни да реагират по пропорционален начин на проблемите. Затова трябва да служим за пример, като съблюдаваме правилата, ръководещи международната търговия.

В заключение искам да уверя Парламента, че Комисията ще продължи да се бори с незаконния внос, който представлява най-голям риск за високите ни стандарти. Комисията също така ще запази сегашния си пропорционален подход към вноса на говеждо месо от трети страни, включително и от Бразилия. Така ще гарантираме поддържането на доброто здраве на животните и хората в ЕС, както и запазване на уважението към ЕС на международно ниво.

Esther Herranz García, от името на групата PPE. – (ES) Г-жо председател, Европейският съюз налага на производителите в Общността най-високите стандарти в света по отношение на продоволствената сигурност, здравето, хуманното отношение към животните и околната среда. Европейските животновъди са длъжни да отговарят на стандартите като предпоставка за получаване на подкрепа от Европейския съюз. За огромно мнозинство подкрепата не компенсира увеличаването на тежестта и селските стопанства се изоставят с обезпокоителни темпове. Процесът ще продължи, освен ако не бъдат приети подходящи мерки.

Да разгледаме проблема по-отблизо. Нарастващият дефицит в европейското производство естествено се покрива чрез внос от трети страни, основно от Бразилия. Предвид натиска над животновъдите в Общността ще бъде напълно нечестно да позволим пратки от месо да влизат на пазара на Общността, ако не отговарят на минималните изисквания, договорени между Европейския съюз и трети страни.

Искам да подчертая факта, че изискванията са по-ниски в сравнение с наложените на собствените ни производители, тъй като налагането на същите стандарти при вноса от трети страни би изглеждало като незачитане на правилата на СТО. При положение че СТО не ни позволява да наложим същите стандарти за вноса като на европейските животновъди, Комисията трябва поне да гарантира, че всичкото месо, което пресича границите на Общността, идва от селски стопанства, подложени на подходящи проверки. Няма смисъл да спираме вноса от държави като Бразилия, след като в Общността има търсене, което трябва да задоволим. Но това не ни дава основание да си затваряме очите и да гледаме настрана в случаите на нередности, отчетени от Хранителната и ветеринарна служба (ХВС) на Европейския съюз при редовните й инспекции.

Искам да знам защо Комисията толкова държи да омаловажи нередностите, при положение че ХВС при последното си посещение в Бразилия потвърди, че някои сертифициращи органи не отговарят на нужните стандарти за инспекция. Хранителната и ветеринарна служба също така откри огромни недостатъци в бразилската система за проследяване, както и проблеми с много пратки за транзит за Европейския съюз, които не притежават необходимите сертификати.

Предвид казаното каква е гаранцията, че 1 500-те бразилски селски стопанства отговарят на договорените изисквания?

Alan Kelly, *от името на групата S&D*. – (EN) Г-жо председател, когато става въпрос за вноса на месо, ние, в Европа, трябва да определим принципите, които формират политиката ни в тази област, и да имаме стабилна, но и справедлива система за регулиране.

Принципите трябва да се основават на доверието на потребителите и тяхната защита, опазване на околната среда и най-вече на справедлива среда за месопроизводителите. Понастоящем системата работи по начин, който е очевидно несправедлив и за производителите, и за потребителите. Принуждаваме нашите производители да предприемат редица практики, които отнемат дълго време и много средства, само за да позволим цените им да бъдат подобити от месни продукти извън ЕС, основен пример за което е Бразилия. ХВС разполага с много доказателства по въпроса.

Ситуацията е явно неустойчива. Стопанските практики в Бразилия в много случаи чисто и просто не отговарят на стандарта, познат и приет от европейските потребители. Ако не внимаваме, стимулът за производство на висококачествено, безопасно месо ще изчезне, защото позволяваме на продукти с ниско качество да подкопават цените и доходите на селските производители. Също така, разбира се, поради начина, по който е изградена хранителната верига, след като месо попадне в системата, то се включва в широк спектър от продукти и става непреследимо. Може ли това да е справедливо за потребителите в Европа?

Производителите на говеждо месо в цяла Европа понасят последствията и това не може да продължава нито за тях, нито за потребителите. Никой не вярва, че на практика се прилагат новите мерки, приети наскоро. Съществуват многобройни примери за твърдения, че даден едър рогат добитък е произведен и е минал през одобрени селски стопанства, докато всъщност не произхожда от същите.

Г-жо член на Комисията, по никакъв начин не се застъпвам за протекционизма, но е време да действаме. Не можем да стоим безучастни и да позволим на тази практика да продължи. Просто е несправедливо. Несправедливо е за европейските потребители, несправедливо е и за европейските производители, от които се иска да предприемат практики, каквито в същото време не се приемат и не се практикуват от производителите в Бразилия.

George Lyon, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-жо председател, искам да благодаря на члена на Комисията за нейното изявление, в което подчерта, че редицата защити и мерки имат за цел да гарантират, че вносът от трети страни отговаря на най-високите възможни стандарти. Да погледнем в частност доклада на ХВС от Бразилия. Подходящи системи за проследяване и определени селски стопанства в Бразилия са в основата на мерките, които ЕС поиска да бъдат въведени, за да се предотврати всяка опасност или риск от внос на заразени месни продукти в ЕС от въпросната държава. Те са съществени, за да се гарантира на европейските потребители, селски стопани и данъкоплатци, че няма риск.

Да не забравяме, че болестта шап все още е сериозен проблем в Бразилия. В същото време докладът на ХВС на Комисията от февруари изложи дълъг списък от проблеми: 50% от инспектираните селски стопанства, определени за износ към ЕС, са проблемни. Двадесет и пет процента от тях са със сериозни проблеми като липсващи ушни марки, едър рогат добитък в селските стопанства, който не може да бъде идентифициран — нямат представа откъде произлиза. Липсват документи; има конфликт на интереси; проверяващите от ЕС откриха, че един от правителствените инспектори и лицето, отговарящо за идентифицирането на едрия рогат добитък, са женени и всъщност притежават част от едрия рогат добитък в селското стопанство, в което има неточности в регистъра за наличните количества.

Притеснението ми, г-жо член на Комисията, е, че резюмето от доклада на ХВС твърди, че всички проверки са като цяло задоволителни. Съжалявам, но съдържанието съвсем не подкрепя заключението и ние, като група от народности, трябва да бъдем нащрек. Не е нужно да напомням на залата какви последици може да има една голяма епидемия върху данъкоплатците, селските стопани и потребителите. При последната голяма епидемия в Обединеното кралство, която споменахте в изказването си, избухна шап и унищожихме един милион животни, а това струваше на нашите данъкоплатци 4 милиарда британски лири. Поемаме същия риск, ако не променим нещата, така че трябва да сме бдителни.

Не искам ограничения за Бразилия, а призовавам члена на Комисията тази вечер да ни увери, че се обръща сериозно внимание на въпроса и че Комисията ще се увери, че пропуските, установени в доклада, ще бъдат поправени в следващия доклад. Нуждаем се от отлично състояние на въпроса, за да успокоим селските стопани, данъкоплатците и потребителите, че са защитени и че свободната и справедлива търговия между Бразилия и ЕС е отново възможна.

Alyn Smith, *от името на групата Verts/ALE*. – (EN) Г-жо председател, аз също искам да благодаря на члена на Комисията за цялостното ѝ изявление — вероятно едно от най-цялостните и съществени изявления, които сме чували от член на Комисията наскоро.

Въпросът го заслужава и като един от последните ветерани от първата битка за бразилското говеждо месо за мен е удоволствие да видя толкова много познати лица в залата тази вечер. Надявам се това показва, че се интересуваме и се отнасяме сериозно към въпроса. Подкрепяме казаното от Вас по отношение на проверката на вноса и относно болестта шап. Честно казано, не в това е въпросът и затова съм доволен, че онези, които искаха да го разширят до внос от трети страни, постигнаха целта си.

Не става дума само за бразилското говеждо месо. А за по-общия принцип, че нашите потребители, гласоподаватели и селски стопани искат вносът от държавите, желаещи да представят продукцията си тук, да отговаря на нашите стандарти — а това означава да отговаря на всички наши стандарти.

Затова съм разтревожен да чуя, че приемате факта, че Бразилия има по-ниски стандарти за проследяване от нас, защото това можело да не представлява толкова голям риск от заболяване, пристигайки на територията на Европейския съюз. Потребителите ни очакват точно същите стандарти за всичко, пристигащо в Европейския съюз. Приемам мнението Ви, ако говорите за строг контрол над болестта, но ние говорим за равенство и справедливост. Нашите потребители го изискват — а и нашите селски стопани и ние, честно казано, искаме — абсолютно същите стандарти за проследяване в Бразилия и във всички трети страни. Доклад на ХВС да посочи, че в 50% от инспекциите има пропуски или проблеми, е точно като да хвърлите говеждо месо на глутница гладни вълци, както може би забелязвате тази вечер. Можете ли да потвърдите кога ще е следващият доклад на ХВС, дали ще му обърнете сериозно внимание и ще издадете ли забрани за държавите, които не отговарят на нашите стандарти?

James Nicholson, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-жо председател, първото нещо, което искам да изясня тази вечер, е, че не става въпрос за вноса от трети страни. Става дума за бразилското говеждо месо, което идва в Европа — за това се отнася проблемът.

Натъжава ме фактът, че стоя тук тази вечер, а нямаме резолюция. Не знам защо, но разбирам, че някои от големите групи в Парламента не бяха подготвени да се изправят срещу бразилския посланик, който лобира миналата седмица в Брюксел. Това се отнася за групата на социалистите и ще оставя либералите да отговарят лично, тъй като разбирам, че не действаха на Председателския съвет и не ни позволиха да разполагаме с резолюция.

Искам да е ясно. Бразилският посланик не дойде при мен. Може би е сметнал, че не си заслужава, не знам. Или може би е решил, че съм твърде костелив орех, понеже — нека стане пределно ясно тази вечер — в бъдеще, г-жо член на Комисията, трябва да Ви кажа, че вие, в Комисията, вече няма да връзвате ръцете на европейските селски стопани със стандарти за месото, с което се сблъскват всеки божи ден, и после да идвате тук и да ни изнасяте лекции за СТО и прочие.

Трябва да Ви кажа, г-жо член на Комисията, че ще бъдем тук следващите пет години. Не знам Вие колко дълго ще бъдете на поста си, но Вие, или който заеме поста Ви, ще трябва да се съобразите изцяло с нас месото, което пристига в Европа, да отговаря на същите стандарти като това, което ние произвеждаме. Повече няма да се примиряваме с второ качество. Вече няма да търпим поражения. Надявам се, ще предадете на колегите си, защото не можете да очаквате да се съгласим от името на нашите производители в Европа.

John Bufton, *от името на групата EFD*. – (EN) Г-жо председател, аз също искам да изкажа сериозни опасения относно безопасността при вноса на бразилското говеждо месо и доколко той е подходящ. Неконтролирано месо се внася от места на хиляди километри от нас за сметка на местните селски стопани. Месото носи със себе си риск от заразяване например с шап, както чухме тази вечер.

Липсата на строго регулиране в Бразилия означава и несправедливо конкурентно предимство за износителите срещу европейските селски стопани. Степента на лицемерието по въпроса за износа на говеждо месо личи още повече в контекста на обсъжданията относно изменението на климата. Докато ни казват, че трябва да се ангажираме с амбициозна програма относно изменението на климата, ЕС си затваря очите пред факта, че износът на бразилско говеждо месо е отговорен за 80% от обезлесяването в тропическите гори на Амазония.

Преди забраната от 2007 г. 30 000 стопанства в Бразилия изнасяха говеждо месо за ЕС. Днес едва 12% от този експорт е разрешен, но все повече селски стопанства се одобряват всеки ден за износ към ЕС. Около 100 селски стопанства на месец получават това право.

В началото ХВС докладва значителни проблеми в Бразилия по отношение на сертифицирането на селските стопанства и проследяването на добитъка. Има сериозни притеснения за неидентифициран едър рогат добитък в кланиците. Знае се, и че много от проверяващите са в тесни връзки и дори притежават селските стопанства, които имат право да изнасят говеждо месо.

Европейските селски стопани трябва да се съобразяват с разпоредбите, приети за защита на потребителя. Фактът, че чуждестранните им колеги не работят съобразно същите разпоредби, предоставя на износителите в чужбина несправедливо конкурентно предимство. Производството на говеждо месо в Обединеното кралство е изправено пред големи проблеми заради производителите извън ЕС, които могат да изнасят масово месо на много по-ниски цени.

Някои от най-големите търговци на дребно в света като „Карфур“ и „Уол-Март“ вече забраниха бразилското говеждо месо на основание на обезлесяването, причинено от промишлеността. Всяка година в Амазония се унищожава площ с размерите на Белгия заради печелившия износ на говеждо месо. По изчисления отглеждането на едър рогат добитък е отговорно за 80% от незаконното обезлесяване.

Учудвам се как може да има едни правила за британските и европейските селски стопани, а други за същите в Бразилия. Чия селскостопанска промишленост ЕС и Комисията всъщност подкрепят?

(Ораторът се съгласява да отговори на въпрос, зададен чрез вдигане на синя карта, съгласно член 149, параграф 8)

Alyn Smith (Verts/ALE). – (EN) Г-жо председател, приветствам по-голямата част от казаното от г-н Bufton, но се улавям за едно изречение и искам да го попитам. Той каза, че в ЕС се внася неконтролирано месо. Казахте го, г-н Bufton, съвсем в началото на изказването си. Предвид 15-минутното изложение на члена на Комисията преди това не считате ли, че случаят очевидно не е такъв, че хиперболата ви подкопава сериозното ни разискване тази вечер относно един много специален законодателен акт и регламент, както и че на практика не помагате, а пречите?

John Bufton (EFD). – (EN) Г-жо председател, ще отговоря на въпроса. Със сигурност ако погледнем какво се случва с месото, което идва при нас от Бразилия и от страни като Бразилия, когато знаем, че има проблеми с него, то е неконтролирано, разбира се. Съвсем просто е. В това е въпросът — съвсем ясно е. Така че забележката Ви е важна, но Ви казвам, че от тези държави пристига неконтролирано месо.

Защо, за Бога, положението сега в Европейския съюз е такова? При нас пристига месо — тази вечер чухме как то не се проверява в кланиците и пр. и както казах преди малко това е отчетено от доклада на ХВС. Такъв е очевидно случаят. На една и съща страна сме по въпроса.

Diane Dodds (NI). – (EN) Г-жо председател, благодаря на члена на Комисията за пространното и цялостно изявление. Както мнозина други тази вечер в Парламента, г-жо член на Комисията, съм леко озадачена, че приемате, че не можем да направим нищо по отношение на вноса на месо от страните от третия свят.

В началото на изявлението си казахте, че както трети страни не могат да налагат стандарти на ЕС, така и ЕС не може да налага стандарти на други държави. Това изглежда много несправедливо за много от нашите селски стопани и искам с уважение да кажа, че напротив, можем да налагаме стандарти, докато не сме сигурни. И докато хранителните и ветеринарни доклади не започнат да сочат съответствие с разпоредбите, които съблюдаваме, не трябва да внасяме говеждо месо от въпросните държави.

Много от нашите селски стопани са силно притиснати от голямото количество на продукцията, усещат несправедливостта и считам, че в залата тази вечер може да чуете гнева, споделян от мнозина по въпроса.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Г-жо председател, като един от съавторите на въпроса, искам да подкрепя изказването на Jim Nicholson, изразявайки съжаление, че социалистите в частност, които сега ронят крокодилски сълзи с популистски цели, отказаха да подкрепят резолюция по този важен въпрос. От време на време късно вечер спорим, но понякога е оправдано.

Г-жо член на Комисията, благодаря Ви за дългото и подробно изложение, което оценявам, но мога да кажа, че пропускаме основното. Ще бъде откровена. Бяхте принудена да действате само заради натиска и действията на Асоциацията на ирландските земеделски стопани, отразени в техния вестник и подети в Парламента. Политическото напрежение Ви вразуми.

Слушах внимателно изказването Ви, водех си записки и ще ги прочета отново. Обаче наистина искам да признаете, че бяхте принудена да действате. Ще Ви обърна внимание на цифрите, които споменахте: смайващо

е, че през 2007 г. е имало 10 000 селски стопанства, подходящи за износ, докато понастоящем едва 1 700 са одобрени. Това означава ли, че останалите не е трябвало да извършват износ изобщо? Повдигаме с право сериозни въпроси в Парламента относно вноса.

Времето ми привършва, така че ще посоча две неща. Не вярвам, че сегашната Комисия ще се справи адекватно и отговорно с проблема. Но предупреждавам следващата Комисията — и председателя, и членовете ѝ — че аз и други в Парламента ще продължаваме до края, защото трябва да убедим и придумаваме нашите производители да отговарят на високите стандарти. След време те ще се разбунтуват, ако разберат, че стандартите не се зачитат при вноса от трети страни.

Може би не съзнавате гнева тук, но мога да Ви кажа, че го има. Ще се сблъскаме със същото при вноса на зърнени храни, където имаме по-строги регламенти за използването на пестициди в Европа; ще се сблъскаме със същото и при регламентите относно хуманното отношение към животните, когато забраним след няколко години производството на яйца от кокошки, отглеждани в клетки, и вноса на яйчен прах от малки клетки.

Бъдете сигурна, г-жо член на Комисията, че може да е късно, но сме съвсем будни и следващата Комисия е по-добре да внимава.

Marc Tarabella (S&D). — (FR) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, какво прави европейското говеждо месо различно от вносното? Не непременно вкусът или цената, а преди всичко здравните стандарти в Европейския съюз, които не винаги съществуват в третите страни, изнасящи своето месо.

Например относно производството на бразилско говеждо месо през 2007 г. в Брюксел беше предоставен доклад на Асоциацията на ирландските земеделски стопани, който посочваше определени ветеринарни и здравни недостатъци. Изпитванията, проведени от Белгийския научен институт по общественото здраве, също разкриха, че бактериологичното качество на аржентинското говеждо месо не е толкова добро, колкото на местното месо например, когато стига до нашата трапеза. Не е чудно, като имаме предвид, че на аржентинското говеждо месо му трябва около два месеца да пристигне в Европа. Цикълът на потреблението в Белгия например е много по-кратък, тъй като произведеното обичайно се консумира в рамките на месеца на клане на животното.

Затова здравните стандарти, наложени от Европейския съюз, трябва да бъдат спазвани не само от европейските държави; също толкова важно е третите страни, изнасящи месо за Европа, да спазват същите стандарти. В противен случай изглежда Европейската комисия, която счита забраната за прибиързана и неоправдана, ще се провали в своето задължение да защитава интересите на потребителите и ще накаже европейските производители.

И накрая, държавите, които забраниха вноса на бразилско говеждо месо като Съединените американски щати, Чили и Япония сочат пътя на Европа, тъй като за нас качеството е основно изискване. Затова да действваме така, че да защитим нашите производители, които са гаранتي на това качество.

Marian Harkin (ALDE). — (EN) Г-жо председател, членът на Комисията каза, че не можем да наложим същите стандарти, но трябва да гарантираме еквивалентен ефект. Тя говори за проследяването в ЕС от селското стопанство до трапезата, но също така ни каза, че в трети страни обхватът на проследяването е много по-ограничен. Ако обхватът е много по-ограничен — по думите на члена на Комисията — как можем да имаме еквивалентен ефект?

Но въпросът ми е за последния доклад на ХВС относно вноса на говеждо месо от Бразилия. Проблемът за мен е, че и Комисията, и ХВС неотменно омаловажават фактите и спестяват неблагоприятната информация. Да, бяха одобрени допълнителни изисквания, но както колежата г-жа McGuinness каза, това се случи едва след оказания натиск от страна на комисията по земеделие и Асоциацията на ирландските земеделски стопани.

През по-голямата част от живота си преподавах математика. Ако дам на учениците си 12 задачи — като 12-те посещения на члена на Комисията в Бразилия — и те решат само шест от тях, няма да им поставя добра оценка на изпитния лист. Ако в три има малки грешки, а в други три — големи, за мен това няма да е добър резултат, особено ако съм работила с тях в продължение на години за подобряване на тяхното ниво.

Селските стопани в ЕС искат справедлива и свободна търговия, а потребителите в ЕС заслужават сигурност. Европейската комисия и ХВС са длъжни да гарантират и двете. Със сигурност няма да оценя като отлична работата им.

Richard Ashworth (ECR). — (EN) Г-жо председател, доволен съм да чуя, че членът на Комисията е решена да запази хранителните стандарти в ЕС, но искам да ѝ обърна внимание на два въпроса.

Първо, г-жо член на Комисията, говорихте за плакати на летищата. Трябва да Ви кажа, че не съм виждал никакви предупреждения или проверки на летищата в ЕС за внасяни хранителни продукти. Предлагам отново да проверите въпроса, защото това не се случва до толкова, колкото си мислите.

Второ, не съм убеден в доводите Ви относно бразилското говеждо месо. Бях там лично, видях как стоят нещата на място и подкрепям предните оратори.

Селските стопани в ЕС се съобразяват с най-високите стандарти в света и така трябва да бъде. Но това води до повишение на цената, което не можем да прехвърлим на нашите потребители. Затова е изключително несправедливо да изложим европейските производители и потребители на продукт, който не отговаря на същите стандарти, които се очаква от нас да постигнем.

Досегашният опит показва, че не можете да оставите търговските интереси да решат проблема. Нужна ви е ясна политика на ЕС относно храните. Това не е протекционизъм, а обща селскостопанска политика, изпълняваща точно това, което има за цел, а именно да осигурява хранителни продукти с гарантирано количество и качество. Двете забележки, които направих, показват, че не се справяме с проблема.

Albert Deß (PPE). – (DE) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, благодарен съм на г-жа Herranz García, че повдигна темата днес в Парламента. Това обсъждане е съществено за политиката относно храните. Целта ми не е да обвинявам Бразилия или други държави. Основният въпрос е следният: нужни ли са ни строгите разпоредби относно европейското селскостопанско производство в интерес на защитата на потребителите? Ако да, това означава, че защитата на потребителите се разглежда като едно цяло. Ако са ни нужни разпоредбите, то тогава същите правила трябва да важат и за вноса, както за собствените ни производители. Комисията не трябва да позволява внос от държави, които не отговарят на изискванията. Говедовъдите в Европа не трябва да бъдат наказвани, когато липсва една единствена ушна марка на крава от тяхното стадо, докато е разрешен внос на едър рогат добитък, при който няма нито една ушна марка. Това е неприемливо. Ако проследяването е толкова важно за защита на потребителите, то тогава трябва да важи и за вноса. Ако не можем да го гарантираме, тогава е несправедливо да го изискваме от нашите селски стопани.

Оставам с впечатлението, че хората в Комисията, отговарящи за вноса, прилагат двойни стандарти. Както стана дума, не целя отделянето на Европа. Искам честна конкуренция за нашите селски стопани в Европа, за да можем да продължим да гарантираме продоволственото осигуряване на половин милиард души в бъдеще. Мога да Ви уверя в едно, г-жо член на Комисията, и Вие можете да го предадете на приемника си: Парламентът ще продължи да следи уязвимия въпрос. Няма да се откажем, докато не бъдат установени еднакви конкурентни условия. Имаме добри доводи, които можем да посочваме непрекъснато, за да гарантираме продоволствената сигурност в Европа в бъдеще.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, колеги, Европейската комисия трябва да продължи да следи за съответствие на вноса от трети страни с европейските стандарти, тъй като това е в полза на всички нас. В полза е на нашите селски стопани и животновъди, които работят усилено да отговорят на европейските стандарти; в полза е на нашите потребители, които искат все по-големи количества висококачествени селскостопански продукти и животни, които отговарят на разпоредбите за защита на растенията, хуманно отношение към животните и проследимост; в полза е и на третите страни, които желаят да изнасят продуктите си за Европейския съюз.

Накрая искам да припомня, че проблемът не се ограничава до отделен сектор или държава. Въпросът за конкурентоспособността на европейското селско стопанство е сложен и изисква задълбочено разискване.

Julie Girling (ECR). – (EN) Г-жо председател, моят район в югозападна Англия е облагодетелстван с особено съчетание от климат и ландшафт, които осигуряват добри пасища и отлично говеждо месо. Британските селски стопани са сред най-продуктивните в света и работят, след горчив опит, според най-високите стандарти за хуманно отношение към животните и проследимост. Всички тези фактори, в комбинация с нарастващото световно население и по-големите усилия за гарантиране на продоволствена сигурност, би трябвало да означават, че те са щастливци.

Това е далеч от истината. Атакувани са на различни фронтове. Ето тази седмица Парламентът приема вегетарианското лоби, което твърди, че консумиращите месо, а оттук и селските стопани, извършват престъпления срещу климата. В същото време стават свидетели на това как ЕС не успява да се справи с държави, в които тропическите гори се унищожават, за да се отглеждат едър рогат добитък. Как потребителят да намери логиката?

Говедовъдите не търсят специални привилегии, а само среда с еднакви условия. Категорично важно е да ги подкрепим, не с протекционизъм, а като гарантираме, че целият износ към ЕС отговаря на техните високи стандарти. Настоятелно Ви призовавам, г-жо член на Комисията, да засилите действията си, да се съвземете, да препрочетете доклада на ХВС и да постигнете резултати.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, считам, че темата, която обсъждаме тази вечер, е само малка част от много по-голям проблем. Темата за справедливостта между отношението към вноса и условията, наложени на нашите производители, не включва само месото и вноса на месо, а засяга и много други сектори на промишлеността.

Както добре знаете, Европа е нетен вносител на месо. На континента ни, Европа, произвеждаме едва 60% от търсените количества. Това означава, че сме принудени да внасяме. В същото време искаме да гарантираме определени потребителски условия и здравето на нашите потребители. Надяваме се, че повече няма да се налага да чуваме това, което чуваме днес, а именно, че не е възможно да наложим същите условия на вноса, защото това със сигурност не е посоката, в която трябва да се движим.

Макар да имаме условия за проследяване на продуктите, които позволяват да повишим стандартите тук за нашите потребители, считам, че е важно да запазим тези стандарти както за нашите производители, така и за вноса от чужбина.

Esther de Lange (PPE). – (NL) Г-жо член на Комисията, като последна в официалния списък на ораторите, ще се опитам да обобща разискването. Считам, че един от начините, по който мога да го направя, е да използвам нидерландската поговорка, която гласи, че всички монаси от един сан трябва да носят еднакви одежди. Извинявам се на тези, които трябва да й търсят превод в толкова късен час, но макар че ние в Нидерландия почти нямаме монаси в днешно време, все още използваме поговорката, когато искаме да кажем, че за сходни ситуации трябва да се прилагат еднакви стандарти. Следователно всички изисквания, налагани на производителите в ЕС, трябва да се прилагат и за производителите в трети страни, които желаят да навлязат на нашия пазар. В противен случай чисто и просто ще направите невъзможно нашите селски стопани да се конкурират с вноса.

Това се отнася до идентифицирането и регистрирането на едрия рогат добитък, както и до мерките за превенция на заболяванията по животните в Бразилия. Но по същия начин трябва да се отнася и до хлорираните пилета, внасяни от Съединените щати, до хормоните на растежа в млякото за добитъка., както и до клонираните животни и т.н. — списъкът е дълъг, г-жо член на Комисията. Докато слушах колегите, останах с впечатлението, че точно по това Парламентът ще преценява новата Комисия — дали прилага еднакви стандарти в сходни ситуации. И няма да го направят като нас сега — след пет години, а преди новата Комисия да заработи.

Г-жо член на Комисията, говорихте и за болестта шап. Съгласна съм с Вас, че наистина сме направили няколко стъпки напред. Например ваксините добиха по-голяма популярност в борбата срещу болестта. Слава Богу, защото само в моята държава 285 животни трябваше да бъдат убити заради 26 случая на шап. Обаче, г-жо член на Комисията, следващата Комисия ще бъде преценявана и по това дали сме успели да продадем продуктите от ваксинираните животни в Европейския съюз.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, експертите по селско стопанство на Парламента имат едно просто искане — еднакви условия за вноса, както за производството в рамките на Европейския съюз — ни повече, ни по-малко.

Слушах с интерес, докато г-жа Василиу ни обяснява в продължение на повече от десет минути, че това е невъзможно. Можеше да бъде по-кратка. Можеше просто да каже: „Да, Парламентът е прав, ще се погрижа това да стане и ще го имам предвид в бъдеще“. Исканото от моята група и Парламента няма нищо общо с ограничения върху търговията. Напротив, това е ключово изискване за честна световна търговия и за общия обмен на стоки. Искаме справедливи правила в пазарната икономика в ЕС и в чужбина — ни повече, ни по-малко. Ще призоваваме Комисията за това сега и в бъдеще. Можете да сте сигурни.

Graham Watson (ALDE). – (EN) Г-жо председател, предишната точка от разискването касаше глада. Двете разисквания са свързани. Членът на Комисията с право върши нужното да гарантира защитата на потребителите в Европа, а колегите в Парламента с право й държат сметка и настояват за най-високите стандарти.

Но говеждото месо се отглежда за продан. Произвежда се на възможно най-ниска цена. За съжаление, производството на килограм говеждо месо изисква 100 пъти повече вода, отколкото производството на килограм соя.

Ако ни е грижа за защита на потребителите в целия свят, ще направим две неща. Първо, ще осигурим по-голяма помощ на третите страни да развият системите за проследяване, от които се нуждаят, и второ, ще последваме съвета на колегата Chris Davies от последното разискване да насърчим всички наши граждани да спрат да ядат месо.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Г-жо председател, гражданите ни имат големи очаквания по отношение на сигурността и качеството на храната си. Това касае не само здравето на животните и безопасната храна, но също така и екологичните стандарти, производството и хуманното отношение към животните. Проследяването и съответната прозрачност на хранителните продукти от производителя до потребителя са гарантирани единствено в Европа. Изцяло в наш интерес е да осигурим защита на нашите потребители, конкурентоспособност на европейските селскостопански продукти, а оттук и конкурентоспособност на самото селско стопанство. Затова считам за важно и за една от нашите отговорности като членове на Европейския парламент да ускорим разискването и да гарантираме въвеждането на съответната политическа рамка.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, както добре знаете, Румъния няма разрешение да продава свинско месо и продукти от свинско месо на европейския пазар, за сметка на което получихме право от следващата година да внасяме свинско от други държави-членки и след това да го изнасяме в преработена форма.

Допълнително ще трябва да въведем в срок от една година ясни, строги и скъпи разпоредби относно клането. Убеден съм, че румънските свинежди ще бъдат изключително щастливи, ако тези разпоредби бъдат заменени от система на повърхностни и избирателни проверки или от няколко плаката, поставени по летищата. Шегувам се, разбира се, но правилата, ако ще се прилагат, трябва да са еднакви и задължителни за всички.

Michel Dantin (PPE). – (FR) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, благодаря Ви за изявлението, което, считам, отразява забележителната Ви работа по време на Вашия мандат. Европа избра хранителен модел да защити населението си. Гражданите ни са готови да плащат по 100 евро на човек годишно, ако гарантираме качеството на храната им.

Преди няколко дни в комисията научихме за доклада на ХВС. Трябва да Ви кажа, че като нов член на Парламента бях сериозно притеснен от неудобството на персонала Ви, който очевидно не може или не пожела да отговори на нашите въпроси.

Г-жо член на Комисията, трябва ли да се срамуваме от строгите си разпоредби за защита на нашите потребители? Трябва ли да се срамуваме да ги наложим на онези, които искат да хранят нашите потребители? Срамуваме ли се, когато за да продадем самолети или автомобили, същите тези държави ни принуждават да изградим един или друг завод или ни налагат едни или други условия?

Условията ни за достъп до пазара са важни, защото касаят храната и здравето на нашите граждани. Няма от какво да се срамуваме.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Г-жо председател, искаме да имаме износ, но се нуждаем и от внос. Търговията ускорява развитието, носи изгода за страните в обмяната, но съществуват определени, необходими изисквания по отношение на качеството и съобразяването със съответни стандарти — това е очевидно и съм сигурен, че всички сме съгласни. Европа разполага с най-различни видове проверки, за да защити пазара си от наплива на храни, които не отговарят на европейските стандарти или които представляват заплаха за нашата здравна сигурност. Според думите на члена на Комисията не можем да очакваме същите процедури на контрол да бъдат прилагани, както при собствените ни производители — правилно ли съм разбрал? Какво означава, както ясно посочихте, само мерките да имат същия ефект? За сравнение искам да попитам дали например Русия или някоя друга държава може да наложи изисквания към вноса на стоки от ЕС, които не можем да наложим например към месото, внасяно от Бразилия. Само ефектът ли има значение тук, както в случая с вноса от Бразилия?

Андрюла Василиу, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, нека напомня на уважаемите колеги, че не съм казала, че не можем да наложим разпоредби на трети страни. Съжалявам, че дори след изложение в продължение на 10-15 минути не успях да обясня разпоредбите, които налагаме при вноса от трети страни.

Трябва да ви припомня, че докато сме вносител на месо от трети страни — а към момента внасяме от Бразилия само 5% от нужното за Европейския съюз говеждо месо — в същото време сме и голям износител за трети страни: Русия и др. Към момента износът ни за Русия възлиза на един милиард евро годишно — главно от Ирландия. Опитваме се да убедим Русия, че не можем да приемем същите разпоредби, които се прилагат при

тях. Има правила за международната търговия и ние прилагаме еквивалентни, но не и еднакви правила, при положение че ги считаме за достатъчно строги, за да защитят нашите потребители.

Това правим. Причината да приложим правилата за безопасност в случая с Бразилия са именно посещенията на ХВС, които показаха, че нещо не е наред. Приложихме много строги правила. Посочих ви цифрите.

По отношение на последното посещение в Бразилия наистина имаше проблеми, но ви призовавам да разгледате всички доклади от посещенията на ХВС в държавите-членки и да направите сравнение. Ще откриете много сериозни пропуски и в държавите-членки, които изискваме от тях и от техните органи да поправят. Същото поискаме и от Бразилия.

В Бразилия бяха открити проблеми. В една от областите, където три селски стопанства показаха значителни пропуски, бразилските органи се заеха да ги отстранят от списъка на селските стопанства и да задържат отговорните за проверките одитори.

Бяха открити проблеми и в други три селски стопанства, основно свързани със закъснения в уведомяването за придвижване на животните и непълна информация в базата данни. Екипът на ХВС определи проблемите като маловажни. Въпреки това бразилските органи се заеха със задачата да прегледат базите данни за избягване на невярна информация.

Мисиите на ХВС знаят, когато отиват на място, че ще открият пропуски. Нашата задача е да поправим недостатъците, които откриваме — независимо дали в държава-членки или в трета страна — защото сме задължени пред нашите потребители. Искам да ви уверя, че ще продължим да изпращаме мисии в Бразилия и в други трети страни, за да гарантираме, че когато бъдат открити пропуски, те ще бъдат отстранени. Трябва също така да ви уверя, че играем много честно спрямо нашите селски стопани и производители *по отношение* на трети страни.

Споменахте Румъния, която по същия начин като България (в миналото и много други държави-членки) има проблем с класическата чума по свинете. Слушахме много за Румъния и България. Приканвам ви да попитате правителствата си каква помощ сме им предложили, за да отстранят проблема. Сигурна съм, че Румъния ще може да изнася месо съвсем скоро, именно заради помощта, която сме предложили на нея и на България за унищожаване на класическата чума по свинете.

В заключение искам да ви уверя, че носим отговорност преди всичко пред нашите европейски потребители и че искаме честност и справедливост за всички. Можете да сте сигурни и че нашите мисии на ХВС в трети страни ще бъдат много строги. Ще продължим да бъдем бдителни и ако нещо не е както трябва, ще се опитаме да го поправим. Ще продължим да бъдем бдителни и стриктни. Дали още селски стопанства ще бъдат включени в списъка зависи изцяло от бразилските органи и от това дали са готови да похарчат средствата, необходими за техните селски стопанства, за да бъдат одобрени в съответствие с нашите стандарти и да могат да изнасят. Ако не, няма да бъдат включени.

Председател. – Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Béla Glattfelder (PPE), *в писмена форма.* – (HU) Регламентите на Европейския съюз относно безопасността на храните са най-строгите и от най-високо равнище в света. Но спазването им води до значителни допълнителни разходи за селските стопани в Европа. Европейските продукти не трябва да бъдат поставяни в неравностойно положение спрямо продуктите, произлизащи от трети страни, само защото последните са произведени съгласно по-ниски изисквания в хранителната промишленост. Здравето на европейските потребители не трябва да бъде застрашено от продукти, които не са с подходящо качество и не са безопасни. Месните продукти носят особено голям риск за здравето, ако не са произведени при съответните условия. Затова Европейската комисия и държавите-членки трябва да гарантират, че условията, приложими за производство на месни продукти, са еднакви за ЕС и за произхождащите от трети страни продукти.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *в писмена форма.* – (PL) Госпожи и господа, неотдавна Европейската комисия отчете значителен ръст на вноса на говеждо месо от трети страни, в частност от Аржентина, Бразилия и Уругвай. За осъществяването на внос на какъвто и да е продукт в ЕС, включително говеждо месо, трябва да бъдат спазени високите стандарти на Общността, стандарти, които наскоро бяха завишени от Европейската комисия. Много често обаче продуктите от трети страни не отговарят на стандартите за безопасност на храните. Въпреки това значително по-ниската им цена ги прави конкурентни на пазара. Затова сега е от ключово значение да подкрепим нашите селски стопани и да насърчим европейските продукти, които отговарят на високи стандарти и са здравословни и безопасни. Въпросът, който разискваме, има и друга страна. Трябва да

си направим изводите от критичното състояние на пазара на млечни продукти. Може би днес, когато в много от държавите-членки на ЕС не можем да се справим със свръхпроизводството на мляко, си заслужава да помислим как да реорганизираме производството на говеждо месо. Благодаря за вниманието.

20. Дневен ред на следващото заседание: вж. протокола

21. Закриване на заседанието

(Заседанието се закрива в 23,50 ч.)